

NOVEMBER 2024

Liahona

Visar oss alla vägen till Jesus Kristus

GENERALKONFERENSTAL



President Nelson: Dags att
förbereda oss för Kristi
andra ankomst

Talare: Omfamna hoppets,
glädjens och kärlekens
evangelium

17 nya tempel tillkännagivna



KRISTUS / RÖD MANTEL AV MINERVA TEICHERT

Mina kära bröder och systrar, i framtiden återvänder Jesus Kristus till jorden som tusenårsrikets Messias. Så i dag uppmanar jag er att på nytt helga era liv åt Jesus Kristus. Jag uppmanar er att hjälpa till att samla det skingrade Israel och att förbereda världen för Herrens andra ankomst. Jag uppmanar er att tala om Kristus, vittna om Kristus, ha tro på Kristus och glädjas i Kristus! Kom till Kristus och "frambär hela er själ" till honom [Omni 1:26]. Det här är nyckeln till ett glädjefyllt liv!

– president Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka"

Innehållsförteckning november 2024

Årgång 148 • Nummer 11

Lördagens förmiddagsmöte

- 3 Röstning på kyrkans
generalauktoriteter, områdessjuttio
och generalämbetsmän
President Henry B. Eyring
- 4 Hoppets seger
Äldste Neil L. Andersen
- 7 Lev upp till dina privilegier
President Emily Belle Freeman
- 11 Guds favorit
Äldste Karl D. Hirst
- 14 "Detta är mitt evangelium" – "detta
är min kyrka"
Äldste Dale G. Renlund
- 18 Lita på vår Fader
Äldste David P. Homer
- 21 Gud älskar alla sina barn
Äldste Gregorio E. Casillas
- 23 Att följa Kristus
President Dallin H. Oaks

Lördagens eftermiddagsmöte

- 27 Låt oss gräva ner våra
upprorsvapen
Äldste D. Todd Christofferson
- 30 Förenade med Jesus Kristus: på väg
att bli jordens salt
Äldste José A. Teixeira
- 33 Hans hand är redo att hjälpa oss
Äldste Juan Pablo Villar
- 36 Välkommen till glädjens kyrka
Äldste Patrick Kearon
- 39 "Ni är mina vänner"
Äldste David L. Buckner
- 42 Bli ren!
Äldste D. Martin Gourg
- 45 Vinden upphörde aldrig att blåsa
Äldste Aroldo B. Cavalcante
- 48 Anpassa vår vilja efter hans
Äldste Ulisses Soares

Lördagens kvällsmöte

- 53 Helgad åt Herren i vardagslivet
Äldste Gerrit W. Gong
- 57 Glädjen i vår återlösning
Syster Kristin M. Yee
- 61 Den man som av Herren blev utvald
Äldste Kyle S. McKay
- 64 Generalauktoriteter och
generalämbetsmän i Jesu Kristi
Kyrka av Sista Dagars Heliga

- 68 Omfamna Frälsarens
omvändelsegåva
Äldste Jorge M. Alvarado
- 72 Inom loppet av några få år
Äldste David A. Bednar

Söndagens förmiddagsmöte

- 77 "Jag Är"
President Jeffrey R. Holland
- 80 Hur man söker svar på andliga
frågor
Syster Tracy Y. Browning
- 83 Jordelivet fungerar!
Äldste Brook P. Hales
- 86 Sök honom av hela ditt hjärta
Biskop L. Todd Budge
- 90 Dagar som aldrig ska glömmas
Äldste Gary E. Stevenson
- 93 O, ungdom av ädel härkomst
Broder Bradley R. Wilcox
- 96 Enkel är Jesu Kristi lära
President Henry B. Eyring

Söndagens eftermiddagsmöte

- 101 Ge näring åt rötterna så växer
grenarna
Äldste Dieter F. Uchtdorf

- 105 Kristi ord och den Helige Anden
leder oss till sanningen
Äldste Takashi Wada
- 108 "Se, jag är det ljus som ni ska hålla
upp"
Äldste Ronald A. Rasband
- 111 Heliga skrifter – trons grundval
Äldste Quentin L. Cook
- 115 Söner och döttrar till Gud
Äldste Rubén V. Alliaud
- 118 Fokusera på Jesus Kristus och hans
evangelium
Äldste I. Raymond Egbo
- 121 Herren Jesus Kristus ska komma
tillbaka
President Russell M. Nelson
- 124 Kyrkonytt
- 126 Undervisa om, lär dig av
och tillämpa budskap från
generalkonferensen
- 128 Register



Under generalkonferensen sjöng musiker från flera nationer med The Tabernacle Choir at Temple Square som en del av körens globala deltagarprogram.

Den 194:e halvårskonferensen

Lördagens förmiddagsmöte, 5 oktober 2024

Mötesledning: president Henry B. Eyring
Inledningsbön: äldste J. Kimo Esplin
Avslutningsbön: äldste Isaac K. Morrison
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg och Ryan Murphy, dirigenter; Richard Elliott och Brian Mathias, organister: "Ära ske Gud i höjd", *Psalmer*, nr 43; "Press Forward, Saints", *Hymns*, nr 81, arr. Wilberg; "Jag kan följa Guds plan", *Barnens sångbok*, s. 86–87, arr. Hofheins; "En grundval blev lagd", *Psalmer*, nr 38; "Blott en dag, ett ögonblick i sänder", *Psalmer*, nr 159, arr. Murphy; "Lär mig att vandra i ljuset", *Psalmer*, nr 196, arr. Wilberg.

Lördagens eftermiddagsmöte, 5 oktober 2024

Mötesledning: äldste Gerrit W. Gong
Inledningsbön: äldste Ciro Schmeil
Avslutningsbön: president Susan H. Porter
Musik av en barnkör från norra Utah; Leslie Walker, dirigent; Joseph Peeples och Linda Margetts, organister: "Holding Hands around the World", *Hymns – For Home and Church*, nr 1011, arr. Cardon; "Getsemane", Liahona, mars 2018, arr. Walker/Peeples; "Han kommer, Förlossar'n för Israels hus", *Psalmer*, nr 5; "When the Savior Comes Again", *Hymns – For Home and Church*, nr 1002, arr. Johnson.

Lördagens kvällsmöte, 5 oktober 2024

Mötesledning: äldste Ronald A. Rasband
Inledningsbön: äldste Denelson Silva
Avslutningsbön: äldste Robert M. Daines
Musik av en kör med missionärer som verkar i Utah-området; Cory Mendenhall och Chemain Evans, dirigenter; Linda Margetts och Joseph Peeples, organister: "Vi vill ge världen hans ord", *Barnens sångbok*, s. 92–93, arr. McDavitt; "Jag vill gå med Jesus", Liahona, feb. 2020, arr. Evans; "The Iron Rod", *Hymns*, nr 274, arr. Staheli; "Come, Lord Jesus", *Hymns – For Home and Church*, nr 1018, arr. McDavitt.

Söndagens förmiddagsmöte, 6 oktober 2024

Mötesledning: president Dallin H. Oaks
Inledningsbön: äldste Jonathan S. Schmitt
Avslutningsbön: broder Chad H Webb
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg, dirigent; Andrew Unsworth och Richard Elliott, organister: "O fröjda dig, du jord", *Psalmer*, nr 37; "Denna dag av fröjd och glädje", *Psalmer*, nr 34, arr. Wilberg;

"Han lever, min Förlossare", *Psalmer*, nr 83, arr. Wilberg; "Led oss fram, o himlens Herre", *Psalmer*, nr 45; "My Shepherd Will Supply My Need", *Hymns – For Home and Church*, nr 1014, arr. Wilberg; "Den himmelska elden", *Psalmer*, nr 2, arr. Wilberg.

Söndagens eftermiddagsmöte, 6 oktober 2024

Mötesledning: äldste D. Todd Christofferson
Inledningsbön: äldste Ahmad S. Corbitt
Avslutningsbön: syster Tamara W. Runia
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg och Ryan Murphy, dirigenter; Brian Mathias och Andrew Unsworth, organister: "Lova Gud med glädjens röst", *Psalmer*, nr 35, arr. Murphy; "Jesus, när tanken flyr till dig", *Psalmer*, nr 88, arr. Wilberg; "Tack, Gud, att profeter du sänder", *Psalmer*, nr 10; "Think a Sacred Song", *Hymns – For Home and Church*, nr 1006, arr. Wilberg; "And the Glory of the Lord", Händel.

Konferenstal finns tillgängliga

Generalkonferenstal finns tillgängliga digitalt i appen Evangeliebiblioteket och på conference.ChurchofJesusChrist.org. Information om tillgängliga format av generalkonferenstalen för

medlemmar med funktionsnedsättningar finns på disability.ChurchofJesusChrist.org.

På omslaget

Framsidan: *Ett barn skall leda dem*, av Michael Malm, kopiering förbjuden
Baksidan: foto: Cody Bell

Konferensfoton

Fotografierna i Salt Lake City togs av Cody Bell, Leslie Nilsson, Cristy Powell, Aaron Roome jr, Shaun Stahle och Hunter Winterton. **Ytterligare foton** av Luis E. Alvarez, Janae Bingham, Shirley Brito, Fernando Calderón, Clayton Chan, Ana Gabriela Morales Rodriguez de Ayau, Esli Dan Hernandez Gomez, Jonathan Gonzalez, Kristin Grunauer, Cinthia E. Herrera, Stefan Huysmans, Neil Kabiling, Ashlee Larsen, Bárbara Leite, Amelia Lyon, Daniel Martinez, Melanie Miza, Ebick Ngoma, Yvonne O'Riordan, Sayaka Okubo, Miguel Pachas, Alice Priya, Valisoa Rakotomanana, Nathan Reid, Helen Rose, Stéphane Sayeb, Nicolas Serey, Carolina Triana, Zhiyang Tsai, Ntebaleng Twala och Masada Vuikadavu.

Alla bilder utan bildtext togs i konferenscentret eller på Temple Square i Salt Lake City.





Framlagd av president Henry B. Eyring
andre rådgivare i första presidentskapet

Röstning på kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän

Bröder och systrar, det är nu min förmån att framlägga kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän för ert stöd genom röstning.

Vi ber er visa ert stöd på det vanliga sättet oavsett var ni befinner er. Om någon är emot något av förslagen ber vi dig kontakta din stavspresident.

Det är föreslaget att vi stöder Russell Marion Nelson som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Dallin Harris Oaks som förste rådgivare i första presidentskapet och Henry Bennion Eyring som andre rådgivare i första presidentskapet.

De som instämmer kan visa det.

De som är emot, om det finns några, kan visa det.

Det är föreslaget att vi stöder Dallin H. Oaks som president för

de tolv apostlarnas kvorum och Jeffrey R. Holland som tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum.

De som instämmer kan visa det.

Om någon är emot visas det.

Det är föreslaget att vi stöder följande som medlemmar i de tolv apostlarnas kvorum: Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares och Patrick Kearon.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas.

Det är föreslaget att vi stöder rådgivarna i första presidentskapet samt de tolv apostlarnas kvorum som profeter, siare och uppenbarare.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot, visas det på samma sätt.

Vi vill nämna att sex nya områdessjuttio inröstades under generalkonferensens ledarskapsmöten torsdagen den 3 oktober och sedan tillkännagavs på kyrkans webbplats. Vi inbjuder er att stödja dessa bröder i deras nya uppgifter.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är däremot visas det med samma tecken.

Det är föreslaget att vi stöder övriga generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän som de nu är insatta.

De som instämmer kan visa det genom handuppräckning.

Om någon är emot, visa det.

Tack, bröder och systrar, för er fortsatta tro och era böner till förmån för kyrkans ledarskap.

Förändringar bland områdessjuttio

Följande områdessjuttio inröstades under ett ledarskapsmöte som hölls som en del av generalkonferensen:

Miguel A. Avila, Jean Pierre A. L. Haboko, Ramiro Ibarra Sanchez, George Katembo Njogu Munene, A. Enrique Texeira, Francisco Villanueva Rojas. ■



Mexiko.



Äldste Neil L. Andersen
i de tolv apostlarnas kворum

Hoppets seger

Hoppet är en levande gåva, en gåva som växer när vi stärker vår tro på Jesus Kristus.

Mina kära bröder och systrar över hela världen, när vi nu inleder den här speciella generalkonferenshelgen kan vi vara säkra på att himlen har blicken fäst på oss. Vi får höra Herrens röst genom hans tjänare; vi får känna ”den Helige Andens ledande, tröstande”¹ inflytande, och vår tro kommer att stärkas.

För tre år sedan inledde president Russell M. Nelson generalkonferensen med de här orden: ”Ren uppenbarelse för frågorna i ditt hjärta [kommer] att göra den här konferensen givande och oförglömlig. Om du ännu inte har sökt den Helige Andens hjälp med att höra det som Herren vill att du ska höra under de här två dagarna, uppmanar jag dig att göra det nu. Jag ber dig att göra den här konferensen till ett tillfälle att mätta dig med budskap från Herren genom hans tjänare.”²

Skrifterna länkar kraftfullt samman tre ord: tro, hopp och kärlek. Hoppet är en ovärderlig gåva som Gud förlämnar oss.³

Ordet *hopp* används för mycket som vi vill ska ske. Till exempel, ”jag hoppas det inte blir regn” eller ”jag hoppas vårt lag vinner”. Min avsikt är att tala om våra heliga och eviga förhoppningar som kretsar kring Jesus Kristus och det återställda evangeliet, och våra ”förtröstansfulla förväntningar på ... rättfärdighetens utlovade välsignelser”.⁴

Vårt hopp om evigt liv

Vårt hopp om evigt liv är säkrat genom Kristi nåd och våra egna val, och beviljar oss den förunderliga välsignelsen att kunna återvända till vårt

himmelska hem och leva för evigt i frid och glädje tillsammans med vår himmelske Fader, hans älskade Son, vår trofasta familj och våra kära vänner, samt rättfärdiga män och kvinnor från alla världsdelar och århundraden.⁵

På jorden upplever vi glädje och sorg under det att vi utmanas och provas. Vår seger kommer genom tro på Jesus Kristus i det att vi övervinner våra synder, svårigheter, frestelser, orättvisor och utmaningar i det här jordelivet.⁶

När vi stärker vår tro på Jesus Kristus kan vi blicka bortom våra svårigheter mot evighetens välsignelser och löften. Likt ett ljus vars sken tilltar, lyser hoppet upp en förmörkad värld och vi ser vår underbara framtid.

Hopp kommer från Gud

Sedan begynnelsen har vår himmelske Fader och hans älskade Son ivrigt välsignat de rättfärdiga med hoppets dyrbara gåva.⁷

Efter att ha lämnat lustgården blev Adam och Eva undervisade av en ängel om löftet om Jesus Kristus.⁸ Hoppets gåva lyste upp deras liv. Adam förkunnade: ”Mina ögon har öppnats, och här i livet ska jag ha glädje.”⁹ Eva talade om ”glädjen över [deras] återlösning och det eviga livet som Gud ger till alla de lydiga”.¹⁰

Precis som den Helige Anden gav Adam hopp,¹¹ upplyser den Helige Andens kraft de trofasta i dag och belyser det faktum att livet är evigt.

Frälsaren sänder oss en tröstare, den Helige Anden, en följeslagare som kommer med tro och hopp, frid som världen inte kan ge.¹²

”I världen”, sa Frälsaren, ”får ni lida, men var frimodiga [behåll ett klart hopp]: jag har övervunnit världen.”¹³

I svåra stunder väljer vi att lita på Herren i tro. Vi ber tyst ”ske inte min vilja, utan din”.¹⁴ Vi känner att Herren godkänner vår ödmjuka villighet och vi inväntar den utlovade friden som Herren sänder i sin valda tid.

Aposteln Paulus sa: ”Hoppets Gud [ska] fylla er med ... glädje och frid ... så att ni överflödar i hoppet”,¹⁵ ”[är] glada i hoppet, tåligen i lidandet”,¹⁶ ”genom den helige Andes kraft”.¹⁷

En lektion om hopp

Profeten Moroni upplevde själv hur det är att ha hopp i Kristus i provande stunder. Han beskrev sin hemska situation:

”Jag är ensam ... Jag har ... [ingenstans] att gå.”¹⁸

”Jag ger mig inte tillkänna ... för att de inte ska förgöra mig.”¹⁹

Det är anmärkningsvärt att Moroni i den här mörka och ensamma stunden skrev ner sin fars ord av hopp.

”Om därför en människa har tro så måste hon ha hopp, för utan tro kan det inte finnas något hopp.”²⁰

”Vad är det ni ska hoppas på? ... Genom Kristi försoning och hans uppståndels kraft ska [ni] ha hopp om att kunna uppväckas till evigt liv.”²¹

Mina bröder och systrar, hoppet är en levande gåva, en gåva som växer när vi stärker vår tro på Jesus Kristus. ”Tron är en övertygelse om det man hoppas.”²² Vi bygger denna övertygelse – vår tros byggstenar – genom bön, tempelförbund, lydnad mot buden, kontinuerliga mättande studier av skrifterna och nutida profeters ord, mottagande av sakramentet, att tjäna andra och tillbedjan tillsammans med andra heliga varje vecka.

Ett hus av hopp

För att stärka vårt hopp i tider av ökad ondska har Herren manat sina profeter att fylla jorden med hans tempel.

När vi träder in i Herrens hus känner vi hur Guds Ande bekräftar vårt hopp.

Templet vittnar om den tomma graven och om att livet bortom slöjan fortsätter för alla.



"Jag har aldrig tyckt synd om mig själv", skrev Trey, "för jag har alltid vetat hur viktigt det är att ha tro på Jesus Kristus och ett vittnesbörd om frälsningsplanen."

För dem som inte har en evig livskamrat bekräftar förrättningarna kraftfullt att alla rättfärdiga personer kommer att få ta emot alla de utlovade välsignelserna.

Ett underbart hopp råder när ett ungt par står på knä på var sin sida av altaret för att beseglas, inte bara för tiden utan för evigheten.

Det finns ett oändligt hopp för oss i de löften som våra efterkommande fått, oavsett deras nuvarande omständigheter.

Det finns ingen smärta, ingen sjukdom, ingen orättvisa, inget lidande, inget som kan fördunkla vårt hopp när vi tror på och håller ett fast grepp om våra förbund med Gud i Herrens hus. Det är ett hus av ljus, ett hus av hopp.

När hoppet kastas bort

Vi faller tårar av sorg när vi ser vemodet och förtvivlan hos dem som saknar hopp i Kristus.

På avstånd såg jag nyligen ett par som en gång hade tro på Kristus men som sedan beslutade sig för att överge sin tro. De var framgångsrika i världen och de fann nöje i sitt intellekt och i att förkasta sin tro.



Efter Treys bortgång tröstade Herren hans föräldrar Robbie och Ben, som "ser fram emot en glädjerek återförening" med sin son.

Allt verkade gå bra tills maken, fortfarande ung och energisk, plötsligt blev sjuk och dog. Som i en solförmörkelse hade de blockerat *Sonnens* ljus, och resultatet var en hoppförmörkelse. Utan sin tro kände hustrun sig nu vilsen, smärtsamt oförberedd och oförmögen att trösta sina barn. Hennes intellekt hade sagt henne att hennes liv gick som på räls tills hon plötsligt inte kunde se någon morgondag. Med hennes förtvivlan kom mörker och förvirring.

Hopp i hjärtskärande tragedi

Låt mig ställa hennes smärtsamma förtvivlan mot en annan familjs hopp i Kristus i en tragisk stund.

För 21 år sedan fick min brorson Ben Andersens och hans hustrus nyfödde son flygas akut från deras jordbruksort i Idaho till Salt Lake City. Jag kom till sjukhuset och Ben förklarade de allvarliga, livshotande komplikationerna med deras bebis hjärta. Vi lade händerna på Treys lilla huvud. Herren välsignade honom med att få leva vidare.

Trey genomgick hjärtoperationer under sina första levnadsveckor, och fler operationer följde. Allteftersom åren gick blev det uppenbart att Trey skulle behöva en hjärttransplantation.

Även om hans fysiska aktiviteter var begränsade, vidgades hans tro. Han skrev: "Jag har aldrig tyckt synd om mig själv för jag har alltid vetat hur viktigt det är att ha tro på Jesus Kristus och ett vittnesbörd om frälsningsplanen."

Trey hade det här välkända citatet av president Nelson på sin telefon: "Glädjen vi känner har väldigt lite att göra med våra omständigheter och allt att göra med vårt fokus."²³

Trey skrev: "Jag har alltid sett fram emot att gå på heltidsmission men ... mina läkare låter mig inte gå på mission förrän minst ett år efter min transplantation ... Jag förlitar mig på Jesus Kristus."

Trey var glad över att ha blivit antagen till ekonomprogrammet på BYU med början den här terminen, men blev ännu gladare i slutet på juli när han fick ett mycket efterlängtat telefonsamtal om att han skulle komma till sjukhuset för sin hjärttransplantation.

"Om ett år", sa Trey, "är jag på mission."

Förväntningarna var stora när han kom in i operationssalen. Men under operationen uppkom förödande komplikationer, och Trey återfick aldrig medvetandet.

Hans mor Robbie sa: "Fredagen var den mest förkrossande dagen ... att bara försöka ta in det som hänt ... Jag satt uppe sent och försökte bara få allt att sjunka in ... Men på lördagen vaknade jag upp med en känsla av fullkomlig glädje. Det var inte bara frid; det var inte förnekelse. Jag kände glädje för min son, och jag kände glädje som hans mamma ... Ben hade gått upp mycket tidigare än jag, och när vi till slut fick möjlighet att prata visade det sig att Ben hade vaknat med exakt samma känsla."²⁴

Ben sa: "Jag fick en inre klarhet när Gud undervisade mig genom sin Helige Ande. Jag vaknade klockan fyra på morgonen och var fylld med utesäglig frid och glädje. Hur är det möjligt? ... Treys bortgång är så smärtsam och jag saknar honom så mycket. Men Herren lämnar oss inte tröstlösa ... Jag ser fram emot en glädjerek återförening."²⁵

Hoppets löfte

I sin dagbok hade Trey antecknat följande ord från president Nelsons generalkonferenstal: "Det [verkar] inte möjligt att känna glädje när ens barn lider av en obotlig sjukdom eller när man förlorar jobbet, eller när ens make eller maka bedrar en. Ändå är det precis den glädjen som Frälsaren erbjuder. Hans glädje är konstant och försäkrar oss om att våra 'lidanden ska endast vara ett ögonblick' [Läran och

förbunden 121:7] och ska helgas till vårt bästa."²⁶

Bröder och systrar, den frid ni söker kommer kanske inte så fort som ni önskar, men jag lovar er att om ni förtröstar på Herren så kommer hans frid.

Må vi vårda vår dyrbara tro och sträva framåt med fullkomligt klart hopp.²⁷ Jag vittnar om att vårt hopp är vår Frälsare Jesus Kristus. Genom honom kommer alla våra rättfärdiga drömmar att förverkligas. Han

är hoppets Gud – hoppets triumf. Han lever och älskar er. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv", *Liahona*, maj 2018, s. 96.
2. Russell M. Nelson, "Ren sanning, ren lära och ren uppenbarelse", *Liahona*, nov. 2021, s. 7.
3. "Har ni lagt märke till att hopp sällan står ensamt i skrifterna? Hopp länkas ofta till tro. Hopp och tro kopplas i allmänhet till kärlek. Varför? Eftersom tron kräver



Japan.

hopp; hopp kräver tro; det krävs tro och hopp för att ha kärlek (se 1 Korintierbrevet 13:13, Alma 7:24, Ether 12:28, Låran och förbunden 4:5). De stöttar varandra likt benen på en trebent pall. Alla tre hör samman med vår Återlösare.

Tro [är rotad i] Jesus Kristus. *Hoppet* kretsar kring hans försoning. *Kärleken* manifesteras i 'Kristi rena kärlek' (se Moroni 7:47). Dessa tre egenskaper är tvinnade som kardeler i ett rep och går inte alltid att skilja på. Tillsammans utgör de vår fästlina till det celestialet riket" (Russell M. Nelson, "A More Excellent Hope" [andakt vid Brigham Young University, 8 jan. 1995], speeches.byu.edu).

4. Amnen och frågor, "Hopp" [Hope], Evangeliebiblioteket med engelska som förvalt språk.
5. "Därför kan var och en som tror på Gud förvisso hoppas på en bättre värld, ja, på en plats på Guds högra sida, vilket hopp kommer av tro och blir ett ankare för människornas själar, vilket gör dem fasta och ståndaktiga" (Ether 12:4).
6. Äldste Dieter F. Uchtdorf har sagt: "Låt mig bekräfta att depression och andra svåra psykiska och känslomässiga utmaningar är verkliga och att svaret inte bara är 'försök vara gladare'. Mitt syfte i dag är inte att förminska eller bagatellisera psykisk ohälsa. Om du har sådana provningar sörjer jag med dig och jag står bredvid dig. För vissa människor kan detta att finna glädje innebära att söka hjälp från legitimerade yrkespersoner inom psykiatrisk hälsovård som ägnar sitt liv åt att utöva sin mycket viktiga kunskap. Vi bör vara tacksamma för sådan hjälp" ("En högre glädje", *Liahona*, maj 2024, s. 66).
7. Vår himmelske Fader har förkunnat att hans verk och hans härlighet är att åstadkomma vårt eviga liv (se Mose 1:39).
8. Se Mose 5.
9. Se Mose 5:10.
10. Mose 5:11.
11. Se Mose 5:9.
12. Se Johannes 14:27.
13. Johannes 16:33.
14. Se Lukas 22:42.
15. Romarbrevet 15:13.
16. Romarbrevet 12:12.
17. Romarbrevet 15:13.
18. Mormon 8:5.
19. Moroni 1:1.
20. Moroni 7:42.
21. Moroni 7:41.
22. Hebreerbrevet 11:1. Vi ser övertygelsen om vår tro i de välsignelser som kommer till dem som håller de förbund de ingått med Herren.
23. Russell M. Nelson, "Glädje och andlig överlevnad", *Liahona*, nov. 2016, s. 82.
24. Tal av Robbie Andersen på sonen Trey Andersens begravning den 12 augusti 2024. Trey opererades den 31 juli 2024. Han lämnade det här livet den 3 augusti 2024.
25. Tal av Ben Andersen på sonen Trey Andersens begravning den 12 augusti 2024.
26. Russell M. Nelson, "Glädje och andlig överlevnad", s. 82.
27. Se 2 Nephi 31:20. Det hopp som Nephi talade om är fullkomligt och klart eftersom det kretsar kring Kristus. Han är fullkomlig och hans försoning, som erbjuder det här klara hoppet, är också fullkomlig.



President Emily Belle Freeman

Unga kvinnors generalpresident

Lev upp till dina privilegier

Lär dig hur prästadömsförrättningar och förbundsloften gör att Guds kraft kan flöda in i ditt liv.

Nyligen fick min man Greg en diagnos som krävde en omfattande operation och månader av cellgiftsbehandling. Liksom många av er som ställts inför en liknande situation, började vi genast be om himlens hjälp och Guds kraft. Söndagen efter Gregs operation fick vi ta del av sakramentet på vårt sjukhusrum.

Vid det tillfället var det bara jag som tog sakramentet. En bit bröd. En mugg vatten. I kyrkan tänker jag ofta på hur sakramentet levereras – förberedandet, välsignelsen och utdelandet. Men den eftermiddagen begrundade jag Guds krafts gåva som var tillgänglig för mig genom den heliga förrättningen och förbundsloftet jag ingick när jag tog brödbiten och bågaren med vatten.¹ Det här var en tid då jag behövde kraft

från himlen. Mitt i min stora sorg, utmattning och ovisshet undrade jag över den här gåvan som kunde ge mig tillgång till kraft från honom som jag så förtvivlat väl behövde. Mitt deltagande av sakramentet skulle fördjupa min gemenskap med Herrens Ande,² ge mig tillgång till gåvan av Guds kraft, som innefattar änglars betjäning³ och Frälsarens möjliggörande kraft att övervinna provningar.

Jag tror inte att jag någonsin tidigare hade insett med så stor klarhet att det inte bara handlar om vem som utför förrättningen – det som förrättningen och vårt förbundslofte frigör förtjänar också vår uppmärksamhet.⁴ Prästadöms förrättningar och förbundsloften gör det möjligt för Gud att helga oss och



sedan göra underverk i våra liv. Men hur går det till?⁵

För det första måste en förrättning för att kunna manifesteras Guds kraft i våra liv utföras med myndighet från Guds Son. Sättet det görs på är viktigt. Fadern anförtrorde Jesus Kristus nycklarna och myndigheten att övervaka utförandet av hans prästadömsförrättningar. Under hans ledning, inom hans prästadömes orden, har Guds söner ordinerats till att stå i Guds Söns *ställe*.⁶

För det andra ingår vi inte bara förbundsloften – vi måste hålla dem. I många evangelieförrättningar ingår vi heliga förbund med Gud. Han lovar att välsigna oss när vi *håller* dessa förbund.⁷ Inser vi att det är kombinationen av prästadömsförrättningar och vår trohet till förbundsloften som ger oss tillgång till Guds kraft?

Den eftermiddagen undrade jag om jag, en Guds förbundsdotter, verkligen förstod hur jag skulle få tillgång till gåvan av Guds kraft genom prästadömsförrättningar och om jag till fullo förstod hur Guds kraft verkar i mig.⁸

2019 gavs en profetisk uppmaning till kyrkans kvinnor som lär oss hur vi kan få del av Frälsarens kraft i våra liv. President Russell M. Nelson uppmanade oss att studera Läran och förbunden 25, en uppenbarelse som gavs till Emma Smith i Harmony i Pennsylvania.⁹ Mitt liv förändrades när jag tackade ja till den uppmaningen.

Förra månaden fick jag en oväntad möjlighet att besöka Harmony. Där, under lönnarna, återställdes prästadömet till Joseph Smith och Oliver Cowdery. Nära de träden finns entrén till Josephs och Emmas hus.¹⁰ Mittemot den öppna spisen i huset finns ett fönster. Jag stod vid fönstret och undrade vad Emma kan ha tänkt när hon tittade ut över träden.

I juli 1830 var Emma 26 år gammal – *hon var så ung*. Hon hade varit gift i tre och ett halvt år. Hon hade förlorat en nyfödd pojke – sin förstfödde. Hans lilla grav ligger en bit bort från huset. När jag stod där vid fönstret var det inte svårt att föreställa sig vad som kan ha fyllt hennes tankar. Säkerligen oroade hon sig för deras ekonomi, för



Madagaskar.

den ökande förföljelsen som hotade deras säkerhet, för framtiden. Och ändå fanns Guds verk överallt omkring henne. Undrade hon också över sin plats i planen, sin uppgift i hans rike och sin potential i Guds ögon?

Jag tror att hon kanske gjorde det.

På andra sidan vägen en bit bort hade gåvan av Guds prästadömsmyndighet och prästadömsnycklar¹¹ återställts till jorden.¹² Det här var en tid då Emma faktiskt behövde kraft från himlen. Mitt i sin stora sorg, utmattning och ovisshet föreställer jag mig att Emma undrade över den här gåvan av Guds prästadöme som kunde frigöra den kraft från honom som hon så förtvivlat väl behövde.

Men Emma stod inte bara vid fönstret och undrade.

Medan profeten Joseph fick undervisning om nycklar, ämbeten, förrättningar och hur han skulle bistå i prästadömsförrättningar, gav Herren själv, genom sin profet, en uppenbarelse till Emma.¹³ Inte den Emma som var president för Hjälpföreningen i Nauvoo – den här uppenbarelsen gavs till en 26-årig Emma i Harmony. Genom uppenbarelse fick Emma lära sig om den inre helgelse och den förbundsförbindelse som skulle ge dessa prästadömsförrättningar större förmåga att verka i hennes liv.

För det första påminde Herren Emma om hennes plats i hans plan, om

vem hon var och vem hon tillhörde – att hon var en dotter i hans rike.¹⁴ Hon uppmanades att "vandra på dygdens stigar",¹⁵ en stig som bestod av förrättningar som skulle frigöra Guds kraft om Emma höll fast vid sina förbund.¹⁶

För det andra: Under den här tiden av djup sorg gav Herren henne ett uppdrag. Emma satt inte bara på första parkett under återställelsen; hon var en viktig deltagare i det arbete som ägde rum. Hon skulle avskiljas "till att förklara skrifterna och till att förmana kyrkan".¹⁷ Hennes tid skulle "ägnas åt att skriva och till att lära mycket".¹⁸ Emma fick den heliga rollen att hjälpa till att förbereda de heliga för tillbedjan. Deras sånger till Herren skulle tas emot som böner och "besvaras med en välsignelse på deras huvuden".¹⁹

Slutligen beskrev Herren en inre helgelseprocess²⁰ som skulle förbereda Emma för upphöjelse. "Om du inte gör detta", förklarade Herren, "kan du inte komma dit där jag är".²¹

Om vi läser kapitel 25 noggrant upptäcker vi en viktig utveckling som äger rum. Emma skulle gå från att vara en dotter i riket²² till en "utvald kvinna"²³ till drottning.²⁴ Aronska och melkisedekska prästadömsförrättningar i kombination med att hon höll sina förbundsloften skulle fördjupa hennes gemenskap med Anden och med änglar, och ge henne kraft att navigera genom livet med gudomlig

vägledning.²⁵ Genom sin gudomliga kraft skulle Gud läka hennes hjärta, utvidga hennes förmåga och förvandla henne till den version av henne som han visste att hon kunde bli. Och genom melkisedekska prästadörets förrättningar skulle "gudaktighetens kraft [bli] uppenbar"²⁶ i hennes liv och Herren skulle glänta på förlåten så att hon kunde ta emot kunskap från honom.²⁷ Det är *så här* det ser ut när Guds kraft verkar i oss.

President Russell M. Nelson har sagt: "Allt som hände i [Harmony] har en djup inverkan på *era* liv. Prästadörets återställelse, tillsammans med Herrens anvisningar till Emma, kan vägleda och välsigna var och en av er ...

För att få tillgång till Guds kraft i era liv krävs samma saker som Herren befallde Emma och var och en av [oss] att göra."²⁸

Viktiga saker skedde på båda sidor av det där fönstret i Harmony, bland annat uppenbarelsen som gavs till den utvalda kvinna som Herren hade kallat – en uppenbarelse som skulle stärka, uppmuntra och undervisa Emma Smith, Guds dotter.²⁹

När vårt barnbarn Isabelle fick ett namn och en välsignelse, välsignade hennes far henne med kunskap om prästadömet; att hon skulle fortsätta att växa i och lära sig om den välsignelse det skulle ge henne i livet, och att hennes tro på prästadömet skulle stärkas allteftersom hennes kunskap växte.

Det är inte ofta en liten flicka välsignas med att förstå prästadömet och att lära sig hur prästadörets förrättningar och förbundsloften hjälper henne att få tillgång till Guds kraft. Men jag kom ihåg Emma och tänkte för mig själv: Varför inte? Denna lilla dotter har potential att bli en utvald kvinna i hans rike och så småningom en drottning. Genom Guds prästadömsförrättningar och när hon håller sina förbundsloften verkar hans kraft i och genom henne för att hjälpa henne övervinna vad livet än för med sig och bli den kvinna som Gud vet att hon kan bli. Det här är något som jag vill att varje flicka i riket ska förstå.

"Lev upp till dina privilegier."³⁰

Lär dig hur prästadömsförrättningar och förbundsloften gör att Guds kraft

kan flöda in i ditt liv med större styrka, verka i och genom dig, vilket ger dig kraft och utrustar dig så att du kan nå ditt fulla syfte och din fulla potential.

Studera och begrunda noggrant aronska och melkisedekska prästadörets förrättningar, de tillhörande förbundsloften vi ger i var och en av dem, och Guds kraft som vi får tillgång till genom dessa förrättningar.³¹

Kom ihåg att det inte bara handlar om vem som utför förrättningen; det som förrättningen och ditt förbundslofte frigör förtjänar också din uppmärksamhet.

Att ta del av brödet och vattnet är en påminnelse varje vecka om att hans kraft verkar i dig för att hjälpa dig med det du behöver övervinna. Att bära det heliga prästadörets klädnad är en daglig påminnelse om att hans kraft verkar i dig för att hjälpa dig med det du behöver bli.

Vi har alla tillgång till gåvan av Guds kraft.

Varje gång vi tar sakramentet.

Varje gång vi går över tröskeln till ett tempel.³²

Det är höjdpunkten på min sabbat. Det är därför jag värdesätter min tempelrekommendation.

"Därför är gudaktighetens kraft uppenbar i dess förrättningar."³³

Om denna gåva vittnar jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Lärn och förbunden 107:20.
2. Äldste D. Todd Christofferson har sagt: "I alla förrättningar, men speciellt de i templet, förläns vi kraft från ovan. 'Gudaktighetens kraft' kommer genom den Helige Anden och hans inflytande ... Jag vittnar om att Gud håller sina löften till dig när du hedrar dina förbund med honom ... Genom sin Helige Ande fyller han dig då med gudomlig kraft" ("Kraften i förbund", *Liahona*, maj 2009, s. 22, 23).
3. Se Dallin H. Oaks, "Aronska prästadömet och sakramentet", *Liahona*, jan. 1999, s. 45.
4. "Varje man och varje kvinna som deltar i prästadörets förrättningar och som ingår och håller förbund med Gud har direkt tillgång till Guds kraft" (Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", *Liahona*, okt. 2022, s. 10).
5. Se Josua 3:5. Äldste Dale G. Renlund förklarade: "Genom dessa förbund får vi större tillgång till [Herrens] kraft. För att vara tydlig: dop och tempelförbund är inte i sig själva källan till kraften. Källan till kraften är Herren Jesus Kristus och vår himmelske Fader. När vi ingår och håller förbund skapas en kanal som för deras kraft in i våra liv." ("Kristi läras kraftfulla positiva spiral", *Liahona*, Maj 2024, s. 82.)
6. Se Lärn och förbunden 107:1–3; Joseph Smiths översättning, Hebreerbrevet 7:3 i Tillägg (tryckt) eller i Studiehjälpmedel (digitalt); Alma 13:2, 16. President Dallin H. Oaks har sagt: "Från skrifterna vet vi också att de som officierar i prästadömet handlar i Herrens ställe (se Lärn och förbunden 1:38; 36:2). Jag vill nu föreslå hur lärare och präster och diakoner bör genomföra sitt heliga ansvar att handla i Herrens ställe när sakramentet förbereds, välsignas och delas ut" ("Aronska prästadömet och sakramentet", *Liahona*, jan. 1999, s. 45).
7. Se *Allmän handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 3.5.1–2, Evangeliebiblioteket.



Malaysia.

8. Se Läran och förbunden 107:18–20; Filipperbrevet 1:6.
9. Se Russell M. Nelson, "Andliga skatter", *Liahona*, nov. 2019, s. 77.
10. Se "Joseph and Emma Smith's Home" (history.ChurchofJesusChrist.org) för mer detaljer om reproduktionen av familjen Smiths hem på kyrkans historiska plats i Harmony i Pennsylvania.
11. Prästadömetts myndighet och nycklar låter Guds kraft flöda in i deras liv som tar emot prästadömetts förrättningar och ingår och håller de tillhörande förbunden (se *Allmän handbok*, 3.5, Evangeliebiblioteket).
12. Se Joseph Smith – Historien 1:71, fotnot.
13. Se Läran och förbunden 25.
14. Se Läran och förbunden 25:1.
15. Se Läran och förbunden 25:2.
16. Se Läran och förbunden 25:13. "Det engelska ordet *covenant* [förbund] har latinskt ursprung, *con venire*, och betyder bokstavligen en 'sammankomst'. I fråga om prästadömet är ett 'förbund' en sammankomst eller en överenskommelse mellan Gud och människan. Den förutsätter att Gud och människan kommer samman för att ingå ett kontrakt, för att komma överens om löften, villkor, förmåner och ansvar ...
Ett förbund som ingås på detta sätt är oåterkalleligt och kan inte ändras. Det förankrar själen; det skapar en fast och säker grund för framtida förväntningar" (Dale G. Renlund och Ruth Lybbert Renlund, *The Melchizedek Priesthood: Understanding the Doctrine, Living the Principles* [2018], s. 60).
17. Läran och förbunden 25:7.
18. Läran och förbunden 25:8.
19. Läran och förbunden 25:12.
20. Se Läran och förbunden 25:15.
21. Läran och förbunden 25:15. President Dallin H. Oaks har sagt: "Dopets förrättning och dess tillhörande förbund utgör kraven för att få inträda i det celestialet riket. Templets förrättningar och tillhörande förbund utgör kraven för att få upphöjelse i det celestialet riket, vilket är evigt liv, 'den största av alla Guds gåvor' [Läran och förbunden 14:7]" ("Förbund och ansvar", *Liahona*, maj 2024, s. 96).
22. Se Läran och förbunden 25:1.
23. Läran och förbunden 25:3.
24. Se Läran och förbunden 25:15.
25. Se Dallin H Oaks, "Aronska prästadömet och sakramentet", *Liahona*, jan. 1999, s. 44–45. President Oaks lär:
"Dessa förrättningar inom aronska prästadömet är också på ett närbesläktat sätt viktiga för betjäningen av änglar ... Änglars budskap kan överlämnas genom en röst eller rätt och slätt genom tankar eller känslor som delges sinnet" ("Aronska prästadömet och sakramentet", *Liahona*, jan. 1999, s. 44–45).
Dessutom gav profeten Joseph Smith det här löftet när han talade till systrarna i Hjälpföreningen: "Och om ni lever upp till era privilegier, kan änglarna inte hindras från att vara i ert sällskap" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2011], s. 449).
26. Se Läran och förbunden 84:19–20.
27. Se Läran och förbunden 107:18–19.
28. Russell M. Nelson, "Andliga skatter", s. 77. "Willard Richards skrev: President Joseph Smith läste uppenbarelsen [som gavs] till Emma Smith ... och sa ... att inte bara hon utan också andra kunde få samma välsignelser" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 448). Se även Nauvoo Relief Society Minute Book, March 17, 1842, i *The First Fifty Years of Relief Society: Key Documents in Latter-day Saint Women's History* (2016), 1.2.1, churchhistorianspress.org.
29. Se Läran och förbunden 24, kapitelöverskriften. Här står det att "följande tre uppenbarelser gavs vid den här tidpunkten för att stärka, uppmuntra och undervisa".
30. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 449.
31. Se Russell M. Nelson, "Andliga skatter", s. 77. "Jag vädjar till er att under bön studera *alla* sanningar ni kan hitta om prästadömetts kraft. Ni kan börja med Läran och förbunden kapitel 84 och 107. De kapitlen leder er till andra skriftställen. Skrifterna och lärdomarna från nutida profeter, siare och uppenbarare är fyllda av dessa sanningar. Allteftersom er kunskap ökar och ni utövar tro på Herren och hans prästadömetts kraft, kommer er förmåga att dra nytta av denna andliga skatt som Herren har gjort tillgänglig att växa" (Russell M. Nelson, "Andliga skatter", s. 79).
32. Se Läran och förbunden 109:22.
33. Läran och förbunden 84:20.





Äldste Karl D. Hirst
i de sjuttios kvorum

Guds favorit

När vi är fyllda av Guds kärlek skyddas vi från livets stormar, men de lyckliga stunderna blir också lyckligare.

Innan jag börjar borde jag nog berätta att två av mina barn har svimmat i talarstolen, och jag har aldrig känt mig närmare dem än just nu. Jag bekymrar mig för mer än bara falluckan.

Vår familj har sex barn som ibland retar varandra och säger att just de är favoritbarnet. Var och en har olika anledningar till att de är favoriten. Vår kärlek till vart och ett av våra barn är ren och givande och fullständig. Vi skulle inte kunna älska ett av dem mer än de andra – varje barn som föddes medförde den mest vackra utvidgningen av vår kärlek. Jag relaterar bäst till min himmelske Faders kärlek till mig genom den kärlek jag känner för mina barn.

När de berättar varför de tror sig vara det mest älskade barnet skulle man kunna tro att det aldrig har funnits ett rörigt sovrum i vår familj. Känslan av skavanker i relationen mellan förälder och barn minskar när fokus ligger på kärleken.

Till slut, kanske för att jag märker att vi närmar oss ett oundvikligt familjeupplopp, säger jag något i stil med: "Okej, jag ger mig, men jag tänker inte säga det högt – ni vet vem av er som är min favorit." Mitt mål är att var och en av de sex ska känna sig som segrare och att fullskaligt krig ska undvikas ... åtminstone tills nästa gång!

I sitt evangelium beskriver Johannes sig själv som "lärjungen som Jesus älskade",¹ som om det arrangemanget på något sätt var unikt. Jag tänker mig att det var på grund av att Johannes kände sig så totalt älskad av Jesus. Nephi ger

mig samma känsla när han skriver: "Jag gläds i *min* Jesus."² Naturligtvis tillhör Frälsaren inte Nephi mer än han tillhör Johannes, men ändå ledde den personliga relationen Nephi hade med "sin" Jesus honom att ömt beskriva det så.

Är det inte underbart att det finns tillfällen då vi kan känna oss så helt och personligt sedda och älskade? Nephi kan kalla honom "sin" Jesus, och det kan vi med. Vår Frälsares kärlek är den "högsta, ädlaste, starkaste formen av kärlek",³ och han ger oss den tills vi är "mätta".⁴ Gudomlig kärlek tar aldrig slut, och var och en av oss är en omhuldad favorit. Guds kärlek är mötesplatsen där vi, liksom cirklar i ett Venndiagram, överlappar. Oavsett vilka delar av oss som verkar vara olika är det i hans kärlek vi finner gemenskap.

Det är väl ingen överraskning att de största buden är att älska Gud och att älska människorna omkring oss?⁵ När jag ser människor som visar kristuslik kärlek mot varandra känns det för mig som om den kärleken består av mer än bara *deras* kärlek; det är kärlek som även har gudomlighet i sig.⁶ När vi älskar varandra på det här sättet, så fullständigt och totalt vi kan, är himlen också inblandad.⁷

Så om de vi bryr oss om verkar känna sig långt ifrån den gudomliga kärleken kan vi följa detta mönster – genom att göra sådant som för oss närmare Gud och sedan göra sådant som för oss närmare dem – ett outtalat tecken att komma till Kristus.

Jag önskar att jag kunde slå mig ner med er och fråga er i vilka omständigheter ni känner Guds kärlek. Vilka verser i skrifterna, vilka särskilda tjänandehandlingar? Var skulle ni vara? Vilken musik? Tillsammans med vem? Generalkonferensen utgör ett rikt tillfälle att lära sig komma i kontakt med himlens kärlek.

Men du kanske känner dig långt borta från Guds kärlek? Du kanske hör en kör av nedslående röster, och känner mörker tynga dina tankar, får budskap som säger att du är för sårad och förvirrad, för svag och förbisedd, för annorlunda eller vilsen för att förtjäna himmelsk kärlek på riktigt. Om du hör dessa tankar ber jag dig att



Mexiko.



Indien.

höra detta: de rösterna har helt enkelt fel. Vi kan tryggt vara säkra på att vår trasighet inte på något sätt diskvalificerar oss från himmelsk kärlek – varje gång vi sjunger psalmen som påminner oss om att vår älskade, felfrie Frälsare valde att bli ”sargad på Golgata för oss”,⁸ varje gång vi tar det brutna brödet. Jesus tar sannerligen bort de sargades hela skam. Genom att sargas blev han fullkomnad, och han kan göra oss fullkomliga trots att vi är sargade.⁹ Sargad, ensam, söndersliten och blåslagen var han – och vi kan känna att vi är det – men avskilda från Guds kärlek är vi inte. ”Trasiga människor, fullkomlig kärlek”¹⁰ som det står i sången.

Du kanske har en hemlighet om dig själv som gör att du känner dig oälskbar. Oavsett hur rätt du har i det du vet om dig själv har du fel i att tro att du har begett dig bortom Guds kärleks räckvidd. Ibland är vi grymma och otåliga mot oss själva på ett sätt vi aldrig skulle drömma om att vara mot någon annan. Vi har mycket att göra här i livet, men självhat och skamfylld självfördömdelse finns inte med på den listan. Oavsett hur missbildade vi kanske känner att vi är har *hans* armar inte förkortats.¹¹ Nej. De är alltid långa nog att ”nå dit vi räcker”¹² och omfamna var och en av oss.

När vi inte känner värmen av gudomlig kärlek har den inte försvunnit. Guds egna ord säger oss: ”Även om bergen viker bort och höjderna vacklar, så ska [hans] nåd inte vika från [oss].”¹³ Så, för att vara helt tydlig, tanken att Gud har slutat älska

oss bör ligga så långt ner på listan av möjliga förklaringar i livet att vi inte kommer dit förrän efter att bergen har försvunnit och höjderna är borta!

Jag tycker verkligen om den här symboliken med berg som bevis på Guds säkra kärlek. Denna kraftfulla symbolik genomströmmar redogörelser om dem som går till bergen för att få uppenbarelse¹⁴ och Jesajas beskrivning av ”berget med Herrens hus” som ”ska stå fast grundat och vara högst bland bergen”.¹⁵ Herrens hus hyser våra mest dyrbara förbund och utgör en plats för oss alla att dra oss tillbaka till¹⁶ och sjunka djupare in i bevisen för vår Faders kärlek till oss.¹⁷ Jag har också åtnjutit den tröst som min själ får när jag sveper in mig tätare i mitt dopförbund och finner någon som sörjer en förlust eller är ledsen över en besvikelse och jag försöker hjälpa dem bära och hantera sina känslor.¹⁸ Är det kanske så vi kan sjunka djupare ner i den dyrbara förbundskärleken *hesed*?¹⁹

Så om Guds kärlek aldrig lämnar oss, varför känner vi den inte alltid? För att ni inte ska få för höga förhoppningar: Jag vet inte. Men att *vara* älskad är definitivt inte samma sak som att *känna sig* älskad, och jag har några tankar som kan hjälpa er när ni söker svar på den frågan.

Du kanske brottas med sorg, depression, svek, ensamhet, besvikelse eller andra stora störningar i din förmåga att känna Guds kärlek till dig. Om så är fallet kan det matta ner eller tillfälligt stänga av vår förmåga att känna det vi annars skulle känna. Du

kanske, åtminstone ett tag, inte kan *känna* hans kärlek, så vetskap om den får duga. Men jag undrar om du kan experimentera – tålmodigt – med olika sätt att uttrycka och ta emot gudomlig kärlek. Kan du ta ett steg tillbaka från det du står inför och kanske ett steg till och ett till, tills du ser en bredare bild, bredare och bredare om det behövs, tills du bokstavligen ”tänker celestially”²⁰ eftersom du tittar på stjärnorna och kommer ihåg otaliga världar och, genom dem, deras Skapare?

Fågelsång, att känna solen eller en bris eller regn mot min hud, och stunder då naturen leder till att mina sinnen känner vördnad inför Gud – var och en av dessa har del i att ge mig förbindelse med himlen. Tröst från trofasta vänner kanske hjälper? Kanske musik? Eller att tjäna? Har du fört dagbok över stunder då ditt band till Gud var tydligare för dig? Du kanske kan be dem du litar på att berätta om sina källor till förbindelse med det gudomliga när du söker lättnad och förståelse?

Jag undrar, om Jesus skulle välja en plats där du och han kan träffas, en privat plats där du kan ha fokus endast på honom, skulle han då välja ditt personliga lidandes unika plats, platsen för din djupaste nöd, dit ingen annan kan gå? En plats där du känner dig så ensam att du verkligen måste vara helt ensam men inte riktigt är det, en plats som kanske bara han har färdats till men faktiskt redan har förberett för att träffa dig där när du kommer? Om du väntar på att han ska komma, är han kanske redan där och inom räckhåll?

Om du känner dig fylld med kärlek i det här livsstadiet ber jag dig försöka hålla kvar den lika effektivt som en sil håller kvar vatten. Stänk kärlek överallt du går. Ett av underverken i den gudomliga ekonomin är att när vi försöker dela med oss av Jesu kärlek fylls vi själva av den i en variation av principen att ”den som mister sitt liv för min skull ska vinna det”.²¹

När vi är fyllda av Guds kärlek skyddas vi från livets stormar, men de lyckliga stunderna blir också lyckligare – våra glada dagar, när det är solsken på himlen, blir ännu ljusare av

solskenet i vår själ.

Låt oss bli "rotade och grundade"²² i vår Jesus och hans kärlek. Låt oss söka och värdera upplevelser av att känna hans kärlek och kraft i våra liv. Evangeliets glädje är tillgänglig för alla: inte bara de glada, inte bara de nedslagna. Glädje är vårt syftemål,²³ inte en gåva från våra omständigheter. Vi har all anledning att "fröjda [oss] och

uppfyllas av kärlek till Gud och alla människor".²⁴ Låt oss bli fyllda.²⁵ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Johannes 21:20; se även Johannes 13:23; 19:26; 20:2; 21:7.
2. 2 Nephi 33:6; betoning tillagd.
- 3.Handledning för skriftstudier, "Kärlek".
4. I det heliga landet: Matteus 14:15–20. Och i Amerika: 3 Nephi 27:16.
5. Se Matteus 22:35–40.

6. Se 1 Johannesbrevet 4:12.

7. *Vägledning för de unga: En guide för att göra val* ber oss att hjälpa andra "att känna vår himmelske Faders kärlek genom [oss]" ([2022], s. 12).

8. "Jesus av Nasaret, Frälsare kär", *Psalmer*, nr 112; se även Jesaja 53:5; Matteus 26:26.

9. President Russell M. Nelson har förklarat: "Strax innan [Frälsaren] korsfästes sa han att 'på tredje dagen *när jag mitt mål*' [Lukas 13:32; betoning tillagd; "blir jag fullkomnad", i Bibeln på engelska, ö.a.]. Tänk på det! Den syndfrie Herren – redan fullkomlig enligt våra jordiska



mått – förkunnade att hans fullkomlighet ännu låg i framtiden. Efter det att han uppstått och fått 'all makt i himlen och på jorden' [Matteus 28:18; se även Läran och förbunden 93:2–23] skulle han erhålla *evig* fullkomlighet ("Med fullkomligheten i sikte", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 86). Profeten Moroni inbjöd alla att "[komma] till Kristus och bli fullkomnade i honom och avstå från all ogudaktighet. Och om ni avstår från all ogudaktighet och älskar Gud av all er förmåga, allt ert sinne och all er styrka, då är hans nåd tillräcklig för er så att ni genom hans nåd kan bli fullkomliga i Kristus" (Moroni 10:32).

10. "Savior of My Soul", *2024 Youth Album*, ChurchofJesusChrist.org.
11. Se Jesaja 59:1.
12. "Where Can I Turn for Peace?" *Hymns*, nr 129.
13. Jesaja 54:10.
14. Till exempel Nephi (se 1 Nephi 17:7), Mose (se 2 Moseboken 19:3), de elva lärjungarna (se Matteus 28:16) samt Frälsaren (se Matteus 14:23; se även Psaltaren 24:3).
15. Jesaja 2:2; se även vers 3. Den här symboliken får mig att tänka vidare på Herrens syfte med att tillhandahålla hundratals tempel åt sina barn över hela världen.
16. Min erfarenhet har visat sanningen i president Nelsons löfte att den säkraste platsen att leva på är inom våra tempelförbund (se "Templet och din andliga grund", *Liahona*, nov. 2021, s. 96).
17. President Nelson har också gett oss en försäkras:

"Tid i templet hjälper dig att *tänka celestially* och fånga visionen om vem du egentligen är, vem du kan bli och det sorts liv du kan ha för evigt. Regelbunden tillbedjan i templet förhöjer ditt sätt att se på dig själv och hur du passar in i Guds storslagna plan. Jag lovar dig det ...

Inget lugnar er ande *mer* under smärtfyllda tider. Inget öppnar himlen *mer*. Inget!" ("Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva", *Liahona*, maj 2024, s. 121, 122).

18. Se Mosiah 18:8–10, 13. "Dopförbundet utgör ett offentligt vittnesbörd inför vår himmelske Fader om tre specifika åtaganden: att tjäna Gud, att hålla hans bud och att vara villig att ta på oss Jesu Kristi namn. De andra aspekter som ofta associeras med dopförbundet – att vi 'bär varandras bördor', 'sörjer med dem som sörjer' och 'tröstar dem som står i behov av tröst' [se Mosiah 18:8–9] – är resultat av att ingå förbundet snarare än en del av förbundet i sig. Dessa aspekter är viktiga eftersom de är det en omvänd själ av naturen gör" (Dale G. Renlund, "Stronger and Closer Connection to God through Multiple Covenants" [andakt vid Brigham Young University, 5 okt. 2024], speeches.byu.edu).
19. Se Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", *Liahona*, okt. 2022, s. 4–11.
20. Se Russell M. Nelson, "Tänk celestially!" *Liahona*, nov. 2023, s. 117, 118.
21. Matteus 16:25.
22. Efesierbrevet 3:17.
23. Se 2 Nephi 2:25; Russell M. Nelson, "Glädje och andlig överlevnad", *Liahona*, nov. 2016, s. 81–84.
24. Mosiah 2:4.
25. Se Moroni 7:48.



Äldste Dale G. Renlund
i de tolv apostlarnas kворum

"Detta är mitt evangelium" – "detta är min kyrka"

Detta är Frälsarens evangelium, och detta är hans kyrka (se 3 Nephi 27:21; Mosiah 26:22; 27:13). Kombinationen av de två är kraftfull och transformativ.

I århundraden var svartkrut det mest kraftfulla sprängämnet som fanns tillgängligt.¹ Det kunde avfyras kanonkulator men var inte effektivt för de flesta gruv- och vägbyggnadsprojekt. Det var helt enkelt för svagt för att splittra sten.

År 1846 framställde den italienske kemisten Ascanio Sobrero ett nytt sprängämne: nitroglycerin. Denna oljiga vätska var minst tusen gånger kraftfullare än svartkrut. Den kunde splittra sten lätt. Tyvärr var nitroglycerin instabilt. Om man tappade det från en liten höjd exploderade det. Om det blev för varmt exploderade det. Om det blev för kallt exploderade det. Och om det förvarades för länge i ett svalt, mörkt rum exploderade det så småningom. De flesta länder förbjöd transport av det, och många förbjöd tillverkning av det.

År 1860 började den svenske vetenskapsmannen Alfred Nobel att försöka stabilisera nitroglycerinet. Efter sju års experimenterande lyckades han genom att absorbera nitroglycerin i ett nästan värdelöst ämne som kallas diatomit eller kiselgur. Kiselgur är en porös bergart som kan smulas sönder till fint pulver. När det blandas med nitroglycerin absorberar kiselgur nitroglycerinet och den resulterande degen kan formas till "pinnar". I denna form var nitroglycerin mycket mer stabilt. Det kunde förvaras, transporteras och användas säkert, med oförminskad explosiv kraft. Nobel kallade kombinationen av nitroglycerin och kiselgur för dynamit.

Dynamiten förändrade världen.² Den gjorde också Nobel förmögen. Utan en stabilisator var nitroglycerin helt enkelt för farligt för att vara av kommersiellt värde, vilket Ascanio Sobrero upptäckte.³ Som jag nämnde var kiselgur i sig själv inte värd så mycket. Men kombinationen av de båda komponenterna gjorde dynamiten transformativ och dyrbar.

På liknande sätt skapar kombinationen av Jesu Kristi evangelium⁴ och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga kraftfulla och transformativa fördelar för oss. Evangeliet är fullkomligt, men det krävs en gudomligt bemyndigad kyrka att predika det, bevara dess renhet och utföra dess heliga förrättningar med Frälsarens makt och myndighet.

Tänk på kombinationen av Frälsarens evangelium och hans kyrka som den etablerades av profeten Alma i Mormons bok. Kyrkan hade ansvaret att inte "predika något annat än omvändelse och tro på Herren, som skulle återlösa sitt folk".⁵ Med Guds myndighet hade kyrkan ansvaret att utföra dopets förrättning i Herrens namn, som ett bevis på att personen hade slutit ett förbund med honom att tjäna honom och hålla hans bud.⁷ De som döptes tog på sig Jesu Kristi namn,⁸ gick med i hans kyrka,⁹ och fick löfte om stor kraft genom Andens utgjutelse.¹⁰

Människor flockades vid Mormons vatten för att höra Alma predika evangeliet. Men fast de vördade dessa vatten och den omgivande skogen

var Herrens kyrka inte en plats eller en byggnad, och det är den heller inte i dag. Kyrkan är helt enkelt vanliga personer, lärjungar till Jesus Kristus, samlade och organiserade i en guda-given struktur som hjälper Herren att uppnå hans syften. Kyrkan är det redskap varigenom vi lär oss om den centrala roll som Jesus Kristus har i vår himmelske Faders plan. Kyrkan erbjuder det bemyndigade sättet för personer att delta i förrättningar och ingå varaktiga förbund med Gud.¹¹ Genom att hålla dessa förbund kommer vi närmare Gud, vi får tillgång till hans kraft¹² och vi omvandlas till dem han avser att vi ska bli.¹³

Precis som det inte är något speciellt med dynamit utan nitroglycerin, är det bara något speciellt med Frälsarens kyrka om den är byggd på hans evangelium.¹⁴ Utan Frälsarens evangelium och myndigheten att utföra dess förrättningar¹⁵ finns det inget utmärkande med kyrkan.¹⁶

Utan kiselgurens stabiliserande effekt hade nitroglycerin ett begränsat värde som sprängämne. Som historien har visat har mänsklighetens kunskap om Herrens evangelium likaså varit instabil utan hans kyrka – benägen till doktrinära avvikelser och påverkan från olika religioner, kulturer och filosofier.¹⁷ En blandning av sådana inflytanden har manifesterats i varje tidsutdelning fram till denna sista utdelning.¹⁸ Även om evangeliet ursprungligen uppenbarades i sin renhet, antog tolkningen och tillämpningen av det evangeliet gradvis en form av gudsfruktan utan kraft eftersom det gudomligt bemyndigade ramverket saknades.¹⁹

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga ger tillgång till Guds kraft eftersom den är bemyndigad av honom att både undervisa om Kristi lära och erbjuda evangeliets frälsande och upphöjande förrättningar.²⁰ Frälsaren vill förlåta våra synder, hjälpa oss få tillgång till hans kraft och omvandla oss.²¹ Han led för våra synder och är angelägen om att undanhålla det straff vi annars skulle förtjäna.²² Han vill att vi ska bli heliga²³ och bli fullkomnade i honom.²⁴

Jesus Kristus har makten att göra detta. Han sympatiserade inte bara med våra ofullkomligheter²⁵ eller sörjde över vår eviga fördömmelse till följd av synd.²⁶ Nej, han gick längre än så, oändligt mycket längre än så, och återställde sin kyrka för att ge oss tillgång till hans kraft.

Det centrala i evangeliet som kyrkan lär är att Jesus Kristus bar våra sjukdomar och tog på sig våra smärtor. Han lade all vår skuld på sig.²⁷ Han uthärdade korset,²⁸ bröt dödens band,²⁹ uppsteg till himlen och satte sig på Guds högra sida för att av Fadern utkräva sin rätt att vara barmhärtig. Frälsaren gjorde allt detta för att han älskar sin Fader och han älskar oss. Han har redan betalat det omätliga priset så att han kan göra "anspråk på alla dem som har tro på honom"³⁰ och för deras – och vår – talan. Jesus Kristus vill inget hellre än att vi omvänder oss och kommer till honom så att han kan rättfärdiggöra och helga oss. I denna önskan är han obeveklig och fast.

Vi får tillgång till Guds förbunds-kraft och hans förbundskärlek genom hans kyrka. Kombinationen av Frälsarens evangelium och hans kyrka omvandlar våra liv. Det omvandlade mina morföräldrars liv. Min morfar Oskar Andersson arbetade på ett varv på Högmarsö, en ö i Stockholms skärgård. Hans hustru Albertina och deras

barn bodde på svenska fastlandet. Varannan vecka, på lördagen, rodde Oskar hem båten inför helgen och återvände till Högmarsö på söndagskvällen. En dag på Högmarsö hörde han två amerikanska missionärer predika Jesu Kristi återställda evangelium. Oskar kände att det han hörde var ren sanning och han fylldes av utesäglig glädje.

Nästa gång Oskar kom hem berättade han ivrigt för Albertina om missionärerna. Han sa att han trodde på det de undervisade om. Han bad henne läsa broschyrerna som de hade gett honom och han sa till henne att han inte tyckte att några av deras framtida barn skulle döpas som spädbarn. Albertina blev rasande och kastade broschyrerna på sophögen. Inte mycket sades mellan dem innan Oskar åkte tillbaka till jobbet på söndagskvällen.

Så fort han hade åkt hämtade Albertina broschyrerna. Hon jämförde noggrant deras lära med lärdomarna i sin slitna bibel. Hon häpnade över att känna att det hon läste var sant. Nästa gång Oskar kom hem fick han ett varmt välkomnande, liksom den Mormons bok som han hade med sig. Albertina läste ivrigt och jämförde återigen läran med den i sin bibel. Liksom Oskar kände hon igen ren sanning och fylldes av utesäglig glädje.

Oskar, Albertina och deras barn flyttade till Högmarsö för att bo nära



Elfenbenskusten.

de få medlemmarna där. En vecka efter att Oskar och Albertina hade döpts 1916 kallades Oskar att vara gruppleddare på Högmarsö. Som många andra medlemmar kritiserades Oskar och Albertina på grund av sin nya tro. De lokala bönderna vägrade att sälja mjölk till dem, så Oskar rodde över fjärden varje dag för att köpa mjölk av en mer tolerant bonde.

Men under åren som följde ökade kyrkans medlemsantal på Högmarsö, delvis tack vare Albertinas kraftfulla vittnesbörd och brinnande missionsiver. När gruppen blev en gren kallades Oskar som grens-president.

Medlemmarna i grenen på Högmarsö vördade ön. Det här var deras Mormons vatten.³¹ Det var här de fått kunskap om sin Återlösare.

Under årens lopp, genom att de höll sina dopförbund, omvandlades Oskar och Albertina genom Jesu Kristi kraft. De längtade efter att få ingå fler förbund och ta emot sina tempelvälsignelser. För att få dessa välsignelser emigrerade de från sitt hem i Sverige till Salt Lake City 1949. Oskar hade verkat som ledare för medlemmarna på Högmarsö i 33 år.³²

Kombinationen av nitroglycerin och kiselgur gjorde dynamiten värdefull; kombinationen av Jesu Kristi evangelium och hans kyrka är ovärderlig. Oskar och Albertina hörde talas om det återställda evangeliet eftersom en Guds profet hade kallat, anvisat och sänt missionärer till Sverige. På gudomligt uppdrag undervisade missionärerna om Kristi lära och med prästadörets myndighet döpte de Oskar och Albertina. Som medlemmar fortsatte Oskar och Albertina att lära, utvecklas och tjäna andra. De blev sista dagars heliga eftersom de höll förbunden de ingick.

Frälsaren kallar Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga "min kyrka" eftersom han har bemyndigat den att uppnå hans syften:³⁶ att predika hans evangelium, erbjuda hans förrättningar och förbund och göra det möjligt för hans makt att rättfärdiggöra och helga oss. Utan hans kyrka finns det ingen myndighet, ingen kungörelse av uppenbarade sanningar i hans namn,



Japan.

inga förrättningar eller förbund, ingen gudomlighetens kraft som är uppenbar,³⁴ ingen omvandling till den Gud vill att vi ska bli, och Guds plan för sina barn går om intet. Kyrkan i denna tidsutdelning är en integrerad del av hans plan.³⁵

Jag inbjuder dig att mer fullständigt hänge dig åt Frälsaren, hans evangelium och hans kyrka. När du gör det upptäcker du att kombinationen av Frälsarens evangelium och hans kyrka ger ditt liv kraft. Denna kraft är mycket större än dynamit. Den splittrar stenarna i din väg och omvandlar dig till en arvtagare i Guds rike. Och då fylls du av "den glädje som är utesäglig och full av härlighet".³⁶ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Svartkrut är en blandning av salpeter, svavel och träkol. Det klassificeras som ett *lågexplosivt ämne* eller ett *ämne med låg sprängverkan* på grund av sin relativt långsamma nedbrytningshastighet, att det brinner vid subsoniska hastigheter. *Högexplosiva ämnen* eller *ämnen med hög sprängverkan* detonerar snarare än brinner och producerar en supersonisk chockvåg.
2. "Dynamiten möjliggjorde en aldrig tidigare skadad ökning av järnvägstunnlar, avloppssystem och tunnelbanor runt om i världen – stora tekniska projekt som skulle ha varit omöjliga att genomföra utan de kontrollerade explosioner som den möjliggjorde. Nästan alla de ikoniska tekniska triumferna i slutet av 1800-talet och början av 1900-talet –

Londons tunnelbana, Brooklyn Bridge, den transkontinentala järnvägen och Panamakanalen – förlitade sig i stor utsträckning på det nya sprängämnet." (Steven Johnson, *The Infernal Machine: A True Story of Dynamite, Terror, and the Rise of the Modern Detective* [2024], s. 24).

3. Eftersom nitroglycerinet i sig inte var kommersiellt gångbart blev Ascanio Sobrero inte förmögen på grund av sin uppfinning. Men när Alfred Nobel byggde en dynamitfabrik i Avigliana i Italien 1873, utsågs Sobrero till en välbetald rådgivare som ett erkännande av att han hade upptäckt nitroglycerinet. Sobrero innehade denna befattning fram till sin död 1888. (Se G. I. Brown, *The Big Bang: A History of Explosives* [1998], s. 106.)
4. För svartkrutets, nitroglycerinets och dynamitens historia, se Brown, *The Big Bang*, s. 1–121.
5. Jesu Kristi evangelium är synonymt med Kristi lära.
6. Se Mosiah 18:7, 20; 25:15, 22.
7. Se Mosiah 18:10.
8. Se 2 Nephi 31:13.
9. Se Mosiah 18:17; 25:18, 23; Alma 4:4–5; Helaman 3:24–26; 3 Nephi 28:18, 23.
10. Se 2 Nephi 31:12–14; Mosiah 18:10.
11. Det är genom kyrkan som heliga förbund erbjuds till vår himmelske Faders barn. Det är därför medlemmarna sluter förbund att hålla helgelselagen när de tar emot sin begåvning i templet. Det betyder att de "helgar sin tid, sina talanger och allt som Herren har välsignat dem med till att bygga upp Jesu Kristi kyrka på jorden" (*Allmän handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 27.2, Evangeliebiblioteket).
12. Se Russell M. Nelson, "Andliga skatter", *Liahona*, nov. 2019, s. 77.
13. Se Mosiah 18:22; Mose 6:68; Handledning för skriftstudier, "Guds söner och döttrar", Evangeliebiblioteket.
14. Se 3 Nephi 27:13–21.
15. Se Trosartiklarna 1:5.

16. Se Russell M. Nelson, "Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva", *Liahona*, maj 2024, s. 121; 3 Nephi 27:9–11.
17. Frälsaren "gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare" så att "vi alla når fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son ... Då är vi inte längre barn som kastas hit och dit och dras med av varje vindkast i läran, när människorna spelar sitt falska spel och listigt förleder till villfarelse" (Efesierbrevet 4:11, 13–14).
18. *Synkretism* är den tekniska termen för en blandning av olika religioner, kulturer eller tankeskolor.
19. Se Joseph Smith – Historien 1:19.
20. Se "Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet: Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet", Evangeliebiblioteket. Detta tillkännagivande lästes upp av president Russell M. Nelson som en del av hans tal under den 190:e årliga generalkonferensen, den 5 april 2020 i Salt Lake City, Utah, USA (se "Hör honom", *Liahona*, maj 2020, s. 91–92).
21. Vi kan få tillgång till Guds kraft genom att utöva tro på Jesus Kristus, omvända oss från våra synder och hålla de förbund vi ingår med vår himmelske Fader och Jesus Kristus i förrättningar som dopet, begåvningen och sakramentet.
22. Se Handledning för skriftstudier, "Rättfärdiggöra, rättfärdiggörelse", Evangeliebiblioteket.
23. Se Handledning för skriftstudier, "Helgelse, heliggörelse", Evangeliebiblioteket.
24. Se Moroni 10:32–33.
25. Se Hebreerbrevet 4:15.
26. Se Läran och förbunden 19:15–18.
27. Se Jesaja 53:4–12.
28. Se Hebreerbrevet 12:2.
29. Se Mosiah 15:23.
30. Se Moroni 7:27–28; se även Läran och förbunden 45:3–5.
31. Se Mosiah 18:30.
32. Se Inger Höglund och Caj-Aage Johansson, *Steg i Tro: Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i Sverige 1850–2000* [2000], s. 66–67.
33. Läran och förbunden 115:4.
34. Se Läran och förbunden 84:19–21.
35. Om du tar emot det som Herrens kyrka erbjuder kan du bli fullkomnad i Kristus innan hans kyrka blir fullkomnad, om den någonsin blir det. Hans mål är att göra dig fullkomlig, inte sin kyrka. Hans mål har aldrig varit att bildligt talat förvandla kiselgur till diamanter; hans mål har varit att förädla dig till rent guld, att frälsa och upphöja dig som medarvinge med honom i vår himmelske Faders rike. Och det behöver också bli ditt mål. Det är ditt val.
36. Se Helaman 5:44.





Äldste David P. Homer
i de sjuttios kворum

Lita på vår Fader

Gud anförtror oss att fatta många viktiga beslut och han ber oss att lita på honom i alla avseenden.

Den 1 juni 1843 lämnade Addison Pratt Nauvoo för att predika evangeliet på Hawaiiöarna och överlät åt sin hustru Louisa Barnes Pratt att ta hand om deras små barn.

När förföljelserna i Nauvoo tilltog och de heliga tvingades ge sig av, och senare i Winter Quarters när de förberedde sig för att färdas till Saltsjödalén, stod Louisa inför beslutet om hon skulle göra resan. Det skulle ha varit lättare att stanna kvar och vänta på att Addison skulle återvända än att resa ensam.

Vid båda tillfällena sökte hon vägledning från profeten Brigham Young, som uppmuntrade henne att åka. Trots de stora svårigheterna och sin personliga tvekan lyckades hon genomföra resan båda gångerna.

Till en början fann Louisa ingen större glädje i att resa. Hon började dock snart att uppskatta det gröna präriegräset, de färgglada vilda blommorna och marken längs flodstränderna. "Dysterheten i mitt sinne försvann gradvis", skrev hon, "och det fanns ingen gladare kvinna i hela sällskapet."¹

Louisas berättelse har inspirerat mig djupt. Jag beundrar hennes villighet att åsidosätta sina personliga preferenser, hennes förmåga att lita på Gud och hur hon genom att utöva sin tro kunde se situationen på ett annat sätt.

Hon har påmint mig om att vi har en kärleksfull Fader i himlen som bryr sig om oss var vi än är och att vi kan lita på honom mer än någon annan eller något annat.²

Källan till all sanning

Gud anförtror oss att fatta många viktiga beslut och han ber oss att lita på honom i alla avseenden.³ Det här är särskilt svårt när vårt omdöme, eller den allmänna opinionen, skiljer sig från hans vilja för sina barn.

En del tycker att vi borde dra om gränserna mellan vad som är rätt och fel eftersom de menar att sanningen är relativ, att verkligheten är något vi själva definierar eller att Gud är så generös att han egentligen inte bryr sig om vad vi gör.

När vi söker efter att förstå och acceptera Guds vilja är det bra att komma ihåg att det inte är upp till oss att fastställa gränserna mellan rätt och

fel. Gud har själv satt de här gränserna, baserade på eviga sanningar till vår nytta och välsignelse.

Önskan att förändra Guds eviga sanning har en lång historia. Det började före världens begynnelse, när Satan gjorde uppror mot Guds plan och själviskt försökte förstöra människans handlingsfrihet.⁴ I enlighet med det här mönstret har människor som Sherem, Nehor och Korihor hävdat att tro är dårskap, att uppenbarelse är irrelevant och att allt vi vill göra är rätt.⁵ Tyvärr har dessa avvikelser från Guds sanning så ofta lett till stor sorg.

Även om vissa saker kan bero på sammanhanget, så gör inte allt det. President Russell M. Nelson har konsekvent lärt att Guds frälsande sanningar är absoluta, oberoende och definierade av Gud själv.⁶

Vårt val

Vem vi väljer att lita på är ett av livets viktiga beslut. Kung Benjamin undervisade sitt folk: "Tro på Gud. Tro att han är ... Tro att han har all visdom ... Tro att människan inte förstår allt det som Herren kan förstå."⁷

Lyckligtvis har vi skrifterna och vägledning från levande profeter som hjälper oss att förstå Guds sanning. Om det behövs förtydliganden utöver det



Malaysia.

vi har, ger Gud oss det genom sina profeter. Och han besvarar våra uppriktiga böner genom den Helige Anden när vi försöker förstå sanningar som vi ännu inte helt har tagit till oss.

Äldste Neil L. Andersen sa en gång att vi inte ska bli förvånade "om [våra] personliga åsikter ibland inte genast överensstämmer med Herrens profets lärdomar. De här stunderna låter oss lära", sa han "och ödmjuka oss när vi går ner på knä i bön. Vi går framåt i tro och litar på Gud eftersom vi vet att vi så småningom får större andlig klarhet från vår himmelske Fader."⁸

Det är alltid bra att komma ihåg Almas undervisning om att Gud ger sitt ord i enlighet med den uppmärksamhet och ansträngning vi ägnar det. Om vi hörsammar Guds ord får vi mer; om vi ignorerar hans råd får vi mindre och mindre tills vi inte har något alls.⁹ Denna förlust av kunskap betyder inte att sanningen var fel, snarare visar det att vi har förlorat förmågan att förstå den.¹⁰

Se till Frälsaren

I Kapernaum undervisade Frälsaren om sin identitet och sin mission. Många tyckte att det var svårt att höra hans ord, vilket fick dem att vända ryggen till och "sluta vandra med honom".¹¹

Varför gick de sin väg?

Därför att de inte tyckte om det han sa. Så de litade på sitt eget omdöme, gick därifrån och förnekade sig själva de välsignelser som skulle ha kommit om de hade stannat kvar.

Det är lätt att vårt högmod kommer emellan oss och evig sanning. När vi inte förstår kan vi stanna upp, låta känslorna lugna ner sig och sedan välja hur vi ska reagera. Frälsaren har uppmanat oss att vända oss till honom i varje tanke och inte tvivla, inte frukta.¹² När vi fokuserar på Frälsaren kan vår tro börja övervinna vår oro.

President Dieter F. Uchtdorf ber oss att "först tvivla på era tvivel innan ni tvivlar på er tro. Vi får aldrig låta tvivel hålla oss fångna och borta från den gudomliga kärleken, friden och de gåvor som kommer genom tro på Herren Jesus Kristus."¹³



Madagaskar.

Välsignelser kommer till dem som stannar kvar

När lärjungarna gick iväg från Frälsaren den dagen frågade han de tolv: "Inte tänker ni väl också gå?"

Petrus svarade:

"Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och förstår att du är [Kristus], Guds Helige."¹⁴

Apostlarna levde i samma värld och de mötte samma sociala påtryckningar som de lärjungar som gick sin väg. Men i det ögonblicket valde de sin tro och litade på Gud, och bevarade på så sätt de välsignelser som Gud ger dem som stannar kvar.

Kanske du, liksom jag, ibland befinner dig på båda sidor av detta beslut. När vi har svårt att förstå eller acceptera Guds vilja är det trösterikt att minnas att han älskar oss som vi är,

var vi än är. Och han har något bättre åt oss. Om vi vänder oss till honom hjälper han oss.

Det kan vara svårt att vända sig till honom, men precis som Frälsaren sa till fadern som sökte helande för sin son är "allt ... möjligt för den som tror".¹⁵ I våra svåra stunder kan också vi ropa: "Hjälp min otro!"¹⁶

Att sätta Guds vilja framför vår egen

Äldste Neal A. Maxwell sa för länge sedan: "Underkastelsen av vår vilja [är] i själva verket den enda verkligt personliga gåva vi kan lägga på Guds altare."¹⁷ Inte undra på att kung Benjamin var så mån om att hans folk skulle bli "som ett barn: undergiven, mild, ödmjuk, tålmodig, kärleksfull, villig att underkasta sig allt som Herren anser lämpligt att lägga på henne,

alldeles som ett barn underkastar sig sin far.”¹⁸

Som alltid var Frälsaren ett fullkomligt föredöme för oss. Med tungt hjärta och med vetskap om den smärtsamma uppgift han hade att utföra, underkastade han sig sin Faders vilja, fullbordade sin messianska mission och öppnade evighetens löfte för dig och mig.¹⁹

Valet att underkasta oss Guds vilja är en troshandling som utgör kärnan i vårt lärjungeskap. När vi gör det valet upptäcker vi att vår handlingsfrihet inte minskar, snarare förstoras den och belönas genom den Helige Andens närvaro, som ger mening, glädje, frid och hopp som vi inte kan finna någon annanstans.²⁰

För flera månader sedan besökte en stavspremier och jag en syster i hans stav och hennes unge vuxne son. Efter att ha varit borta från kyrkan i flera år och vandrat på svåra och ovänliga stigar hade hon återvänt. Under vårt besök frågade vi henne varför hon hade kommit tillbaka.

”Jag hade ställt till det för mig”, sa hon, ”och jag visste var jag behövde vara.”

Jag frågade då vad hon hade lärt sig under sin resa.

Något känslösamt berättade hon att hon hade lärt sig att hon behövde gå i kyrkan tillräckligt länge för att bryta vanan att inte komma, och att hon behövde stanna kvar tills det var där hon ville vara. Att komma tillbaka var inte lätt, men när hon utövade tro på Faderns plan kände hon Anden återvända.

Och sedan tillade hon: ”Jag har för egen del lärt mig att Gud är god och att hans vägar är bättre än mina.”

Jag vittnar om Gud, vår evige Fader, som älskar oss och om hans Son Jesus Kristus, som frälste oss. De känner till vår smärta och våra utmaningar. De överger oss aldrig och vet fullkomligt hur de ska bistå oss. Vi kan vara vid gott mod när vi litar på dem mer än någon annan eller något annat. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Louisa Barnes Pratt, i *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 2, *No Unhallowed Hand, 1846–1893* (2020), s. 103; se även *Saints*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), s. 494–495.

2. Han är trots allt vår Far. Han älskar oss. Och som äldste Patrick Kearon har sagt: ”Gud är outtröttlig i sitt sökande efter [oss]. Han ”vill att alla hans barn ska välja att återvända till honom” [*Allmän handbok: Tjänare i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 1.1, Evangeliebiblioteket], och ”han använder varje möjlig åtgärd för att föra [oss] tillbaka” (”Guds avsikt är att föra dig hem”, *Liahona*, maj 2024, s. 87).
3. Se 2 Nephi 4:34.
4. Se Mose 4:3.
5. Se Jakob 7:7; Alma 1:4; 30:13–18, 23–28.
6. Se Russell M. Nelson, ”Tänk celestially!” *Liahona*, nov. 2023, s. 117–119; ”The Love and Laws of God” (andakt vid Brigham Young University, 17 sep. 2019), speeches.byu.edu; ”Ren sanning, ren lära och ren uppenbarelse”, *Liahona*, nov. 2021, s. 6–7.
7. Mosiah 4:9.
8. Neil L. Andersen, ”Guds profet”, *Liahona*, maj 2018, s. 26.
9. Se Alma 12:9–11.
10. Se Alma 32:38–39.
11. Johannes 6:66; se även v. 60.
12. Se Lärnan och förbunden 6:36.
13. Dieter F. Uchtdorf, ”Kom och förena er med oss”, *Liahona*, nov. 2013, s. 23.
14. Johannes 6:67–69.
15. Markus 9:23.
16. Markus 9:24.
17. Neal A. Maxwell, ”Uppgå i Faderns vilja”, *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 24.
18. Mosiah 3:19.
19. Se Lärnan och förbunden 19:18–19.
20. Se Apostlagärningarna 5:32; Galaterbrevet 3:2; Jarom 1:4; Alma 32:28; Mormon 9:25; Ether 4:11.





Äldste Gregorio E. Casillas
i de sjuttios kvorum

Gud älskar alla sina barn

Jesus Kristus kallar alltid på oss och han använder oss, sina vanliga tjänare, för att hjälpa till att föra hans barn till honom.

Vad önskar vår himmelske Fader av dig? Förstår du att när du var i din förjordiska tillvaro förberedde din himmelske Fader dig för ditt liv på jorden? President Nelson har talat till ungdomarna och sagt: "Vår himmelske Fader har reserverat många av sina ädlaste andar – man kan säga det bästa teamet – till den här slutfasen."¹ Eftersom vi har reserverats till dessa sista dagar är det avgörande att vi lär oss att vara Jesu Kristi lärjungar.

Herren Jesus Kristus är den gode herden och han känner sin hjord, och hjorden känner sin herde eftersom "han kallar på sina får och nämner dem vid namn".² Han kallar alltid på oss och han använder oss, sina vanliga tjänare, för att hjälpa till att föra hans barn till honom.

För en tid sedan besökte en stavs-president och jag kyrkans medlemmar i ett grannskap. När vi hade avslutat våra schemalagda besök frågade stavs-presidenten mig om vi kunde besöka ännu en familj. Han kände sig manad att vi skulle prata med dem.

Vi knackade på dörren och en syster öppnade. Hon tittade på mig men visste inte vem jag var, så hon sa inte så mycket. Jag pekade med handen mot stavs-presidenten som hälsade på henne vid namn. Så fort hon hörde och såg honom blev hon glad. De stod där vid dörren och kramade om varandra och grät tillsammans. Detta satte tonen för vårt besök. Vi visste inte att systemen hade fått cellgiftsbehandling dagen innan. Hon kände sig för svag för att ta hand om sin vuxne son. Så jag hjälpte stavs-presidenten att klä hennes son,

och vi satte honom i rullstolen. Vi gav honom maten som en annan vänlig syster från församlingen hade kommit med tidigare, och vi hjälpte till med andra uppgifter. Innan vi lämnade deras hem fick vi möjlighet att välsigna dem.

Allt som for genom mitt huvud under det här besöket var en bekräftelse på att Jesus Kristus älskar dem djupt. Han förstår dem och vet personligen hur svår deras unika situation är. Nästan hela besöket skedde under tystnad. Vid det här tillfället gav vi ingen stor predikan eller berättade om vårt favoritskriftställe, men Herren välsignade oss med sin Ande i rikt mått.

En av de största anledningarna till

att din himmelske Fader sände dig hit just nu är så att du kan förverkliga din fulla potential. *Predika mitt evangelium* lär oss att som lärjungar till Kristus bör vi undvika att jämföra oss med varandra.³ Dina andliga förmågor är unika, personliga och medfödda, och din himmelske Fader vill hjälpa dig att utveckla dem. Det kommer alltid att finnas någon som du kan hjälpa att känna din himmelske Faders kärlek. Din potential är gudomlig. Även om det naturligtvis är viktigt att förbereda sig för att lyckas i denna mycket konkurrensinriktade värld, är en av dina viktigaste uppgifter i livet att bli en Jesu Kristi lärjunge och att följa Andens maningar. När du gör det välsignar Gud ditt liv, han välsignar din nuvarande eller framtida familj och han välsignar sina barn som du träffar.

Vi lever i en tid med stora möjligheter. Även om vi ställs inför många svårigheter vet jag att de delvis är till för att vi ska kunna hjälpa andra att känna vår himmelske Faders kärlek. President Nelson har sagt: "I kommande dagar kommer vi att se de *största* manifestationerna av Frälsarens makt som världen *någonsin* har sett."⁴ Vi har förmånen att vaka över människor som behöver en hjälpande hand, en omfamning, en känsla av tröst eller



att vi helt enkelt sitter med dem i tystnad. Om vi kan lätta deras bördor, om så bara för ett ögonblick, så kan vi se de stora manifestationerna av Frälsarens makt i deras liv.

Som Jesu Kristi lärjungar kan sista dagars heliga göra positiv skillnad i världen. Vi kan ge en känsla av glädje som återspeglas i vårt ansikte – en glädje som vi delar med kärleksfulla ord och vänliga handlingar. Låt oss vara goda grannar, goda arbetsgivare och goda arbetare. Låt oss sträva efter att alltid vara goda kristna.

Herren har återställt sitt evangelium med de nödvändiga förrättningarna så att vår himmelske Faders barn kan få alla de löften som binder oss till

honom. När vi hjälper våra systrar och bröder i deras dagliga utmaningar, låt oss också komma ihåg att hjälpa dem avlägga och hålla dessa heliga löften till sin himmelske Fader, så att han i sin tur kan lova dem de rikaste välsignelserna i det här livet och i evigheten. Dessa löften möjliggörs endast genom återställelsen av Jesu Kristi evangelium och hans prästadömsnycklar.

Med andra ord kan vi hjälpa andra att stanna kvar på förbundsstigen. Några av oss avviker från stigen ibland, och därför måste vi komma ihåg att vår himmelske Fader alltid ger oss möjligheten att återvända. Även om vår väg inte är den mest fullkomliga påminner Frälsaren oss alltid om att "så ofta vi

omvänder oss och med ärligt uppsåt söker få förlåtelse blir vi förlåtna".⁵

Ett av motståndarens knep i dag är att få oss att tänka och tro att det inte finns något sätt för oss att förändras eller att vi inte längre har något hopp. Detta destruktiva tänkande får många av oss att sluta försöka. Och det är i denna stund som vår kärlek, våra uppmuntrande ord och vårt stöd, vår tid och vår hjälp kan ge någon tillräckligt med hopp för att försöka igen.

Du kanske tänker: "Okej, men vem tjänar mig?" Genom att gå och väl-signa våra bröder och systrar samlar vi vittnesbörd som fyller våra liv med tro på Herren Jesus Kristus. De här vittnesbörden ger oss även ny kraft att



försöka en gång till. Den Helige Anden ger oss nytt liv och hjälper oss med förnyade vittnesbörd att fortsätta med våra egna svårigheter och personliga prövningar. Närhelst vi försöker vara till välsignelse för andra förbarmar sig Herren över oss ännu mer; han stärker oss och hjälper oss i våra liv.

Kom ihåg att Herren Jesus Kristus är din Frälsare och förstår dig personligen. Han vet vad det innebär att behöva uppfylla ett ämbete och lämna saker bakom sig för att hjälpa Guds barn. Han har makt att välsigna dig i allting, om du tror på honom och inte tvivlar.⁶

Mina kära bröder och systrar, den där dagen när en prästadömsledare kände sig manad att besöka en mor och en son som vi inte hade på agendan, förkunnar jag att Gud visste att de behövde oss. Och i slutändan var det jag som blev betjänad. Den dagen fick jag en av de största lärdomarna om Frälsarens kärlek till oss.

Jag vittnar om att Jesus Kristus är världens Frälsare, att han lever, att han levde och dog för dig och mig, och att han uppstod för dig och mig så att vi kan sträva efter celestia återföreningar fulla av glädje med dem som redan är på andra sidan slöjan. Jag vet att han förstår dig och mig fullkomligt. Han förstår var och en av våra svåra stunder, och han har makt att hjälpa oss i de stunder när vi känner oss som mest sårbara. Jag vet att Herren Jesus Kristus och vår himmelske Fader visade sig för Joseph Smith för att återställa evangeliet i dessa dagar. Jag vet att vår käre profet president Russell M. Nelson är en Herrens profet, och jag vittnar om detta i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), Evangeliebiblioteket.
2. Se Johannes 10:2–4.
3. "Undvik att jämföra dig med andra missionärer och mät de yttre resultaten av dina ansträngningar mot deras" (*Predika mitt evangelium: vägledning för att sprida Jesu Kristi evangelium* [2023], s. 13).
4. Russell M. Nelson, "Övertvinn världen och finn ro", *Liahona*, nov. 2022, s. 95.
5. Se Moroni 6:8.
6. Se Alma 56:47; 57:26.



President Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

Att följa Kristus

Som Kristi efterföljare undervisar och vittnar vi om Jesus Kristus, vårt fullkomliga föredöme. Så låt oss följa honom genom att avstå från stridigheter.

I år har miljontals människor inspirerats av den evangeliestudieplan som uppkallats efter Frälsarens inbjudan: "Kom och följ mig."¹ Att följa Kristus är inte en lättvindig eller sporadisk vana. Det är en kontinuerlig förpliktelse och livsstil som bör vägleda oss alltid och överallt. Hans lärdomar och hans exempel fastställer vägen för varje Jesu Kristi lärjunge. Och alla inbjuds att gå den vägen, för han inbjuder alla att komma till honom, svart och vit, träl och fri, man och kvinna, och alla är lika inför Gud.²

I.

Det första steget för att följa Kristus är att lyda det han kallade "det största budet i lagen":

"Du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd.

Det är det största och första budet.

Sedan kommer ett som liknar det: Du ska älska din nästa som dig själv.

På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna."³



Mexiko.



Elfenbenskusten.

Guds bud är den vägledande och stödjande kraften i våra liv. Våra upplevelser under jordelivet är som den lille pojken och hans far som flög drake en blåsig dag. När draken flög högre fick vindarna den att rycka i snöret som förband den med den lille pojkens hand. Då han var obekant med kraften i jordelivets vindar föreslog han att snöret skulle klippas av så att draken kunde flyga högre. Hans vise far sa nej och förklarade att snöret är det som håller draken på plats i jordelivets vindar. Om vi tappar taget om snöret flyger draken inte högre. Den rycks bort av blåsten och slår oundvikligen i marken.

Det nödvändiga snöret representerar förbunden som förbinder oss med Gud, vår himmelske Fader, och hans Son Jesus Kristus. När vi hedrar dessa förbund genom att hålla deras bud och följa deras återlösningsplan gör deras utlovade välsignelser att vi kan stiga till celestiaa höjder.

Mormons bok förkunnar ofta att Kristus är "världens ljus".⁴ När han

visade sig för nephiterna förklarade den uppståndne Herren denna lära genom att säga till dem: "Jag har gett er ett föredöme."⁵ "Se, jag är det ljus som ni ska hålla upp – det som ni har sett mig göra."⁶ Han är vår förebild. Vi får veta vad han har sagt och gjort genom att studera skrifterna och följa profetiska lärdomar, som president Russell M. Nelson har uppmanat oss att göra.⁷ Genom sakramentsförrättningen sluter vi förbund varje sabbatsdag att vi "alltid [ska] minnas honom samt hålla de bud som han har gett [oss]".⁸

II.

I Mormons bok gav Herren oss grunderna i det han kallade "Kristi lära". Dessa är tro på Herren Jesus Kristus, omvändelse, dop, att ta emot den Helige Andens gåva, att hålla ut intill änden och att bli som små barn,⁹ vilket innebär att vi litar på Herren och underkastar oss allt han kräver av oss.¹⁰

Herrens bud finns i två former: permanenta, som Kristi lära, och tillfälliga. Tillfälliga bud är sådana

som är nödvändiga för Herrens kyrka eller de trofasta i tillfälliga omständigheter, men som ska läggas åt sidan när behovet inte längre kvarstår. Ett exempel på tillfälliga bud är Herrens anvisningar till kyrkans tidiga ledare att flytta de heliga från New York till Ohio, till Missouri, till Illinois och slutligen att leda pionjärernas vandring till Klippiga bergen. Även om de var tillfälliga gavs dessa bud, när de gällde, för att åttlydas.

En del permanenta bud har tagit avsevärd tid att bli allmänt åttlydda. Till exempel betonade president Lorenzo Snows berömda predikan om tiondelagen ett bud som getts tidigare men ännu inte allmänt åttlyddes av kyrkans medlemmar.¹¹ Det behövde åter betonas i de omständigheter som kyrkan och dess medlemmar då stod inför. Nya exempel på återbetoning har behövts på grund av nutida omständigheter som sista dagars heliga eller kyrkan står inför. Det innefattar tillkännagivandet om familjen som kungjordes av president Gordon B. Hinckley för en generation sedan,¹² och

president Russell M. Nelsons nyliga anmodan att kyrkan ska kallas vid sitt uppenbarade namn, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.¹³

III.

En annan av vår Frälsares lärdomar verkar åter behöva betonas i dagens omständigheter.

I vår tid yttras många hårda och sårande ord i det offentliga och ibland även i våra familjer. Stora meningsskilligheter gällande samhällspolitiken leder ofta till fientliga handlingar, till och med hat, i offentliga och personliga relationer. Denna fientliga atmosfär förlamar ibland också möjligheten att stifta lagar i viktiga spörsmål där de flesta medborgare ser ett angeläget behov av handling i allmänhetens intresse.

Vad bör Kristi efterföljare säga och göra i denna tid av giftig kommunikation? Vad var hans lärdomar och exempel?

Det är betydande att bland de första principer som Jesus undervisade om när han var hos nephiterna fanns principen att undvika stridigheter. Även om han sa detta med avseende på dispyter över religiös lära kan skälen han angav helt klart tillämpas på kommunikation och relationer inom politik, samhället och familjerelationer. Jesus lärde:

”Den som har en stridslysten ande är inte av mig utan av djävulen, som är fader till stridigheter, och han hetsar människornas hjärtan till att strida i vrede, den ene med den andre.

Se, det är inte min lära att hetsa människors hjärtan till vrede mot varandra, utan det är min lära att sådant ska upphöra.”¹⁴

Under resten av sin tid bland nephiterna undervisade Jesus om andra bud som är nära besläktade med hans förbud mot stridigheter. Vi vet från Bibeln att han tidigare hade undervisat om dem i sin stora Bergspredikan, ofta i precis samma ordalag som han senare använde hos nephiterna. Jag citerar de bekanta bibliska orden:

”Älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och be för dem som illvilligt utnyttjar er och förföljer er.”¹⁵

Detta är ett av Kristi mest välkända bud – det mest revolutionerande och det svåraste att följa. Men det är en ytterst fundamental del av hans inbjudan till alla att följa honom. Som president David O. McKay lärde: ”Det finns inget bättre sätt att uttrycka kärlek till Gud än att visa osjälvisk kärlek till sina medmänniskor.”¹⁶

Här kommer ytterligare en grundläggande lärdom från honom som är vår förebild: ”Saliga är de som skapar frid, för de ska kallas Guds barn.”¹⁷

De som skapar frid! Vad det skulle förändra personliga relationer om Kristi efterföljare skulle avstå från hårda och sårande ord i all sin kommunikation.

Under generalkonferensen förra året gav president Russell M. Nelson oss följande utmaningar:

”Ett av de lättaste sätten att känna igen en *sann efterföljare* till Jesus Kristus är genom den medkänsla med vilken den personen behandlar andra ...

Sanna lärjungar till Jesus Kristus är fridsskapare ...

Ett av våra bästa sätt att hedra Frälsaren är att bli en som skapar frid.”

Han avslutade sin undervisning med orden: ”Stridigheter är ett val. Att skapa frid är ett val. Du har din handlingsfrihet till att välja stridigheter eller försoning. Jag manar dig att *välja* att vara en fridsskapare, nu och för alltid.”¹⁸

Potentiella motståndare bör inleda sina diskussioner med att hitta en gemensam nämnare, något som alla kan hålla med om.

För att följa vårt fullkomliga föredöme och hans profet behöver vi praktisera det som kallas den gyllene regeln: ”Allt vad ni vill att människorna ska göra för er, det ska ni också göra för dem. Detta är lagen och profeterna.”¹⁹ Vi behöver älska och göra gott mot alla. Vi behöver undvika stridigheter och vara fridsskapare i all vår kommunikation. Det betyder inte att vi ska kompromissa med våra principer och prioriteter, utan att vi ska sluta att aggressivt attackera andra för deras. Det är vad vårt fullkomliga föredöme gjorde i sin verksamhet. Det är föredömet han gav oss när han inbjöd oss att följa honom.

Under den här konferensen för fyra år sedan gav president Nelson oss en profetisk utmaning för vår tid:

”Är *du* villig att låta Gud råda i ditt liv? Är *du* villig att låta Gud vara det viktigaste inflytandet i ditt liv? Vill du låta hans ord, hans bud och hans förbund påverka det du gör varje dag? Vill du låta hans röst få prioritet över alla andra?”²⁰

Som Kristi efterföljare undervisar och vittnar vi om Jesus Kristus, vårt fullkomliga föredöme. Så låt oss följa honom genom att avstå från stridigheter. När vi verkar för det vi föredrar i det offentliga samtalet, låt oss göra oss värdiga hans välsignelser genom att använda fridsskapares språk och sätt. I våra familjer och andra personliga relationer, låt oss undvika det hårda och hatfyllda. Låt oss sträva efter att vara heliga, som vår Frälsare, i vars heliga namn jag

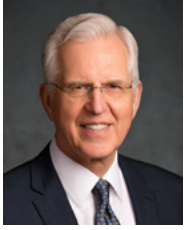


vittnar och nedkallar hans välsignelse att hjälpa oss vara heliga. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Lukas 18:22.
2. 2 Nephi 26:33.
3. Matteus 22:36–40.
4. Se Alma 38:9; se även Mosiah 16:9; 3 Nephi 9:18.
5. 3 Nephi 18:16.
6. 3 Nephi 18:24; se även 3 Nephi 27:21.
7. Se Russell M. Nelson, "Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv", *Liahona*, maj 2017, s. 39–40.
8. Läran och förbunden 20:77.
9. Se 3 Nephi 11:32–33, 38; se även 2 Nephi 31:13–21; 3 Nephi 27:13–22.
10. Se Mosiah 3:19.
11. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 3, *Boldly, Nobly, and Independently, 1893–1955* (2022), s. 73–77.
12. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", Evangeliebiblioteket.
13. Se Russell M. Nelson, "Kyrkans rätta namn", *Liahona*, nov. 2018, s. 87–89.
14. 3 Nephi 11:29–30.
15. Se Matteus 5:44; citerat från 3 Nephi 12:44.
16. *Kyrkans presidenters lärdomar: David O. McKay* (2003), s. 184.
17. Matteus 5:9; se även 3 Nephi 12:9.
18. Russell M. Nelson, "Fridsskapare sökes", *Liahona*, maj 2023, s. 98, 99, 100.
19. Matteus 7:12.
20. Russell M. Nelson, "Låt Gud råda", *Liahona*, nov. 2020, s. 94.





Äldste D. Todd Christofferson
i de tolv apostlarnas kворum

Låt oss gräva ner våra upprorsvapen

Må vi – mycket, mycket djupt – begrava varje aspekt av uppror mot Gud i våra liv och ersätta dem med ett villigt hjärta och ett villigt sinne.

I Mormons bok står det att ungefär 90 år före Kristi födelse påbörjade kung Mosiahs söner det som skulle bli en 14 år lång mission bland lamaniterna. Under många generationer hade fruktlösa försök gjorts att förmå lamaniterna att tro på Kristi lära.¹ Men den här gången, genom den Helige Andens mirakulösa ingripande, omvändes tusentals lamaniter och blev Jesu Kristi lärjungar.

Det står: "Och lika säkert som att Herren lever, lika säkert är det att alla som trodde, eller alla som bringades till kunskap om sanningen genom Ammons och hans bröders predikan enligt uppenbarelsens och profetians ande och Guds kraft, som gjorde underverk i dem – ja, jag säger er, så sant Herren lever, att de lamaniter som trodde på deras predikan och blev omvända till Herren aldrig avföll."²

Nyckeln till det här folkets varaktiga omvändelse finns i nästa vers: "För de blev ett rättfärdigt folk. De lade ner sina upprorsvapen så att de inte längre stred emot Gud och inte heller emot någon av sina bröder."³

Den här tanken om "upprorsvapen" var både bokstavlig och symbolisk. Den syftade på deras svärd och andra krigsvapen, men också på deras olydnad mot Gud och hans bud.

Kungen för dessa omvända lamaniter uttryckte det på följande sätt: "Och se, mina bröder, eftersom det var allt vi kunde göra ... för att omvända oss från alla våra synder och de många mord som vi har begått, och för att få Gud att

ta bort dem från våra hjärtan, för det var allt vi kunde göra för att omvända oss tillräckligt inför Gud, så att han skulle vilja *ta bort vår befläckelse*."⁴

Lägg märke till kungens ord – deras uppriktiga omvändelse ledde inte bara till förlåtelse för deras synder, utan Gud tog också bort fläcken från dessa synder och till och med önskan att synda från deras hjärtan. Som ni vet begravnade de sina vapen hellre än att riskera en möjlig återgång till sitt tidigare tillstånd av uppror mot Gud. Och när de begravnade sina fysiska vapen, med förändrade hjärtan, begravnade de också sin benägenhet att synda.

Vi kan fråga oss själva vad vi kan göra för att följa det här mönstret; att "lägga ner våra upprorsvapen", vilka de än må vara, och bli så "omvända till Herren" att syndens befläckelse och önskan att synda tas bort från våra hjärtan och vi aldrig faller ifrån.

Uppror kan vara aktivt eller passivt. Det klassiska exemplet på avsiktligt uppror är Lucifer, som i förutställvaron motsatte sig Faderns återlösningsplan och samlade andra till att också motsätta sig den, "och på den dagen följde många efter honom".⁵ Det är inte svårt att se vilken inverkan hans fortsatta uppror har i vår tid.

Mormons boks oheliga trio av antikrister – Sherem, Nehor och Korihor – utgör ett klassiskt studium av aktivt uppror mot Gud. Nehors och Korihors övergripande teori var att det inte finns någon synd. Därför finns det inget behov av omvändelse,

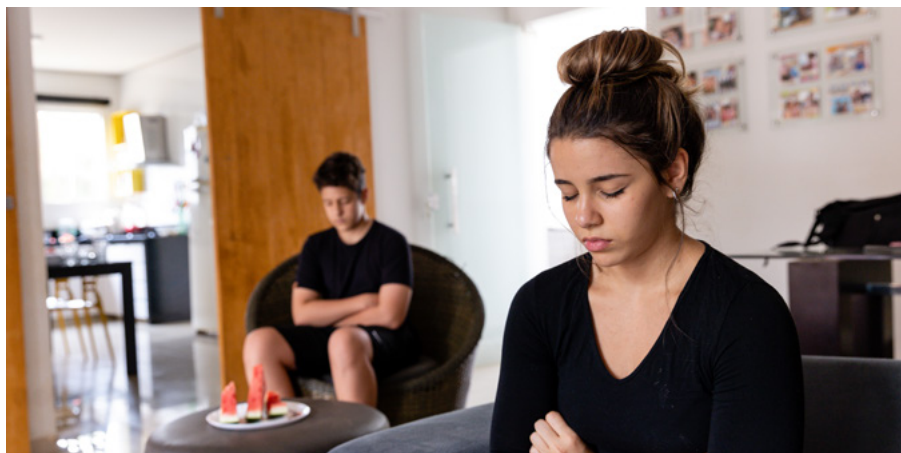
och det finns ingen Frälsare. "Varje människa skördar framgång alltefter sin begåvning, och ... varje människa segrar alltefter sin styrka. Och vad människan än gör så är det inte något brott."⁶ Antikristen förkastar religiös auktoritet och ser förrättningar och förbund som handlingar "som forna präster har infört för att ta sig makt och myndighet".⁷

Ett nutida exempel på medvetet uppror med ett lyckligare slut är berättelsen om William W. Phelps. Phelps blev medlem i kyrkan 1831 och utsågs till tryckare åt kyrkan. Han redigerade flera av kyrkans första publikationer, skrev ett flertal psalmer och verkade som skrivare åt Joseph Smith. Tyvärr vände han sig emot kyrkan och profeten, till och med så att han vittnade falskt mot Joseph Smith i en domstol i Missouri, vilket bidrog till att profeten fängslades där.

Senare skrev Phelps till Joseph och bad om förlåtelse. "Jag känner till min situation, du känner till den, och Gud känner till den, och jag vill bli frälst om mina vänner hjälper mig."



Argentina.



Brasilien.

Profeten svarade: "Det är sant att vi har fått lida mycket på grund av det du gjort ... Dock har kalken blivit tömd, Faderns vilja har skett och vi lever fortfarande ... Kom, käre broder, då vi nu inte längre är i strid med varandra, ty vi var en gång vänner och har äntligen blivit det igen."⁸

Med uppriktig omvändelse grävde William Phelps ner sina "upprorsvapen" och mottogs ännu en gång i full gemenskap, och skulle aldrig avfalla igen.

Men den kanske mer lömska formen av uppror mot Gud är den passiva versionen – att ignorera hans vilja i våra liv. Många som aldrig skulle kunna tänka sig att göra aktivt uppror kanske ändå motsätter sig Guds vilja och ord genom att gå sin egen väg utan avseende på gudomlig vägledning. Jag påminns om sången som blev känd genom Frank Sinatra för länge sedan med den avslutande raden "jag gjorde det på mitt sätt". I livet finns det naturligtvis gott om utrymme för personliga preferenser och personliga val, men när det gäller frälsning och evigt liv bör vårt ledmotiv vara: "Jag gjorde det på Guds sätt", för det finns verkligen inget annat sätt.

Ta till exempel Frälsarens exempel när det gäller dopet. Han underkastade sig dopet som ett bevis på lojalitet mot Fadern och som ett exempel för oss:

"Han visar människobarnen att han i köttet ödmjukar sig inför Fadern och betygar för Fadern att han vill vara honom lydig genom att hålla hans bud ...

Och han sa till människobarnen: 'Följ mig.' Kan vi då, mina älskade bröder, följa Jesus om vi inte är villiga att lyda Faderns befallningar?"⁹

Det finns inte något "mitt sätt" om vi ska följa Kristi exempel. Att försöka hitta en annan väg till himlen är lika meningslöst som att arbeta på Babels torn i stället för att se till Kristus och hans frälsning.

De svärd och andra vapen som de omvända lamaniterna grävde ner var upprorsvapen på grund av hur de hade använt dem. Samma slags vapen i händerna på deras söner, som användes till att försvara familjen och friheten, var inte alls upprorsvapen mot Gud.¹⁰ Det gällde också liknande vapen i nephiternas händer: "De stred inte för kungavälde eller makt, utan de stred för sina hem och sin frihet, sina hustrur och sina barn och sitt allt, ja, för sitt sätt att tillbe Gud och för sin kyrka."¹¹

På samma sätt finns det sådant i våra liv som kan vara neutralt eller till och med bra i sig, men som om det används på fel sätt blir "upprorsvapen". Vårt tal kan till exempel bygga upp eller förnedra. Som Jakob sa:

"Men tungan kan ingen människa tämja [tycks det], den är ostyrig och ond och full av dödligt gift.

Med den välsignar vi Herren och Fadern, och med den förbannar vi människor som är skapade till Guds avbild.

Från samma mun kommer välsignelse och förbannelse. Så får det inte vara, mina bröder."¹²

Det finns mycket i det offentliga och personliga samtalet i dag som är illvilligt och elakt. Det finns mycket vulgärt och profant tal, även bland ungdomar. Den sortens tal utgör "upprorsvapen" mot Gud, "fulla av dödligt gift".¹³

Beakta ett annat exempel på något som i grunden är bra men som kan vändas mot gudomliga direktiv – en persons karriär. Man kan finna verklig tillfredsställelse i ett yrke, ett kall eller en tjänstgöring, och vi har alla nytta av det som hängivna och begåvade människor inom många områden har åstadkommit och skapat.

Ändå är det möjligt att hängivenhet till karriären kan bli det främsta fokuset i ens liv. Då kommer allt annat i andra hand, inklusive alla anspråk som Frälsaren kanske gör på ens tid och talang. För män, och även för kvinnor, kan försakande av legitima möjligheter till äktenskap, underlåtenhet att hålla sig till och lyfta sin äkta hälft, försummande av att fostra sina barn eller till och med att avsiktligt undvika välsignelsen och ansvaret att fostra barn enbart för att avancera i karriären, förvandla berömvärda prestationer till en form av uppror.

Ett annat exempel gäller vår fysiska varelse. Paulus påminner oss om att vi ska ära Gud med både kropp och ande¹⁴ och att kroppen är den Helige Andens tempel, "som ni har fått av Gud och ni tillhör inte er själva".¹⁵ Därför har vi ett legitimt intresse av att ägna tid åt att ta hand om våra kroppar så gott vi kan. Få av oss når den nivå av prestationer vi nyligen har sett hos de olympiska och paralympiska idrottarnas bedrifter, och en del av oss upplever följderna av ålder, eller det som president M. Russell Ballard kallade "nitar som lossnar".

Ändå tror jag att det behagar vår Skapare när vi gör vårt bästa för att vårda hans underbara gåva som en fysisk kropp är. Det vore ett tecken på upproriskhet att vanställa eller vanhelga kroppen, eller missbruka den, eller underlåta att göra allt man kan för att eftersträva en hälsosam livsstil. Samtidigt kan fåfänga och besatthet angående kroppsbyggnad, utseende eller klädsel vara en form av uppror i

den andra ytterligheten, som leder oss till att dyrka Guds gåva i stället för Gud.

Att gräva ner våra upprorsvapen mot Gud innebär i slutändan helt enkelt att vi ger efter för den Helige Andens lockelse, lägger av den naturliga människan och blir "en helig genom Herren Kristi försoning".¹⁶ Det innebär att sätta det första budet främst i livet. Det innebär att låta Gud råda. Om kärleken till Gud och beslutsamheten att tjäna honom av all vår förmåga, allt vårt förstånd och all vår styrka blir det kriterium varigenom vi bedömer allt och fattar alla våra beslut, då har vi grävt ner våra upprorsvapen. Genom Kristi nåd förlåter Gud tidigare synder och upproriskhet och tar bort fläckarna av dessa synder och uppror från våra hjärtan. Med tiden tar han också bort alla onda önskningar, liksom han gjorde för de forna nyomvända lamaniterna. Därefter avfaller heller inte vi.¹⁷

Att gräva ner sina upprorsvapen leder till en unik glädje. Tillsammans med alla som någonsin omvänt sig till Herren får vi "besjunga [sången om] den återlösande kärleken".¹⁸ Vår himmelske Fader och hans Son, vår Återlösare, har bekräftat sin orubbliga hängivenhet mot vår slutliga lycka genom den djupaste och mest varaktiga kärlek och offer. Vi upplever deras kärlek dagligen. Nog kan vi besvara den med vår egen kärlek och lojalitet. Må vi – mycket, mycket djupt – begrava varje aspekt av uppror mot Gud i våra liv och ersätta dem med ett villigt hjärta och ett villigt sinne.¹⁹ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se till exempel Jakob 7:24; Enos 1:14, 20.
2. Alma 23:6.
3. Alma 23:7.
4. Alma 24:11; betoning tillagd.
5. Abraham 3:28; se även Uppenbarelseboken 12:7–9.

6. Se Alma 30:17.

7. Alma 30:23; se även verserna 27–28.

8. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), s. 418; se även "Letter from William W. Phelps, with Appended Letter from Orson Hyde and John E. Page, 29 juni 1840" och Joseph Smith, "Letter to William W. Phelps, 22 juli 1840", josephsmithpapers.org.

9. Se 2 Nephi 31:7, 10.

10. Se Alma 53:17–18.

11. Alma 43:45; se även vers 47; Alma 48:14–16.

12. Jakobs brev 3:8–10.

13. Se Jakobs brev 3:8. "Se till att ditt språk återspeglar kärlek till Gud och andra – oavsett om du kommunicerar personligen eller virtuellt. Säg sådant som lyfter – inte sådant som kan vara splittrande, sårande eller förolämpande – inte ens som ett skämt. Dina ord kan vara kraftfulla. Låt dem vara kraftfulla för det goda." (*Vägledning för de unga: En guide för att göra val* [2022], s. 12).

14. Se 1 Korintierbrevet 6:20.

15. Se 1 Korintierbrevet 6:19.

16. Mosiah 3:19.

17. Se Alma 23:6.

18. Alma 26:13.

19. Se Lärnan och förbunden 64:34.



Chile.



José A. Teixeira
I de sjuttios presidentskap

Förenade med Jesus Kristus: på väg att bli jordens salt

När vi förblir förenade med Herren återspeglar våra liv helt naturligt hans ljus, och vi blir jordens salt.

Frälsaren lärde att när vi ”kallas till [hans] eviga evangelium och förbinder [oss] med ett evigt förbund, räknas [vi] som jordens salt”.¹ Salt består av två ämnen i en kemisk förening. Vi kan inte vara salt på egen hand; om vi ska vara jordens salt måste vi vara förenade med Herren, och det är vad jag ser när jag träffar kyrkans medlemmar runt om i världen – jag ser trofasta medlemmar i kyrkan som är förenade med Herren, beslutsamma i sina ansträngningar att tjäna andra och vara jordens salt.

Er orubbliga hängivenhet utgör ett strålande exempel. Ert tjänande uppskattas och värderas högt.

Våra ungdomar har visat anmärkningsvärt mod och hängivenhet. De har entusiastiskt tagit till sig släktforskningsarbetet, och deras ofta förekommande besök i Herrens hus vittnar om deras hängivenhet. Deras villighet att ägna tid och energi åt att tjäna som missionärer överallt i världen speglar en djup och varaktig tro. De deltar inte bara utan visar vägen i att bli lärjungar förenade med Jesus Kristus. Deras tjänande strålar av ljus och hopp, och berör oräkneliga liv. Till er, kyrkans ungdomar, uttrycker vi innerligt tack för ert inspirerande tjänande. Ni är inte bara kyrkans framtid, utan även dess nutid. Och ni är verkligen jordens salt!

Jag älskar Herren Jesus Kristus och känner mig välsignad av möjligheten att tjäna tillsammans med er i Herrens kyrka. Vår enighet och styrka, grundad i vår gemensamma tro, försäkrar oss

om att vi aldrig är ensamma på den här resan. Tillsammans kan vi fortsätta bygga Guds rike rotade i tjänande, kärlek och orubblig tro.

När Jesus Kristus undervisade vid Galileiska sjön använde han ofta vardagliga föremål som var bekanta för hans lyssnare för att förmedla djupa andliga sanningar. Ett sådant föremål var salt. Jesus förkunnade: ”Ni är jordens salt”,² ett uttalande av rik innebörd och vikt, särskilt för de människor på hans tid som förstod saltets mångfacetterade värde.

Det urgamla hantverket att skörda salt i Algarve, den södra regionen i mitt hemland Portugal, går tillbaka tusentals år till det romerska riket. Anmärkningsvärt nog har de metoder som används av saltarbetarna, som kallas *marnotos*, inte förändrats särskilt mycket sedan dess. Dessa hängivna hantverkare använder traditionella tekniker och utför sitt arbete helt för hand, och vidmakthåller på så sätt ett arv som varat genom århundradena.

Den här urgamla metoden skördar det som kallas ”saltblomma”. För att helt kunna uppskatta den invecklade process som behövs för att kunna skörda saltblomman är det nödvändigt att förstå omgivningen där den bildas. Algarvekustens saltkärr utgör de idealiska förutsättningarna för att producera salt. Havsvatten leds via kanaler in i grunda dammar, som kallas saliner, där det får avdunsta under det starka solljuset. När vattnet avdunstar bildar saltblomman skira kristaller

på salinernas yta. Dessa kristaller är otroligt rena och har en unik, spröd struktur. *Marnotos* skummar försiktigt bort kristallerna från vattenytan med hjälp av specialiserade verktyg, något som kräver stor skicklighet och precision. I Portugal kallas detta högkvalitativa salt för ”saltgrädde”, eftersom det försiktigt kan skummas bort precis som den grädde som flyter upp på ytan av mjölk. Det här skira saltet värderas för sin renhet och exceptionella smak, vilket gör den till en högt värdesatt matlagningsingrediens.

Liksom *marnotos* gör stora ansträngningar för att se till att skörda det mest högkvalitativa saltet bör vi, som Herrens förbundsfolk, alltid göra vårt allra bästa så att vår kärlek och vårt föredöme i möjligaste mån är en ren återspeglings av vår Frälsare Jesus Kristus.

I den antika världen var salt mer än bara en krydda – det var ett nödvändigt konserveringsmedel och en symbol



USA.



Brasilien.

för renhet och förbund. Man visste att salt var nödvändigt för att bevara mat och förhöja smak. Man förstod också de allvarliga följderna av att salt förlorade sin sälta genom att bli förorenat eller utspädd.

Liksom salt kan förlora sin viktigaste egenskap kan vi också förlora vår andliga vitalitet om vi tar lätt på vår tro på Jesus Kristus. Vi kanske ser likadana ut utanpå, men utan en stark inre tro förlorar vi vår förmåga att göra skillnad i världen och framkalla det bästa i människorna omkring oss.

Så hur kan vi kanalisera vår energi och våra ansträngningar för att göra skillnad och vara den förändring världen behöver i dag? Hur kan vi bevara lärjungeskapet och fortsätta vara ett positivt inflytande?

Vår käre profets ord ekar fortfarande i mitt sinne: "Gud vill att vi ska arbeta tillsammans och hjälpa varandra. Det är därför han sänder oss till jorden i familjer och organiserar oss i församlingar och stavar. Det är därför han ber oss att tjäna och hjälpa varandra. Det är därför han ber oss att leva i världen men inte vara *av* världen."³

När våra liv fylls av syftemål och tjänande undviker vi andlig apati. Å andra sidan, när våra liv har tömts på gudomligt syfte, meningsfullt tjänande och heliga möjligheter till begrundan och reflektion kvävs vi gradvis av vårt eget handlande och egenintresse, och riskerar att förlora vår sälta. Botemedlet mot detta är att fortsätta tjäna – verka med iver för det goda och för att förbättra oss



själva och det samhälle vi lever i.

Mina kära bröder och systrar, vilken välsignelse vi alla har i dag att få vara medlemmar i Jesu Kristi kyrka och ha möjlighet att tjäna i hans kyrka. Våra omständigheter må variera, men vi kan alla göra skillnad.

Kom ihåg *marnotos*, saltarbetarna; de använder enkla verktyg för att skörda de bästa kristallerna, det bästa saltet! Vi kan också göra enkla saker som, med konsekventa ansträngningar i små och betydelsefulla handlingar, kan fördjupa vårt lärjungeskap och vår hängivenhet mot Jesus Kristus. Här följer fyra enkla men djupa sätt för oss att försöka vara "jordens salt":

1. Vi låter Herrens hus vara i centrum för vår gudsdyrkan. Nu när templen finns närmare än någonsin kan vi genom att prioritera regelbunden gudsdyrkan i Herrens hus fokusera på det som betyder mest och centrera våra liv i Kristus. I templet finner vi hjärtat i vår tro på Jesus Kristus och själen i vår hängivenhet mot honom.
2. Vi är avsiktliga i våra ansträngningar att stärka andra genom att leva efter evangeliet tillsammans. Vi kan stärka våra familjer genom konsekventa och avsiktliga försök att föra in evangelieprinciper i våra liv och i våra hem.
3. Vi är villiga att ta emot ett ämbete och att tjäna i kyrkan. Genom tjänande i våra lokala församlingar

kan vi stötta varandra och växa tillsammans. Även om tjänande inte alltid är bekvämt, är det alltid givande.

4. Och slutligen använder vi digitala kommunikationsverktyg med ett syfte. I dag låter digitala kommunikationsverktyg oss skapa kontakt som aldrig förr. Som de flesta av er använder jag dessa verktyg för att ha kontakt med bröder och systrar i kyrkan och med släkt och vänner. När jag tar kontakt med dem känner jag mig närmare dem. Vi kan tjäna varandra när behov uppstår och när vi inte kan vara på plats fysiskt. De här verktygen är utan tvekan en välsignelse, men just de kan dra oss bort från djupet av meningsfulla interaktioner och så småningom leda till att vi dras in i vanor som slösar bort vår tid på mindre meningsfulla aktiviteter. Att sträva efter att vara jordens salt innebär så mycket mer än ett ändlöst skrollande bland filmklipp på en sextums-skärm.

När vi låter Herrens hus vara i fokus i våra liv, avsiktligt stärker varandra genom att leva evangeliet, tar emot kallelser att tjäna och använder digitala verktyg med ett syfte, kan vi bevara vår andliga livskraft. Precis som salt i dess renaste form har förmågan att förhöja och bevara, kan också vår tro på Jesus Kristus göra det när den närs och beskyddas av vår hängivenhet i fråga om kristuslikt tjänande och kärlek.

När vi förblir förenade med Herren återspeglar våra liv helt naturligt hans ljus, och vi blir jordens salt. I den här ansträngningen berikar vi inte bara våra liv utan stärker också våra familjer och samhällen. Må vi sträva efter att bevara detta band till Herren, aldrig förlora vår sälta och vara den lilla lilla kristall av salt som Herren vill att vi ska vara. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Låran och förbunden 101:39.
2. Matteus 5:13.
3. Russell M. Nelson, "Det vi lär oss och aldrig kommer att glömma", *Liahona*, maj 2021, s. 79.



Chile.



Äldste Juan Pablo Villar
i de sjuttios kvorum

Hans hand är redo att hjälpa oss

När vi vänder oss till Jesus Kristus i tro är han alltid där.

När jag var barn åkte vi som familj på semester till en strand vid kusten i mitt hemland Chile. Jag såg fram emot att njuta av sommaren några dagar med min familj. Jag var också glad för jag tänkte att jag äntligen kunde göra det som mina två äldre bröder brukade ha roligt med i vattnet.

En dag vadade mina bröder ut för att leka där vågorna bröts, och jag kände mig stor och mogen nog att följa med dem. När jag rörde mig mot det området insåg jag att vågorna var större än de såg ut att vara från stranden. Plötsligt kom en våg snabbt emot mig, helt överraskande. Det kändes som om naturens krafter tog över mig och jag drogs ner i havets djup. Jag kunde inte se eller känna någon referenspunkt när jag kastades runt. Precis när jag trodde att mitt äventyr på jorden kanske var över kände jag en hand som drog mig upp mot ytan. Äntligen kunde jag se solen och hämta andan.

Min bror Claudio hade sett mina försök att uppföra mig som vuxen och hade kommit till min undsättning. Jag var inte långt från stranden. Fastän vattnet var grunt var jag förvirrad och insåg inte att jag hade kunnat hjälpa mig själv. Claudio sa att jag behövde vara försiktig, och om jag ville så kunde han lära mig. Trots de liter vatten jag hade svält var min stolthet och önskan att vara en stor kille starkare, och jag sa: "Visst."

Claudio sa att jag behövde attackera vågorna. Jag tänkte att jag säkert skulle förlora striden mot det som verkade vara en enorm vägg av vatten.

När en ny stor våg närmade sig sa Claudio snabbt: "Titta på mig; det är så här du gör." Claudio sprang mot den inkommande vågen och dök in i den innan den bröts. Jag var så imponerad av hans dykning att jag inte såg nästa inkommande våg. Så jag sändes återigen ner i havets djup och kastades hit och dit av naturens krafter. Några sekunder senare tog en hand tag i min och jag drogs åter upp mot ytan och luften. Min stolthets låga sloknade.

Den här gången bad min bror att jag skulle dyka med honom. Jag gjorde som han sa och vi dök tillsammans. Det kändes som om jag försökte övervinna en svår utmaning. Det var förstas inte så lätt, men jag gjorde det, tack vare hjälpen och exemplet som min bror visade. Hans hand räddade mig två gånger. Hans exempel visade mig hur jag skulle hantera prövningen och segra den dagen.

President Russell M. Nelson har uppmanat oss att tänka celestially,¹ och jag vill följa hans råd och tillämpa det på min sommarberättelse.

Frälsarens makt över motståndaren

Om vi tänker celestially förstår vi att livet medför utmaningar som verkar större än vår förmåga att övervinna dem. Under vårt jordeliv utsätts vi för angrepp från motståndaren. Liksom med vågorna som överväldigade mig den där sommardagen kan vi känna oss maktlösa och vilja ge efter för ett starkare öde. De illvilliga vågorna kunde knuffa oss från sida till sida. Men glöm inte vem som har makt över dessa vågor, och faktiskt över allting.² Det är vår Frälsare Jesus Kristus. Han har makten att hjälpa oss ur varje eländigt tillstånd eller negativ situation. Oavsett om vi känner oss nära honom eller inte kan han ändå nå oss där vi är, som vi är.

När vi vänder oss till honom i tro är han alltid där, och i sin tid är han redo och villig att ta våra händer och dra oss upp till en trygg plats.³

Frälsaren och hans exempel på tjänande

Om vi tänker celestially inser vi att Jesus Kristus är ett fullkomligt föredöme i fråga om tjänande. Det finns ett mönster för oss i skrifterna när han eller hans lärjungar bistår någon som behöver hjälp, räddning eller en välsignelse – genom att räcka ut händerna.⁴ Liksom i min egen berättelse visste jag att min bror var där, men det räckte inte att han fanns där för mig. Claudio visste att jag var i knipa och hjälpte mig att komma upp ur vattnet.

Ibland tror vi att vi bara behöver finnas där för någon som har ett behov,



Australien.



USA.



Argentina.

och många gånger finns det mer vi kan göra. Med ett evigt perspektiv kan vi lättare ta emot uppenbarelse för att erbjuda hjälp i rätt tid för dem som behöver det. Vi kan lita på vägledningen och inspirationen från den Helige Anden för att urskilja vilken hjälp som behövs, om det är timligt stöd som känslomässig tröst, mat, hjälp med dagliga uppgifter, eller andlig vägledning som att hjälpa andra förbereda sig för, ingå och hedra heliga förbund.⁵

Frälsaren är redo att rädda oss

När Petrus, den främste aposteln, ”gick på vattnet fram till Jesus ... blev han rädd. Han började sjunka och ropade: ’Herre, rädda mig!’”⁶ Jesus visste vilken tro Petrus hade utövat för att komma till honom på vattnet. Han visste också att Petrus var rädd. Enligt berättelsen ”räckte Jesus [genast] ut handen och grep tag i honom och sade: ’Så lite tro du har! Varför tvivlade du?’”⁷ Han sa det inte för att tillrättvisa Petrus utan för att påminna honom om att han, Messias, var med honom och lärjungarna.

Om vi tänker celestialt får vi en bekräftelse i hjärtat på att Jesus Kristus verkligen är vår räddare, vår förespråkare inför Fadern och vår Återlösare. När vi utövar tro på honom räddar han oss från vårt fallna tillstånd, bortom våra utmaningar, skröpligheter och behov i det här timliga livet och ger oss den största av alla gåvor – evigt liv.

Frälsaren ger inte upp om oss

Min bror gav inte upp om mig den dagen utan envisades så att jag lärde mig att göra det själv. Han envisades

fastän det innebar att han fick rädda mig *två gånger*. Han envisades trots att jag inte klarade det först. Han envisades så att jag kunde övervinna utmaningen och lyckas. Om vi tänker celestialt inser vi att vår Frälsare är där så många gånger som det behövs för att hjälpa oss om vi vill lära, förändras, övervinna, hantera eller lyckas med det som ger oss sann och evig glädje i livet.⁸

Frälsarens händer

Skrifterna förevigar symbolen och betydelsen av Frälsarens händer. Under hans försoningsoffer genom-borrades hans händer av spikar som satte fast honom på korset. Efter sin uppståndelse visade han sig för sina lärjungar i en fullkomlig kropp, men märkena i hans händer finns kvar som en påminnelse om hans obegränsade offer.⁹ Hans hand finns alltid där för oss, även om vi inte kan se eller känna den först, för han utvaldes av vår himmelske Fader till att vara vår Frälsare, Återlösaren för hela mänskligheten.

Om jag tänker celestialt vet jag att vi inte är ensamma i det här livet. Vi måste möta utmaningar och prövningar, men vår himmelske Fader vet vilken förmåga vi har och att vi kan bära eller övervinna våra svårigheter. Vi måste göra vår del och vända oss till honom i tro. Hans älskade Son Jesus Kristus är vår räddare och kommer alltid att finnas där. I hans namn, Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Russell M. Nelson, ”Tänk celestialt!” *Liahona*, nov. 2023, s. 118:

”När ni gör era val uppmanar jag er att se långsiktigt – ända in i evigheten. Sätt Jesus Kristus främst, eftersom ert eviga liv beror på er tro på honom och hans försoning ...

När du ställs inför ett dilemma, tänk celestialt! När du provas av frestelser, tänk celestialt! När livet eller närstående gör dig besviken, tänk celestialt! När någon dör ’i förtid’, tänk celestialt! När någon lever med en förödande sjukdom, tänk celestialt! När sådant som pressar dig i livet hopar sig över dig, tänk celestialt! När du återhämtar dig från en olycka eller skada, som jag gör nu, tänk celestialt!”

2. Se Markus 4:35–41.
3. Vi tror att vår himmelske Fader och Jesus Kristus har förmågan att hjälpa oss när vi än behöver det, men deras hjälp kommer kanske inte alltid på det sätt som vi förväntar oss. Det är viktigt att lita på att de känner oss bättre än vi känner oss själva och att de ger oss det stöd och den hjälp som är bäst för oss i rätt tid: ”Vet, min son, att allt detta ska ge dig erfarenhet och tjäna dig till godo” (Läran och förbunden 122:7).
- De prövningar och utmaningar vi möter hjälper oss att utveckla styrkan och karaktären att motstå frestelser och övervinna den naturliga människan.
4. Se Matteus 14:31; Markus 1:31; 5:41; 9:27; Apostlagärningarna 3:7; 3 Nephi 18:36.
5. När president Russell M. Nelson uppmanade oss att tjäna på ett nytt och heligare sätt (se ”Stödverksamhet”, *Liahona*, maj 2018, s. 100) bad han oss också förstå att det här nya sättet att tjäna inte handlar om mig och vad jag vill erbjuda, utan om vad andra behöver. Jesus Kristus ger oss möjligheten att älska vår nästa (se Lukas 10:27) på ett högre och heligare sätt.
6. Matteus 14:29–30.
7. Matteus 14:31.
8. För att verkligen förstå vad glädje är behöver vi förstå vilken roll välsignelser har i våra liv. Definitionen av *välsignelser* bidrar till att förtydliga det här begreppet: En välsignelse ”är att förläna någon gudomlig välvilja. Allt som befrämjar sann lycka, välmåga eller framgång är en välsignelse” (Handledning för skriftstudier, ”Välsigna, välsignad, välsignelse”, Evangeliebiblioteket). Världen blandar ofta ihop sann lycka med tillfällig tillfredsställelse, som imiterar glädje men är kortlivad.
9. Se Jesaja 49:16.





Äldste Patrick Kearon
i de tolv apostlarnas kvorum

Välkommen till glädjens kyrka

Tack vare vår Frälsare Jesu Kristi återlösande liv och mission kan – och bör – vi vara de mest glädjefyllda människorna på jorden!

Jag döptes i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga på julafton 1987 – för nästan 37 år sedan. Det var verkligen en underbar dag i mitt liv och på min eviga resa, och jag är djupt tacksam för de vänner som beredde vägen och förde mig till den nya födelsens vatten.

Oavsett om du döptes i går eller för årtal sedan, oavsett om dina möten hålls i ett stort möteshus för flera församlingar eller i en hydda med halmtak, oavsett om du tar emot sakramentet till minne av Frälsaren på thai eller swahili, så vill jag säga: Välkommen till glädjens kyrka! Välkommen till glädjens kyrka!

Glädjens kyrka

Tack vare vår himmelske Faders kärleksfulla plan för vart och ett av sina barn, och tack vare vår Frälsare Jesu Kristi återlösande liv och mission, kan – och bör – vi vara de lyckligaste människorna på jorden! Även när livets stormar i en ofta orolig värld piskar oss kan vi utveckla en växande och bestående känsla av glädje och inre frid tack vare vårt hopp i Kristus och insikten om vår plats i den storartade lycksalighetsplanen.

Herrens seniorapostel, president Russell M. Nelson, har talat om glädjen som kommer av att leva ett liv med Jesus Kristus i centrum i nästan varje tal han har hållit sedan han blev president för kyrkan. Han sammanfattade det koncist: "Glädje kommer från och tack vare honom ... För sista dagars heliga är Jesus Kristus glädje!"¹

Vi är medlemmar i Jesu Kristi kyrka. Vi är medlemmar i glädjens kyrka!

Och ingenstans borde vår glädje som ett folk vara tydligare än när vi samlas varje sabbat på sakramentsmötet för att dyrka källan till all glädje! Här samlas vi med våra församlings- och grensfamiljer för att fira Herrens nattvards sakrament, vår befrielse från synd och död, och Frälsarens mäktiga nåd! Hit kommer vi för att uppleva glädjen, tillflykten, förlåtelsen, tacksägelsen och tillhörigheten som finns genom Jesus Kristus!

Är det den här andan av kollektiv glädje i Kristus du hittar? Är det den du har med dig? Kanske tror du att det här inte gäller dig i någon större grad, eller så kanske du bara är van vid hur saker och ting alltid har gjorts. Men vi kan alla bidra, oavsett ålder eller ämbete, till att göra våra sakramentsmöten till de glädjerika, kristusfokuserade, välkomnande stunder som de kan vara, vibrerande av glädjefylld vörndnad.

Glädjefylld vörndnad

Glädjefylld vörndnad? "Är det något verkligt?" kanske du undrar. Ja, det är det! Vi älskar, vördar och respekterar vår Gud djupt, och vår vörndnad flödar ur en själ som gläds åt Kristi överflödande kärlek, barmhärtighet och frälsning! Denna glädjefyllda vörndnad för Herren bör vara kännetecknande för våra högtidliga sakramentsmöten.

Men för många innebär vörndnad bara detta: att lägga armarna i kors över bröstet, böja huvudet, blunda och vara stilla – på obestämd tid! Det här kan vara ett bra sätt att undervisa energiska små barn, men låt oss inse,

allteftersom vi växer och lär, att vörndnad är mycket mer än så. Är det så vi skulle vara om Frälsaren var med oss? Nej, för vi "mättas av glädje inför [hans] ansikte!"²

För många av oss kräver den här förändringen i sakramentsmötena övning.

Närvaro kontra tillbedjan

Vi samlas inte på sabbaten bara för att vara med på sakramentsmötet och bocka av det på listan. Vi samlas för att tillbe Gud. Det är en väsentlig skillnad mellan dem. Att *närvara* innebär att vi är där. Men att *tillbe* är att avsiktligt prisa och dyrka vår Gud på ett sätt som förvandlar oss!

På förhöjningen och bland de församlade

Om vi samlas för att minnas Frälsaren och återlösningen som han har möjliggjort bör våra ansikten återspegla vår glädje och tacksamhet! Äldste F. Enzio Busche berättade en gång om när han var grenspresident och en liten pojke i församlingen tittade på honom på förhöjningen och högt frågade: "Vad har mannen med den sura minen där uppe att göra?"³ De som sitter på förhöjningen – talare, ledare, körer – och de församlade kommunicerar till varandra detta "välkomnande till glädjens kyrka" genom sina ansiktsuttryck!

Psalmsång

När vi sjunger, prisar vi då tillsammans vår Gud och Kung oavsett kvalitén på våra röster, eller mumlar vi bara eller sjunger inte alls? I skrifterna står det att "de rättfärdigas sång är en bön till Gud" som hans själ gläds över.⁴ Så låt oss sjunga! Och prisa honom!⁵

Tal och vittnesbörd

I tal och vittnesbörd fokuserar vi på vår himmelske Fader och Jesus Kristus och på frukterna av att odmjukt leva efter deras evangelium, frukter som är "sötare än allt som är sött". Då njuter vi verkligen "ända till dess vi är mättade, så att vi inte hungrar, och inte heller ... törstar"⁶ och våra bördor blir lättare genom glädjen i Sonen.⁷

Sakramentet

Mötets härliga huvudfokus är när sakramentet välsignas och tas emot, då brödet och vattnet representerar vår Herres försoningsgåva som är hela syftet med att vi samlas. Det här är ”en helig tid för andlig förnyelse”⁸ när vi återigen vittnar om att vi är villiga att ta på oss Jesu Kristi namn och ånyo ingå förbundet att alltid minnas Frälsaren och hålla hans bud.⁹

Under vissa perioder i livet kanske vi närmar oss sakramentet med tungt hjärta och överväldigande bördor. Andra gånger kommer vi fria och otyngda av bekymmer och besvär. När vi lyssnar uppmärksam på brödet och vattnet välsignas¹⁰ och tar del av dessa heliga symboler kan vi begrunda Frälsarens offer, hans kval i Getsemane, hans ångest på korset och de bedrövelser och smärtor han utstod för vår skull. Det är detta som ger lindring åt våra själar när vi kopplar samman vårt lidande med hans. Andra gånger förundras vi med tacksam vördnad över den intensiva och ljuvliga glädjen i det som Jesu storslagna gåva har möjliggjort i vårt liv och i vår evighet!¹¹ Vi gläds åt det som ska komma – vår kärleksfulla återförening med vår älskade Fader och uppståndne Frälsare.

Vi kanske har blivit betingade att anta att syftet med sakramentet är att sitta på kyrkbänken och bara tänka på alla de sätt som vi strulade till det under den gångna veckan. Men låt oss vända på det. I lugnet kan vi begrunda alla de sätt varpå Herren obevekligt har välsignat oss med sin underbara kärlek den veckan! Vi kan reflektera över vad det innebär att upptäcka ”glädjen i daglig omvändelse”.¹² Vi kan tacka för de gånger Frälsaren kom in i våra prövningar och våra triumfer och de tillfällena då vi kände hans nåd, förlåtelse och kraft ge oss styrka att övervinna våra svårigheter och bära våra bördor med tålamod och till och med glädje.¹³

Vi tänker på de lidanden och orättvisor som vår Återlösare tillfogades för våra synder, och det ger anledning till allvarlig begrundan. Men ibland fastnar vi där – i trädgården, vid korset, inne i graven. Vi rör oss inte uppåt mot glädjen över att graven öppnades, att



Chile.

den döden besegrades och att Kristus segtrade över allt som kan hindra oss från att känna frid och återvända till vårt himmelska hem. Oavsett om vi fäller tårar av sorg eller tacksamhet under sakramentet, må vi förundras över den goda nyheten att Fadern har gett oss sin Son!¹⁴

Föräldrar med barn som är små eller har särskilda behov

För föräldrar till barn som är små eller har särskilda behov finns det oftast ingen tid för lugn och stilla begrundan under sakramentet. Men stundtals under veckan kan du genom ditt exempel undervisa om den kärlek, tacksamhet och glädje du känner för och från Frälsaren i din ständiga omsorg om hans små lamm. Ingen ansträngning i denna strävan är förgäves. Gud är så medveten om dig.

Familjeråd, församlingsråd och grensråd

Hemma kan vi också stärka våra förhoppningar och förväntningar rörande vår tid i kyrkan. I familjeråd kan vi

diskutera hur var och en på meningsfulla sätt kan bidra till att välkomna alla till glädjens kyrka! Vi kan planera för och förvänta oss att få en glädjefylld upplevelse i kyrkan.

Församlings- och grensråden kan visualisera och skapa en kultur av glädjefylld vördnad under sakramentstimmen, och fastställa praktiska steg och visuella signaler som är till hjälp.

Glädje

Glädje skiljer sig åt från person till person. För vissa kan det vara överväldigande hälsningar vid dörren. För andra är det att i tysthet hjälpa andra att känna sig hemma genom att le och sitta hos dem med ett vänligt och öppet hjärta. För dem som känner sig utanför eller marginaliserade är värmen i detta välkomnande avgörande. Det bästa är att fråga oss hur Frälsaren vill att vår sakramentstimme ska vara. Hur vill han att vi ska få alla hans barn att känna sig välkomna, omhändertagna, närda och älskade? Hur vill han att vi ska känna när vi kommer för att förnyas genom att minnas och tillbe honom?

Avslutning

I början av min resa i tro var glädjen i Jesus Kristus min första stora upptäckt, och den förändrade min värld. Om du ännu inte har upptäckt den glädjen, sök då efter den. Det här är en inbjudan att ta emot Frälsarens gåva av frid, ljus och glädje – att njuta av den, förundras över den och glädjas åt den, varje sabbat.

Ammon i Mormons bok uttrycker känslorna i mitt hjärta när han säger:

”Har vi nu inte skäl att fröjda oss? Jo, jag säger er: Det har aldrig sedan världens begynnelse funnits [ett folk] som har haft så stor anledning att fröjda sig som vi. Ja, min glädje hänför mig så att jag till och med skryter över min Gud, för han har all makt, all visdom och all insikt. Han förstår allting och han är en barmhärtig varelse, ja, till frälsning för dem som omvänder sig och tror på hans namn.

Om nu detta är att skryta, ja, då vill jag skryta. För detta är mitt liv och

mitt ljus, min glädje ... och min stora tacksägelse.”¹⁵

Välkommen till glädjens kyrka! I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. President Russell M. Nelson har sagt: ”Glädjen är mäktig, och att fokusera på glädje för in Guds kraft i våra liv. Liksom i allt annat är Jesus Kristus vårt främsta exempel, som ’för att nå den glädje som låg framför honom uthärdade ... korset’ [Hebr. 12:2]. Tänk på det! För att vår Frälsare skulle kunna klara av den mest



Colombia.

smärtsamma upplevelsen som någonsin uthärdats på jorden, fokuserade han på *glädje*! Och vilken glädje låg framför honom? Sakerligen inkluderade det glädjen av att rena, bota och stärka oss, glädjen att betala synderna för alla som omvänder sig, glädjen att göra det möjligt för dig och för mig att återvända hem – rena och värdiga – för att bo med våra himmelska föräldrar och familjer. Om vi fokuserar på den glädjen som kommer till oss eller till dem vi älskar, vad kan vi då uthärda som just nu verkar överväldigande, smärtsamt, skrämmande, orättvist eller helt enkelt omöjligt?” (“Glädje och andlig överlevnad”, *Liahona*, nov. 2016, s. 82–83).

2. Psaltaren 16:11.

3. F. Enzo Busche, ”Lessons from the Lamb of God”, *Religious Educator*, vol. 9, nr 2 (2008), s. 3.

4. Se Läran och förbunden 25:12.

5. Se Psaltaren 100:1.

6. Se Alma 32:42.

7. Se Alma 33:23.

8. *Allmän handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 29.2.1.1, Evangeliebiblioteket.

9. Se Russell M. Nelson, kommentar vid seminarium för missionsledare, juni 2019; citerad i Dale G. Renlund, ”Orubblig hängivenhet mot Jesus Kristus”, *Liahona*, nov. 2019, s. 25.

10. President Gordon B. Hinckley sa: ”När ni som präster knäböjer vid sakramentsbordet och uttalar bönen som gavs genom uppenbarelse, placerar ni hela församlingen under förbund med Herren. Är det en obetydlig sak? Det är en ytterst viktig och anmärkningsvärd sak!” (se ”Arons prästadöme – en gåva från Gud”, *Nordstjärnan*, juli 1988, s. 46).

”De som förbereder, välsignar eller delar ut sakramentet utför denna förrättning åt andra på Herrens vägnar. Var och en som bär prästadömet bör utföra den här uppgiften på ett högtidligt och vördnadsfullt sätt. Han bör vara ren och välvårdad och värdigt klädd. Det personliga utseendet bör återspegla förrättningens helighet” (se ”Prästadömet förrättningar och välsignelser”, *Handledning för familjen* [2006], s. 22).

11. Se Alma 36:21.

12. Russell M. Nelson, ”Styrkan i andligt momentum”, *Liahona*, maj 2022, s. 98.

13. Se Mosiah 24:13–15.

14. Se Johannes 3:16–17.

15. Alma 26:35–37.



Äldste David L. Buckner
i de sjuttios kvarum

”Ni är mina vänner”

Frälsarens förkunnelse ”ni är mina vänner” är en tydlig signal om att bygga högre och heligare relationer med alla Guds barn.

I en värld fylld av stridigheter och splittring, där samtal om samhällsbehov har ersatts med dömande och förakt, och vänskap definieras av -ismer och -iter,¹ har jag lärt mig att det finns ett tydligt, enkelt och gudomligt exempel vi kan se till för enighet, kärlek och tillhörighet. Det exemplet är Jesus Kristus. Jag vittnar om att han är den store förenaren.

Vi är hans vänner

I december 1832, när ”tecknen på oroligheter bland nationerna” började bli ”synligare”² än vid någon annan tidpunkt sedan kyrkan organiserades, samlades sista dagars heliga ledare i Kirtland i Ohio till en konferens. De bad ”var för sig och högt till Herren om att han skulle uppenbara sin vilja för [dem]”.³ Som bekräftelse på dessa trofasta medlemmars böner under intensiva svårigheter, tröstade Herren dem⁴ genom att vända sig till de heliga tre gånger med två kraftfulla ord: ”mina vänner.”⁵

Jesus Kristus har länge kallat sina trofasta efterföljare för sina vänner. Fjorton gånger använder Frälsaren termen *vän* i Läran och förbunden för att beskriva en helig och dyrbar relation. Jag talar inte om ordet *vän* som världen definierar det – kopplat till följare på sociala medier eller ”gillamarkeringar”. Det kan inte inrymmas i en hashtag eller antal följare på Instagram eller X.

Jag erkänner att jag minns ångestladdade samtal i tonåren när jag hörde de smärtsamma orden ”Kan vi bara vara vänner?” eller ”Vi kan väl bara vara i vänskapszonen?” Ingenstans i de heliga skrifterna hör vi honom säga: ”Ni är bara mina vänner.” Som Jesus själv sa: ”Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner.”⁶ Och ”ni är de som min Fader har gett mig. Ni är mina vänner.”⁷

Känslan är tydlig: Frälsaren känner oss var och en och vakar över oss. Detta vakande är inte trivialt eller obetydligt. Snarare är det upphöjande, upplyftande och evigt. Jag ser Frälsarens förkunnelse ”ni är mina vänner” som en tydlig signal om att bygga högre och heligare⁸ relationer med alla Guds barn ”så att vi kan bli ett”.⁹ Vi gör det när vi samlas och söker både möjligheter att enas och en känsla av tillhörighet för alla.

Vi är ett i honom

Frälsaren visade det här på ett vackert sätt när han sa ”kom och följ mig”.¹⁰ Han använde sig av gåvorna och egenkaperna hos en varierad grupp efterföljare för att kalla sina apostlar. Han kallade fiskare,¹¹ seloter,¹² bröder kända



Argentina.



Australien.

för sina åsklika personligheter¹³ och till och med en tullindrivare.¹⁴ Deras tro på Frälsaren och deras önskan att komma till honom enade dem. De fäste blicken på honom, såg Gud genom honom och "lämnade [genast] näten och följde honom".¹⁵

Även jag har sett hur vi genom att bygga högre och heligare relationer kommer samman som ett. Min fru Jennifer och jag hade förmånen att fostra våra fem barn i New York City. Där, i den livliga storstaden, byggde vi dyrbara och heliga relationer till grannar, skolkamrater, affärsbekanta, religiösa ledare och andra heliga.

I maj 2020, när världen brottades med spridningen av en global pandemi, träffades medlemmarna i New York City Commission of Religious Leaders virtuellt i ett plötsligt sammankallat möte. Det fanns ingen dagordning. Inga speciella gäster. Bara en begäran om att träffas och diskutera de utmaningar vi alla stod inför som religiösa ledare. Centers for Disease Control hade just rapporterat att vår stad var epicentrum för covid-19-pandemin i USA. Det betydde att vi inte längre fick samlas. Vi fick inte komma samman längre.

För dessa religiösa ledare var det ett förödande slag att ta bort det personliga tjänandet, församlingens sammankomster och den veckovisa gudsdyrkan. Vår lilla grupp – som bestod av en kardinal, en kyrkoherde, en rabbin, en imam, en pastor, en präst

och en äldste – lyssnade på, tröstade och stöttade varandra. I stället för att fokusera på våra olikheter såg vi vad vi hade gemensamt. Vi talade om möjligheter och sedan sannolikheter. Vi samlades och svarade på frågor om tro och framtiden. Och sedan bad vi. Som vi bad.

I en mångskiftande stad full av komplexitet och kolliderande kulturer, såg vi våra meningsskiljaktigheter försvinna när vi kom samman som vänner med en röst, ett syfte och en bön.

Vi tittade inte längre på varandra tvärs över bordet, utan mot himlen med varandra. Vi lämnade varje möte mer enade och redo att plocka upp våra "spadar" och börja arbeta. Samarbetet som följde och det tjänande som gavs till tusentals New York-bor lärde mig att i en värld som kantas av splittring, avstånd och frigörelse, finns det alltid mycket mer som förenar oss än som skiljer oss åt. Frälsaren vädjade: "Var ett, om ni inte är ett är ni inte mina."¹⁶

Bröder och systrar, vi måste sluta leta efter anledningar till splittring och i stället söka efter möjligheter att "vara ett".¹⁷ Han har välsignat oss med unika gåvor och egenskaper som inbjuder till att lära av varandra och till personlig utveckling.¹⁸ Jag sa ofta till mina universitetsstudenter att om jag gör det ni gör och ni gör det jag gör, behöver vi inte varandra. Men eftersom ni inte gör det jag gör och jag inte gör det ni gör, behöver vi faktiskt varandra. Och det

behovet för oss samman. Att söndra och segra är motståndarens plan för att förstöra vänskapsband, familjer och tro. Det är Frälsaren som förenar.

Vi tillhör honom

En av de utlovade välsignelserna av att "bli ett" är en mäktig känsla av samhörighet. Äldste Quentin L. Cook lärde att "kärnan i sann samhörighet är att vara ett med Kristus".¹⁹

När jag och min familj nyligen besökte det västafrikanska landet Ghana blev jag förtjust i en lokal sedvänja. När vi kom till en kyrka eller ett hem hälsades vi välkomna med orden "ni är välkomna". När maten serverades brukade vår värd säga: "Ni är inbjudna." Dessa enkla hälsningar framfördes med syfte och avsiktligt. *Ni är välkomna. Ni är inbjudna.*

Vi sätter liknande heliga tillkännagivanden på dörrarna till vårt möteshus. Men skylten "Besökare välkomna" räcker inte. Välkomnar vi alla som kommer in genom dörrarna med värme? Bröder och systrar, det räcker inte att bara sitta i kyrkbänkarna. Vi måste hörsamma Frälsarens uppmaning att bygga högre och heligare relationer med alla Guds barn. Vi måste leva efter vår tro! Min far påminde mig ofta om att man inte blir en god kristen enbart genom att sitta i kyrkbänken på söndagarna, lika lite som man blir en bil av att sova i ett garage.

Vi måste leva vårt liv så att världen inte ser oss utan ser honom genom oss. Detta sker inte bara på söndagar. Det sker i mataffären, vid bensinstationen, på mötet i skolan, på grannträffen – alla platser där döpta och odöpta medlemmar i vår familj arbetar och bor.

Jag tillber Gud på söndagar som en påminnelse om att vi behöver varandra och tillsammans behöver Herren. Våra unika gåvor och talanger som särskiljer oss i en sekulariserad värld förenar oss på en helig plats.²⁰ Frälsaren har uppmanat oss att hjälpa varandra, lyfta varandra och bygga upp varandra. Det var det han gjorde när han botade kvinnan med blödningar,²¹ renade den spetälske som vädjade om hans barmhärtighet,²² gav råd till den unge fursten som frågade vad mer han kunde göra,²³ älskade

Nikodemus som visste men vacklade i sin tro²⁴ och satt med kvinnan vid brunnen som inte följde dåtidens seder men för vilken han förkunnade sin messianska kallelse.²⁵ För mig är detta kyrkan – en plats för att samlas och för återhämtning, läkedom och omfokusering. Som president Russell M. Nelson har lärt: ”Evangeliets nät är det största nätet i världen. Gud har inbjudit *alla* att komma till honom ... Det finns rum för alla.”²⁶

Några av er har kanske upplevt saker som får er att känna att ni inte hör hemma. Frälsarens budskap till er och mig är detsamma: ”Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila.”²⁷ Jesu Kristi evangelium är den perfekta platsen för oss. Att komma till kyrkan erbjuder hopp om bättre tider, löftet att du inte är ensam och en familj som behöver oss lika mycket som vi behöver dem. Äldste D. Todd Christofferson försäkrar: ”Att vara ett med Fadern, Sonen och den Helige Anden är utan tvekan den yttersta formen av samhörighet.”²⁸ Till alla som har avlägsnat sig och söker en möjlighet att återvända ger jag en evig sanning och uppmaning: Ni hör hemma här. Kom tillbaka. Det är dags.

I en stridslysten och splittrad värld vittnar jag om att Frälsaren Jesus Kristus är den som enar. Jag vill uppmana var och en av oss att vara värdiga Frälsarens inbjudan att ”vara ett”²⁹ och att djärvt förkunna, som han gjorde: ”Ni är mina vänner.”³⁰ I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se 4 Nephi 1:17.
2. Läran och förbunden 87, kapitelöverskriften.
3. ”Minute Book 1”, s. 3, josephsmithpapers.org; stavning moderniserad.
4. Se Läran och förbunden 88:3.
5. Läran och förbunden 88:3, 62, 117.
6. Johannes 15:13.
7. Läran och förbunden 84:63; se även Johannes 15:14.
8. Se Russell M. Nelson, ”Inledande ord”, *Liahona*, nov. 2018, s. 6.
9. 3 Nephi 19:23; se även Johannes 17:22.
10. Lukas 18:22.
11. Se Matteus 4:18–22; Markus 1:16–20; Lukas 5:2–11; Johannes 1:40–42.
12. Se Lukas 6:15.
13. Se Markus 3:17.

14. Se Matteus 9:9–13; Markus 2:13–14; Lukas 5:27–32.
15. Matteus 4:20.
16. Läran och förbunden 38:27.
17. Se Läran och förbunden 38:27; se även 4 Nephi 1:15–17.
18. Se 1 Korintierbrevet 12:12–31; Efesierbrevet 4:3–16.

19. Se Quentin L. Cook, ”Var ett med Kristus”, *Liahona*, maj 2024, s. 51.
20. Se 1 Korintierbrevet 12:12–31; Efesierbrevet 4:3–16.
21. Se Matteus 9:20–22; Markus 5:25–34; Lukas 8:43–48.
22. Se Matteus 8:1–4; Markus 1:40–45; Lukas 5:12–16.



Brasilien.

23. Se Matteus 19:16–30; Markus 10:17–31; Lukas 18:18–30.
24. Se Johannes 3:1–21.
25. Se Johannes 4:1–42.
26. Russell M. Nelson, "Fridsskapare sökes", *Liahona*, maj 2023, s. 101.
27. Matteus 11:28.
28. D. Todd Christofferson, "Läran om samhörighet", *Liahona*, nov. 2022, s. 56.
29. Se Läran och förbunden 38:27; se även Läran och förbunden 29:13; 35:2; 51:9.
30. Johannes 15:14; Läran och förbunden 84:63.



Äldste D. Martin Goury
i de sjuttios kvorum

Bli ren!

Daglig omvändelse gör det möjligt för oss att urskilja Herrens vägledning genom den Helige Anden.



Chile.



USA.

När jag var omkring fem år gammal spelade jag fotboll med mina vänner bakom kyrkan i min lilla by i Elfenbenskusten. Jag minns tydligt predikantens uppmaning till sin församling att tvätta sina kläder som förberedelse för Frälsarens ankomst. Eftersom jag var ung tog jag den här uppmaningen bokstavligt. Jag sprang hem så fort mina små ben bar mig och vädjade till min mor att tvätta mina få kläder så att jag kunde vara fläckfri och redo för Frälsarens ankomst nästa dag. Mor var skeptisk till Frälsarens nära förestående ankomst, men hon tvättade ändå mina finaste kläder.

Morgonen därpå tog jag på mig de fortfarande något fuktiga kläderna och väntade ivrigt på tillkännagivandet av Frälsarens ankomst. När dagen gick och inget hände bestämde jag mig för att gå till möteshuset. Jag blev mycket besviken över att kyrkan var tom och att Frälsaren inte hade kommit. Ni kan föreställa er mina känslor när jag sakta gick hemåt.

Flera år senare, när jag fick missionärslektionerna som förberedelse för att bli medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, läste jag följande: "Och inget orent kan komma in i hans rike. Därför kommer ingenting in i hans vila utom de som har tvättat sina kläder i mitt blod genom sin tro och omvändelse från alla sina synder och genom sin trofasthet intill änden."¹

Det förtydligande jag fick då hjälpte mig att förstå den viktiga sanning som hade undgått mitt unga sinne många år tidigare. Predikantens budskap handlade om vikten av andlig renhet.

Han uppmanade församlingen att söka omvändelse, göra förändringar i sina liv och vända sig till Frälsaren för återlösning.

Vår himmelske Fader förstår vår jordiska resa och att synden är oundviklig i våra liv. Jag är djupt tacksam för att han har gett oss en Frälsare som sonar våra överträdelser. Genom Frälsarens återlösande offer kan var och en av oss omvända sig och söka förlåtelse och bli renad. Omvändelse, en grundläggande princip i evangeliet, är nödvändig för vår andliga utveckling och motståndskraft när vi navigerar genom livets utmaningar.

Under generalkonferensen i april 2022 uppmanade president Russell M. Nelson varje medlem i kyrkan att uppleva glädjen i daglig omvändelse. Han sa:

"Var inte rädd för och skjut inte upp din omvändelse. Satan gläds över dina kval. Gör slut på dem. Kasta ut hans inflytande ur ditt liv! Börja i dag med att uppleva glädjen i att lägga av den naturliga människan. Frälsaren älskar oss alltid, men *särskilt* när vi omvänder oss ...

"Om du känner att du har irrat dig för långt bort från förbundsstigen eller för länge och inte kan återvända så är det helt enkelt inte sant."²

Om det finns något som du inte har omvänt dig från helt uppmanar jag dig att följa president Nelsons uppmaning att inte skjuta upp din omvändelse. Det kan krävas en del mod för att börja denna process; men jag kan försäkra dig om att den glädje som kommer av äkta omvändelse övergår allt förstånd.



Argentina.

Genom omvändelse lyfts våra skuld-känslor och ersätts med en känsla av frid och lugn. När vi uppriktigt omvänder oss helgas vi genom Frälsarens blod, vilket ökar vår lyhörddhet för den Helige Andens maningar och inflytande.

Min eviga livskamrat föddes med en hörselskada och måste därför använda hörapparat. Damm och svett kan påverka dessa enheters prestanda, så varje morgon ser jag henne flitigt rengöra anslutningsrören innan hon använder hörapparaterna. Denna enkla men konsekventa rutin avlägsnar all smuts, fukt och kondens och förbättrar därmed hennes förmåga att höra och kommunicera effektivt. När hon förbiser denna dagliga ritual försämrar hennes förmåga att höra under dagen; talade ord tonas gradvis ner och blir till slut ohörbara. Liksom rengöringen av hörapparaterna gör att hon hör tydligt kan daglig omvändelse hjälpa oss att urskilja Herrens vägledning genom den Helige Anden.

Mot slutet av Herrens jordiska verksamhet och innan han begav sig till Getsemane trädgård förberedde han sina lärjungar på att möta de kommande prövningarna. Han lugnade dem och sa: "Men Hjälparen, den

helige Ande som Fadern ska sända i mitt namn, han ska lära er allt och påminna er om allt som jag sagt er."³

En av den Helige Andens viktiga funktioner är att varna, leda och vägleda var och en som lyssnar på den mjuka, inre rösten. Precis som de blockerade kommunikationsrören i en hörapparat kan hindra dem från att fungera korrekt kan vår andliga kontakt med vår himmelske Fader också försämrar, vilket kan leda till farliga missuppfattningar eller att vi inte följer hans råd. Internet har gjort information mer tillgänglig än någonsin tidigare. Det kan göra att vi vänder oss till världen för vägledning i stället för till Gud. President Russell M. Nelson har sagt: "I kommande dagar blir det inte möjligt att överleva andligt utan den Helige Andens ledande, tröstande och ständiga inflytande."⁴

Jag är tacksam för att var och en av oss kan ta emot den Helige Andens gåva när vi konfirmeras. Men president Dallin H. Oaks har varnat för att "de välsignelser som kan fås genom den Helige Andens gåva, kommer på det villkoret att vi är värdiga [och att] 'Herrens Ande inte bor i oheliga tempel' Helaman 4:24]"⁵

När vi medvetet väljer att följa profeternas och apostlarnas vägledning växer vår förmåga att ha den Helige Anden som ständig ledsagare. Den Helige Anden ger klarhet i beslutsfattandet och väcker tankar och intryck som stämmer överens med vår himmelske Faders vilja. Att ha den Helige Anden som ständig ledsagare är avgörande för vår andliga tillväxt.

Jag fick nyligen uppdraget att presidiera över en stavskonferens i Grangers västra stav i Salt Lake City i Utah. Vid det tillfället träffade jag en stavs-president som flitigt har utvecklat sin förmåga att urskilja den Helige Andens maningar genom att leva rättfärdigt och omvända sig dagligen. Som en del av vårt stödverksamhetsarbete samordnade vi besök till tre hushåll. När vi var klara med vårt sista besök hade vi ungefär 30 minuter kvar till vårt nästa möte. På väg tillbaka till stavscentret fick president Chesnut en känsla av att vi skulle besöka ytterligare en familj. Vi var båda överens om att följa maningen.

Vi besökte familjen Jones⁶ och upptäckte att syster Jones var sängbunden på grund av sjukdom. Det var uppenbart att hon behövde en

prästadömsvälsignelse. Med hennes tillåtelse välsignade vi henne. När vi var på väg ut frågade syster Jones hur vi visste att hon så innerligt behövde en välsignelse. Sanningen är den att *vi* inte visste. Men vår himmelske Fader, som var medveten om hennes behov, *visste* och inspirerade president Chesnut att besöka henne. När vi är mottagliga för vägledningen från den milda och stilla rösten är vi bättre rustade att mer effektivt hjälpa behövande.

Jag vittnar om en god och kärleksfull himmelsk Fader. Jesus Kristus är mänsklighetens Frälsare och Återlösare. Jag vittnar om att Jesu Kristi försoning är verklig och att när vi lär oss att följa den Helige Andens vägledning så leder han oss till att omvända oss och använda kraften i Frälsarens försoning i våra liv. President Russell M. Nelson är Herrens sanne och levande profet, med alla prästadöms nycklar på jorden i dag. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 3 Nephi 27:19.
2. Russell M. Nelson, "Styrkan i andligt momentum", *Liahona*, maj 2022, s. 98.
3. Johannes 14:26.
4. Russell M. Nelson, "Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv", *Liahona*, maj 2018, s. 96.
5. Se Dallin H. Oaks, "Alltid hava hans Ande", *Nordstjärnan*, jan. 1997, s. 58.
6. Namnet *Jones* är inte namnet på familjen som besöktes. Jag har använt ett slumpmässigt namn för att skydda deras integritet. Jag har fått skriftligt tillstånd från president Chesnut att använda både hans och hans stavs namn.



Brasilien.



Äldste Aroldo B. Cavalcante
i de sjuttios kvorum

Vinden upphörde aldrig att blåsa

Vi kan hjälpa andra gå framåt på sin vandring mot att ta emot Guds välsignelser.

År 2015 i staten Pernambuco i Brasilien samarbetade 62 medlemmar av J. Reuben Clark Law Society¹ med statsåklagaren för att undersöka de rättsliga frågor som boende på fyra olika vårdhem hade. Under fem timmar en lördag intervjuade dessa advokater över 200 boende *en i taget*, varav alla hade försummats av samhället.

Under intervjuerna upptäcktes det att flera brott hade begåtts mot dessa äldre boende såsom övergivande, miss-handel och förskingring av tillgångar. En viktig uppgift för det här juridiska sällskapet är att ta hand om de fattiga och behövande. Bara två månader senare lyckades åklagaren åtala de ansvariga.

Deras hjälp är ett perfekt exempel på kung Benjamins undervisning "att när ni är i era medmänniskors tjänst, är ni endast i er Guds tjänst".²

En boende som jag personligen intervjuade under pro bono-projektet³ var en vänlig 93-årig gammal kvinna som hette Lúcia. Tacksam för vår hjälp sa hon skämtsamt: "Gift dig med mig!"

Överraskat svarade jag: "Titta där borta på den vackra unga kvinnan! Hon är min fru och statsåklagaren."

Hon svarade snabbt: "Och? Hon är ung, vacker och kan lätt gifta om sig. Allt jag har är dig!"

Dessa underbara boende fick inte *alla* sina problem lösta den dagen. De hade tveklöst fortsatt svårigheter då och då liksom Jarediterna i sina båtar på den prövande resan till det utlovade landet, där de "begravdes i havets djup på grund av de berghöga vågor som bröts över dem".⁴

Men den lördagen visste vårdhemmens boende att de oavsett sin jordiska anonymitet var personligen kända av en kärleksfull himmelsk Fader, en som besvarar de enklaste av böner.

Alltings mästare lät "en våldsam vind"⁵ blåsa Jarediterna mot utlovade välsignelser. Likaså kan vi besluta⁶ oss för att verka som en ödmjuk vindpust i Herrens händer. Liksom "vinden aldrig upphörde att blåsa"⁷ Jarediterna mot det utlovade landet, kan vi hjälpa andra att gå framåt på resan för att ta emot Guds välsignelser.

Flera år senare, när min kära fru Chris och jag intervjuades för min kallelse till biskop, bad vår stavspresident mig att under bön fundera på personer jag kunde rekommendera som rådgivare. Efter att ha hört namnen på de jag rekommenderade sa han att jag borde veta något om en av bröderna.

För det första kunde brodern inte läsa. För det andra hade han ingen bil till att besöka medlemmar. För det tredje så använde han alltid – *alltid* – solglasögon i kyrkan. Trots presidentens uppriktiga bekymmer kände jag starkt att jag skulle rekommendera honom som min rådgivare och stavspresidenten gav mig sitt stöd.

Söndagen då mina rådgivare och jag inröstades under sakramentsmötet var överraskningen i medlemmarnas ansikten uppenbar. Den här käre brodern gick långsamt upp till förhöjningen där lamporna i taket tydligt reflekterades i hans solglasögon.

När han satte sig bredvid mig frågade jag: "Broder, har du problem med synen?"

"Nej", sa han.

"Varför använder du då solglasögon i kyrkan?" frågade jag. "Min vän, medlemmarna behöver se dina ögon, och du behöver kunna se dem bättre också."

Då tog han av sig solglasögonen och använde dem aldrig i kyrkan igen.

Den här käre brodern tjänade vid min sida tills jag avlöstes som biskop. I dag fortsätter han att tjäna trofast i kyrkan och är ett föredöme i hängivenhet och åtagande gentemot Herren Jesus Kristus. Ändå var han för flera år sedan en anonym solglasögonbärare som satt nästintill bortglömd på kyrkans bänkar. Jag undrar ofta: Hur



Colombia.



många trofasta bröder och systrar sitter bortglömda bland oss i dag?⁸

Vare sig vi är välkända eller bortglömda så kommer prövningar oundvikligen till oss alla.⁹ När vi vänder oss till Frälsaren kan han "helga [våra] lidanden till [vårt] bästa" och hjälpa oss hantera våra prövningar på ett sätt som främjar vår andliga utveckling.¹⁰ Vare sig det gäller boende på vårdhem, en missbedömd medlem i kyrkan eller någon annan kan vi vara "vinden [som] aldrig upphörde att blåsa" och ge hopp och vägleda andra till förbundsstigen.

Vår älskade profet president Russell M. Nelson gav en spännande och inspirerande uppmaning till ungdomarna: "Jag intygar starkt att Herren blett *varje* värdig, duglig ung man att förbereda sig för och verka som missionär. För unga män som är sista dagars heliga är missionärstjänst ett prästdömsansvar ... För er unga och dugliga systrar är en mission också en storslagen, men *valfri*, möjlighet."¹¹

Varje dag besvarar tusentals unga män och unga kvinnor Herrens profetiska kallelse att verka som missionärer. Ni är briljanta och som president Nelson har sagt kan ni "ha större inverkan på världen än någon tidigare generation!"¹² Det betyder naturligtvis inte att ni kommer att vara ert bästa *jag* i samma stund som ni kliver in i missionärsskolan.

I stället kanske ni liksom Nephi känner er ledda "av Anden utan att på förhand veta vad [ni ska] göra. Ändå [går ni] framåt."¹³

Ni kanske känner er osäkra liksom Jeremia och vill säga: "Jag kan inte tala, för jag är för ung."¹⁴

Ni kanske dessutom ser era personliga brister och vill ropa liksom Mose gjorde: "Men Herre, jag är ingen ordets man ... Jag är trög i talet och har en trög tunga."¹⁵

Om någon av er älskade och mäktiga unga män och kvinnor har en liknande tanke just nu, kom då ihåg att Herren har svarat: "Säg inte: Jag är för ung, utan gå vart jag än sänder dig och tala vad jag än befäller dig."¹⁶ Och han lovar: "Gå nu, jag ska vara med din mun och lära dig vad du ska säga."¹⁷

Förvandlingen från det naturliga till det andliga jaget¹⁸ sker "rad på rad, bud på bud"¹⁹ när ni uppriktigt strävar efter att tjäna Jesus Kristus på missionsfältet genom daglig omvändelse, tro, noggrann lydnad och hårt arbete²⁰ för att "ständigt finna, undervisa om omvändelse och döpa nyomvända".²¹

Även om du bär en namnbricka kan du ibland känna dig oigenkänd eller bortglömd. Men du måste förstå att du har en fullkomlig Fader som känner dig personligen och en Frälsare som älskar dig. Du kommer att ha

missionsledare som trots sina brister kommer att tjäna dig som "vinden [som] aldrig upphörde att blåsa" när de leder dig längs din resa för personlig omvändelse.

I det "land som flödar av mjölk och honung"²² som du kommer att tjäna i under din mission blir du andligt pånyttfödd och en livslång lärjunge till Jesus Kristus medan du närmar dig honom.²³ Du kan lära dig att du aldrig är bortglömd.

Även om vissa kan få vänta "så länge" på hjälp eftersom de inte har någon²⁴ som kan hjälpa dem, har Herren Jesus Kristus lärt oss att ingen någonsin glöms bort av honom. Han var tvärtom det fullkomliga föredömet i att söka upp den enskilde varje stund under sin jordiska verksamhet.

Var och en av oss – och de som är omkring oss²⁵ – står inför sina egna stormar av motgångar och vågor av prövningar som dagligen överväldigar oss. Men vinden upphör aldrig att blåsa mot det utlovade landet, och på så sätt drivs vi framåt av vinden.²⁶

Var och en av oss kan vara en del av den här vinden – samma vind som välsignade Jarediterna på deras resa och samma vind som, med vår hjälp, välsignar oigenkända och bortglömda²⁷ till att nå sitt eget utlovade land.



Jag vittnar om att Jesus Kristus är vår förespråkare hos Fadern. Han är en levande Gud och verkar som en stark vind som alltid leder oss längs förbundsstigen. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. J. Reuben Clark Law Society är en ideell organisation bildad av advokater och juridikstuderande och är organiserad i fler än 100 avdelningar över hela världen. Den fick sitt namn efter Joshua Reuben Clark jr, som i många år tjänade som rådgivare i första presidentskapet i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.
2. Mosiah 2:17.
3. *Pro bono* är den förkortade formen av den latinska frasen *pro bono publico*, som betyder "för allmänhetens bästa" eller "till allmänhetens förmån". Det är en slags volontärarbete som, till skillnad från traditionellt volontärarbete, kräver yrkesmässiga kvalifikationer trots att det är obetalt.
4. Ether 6:6.
5. Ether 6:5.
6. Se 2 Nephi 2:14, 16.
7. Ether 6:8.
8. Se Lärn och förbunden 84:106.
9. Se Abraham 3:25.
10. 2 Nephi 2:2; se även Lärn och förbunden 122:7.
11. Russell M. Nelson, "Predika fredens och fridens evangelium", *Liahona*, maj 2022, s. 6.
12. Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), Evangeliebiblioteket.
13. 1 Nephi 4:6–7.
14. Jeremia 1:6.
15. 2 Moseboken 4:10.
16. Jeremia 1:7.
17. 2 Moseboken 4:12.
18. Se Mosiah 3:19.
19. 2 Nephi 28:30.
20. Se Alma 26:22.
21. Neil L. Andersen, "The Faith to Find and Baptize Converts", (tal vid seminarium för nya missionspresidenter, 25 juni 2016), s. 6.
22. Se 5 Moseboken 11:8–9.
23. Se "Att bli en livslång lärjunge till Jesus Kristus", *Predika mitt evangelium: Vägledning för att sprida Jesu Kristi evangelium* (2023), s. 76–100.
24. Johannes 5:6–7.
25. Se Lukas 10:29.
26. Se Ether 6:8.
27. President Dallin H. Oaks nämnde en målning av Maynard Dixon som heter *Forgotten Man* [Bortglömd man], som hänger på hans kontor i kyrkans administrationsbyggnad i Salt Lake City: "Man ser solen lysa på hans huvud. Hans himmelske Fader vet att han är där. Han är bortglömd av den passerande folkskaran, men i hans prövningar vet hans himmelske Fader att han är där ... Jag har haft den där målningen i nästan 40 år, och den talar till mig och påminner mig om sådant som jag behöver komma ihåg" (i Sarah Jane Weaver, "What I Learned from President Oaks about the 'Forgotten Man'", *Church News*, 18 sep. 2022, thechurchnews.com).

Argentina.



Äldste Ulisses Soares
i de tolv apostlarnas kворum

Anpassa vår vilja efter hans

När vi följer Herrens vilja i livet kan vi finna den mest dyrbara pärlan i världen – himmelriket.

Vid ett särskilt tillfälle talade Jesus om en köpman som sökte efter ”fina pärlor”. I sitt sökande fann han en ”mycket dyrbar pärla”. Men för att kunna köpa den magnifika pärlan måste den här mannen sälja allt han ägde, vilket han genast och glatt gjorde.¹

I den här korta och tankeväckande liknelsen lärde Frälsaren på ett vackert sätt att himmelriket² kan liknas vid en ovärderlig pärla, i sanning den mest dyrbara skatt som är mer önskvärd än något annat. Det faktum att köpmannen genast sålde allt han ägde för att kunna köpa den dyrbara pärlan visar tydligt att vi bör anpassa våra tankar och önskningar efter Herrens vilja³ och villigt göra allt vi kan under jordelivets resa⁴ för att uppnå Guds rikes eviga välsignelser.

För att vara värdiga denna stora belöning behöver vi sannerligen, bland annat, göra vårt bästa för att lägga åt sidan alla själviska intressen och överge

de hinder som håller oss tillbaka från att fullständigt hänge oss åt Herren och hans högre och heligare vägar. Aposteln Paulus kallar dessa helgande handlingar ”[att] ha Kristi sinne”.⁵ Som Jesus Kristus visade oss innebär det att ”alltid [göra] det som behagar [Herren]”⁶ eller, som en del säger nu för tiden, att ”göra det som fungerar för Herren”.

Ur evangeliesynpunkt handlar detta att ”alltid [göra] det som behagar [Herren]” om att anpassa vår vilja efter hans vilja. Frälsaren undervisade eftertänksamt om vikten av den här principen när han instruerade sina lärjungar:

”Jag har inte kommit ner från himlen för att göra min egen vilja, utan hans vilja som har sänt mig.

Och detta är hans vilja som har sänt mig: att jag inte ska förlora någon enda av alla dem som han har gett mig, utan låta dem uppstå på den yttersta dagen.

Ja, detta är min Fars vilja: att var och en som ser Sonen och tror på honom

ska ha evigt liv, och jag ska låta honom uppstå på den yttersta dagen.”⁷

Frälsaren uppnådde en fullkomlig och gudomlig nivå av undergivenhet mot Fadern genom att låta sin vilja införlivas i Faderns vilja.⁸ Han sa en gång: ”Och han som har sänt mig är med mig. Han har inte lämnat mig ensam, för jag gör alltid det som behagar honom.”⁹ När Frälsaren undervisade profeten Joseph Smith om försoningens ångest och plågor sa han:

”För se, jag, Gud, har lidit detta för alla, för att de inte ska behöva lida om de omvänder sig ...

Detta lidande fick mig, ja, Gud, den störste av alla, att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och ande – och jag önskade att jag inte skulle behöva dricka den bittra kalken och rygga –

dock, ära vare Fadern, och jag drack och fullbordade mina förberedelser för människobarnen.”¹⁰

Under vår vistelse på jorden brottas vi ofta med det vi tror att vi vet, det vi tror är bäst, och det vi antar fungerar för oss, i stället för att förstå vad vår himmelske Fader faktiskt vet, vad som är evigt bäst, och vad som definitivt fungerar för barn i hans plan. Dessa allvarliga funderingar kan bli väldigt komplexa, särskilt med tanke på skriftenas profetior för vår tid: ”Du ska veta att i de sista dagarna ... kommer [människorna] att vara egenkära ... De kommer att älska njutning mer än Gud.”¹¹

Ett tecken som pekar på att denna profetia uppfylls är den växande





Colombia.



Brasilien.



Chile.

trenden i världen, som antas av så många, att bli uppslukad av sig själv och ständigt förkunna: "Vad som än händer lever jag min egen sanning eller gör det som fungerar för mig." Som aposteln Paulus sa "söker de sitt, inte Jesu Kristi sak".¹² Det här sättet att tänka rättfärdigas ofta som att vara "autentiskt" av dem som ägnar sig åt själviska intressen, fokuserar på personliga preferenser, eller vill rättfärdiga vissa sorters beteenden som ofta inte stämmer överens med Guds kärleksfulla plan och hans vilja för dem. Om vi låter vårt hjärta och sinne ta till sig det här sättet att tänka kan vi skapa rejäla stötestenar för oss själva när vi försöker uppnå den mest ovärderliga pärla som Gud kärleksfullt har berett för sina barn – evigt liv.¹³

Även om det är sant att vi var och en färdas på en personlig lärjungeres längs förbundsstigen och strävar efter att fokusera våra hjärtan och tankar på Kristus Jesus,¹⁴ behöver vi vara försiktiga och ständigt vaksamma för att inte frestas¹⁵ att ta till oss den här världsliga filosofin. Äldste Quentin L. Cook har sagt: "Att vara uppriktigt kristuslik är ett ännu viktigare mål än att vara autentisk."¹⁶

Mina kära vänner, när vi väljer att låta Gud vara det mäktigaste inflyandet i livet framför våra egennyttiga intressen, kan vi gå framåt i vårt lärjungeskap och öka vår kapacitet att förena våra tankar och hjärtan med Frälsaren. Å andra sidan, när vi inte låter Guds väg råda i livet får vi klara oss själva, och utan Herrens inspirerade vägledning kan vi rättfärdiga nästan allt vi gör eller inte gör. Vi kan också ursäkta oss genom att göra saker på vårt eget sätt och i princip säga: "Jag gör bara saker på mitt sätt."

Vid ett tillfälle då Frälsaren förkunnade sin lära förkastade vissa människor, särskilt själv rättfärdiga fariseer, hans budskap och förkunnade djävt att de var Abrahams barn, och antydde därmed att deras härkomst skulle berättiga dem till särskilda privilegier i Guds åsyn. Den inställningen ledde till att de förlitade sig på sitt eget förstånd och inte trodde på Frälsarens lärdomar. Fariseernas reaktion på Jesus utgjorde

ett tydligt bevis på att deras förmätna inställning inte lämnade något rum i deras hjärtan för Frälsarens ord och Guds väg. Som svar förkunnade Jesus vist och modigt att om de var sanna förbunds barn till Abraham skulle de göra Abrahams gärningar, särskilt med tanke på att Abrahams Gud i samma ögonblick stod inför dem och undervisade dem om sanningen.¹⁷

Bröder och systrar, som ni förstår är ett beteende enligt de här tankekrumbukterna av "det som fungerar för mig" i motsats till att göra "det som behagar Herren" inte en ny trend. Det är en urgammal mentalitet som har vandrat genom århundradena och ofta förblindar de visa-i-sina-egna-ögon¹⁸ och förvirrar och tröttar ut många av Guds barn. Den här mentaliteten är faktiskt ett av motståndarens gamla trick; det är en bedräglig stig som försiktigt leder bort Guds barn från den sanna och trofasta förbundsstigen.¹⁹ Även om personliga omständigheter som genetik, geografi samt fysiska och intellektuella utmaningar visserligen påverkar vår resa finns det, i det som verkligen betyder något, ett inre utrymme där vi är fria att välja²⁰ om vi vill bestämma oss för att följa det mönster Herren har berett för vårt liv. Ja, "han visade den rätta stig och gav oss varje bud".²¹

Som Kristi lärjungar vill vi vandra längs den väg han visade oss under sin jordiska verksamhet. Vi vill inte bara göra hans vilja och allt som gläder honom, utan försöker också att efterlikna honom. När vi strävar efter att vara trogna varje förbund vi har ingått och leva "av varje ord som utgår från Guds mun"²² blir vi beskyddade från att falla offer för världens synder och villfarelser – villfarelser i filosofi och lära som skulle leda oss bort från de mest dyrbara pärlorna.

Jag har personligen inspirerats av hur sådan andlig undergivenhet mot Gud har påverkat trofasta Kristi lärjungars liv när de väljer att göra det som fungerar för Herren och som är välbehagligt i Herrens åsyn. Jag känner en ung man som var osäker på om han skulle åka ut som missionär, men som kände sig inspirerad att gå och tjäna Herren när han lyssnade på en



USA.

seniorledare i kyrkan som delgav sitt eget personliga vittnesbörd och heliga upplevelse av att tjäna som missionär.

Med sina egna ord sa den här unge mannen, nu en återvänd missionär: "När jag lyssnade till ett vittnesbörd från en av Frälsaren Jesu Kristi apostlar kunde jag känna Guds kärlek för mig, och jag ville dela den kärleken med andra. Då visste jag att jag borde tjäna som missionär trots min rädsla, mina tvivel och min oro. Jag kände mig helt säker på Guds välsignelser och löften till sina barn. I dag är jag en ny människa; jag har ett vittnesbörd om att det här evangeliet är sant och att Jesu Kristi kyrka har återställts till jorden." Den här unge mannen valde Herrens väg och blev ett exempel på en sann lärjunge på alla sätt.

En trofast ung kvinna beslöt att inte kompromissa med sina normer när hon ombads att klä sig oanständigt för att passa in i affärsdivisionen på det modeföretag där hon arbetade. Efter som hon förstod att hennes kropp är en helig gåva från vår himmelske Fader och en plats där Anden kan vistas ville hon leva efter en högre norm än

världens. Hon vann inte bara de personers förtroende som såg henne leva efter Jesu Kristi evangeliums sanning, utan behöll också sitt jobb, som ett tag varit i fara. Hennes villighet att göra det som var välbehagligt i Herrens åsyn snarare än det som fungerade för världen gav henne självförtroende i förbundet trots svåra val.

Bröder och systrar, vi ställs ständigt inför liknande val på vår dagliga färd. Det krävs ett modigt och villigt hjärta för att stanna upp och ägna sig åt ärlig och ödmjuk självakttagelse, och erkänna köttets svaghet i vårt liv som kanske hindrar vår förmåga att underkasta oss Gud och i slutändan besluta oss för att följa hans väg snarare än vår egen. Det yttersta provet på vårt lärjungeskap finns i vår villighet att ge upp och förlora vårt gamla jag och underkasta oss Gud med vårt hjärta och hela vår själ så att hans vilja blir vår.

Ett av de härligaste ögonblicken i jordelivet uppstår när vi upptäcker den glädje som kommer när vi alltid gör det som "fungerar för och behagar Herren" och "det som fungerar för oss" blir ett

och detsamma! För att beslutsamt och obetingat göra Herrens vilja till vår egen krävs majestätiskt och hjältemodigt lärjungeskap! I detta storslagna ögonblick blir vi helgade åt Herren, och vi avstår helt vår vilja till förmån för hans.²³ Sådan andlig undergivenhet, så att säga, är vacker, mäktig och omdanande.

Jag vittnar för er om att när vi följer Herrens vilja i livet kan vi finna den mest dyrbara pärlan i världen – himmelriket. Jag ber att var och en av oss, när vi är redo kan förkunna, med självförtroende i förbundet, för vår himmelske Fader och vår Frälsare Jesus Kristus att "det som fungerar för dig fungerar för mig". Jag säger detta i Frälsaren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Matteus 13:45–46.
2. Se Handledning för skriftstudier, "Guds rike eller himmelriket" och "Evigt liv", Evangeliebiblioteket.
3. Se Läran och förbunden 68:4.
4. Se Handledning för skriftstudier, "Uthärda", Evangeliebiblioteket.
5. 1 Korintierbrevet 2:16; se även Filipperbrevet 4:1.
6. Johannes 8:29; se även 1 Johannesbrevet 3:22.
7. Johannes 6:38–40.
8. Se Mosiah 15:7.
9. Johannes 8:29.
10. Läran och förbunden 19:16, 18–19.
11. 2 Timoteusbrevet 3:1–2, 4.
12. Filipperbrevet 2:21.
13. Se Handledning för skriftstudier, "Evigt liv", Evangeliebiblioteket.
14. Se Filipperbrevet 4:7; Läran och förbunden 43:34.
15. Se Handledning för skriftstudier, "Fresta, frestelser", Evangeliebiblioteket.
16. Se Quentin L. Cook, "Frukta därför inte ... i mig är er glädje fullkomlig" (L&F 101:36)" (världsomfattande andakt för unga vuxna, 11 sep. 2016), Evangeliebiblioteket.
17. Se Ordspråksboken 3:5; Johannes 8:33–42; se även Abrahams gärningar: Abraham omvände andra till evangeliet (1 Moseboken 12:5); han undvek stridigheter (1 Moseboken 13:7–9); han lydde Gud (1 Moseboken 12:1–9; 15:1–6; 22:1–19); han välkomnade himmelska budbärare (1 Moseboken 18:1–8) och han utövade ofantlig tro (1 Mosebokens 22:1–19).
18. Se Ordspråksboken 3:5–7.
19. Se 2 Nephi 28:21–23, 26.
20. Se Handledning för skriftstudier, "Handlingsfrihet", Evangeliebiblioteket.
21. "How Great the Wisdom and the Love", *Hymns*, nr 195.
22. Matteus 4:4.
23. Se Handledning för skriftstudier, "Helga, helgelselagen", Evangeliebiblioteket.





Filippinerna.



Taiwan.



USA.



Fiji.



Mexiko.



Japan.



Ecuador.



Vanuatu.



Äldste Gerrit W. Gong
i de tolv apostlarnas kvorum

Helgad åt Herren i vardagslivet

När man är helgad åt Herren blir det dagliga livet heligt. Det för oss närmare Herren och varandra och gör oss lyckligare.

Under vår släkträff för familjen Gong nyligen hade vi en rolig talangshow, inklusive en tävling i pappaskämt.

Men den här tävlingen var ovanlig. I ena laget fanns farfar (jag) och två barnbarn, 12 och 11 år gamla. I det andra laget fanns ett AI-program som programmerats av en kusin att berätta pappaskämt i Gerrit W. Gongs anda. Farfar Gerrit Gong mot AI Gerrit Gong.

Barnbarnen och jag var först.

Vad kallas ett djur i en bilolycka?
Krock-o-dil.

AI Gerrit Gong fick instruktionen: tänk som Gerrit W. Gong. Prata som han.

AI Gerrit Gong: "Här kommer ett pappaskämt som det skulle berättas av Gerrit W. Gong, i hans varma, eftertänksamma och upplyftande stil: Varför fick det ödmjuka trädet människor att le? Eftersom det var rotat i kärlek och sträckte sig utåt med vänliga grenar. Som det trädet kan vi också finna styrka i våra rötter och glädje i att visa vänlighet mot andra."

Nå, vad tycker ni? Det är därför de kallas pappaskämt.

Överallt omkring oss finns tillfällen att skratta, glädjas, se med tacksam blick. Vårt är ett glädjens och helighetens evangelium i vardagslivet. Att helga betyder att avskilja något i ett heligt syfte. Men helighet inbjuder oss också att låta vardagslivet genomsyras av det heliga – att glädjas åt dagligt bröd bland denna världs tistlar och törnen. För att vandra med Herren måste vi bli heliga, för han är helig.¹

och för att hjälpa oss bli heliga inbjuder Herren oss att vandra med honom.²

Vi har alla en historia. När syster Gong och jag träffar er, kyrkans medlemmar och vänner på många platser och i många omständigheter, inspireras vi av era berättelser om att vara helgade åt Herren. Ni lever efter sju F: familjegemenskap med Herren, förvantskap och förbarmande med varandra, förpliktelse och förbund med Gud, familj och vänner, med fokus på Frälsaren Jesus Kristus.

Mer och mer bevis visar på detta slående faktum: troende är i genomsnitt lyckligare, friskare och mer tillfreds än de som inte har andliga förpliktelser eller förbindelser. Lycka

och tillfredsställelse i livet, psykisk och fysisk hälsa, en känsla av mening och syfte, karaktär och dygdighet, nära sociala relationer, till och med finansiell och materiell stabilitet – inom alla dessa områden blomstrar de religiöst aktiva.³

De har bättre fysisk och psykisk hälsa och är mer tillfreds med livet i alla åldrar och demografiska grupper.

Det forskare kallar "religiös strukturell stabilitet" ger klarhet, syfte och inspiration i livets vändningar. Trons hushåll och de heligas gemenskap motverkar isolering och ensamhet. Den som är helgad åt Herren säger nej till det profana, nej till vassa kvickheter på andras bekostnad, nej till algoritmer som tjänar pengar på vrede och polarisering. Den som är helgad åt Herren säger ja till det heliga och vördnadsfulla, ja till att bli vårt friaste, lyckligaste, mest äkta och bästa jag när vi följer Herren i tro.

Hur ser det ut att vara helgad åt Herren i vardagslivet?

Att vara helgad åt Herren i vardagslivet ser ut som två trofasta unga vuxna som varit gifta i ett år och med äkthet och sårbarhet delar evangelieförbund, uppoftningar och tjänande i sina liv.⁴

Hon börjar: "I high school mädde jag inte bra. Det kändes som att Gud



USA.

inte fanns där för mig. En kväll fick jag ett sms från en vän där det stod: 'Du, har du läst Alma 36 någon gång?'

När jag började läsa", säger hon, "översköldes jag av frid och kärlek. Det kändes som att jag fick en stor kram. När jag läste Alma 36:12 visste jag att min himmelske Fader såg mig och visste precis hur jag kände mig."

Hon fortsätter: "Innan vi gifte oss sa jag ärligt till min fästman att jag inte hade något särskilt starkt vittnesbörd om tionde. Varför behövde Gud få pengar av oss när andra hade så mycket att ge? Min fästman förklarade att det inte handlar om pengar utan om att lyda ett bud vi fått. Han uppmanade mig att börja betala tionde."

Jag såg verkligen hur mitt vittnesbörd växte", säger hon. "Ibland har vi ont om pengar, men vi fick så många välsignelser och på något sätt räckte lönen till."

Dessutom "var jag den enda i min sjuksköterskekurs", säger hon, "som var medlem i kyrkan och gift. Ofta gick jag från lektionen, frustrerad eller gråtande, eftersom det kändes som att mina kurskamrater frös ut mig och sa negativa saker om min tro, att jag bar tempelklädnaden eller att jag hade gift mig så tidigt."

Men hon fortsätter: "Under terminen som gått har jag lärt mig hur jag bättre kan ge uttryck för min tro och vara ett gott exempel i evangeliet. Min kunskap och mitt vittnesbörd växte eftersom jag prövades i min förmåga att stå ensam och vara stark i det jag tror."

Den unge maken tillägger: "Före min mission fick jag erbjudanden om att spela baseball på universitetet. Jag fattade det svåra beslutet och lade dessa erbjudanden åt sidan och tjänade Herren. Jag skulle inte byta bort de två åren mot något."

När jag kom hem", säger han, "väntade jag mig att övergången skulle bli svår, men fann att jag var starkare, snabbare och friskare. Jag kastade snabbare än när jag åkte. Jag hade fler erbjudanden att spela än innan jag åkte, även på mina drömmars skola. Och, viktigast av allt", säger han, "jag litar på Herren mer än någonsin."

Han avslutar: "Som missionär lärde jag ut att vår himmelske Fader lovar oss kraft i våra böner, men ibland glömmer jag det själv."⁵

Vår skattkista av välsignelser som missionär-helgad-åt-Herren är riklig och full.⁶ Ekonomi, tajming och andra omständigheter är ofta inte lätta. Men när missionärer i alla åldrar och med alla sorters bakgrund helgas åt Herren kan allt lösas sig enligt Herrens tidtabell och på hans sätt.

Nu när han har ett 48-årsperspektiv berättar en äldre missionär: "Min pappa ville att jag skulle skaffa mig en universitetsutbildning, inte gå på mission. Kort därefter fick han en hjärtinfarkt och dog vid 47 års ålder. Jag kände mig skyldig. Hur kunde jag ställa saker till rätta med min far?"

Senare", fortsätter han, "efter att jag beslutat att gå på mission, såg jag min far i en dröm. Han var fridfull och belåten, och glad att jag skulle tjäna."

Den här äldre missionären fortsätter: "Som Läran och förbunden kapitel 138 lär tror jag att min far kanske tjänar som missionär i andevärlden. Jag tänker mig att min far hjälper vår gammelfarfar, som lämnade Tyskland vid 17 års ålder och tappade kontakten med familjen, att återfinnas."



Hans fru tillägger: "Bland de fem bröderna i min makes familj är de fyra som tjänat som missionärer de som har universitetsexamina."

Att vara helgad åt Herren i vardagslivet ser ut som en ung återvändande missionär som lärt sig att låta Gud råda i livet. Tidigare, när han ombads att välsigna någon som var mycket sjuk, sa denne missionär: "Jag har tro; jag ska välsigna honom att bli frisk. Men", säger den återvändande missionären, "jag lärde mig i den stunden att inte be för det jag önskade utan för det Herren visste att personen behövde. Jag välsignade brodern med frid och tröst. Han gick senare bort fridfullt."

Att vara helgad åt Herren i vardagslivet känns som en gnista som skjuter genom slöjan för att skapa kontakt, trösta och stärka. En administratör vid ett stort universitet säger att han känner när en person han bara känner till ber för honom. Dessa personer har ägnat sina liv åt universitetet och fortsätter att bry sig om dess mission och studenter.

En syster gör sitt bästa varje dag efter att hennes make varit otrogen mot henne och barnen. Jag beundrar henne djupt, och andra som hon. En dag medan hon vek tvätt, med handen på en hög tempelklädnader, suckade hon för sig själv: "Vad är poängen?" Hon kände hur en ömsint röst försäkrade henne: "Dina förbund är med mig."⁷

I 50 år längtade en annan syster efter en relation med sin far.⁸ "När jag växte upp", säger hon, "fanns mina bröder och min pappa, och sedan jag – den enda dottern. Allt jag någonsin ville var att 'duga' för pappa."

Sedan gick mamma bort! Hon var den enda länken mellan pappa och mig.

En dag", säger systemen, "hörde jag en röst säga: 'Bjud med din pappa och ta med honom till templet.' Det var början på en varannan-veckas-träff med pappa till Herrens hus. Jag sa till pappa att jag älskade honom. Han sa att han älskade mig med."

Att vistas i Herrens hus har helat oss. Mamma kunde inte hjälpa oss på jorden. Det krävdes att hon var på

andra sidan slöjan för att kunna hjälpa till att hela det sårade. Templet fullgjorde vår resa till helhet som en evig familj.”

Pappan säger: ”Tempelinvigningen var en stor andlig upplevelse för mig och min enda dotter. Nu går vi dit tillsammans och känner hur vår kärlek stärks.”

Att vara helgad åt Herren i vardagslivet innefattar ömma stunder när de vi älskar går bort. Tidigare i år gled min kära mor, Jean Gong, in i nästa liv några dagar före sin 98:e födelsedag.⁹

Om man frågade mamma ”vill du ha rocky road, vit choklad med ingefära eller jordgubbsglass” svarade hon: ”Ja tack, får jag smaka på alltihop?” Vem kan säga nej till sin mamma, särskilt när hon älskade alla livets smaker?

En gång frågade jag mamma vilka beslut som mest format hennes liv.

Hon sa: ”Att döpas som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och flytta från Hawaii till fastlandet, där jag träffade din far.”

Mamma döptes som 15-åring och var den enda i sin stora familj som gick med i vår kyrka. Hon hade förbundstro och tillit till Herren som välsignade henne och alla generationer i vår släkt. Jag saknar mamma, precis som du saknar dina familjemedlemmar. Men jag vet att mamma inte är borta. Hon är bara inte här nu. Jag ärar henne och alla som går bort som tappra exempel på att vara helgade åt Herren i vardagslivet.

Naturligtvis innefattar detta att vara helgad åt Herren i vardagslivet också att komma oftare till Herren i hans heliga hus.¹⁰ Det är sant oavsett om vi är medlemmar i kyrkan eller vänner.

Tre vänner kom till öppet hus i Bangkoks tempel i Thailand.

”Den här platsen är verkligen helande”, sa en.

I dopavdelningen sa en annan: ”När jag är här vill jag tvättas ren och aldrig synda mer.”

Den tredje sa: ”Känner ni den andliga kraften?”

I fem heliga ord ger våra tempel en inbjudan och förkunnar:

”Helgat åt Herren.
Herrens hus.”¹¹

När man är helgad åt Herren blir det dagliga livet heligt. Det för oss närmare Herren och varandra, gör oss lyckligare och förbereder oss för att leva med Gud vår Fader, Jesus Kristus och våra nära och kära.

Precis som min vän kanske du undrar om din himmelske Fader älskar dig. Svaret är ett rungande, absolut ja! Vi kan känna hans kärlek när vi helgar oss åt Herren varje dag, lyckliga och för evigt. Må vi göra detta, är min bön i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Sedan Gamla testamentets tid har vi blivit lärda: ”Ni ska hålla er heliga och vara heliga, för jag är helig” (3 Moseboken 11:44). Vi ska vandra i helighet inför Herren (se Läran och förbunden 20:69), stå på heliga platser (se Läran och förbunden 45:32), helga sabbatsdagen (se 2 Moseboken 20:8), bära heliga kläder (se 2 Moseboken 29:29), använda helig smörjelseolja (se 2 Moseboken 30:25), välsignas av heliga profeter (se Läran och förbunden 10:46) samt förlita oss på heliga skrifter (se Läran och förbunden 20:11), heliga lagar (se Läran och förbunden 20:20) och heliga änglar (se Läran och förbunden 20:6). När man är helgad åt Herren ska det välsigna alla delar av vardagslivet.
2. Se Mose 6:34.
3. Se ”Religion and Spirituality: Tools for Better Wellbeing?” Gallup Blog, 10 okt. 2023, news.gallup.com. ”Över hela världen mår människor med större engagemang

i andlighet eller religion bättre på många sätt – bland annat genom positiva känslor, en känsla av meningsfullhet, engagemang i samhället och sociala kontakter” (*Faith and Wellness: The Worldwide Connection between Spirituality and Wellbeing* [2023], s. 4, faithandwellness.com/research/gallup).

4. Var och en av de citerade upplevelserna delas – med min beundran och uppskattning – i de inblandade personernas egna ord och med deras tillåtelse.
5. I dag utgör unga vuxna mellan 18–35 (både unga ensamstående och unga gifta vuxna) och ensamstående vuxna (mellan 36–45) en tredjedel (32,5 procent) av kyrkans totala medlemsantal. Av dessa 5,623 miljoner medlemmar i kyrkan utgör unga vuxna mellan 18–35 totalt 3,625 miljoner (av vilka 694 000 är gifta), och ensamstående vuxna mellan 36–45 totalt 1,998 miljoner. Våra unga och ensamstående vuxna är enastående; var och en är dyrbar. Var och en har sin egen berättelse om tro, sökande, uthållighet och medkänsla. Exemplet som ges här är representativt för den anmärkningsvärda bredd av berättelser och upplevelser som unga och ensamstående vuxna berättar för mig när jag träffar er på olika platser och i olika omständigheter i kyrkan.
6. För närvarande tjänar ungefär 77 500 missionärer i 450 missioner över hela världen. Det inkluderar unga undervisande missionärer, unga servicemissionärer och äldre par, men inte 27 800 äldre servicemissionärer och långtidsvolontärer. Varje missionärsberättelse, från förberedelser till tjänande och återvändande, är personlig och full av personliga upplevelser av att vara helgad åt Herren.



Taiwan.

Många missionärsupplevelser speglar ett andligt mönster. Det innefattar individuella vittnesbörd om att osjälviskt inbjuda och hjälpa andra att komma till

Jesu Kristus och om att missionären blir en Jesu Kristi lärjunge och *Predika mitt evangelium*-missionär. *Predika mitt evangelium*-missionärer har förändrats,



till och med förvandlats, av sina vittnesbördsupplevelser. De lär sig att älska människor, platser, språk och kulturer. De uppfyller profetia genom att föra det återställda Jesu Kristi evangeliums fullhets glada nyheter till nationer, släkten och folk. De hittar det goda i och lär sig att leva med varje kamrat. De arbetar med medlemmar, ledare och vänner i många omständigheter och med många sorters bakgrund, och så mycket mer.

Predika mitt evangelium-missionärer när tro och tillit. De bygger upp helgade kamratskap. De lär sig att lydnad medför välsignelser och underverk. På otaliga andra personliga sätt blir de verkligen och vet genom förbund: "Jag är Jesu Kristi, Guds Sons, lärjunge" (3 Nephi 5:13).

7. Vissa av våra mest trofasta och modiga medlemmar, systrar och bröder, upptäcker att de står inför situationer de aldrig förväntat sig och aldrig skulle ha valt. Dessa sanna heliga går vidare, dag in och dag ut, och väntar ofta på Herren. Herren är medveten om var och en, och som det här exemplet så ömt visar vill han uppmuntra och stärka var och en av oss enligt hans tidsplan och på hans sätt.
8. Många längtar efter relationer med föräldrar och barn. Jag är djupt tacksam för varje situation där, även efter många år, försoning, förlåtelse och förbundstillhörighet skapas eller återställs. Denna goda syster vill inte att någon ska tänka illa om hennes far. Hon säger: "Han är en fin och trofast ledare och god far."
9. En paradox i föräldraskapet är att barn formas på djupet av hur de vårdas, men ofta minns de mycket lite av de tidiga år då deras mödrar outtröttligt och osjälviskt tog hand om dem. Ord räcker inte till för att uttrycka sanningen att min förståelse, kärlek och uppskattning för min far och mor utvidgades och fördjupades när jag blev make, förälder och farförälder. Med lycksalighetsplanens generationsmässighet i åtanke kan vi, i templets evighetsspeglar, se oss själva som mor, mormor och mormors mor i ena riktningen och som dotter, dotterdotter och dotters dotterdotter i andra riktningen.
10. I dag bor cirka 60 procent av kyrkans medlemmar över hela världen inom 8 mil (eller cirka en timmes restid på många platser) från ett Herrens hus. Under kommande år, allteftersom tillkännagivna tempel färdigställs, kommer cirka tre fjärdedelar av kyrkans medlemmar att bo inom en timmes resväg från ett Herrens hus. Beroende på omständigheterna är det förhoppningsvis nära nog för att ofta komma till Herren i hans heliga hus och därmed välsigna flera generationer familjemedlemmar samt oss själva och våra efterkommande.
11. På våra tempel är standardinskriftionen "Helgat åt Herren: Herrens hus". Några tempel har mer än den här inskriftionen, såsom med kyrkans namn tillagt. Några tempel har en omkastad inskriftion: "Herrens hus, helgat åt Herren" (i Atlanta, Los Angeles och San Diego i USA). På Logans tempel i Utah står det bara "Helgat åt Herren".



Syster Kristin M. Yee
andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

Glädjen i vår återlösning

Jesu Kristi kärlek och makt kan frälsa var och en av oss från våra misstag, svagheter och synder och hjälpa oss att bli något mer.

För omkring tio år sedan fick jag maningen att måla ett porträtt av Frälsaren. Jag är konstnär, men det här kändes lite överväldigande. Hur skulle jag kunna måla ett porträtt av Jesus Kristus som fångade hans anda? Var skulle jag börja? Och hur skulle jag få tid till det?

Trots mina frågor bestämde jag mig för att göra det och lita på att Herren skulle hjälpa mig. Men jag behövde själv sätta igång och lämna *möjlighets*erna till honom.¹ Jag bad, begrundade, forskade och skissade, och välsignades med att hitta hjälp och resurser. Och det som varit en vit duk började bli något mer.

Det var ingen lätt process. Ibland såg det inte ut som jag hade hoppats. Ibland fanns det ögonblick av inspirerade penseldrag och idéer. Och många gånger fick jag bara försöka igen och igen och igen.

När jag trodde att oljemålningen äntligen var klar och torr började jag lägga ett genomskinligt lack för att skydda den från smuts och damm. När jag gjorde det såg jag att håret i målningen började ändras, bli kladdigt och lösas upp. Jag insåg snabbt att jag hade applicerat lacken för tidigt; den delen av målningen var fortfarande blöt!

Jag hade bokstavligen torkat bort en del av min målning med lacken. Åh, vad ledsen jag blev. Det var som om jag hade förstört det som Gud hade hjälpt mig att göra. Jag grät och kände mig bedrövad. I min förtvivlan gjorde jag det som alla vanligtvis gör i en sådan situation: Jag ringde mamma. Klokt och lugnt sa hon: "Du kan inte få

tillbaka det du hade, men gör det bästa du kan med det du har."

Så jag bad och vädjade om hjälp och målade hela natten för att reparera skadan. Och jag minns att jag tittade på målningen nästa morgon – den såg bättre ut än den gjort innan. Hur var det möjligt? Det jag trodde var ett misstag som inte gick att reparera var en möjlighet för hans barmhärtiga hand att visa sig. Han var inte klar med målningen, och han var inte klar med mig.² Vad glad och lättad jag blev! Jag prisade Herren för hans barmhärtighet, för detta underverk som inte bara räddade målningen utan lärde mig mer om hans kärlek och makt att rädda var och en av oss från våra misstag, svagheter och synder, och hjälpa oss att bli något mer.

Liksom min tacksamhet för Frälsaren växte när han barmhärtigt hjälpte mig att reparera den "oreparerbara" målningen, har min kärlek till och tacksamhet för Frälsaren vuxit när jag har försökt arbeta med honom på mina svagheter och bli förlåten för mina misstag. Jag är för evigt tacksam mot Frälsaren för att jag kan förändras³ och bli renad.⁴ Han har mitt hjärta, och jag hoppas kunna göra vadhelst han vill att jag ska göra och bli.

Omvändelse gör att vi kan känna Guds kärlek och lära känna och älska honom på sätt som vi aldrig annars skulle ha gjort.⁵ Om kvinnan som smörjde Frälsarens fötter sa han: "Hon har fått förlåtelse för sina många synder. Det är därför hon visar så stor kärlek. Men den som fått lite förlåtet älskar lite."⁶ Hon älskade Jesus mycket för han hade förlåtit henne mycket.

Vilken lättnad och vilket hopp det är i att veta att vi *kan* försöka igen – att vi, som äldste Bednar sagt, kan få ständig förlåtelse för våra synder genom den Helige Andens helgande kraft när vi verkligen uppriktigt omvänder oss.⁷

Jesu Kristi återlösande kraft är en av våra förbunds största utlovade välsignelser. Begrunda det här när du deltar i heliga förrättningar.⁸ Utan det kan vi inte återvända hem till vår himmelske Faders närhet och dem vi älskar.

Jag vet att vår Herre och Frälsare Jesus Kristus har makt att frälsa. Som Guds Son som sonade världens synder och lade ner sitt liv⁹ och tog upp det igen, innehar han återlösningens och uppståndelsens kraft.¹⁰ Han har möjliggjort odödlighet för alla och evigt liv för dem som väljer honom. Jag vet att vi genom hans försoningsoffer kan omvända oss och verkligen bli renade och återlösta.¹¹ Det är ett underverk att han älskar dig och mig på detta sätt.¹²

Han sa: "Vill ni inte nu återvända till mig och ångra era synder och bli omvända så att jag kan hela er?"¹³ Han kan hela¹⁴ din själs "ödemark" – de platser som gjorts torra, hårda och öde av synd och sorg – och göra din "öken lik Eden".¹⁵

Precis som vi inte kan förstå vandan och djupet av Kristi lidande i Getsemane och på korset, kan vi inte heller "utstaka gränserna för eller förstå djupet av hans gudomliga förlåtelse",¹⁶ barmhärtighet och kärlek.¹⁷

Du kanske ibland känner att det inte är möjligt att bli återlöst, att du kanske är ett undantag från Guds kärlek och Frälsarens försonings kraft på grund av det du kämpar med eller på grund av det du har gjort. Men jag vittnar om att du inte befinner dig utom räckhåll för Mästaren. Frälsaren "steg ner under allt"¹⁸ och har de gudomliga förutsättningarna för att kunna lyfta upp dig och ta dig från den mörkaste avgrund och föra dig till "sitt underbara ljus".¹⁹ Genom sina lidanden har han berett ett sätt för var och en av oss att övervinna våra personliga svagheter och synder. "Han har *all* makt att frälsa *varje* människa som tror på hans namn och bär sådan frukt som tillhör omvändelsen."²⁰

Liksom det krävdes arbete och vädjan om himlens hjälp för att reparera målningen, krävs det arbete, uppriktighet, och ödmjukhet för att "bära sådan frukt som tillhör omvändelsen". Denna frukt är bland annat att utöva tro på och tillit till Jesus Kristus och hans försoningsoffer,²¹ offra ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande,²² bekänna och överge synder,²³ återställa det som har blivit skadat efter bästa förmåga²⁴ och sträva efter att leva rättfärdigt.²⁵

För att verkligen omvända oss och förändras måste vi först ha "övertygats om våra synder".²⁶ Man ser inte behovet av att ta medicin om man inte förstår att man är sjuk.²⁷ Det kan finnas tillfällen när vi inte är villiga att titta inom oss och se det som verkligen behöver helas och repareras.

I en bok av C. S. Lewis framlägger Aslan följande ord för en man som har trasslat in sig i sina egna påfund: "O [människor], vad ni är skickliga i att försvara er själva mot allt som skulle kunna göra er gott."²⁸

I vilka sammanhang kanske du och jag försvarar oss mot sådant som kan göra oss gott?

Låt oss inte försvara oss mot det goda som Gud vill välsigna oss med.²⁹ Mot den kärlek och barmhärtighet som han vill att vi ska känna. Mot det ljus och den kunskap han vill skänka oss.³⁰ Mot det helande som han vet att vi så förtvivlat väl behöver. Mot den djupare förbundsrelation han avser för alla sina söner och döttrar.³¹

Jag ber att vi ska lägga undan alla "krigsvapen"³² som vi medvetet eller omedvetet har tagit upp för att försvara oss mot Guds kärleks välsignelser. Vapen som högmod, själviskhet, rädsla, hat, snarstuckenhet, självbelåtenhet, orättfärdigt dömande, avundsjuka³³ – allt som hindrar oss från att älska Gud av *hela* vårt hjärta och hålla *alla* våra förbund med honom.

När vi efterlever våra förbund kan Herren ge oss den hjälp och kraft vi behöver för att både känna igen³⁴ och övervinna våra svagheter, däribland den andliga parasiten högmod. Vår profet har sagt:

"Omvändelse är vägen till renhet, och renhet ger kraft."³⁵

"Och vi kommer verkligen att behöva hans kraft under kommande dagar."³⁶

Liksom med min målning är Herren inte klar med oss när vi gör ett misstag, inte heller flyr han när vi vacklar. Vårt behov av helande och hjälp är inte en börda för honom utan själva anledningen till att han kom. Frälsaren själv sa:

"Se, jag har kommit till världen för att bringa återlösning till världen och för att frälsa världen från synd."³⁷

"Min barmhärtighets arm är utsträckt mot er, och den som kommer tar jag emot. Och välsignade är de som kommer till mig."³⁸

Så kom – kom ni som är trötta, slitna och ledsna, kom och lämna ert arbete och finn ro i honom som älskar er mest. Ta på er hans ok, för han är mild och ödmjuk i hjärtat.³⁹

Vår himmelske Fader och Frälsaren ser dig. De vet vad som finns i ditt

hjärta. De bryr sig om det du bryr dig om, inklusive dem du älskar.

Frälsaren kan återlösa det som gått förlorat, inklusive brustna och skadade relationer. Han skapade ett sätt att återlösa allt som har fallit – att blåsa liv i det som känns dött och hopplöst.⁴⁰

Om du kämpar med en situation som du tycker att du borde ha övervunnit vid det här laget, ge inte upp. Ha tålamod med dig själv, håll dina förbund, omvänd dig ofta, sök hjälp av dina ledare om så behövs och besök Herrens hus så regelbundet du kan.⁴¹ Lyssna efter och följ maningarna han sänder dig. Han överger inte sin förbundsrelation med dig.⁴²

Det har funnits svåra och komplicerade relationer i mitt liv som jag har kämpat med och uppriktigt försökt förbättra. Ibland kändes det som om jag misslyckades oftare än jag lyckades. Jag undrade: Fixade jag det inte förra



Jag bad, begrundade, forskade och skissade, och välsignades med att hitta hjälp och resurser. Och det som varit en vit duk började bli något mer.

gången? Övervann jag inte min svaghet helt? Jag har med tiden lärt mig att jag inte nödvändigtvis är defekt; snarare är det ofta mer arbete och mer helande som behövs.⁴³

Äldste D. Todd Christofferson har sagt: "Herren ler förvisso mot den som önskar komma värdig till domen, den som dag efter dag beslutsamt arbetar på att ersätta svaghet med styrka. Verklig omvändelse, verklig förändring, kan kräva upprepade försök, men det finns något ädelt och heligt i sådan strävan. Gudomlig förlåtelse och läkedom strömmar helt naturligt till en sådan själ."⁴⁴

Varje dag är en ny dag fylld av hopp och möjligheter tack vare Jesus Kristus. Varje dag kan du och jag lära känna, som moder Eva förkunnade, "glädjen över vår återlösning",⁴⁵ glädjen av att bli helade, glädjen av att känna Guds osvikliga kärlek till oss.

Jag vet att vår Fader i himlen och Frälsaren älskar dig. Jesus Kristus är hela mänsklighetens Frälsare och Återlösare. Han lever. Genom hans försoningsoffer bröts syndens och dödens band *för evigt* så att vi skulle kunna vara *fria* att välja helande, återlösning och evigt liv tillsammans med dem vi älskar.⁴⁶ Jag vittnar allt detta i hans namn, Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Matteus 19:26.
2. "När vi sluter förbund med Gud lämnar vi neutral mark för evigt. Gud överger inte sin relation med dem som har skapat ett sådant band till honom. Faktum är att alla som har ingått ett förbund med Gud har tillgång till en särskild slags kärlek och nåd. På hebreiska kallas den förbundskärleken *hesed* (חֶסֶד)" (Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", *Liahona*, okt. 2022, s. 5).
3. "När du och jag också går in på den stigen får vi en ny livsstil. Vi skapar därigenom en relation till Gud som låter honom välsigna och förändra oss. Förbundsstigen leder oss tillbaka till honom. Om vi låter Gud råda i våra liv leder det förbundet oss närmare och närmare honom. Alla förbund är avsedda att vara bindande. De skapar en relation med eviga band" (Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", s. 5).
4. Se Alma 26:35–36.
5. Se Alma 22:18: "Jag [ska] överge alla mina synder för att lära känna dig."
6. Lukas 7:47; se även v. 37–50.
7. Äldste David A. Bednar sa följande när han talade om sakramentet:
"När vi samvetsgrant förbereder oss och tar del av den här heliga förrättningen

med förkrossat hjärta och botfärdig ande, gäller löftet att vi *alltid* kan ha Herrens Ande hos oss. Och med den Helige Andens heliggörande kraft som ständigt sällskap kan vi *alltid* behålla våra synders förlåtelse" (se "Att alltid behålla våra synders förlåtelse", *Liahona*, maj 2016, s. 62).

"I processen att komma till Frälsaren och andligen födas på nytt skapar erhållandet av den Helige Andens heliggörande kraft möjligheten till en *ständigt pågående rening* av vår själ från synd. Den här glädjjerika välsignelsen är nödvändig eftersom 'inget orent kan vistas hos Gud' [1 Nephi 10:21]" ("Att alltid behålla våra synders förlåtelse", s. 61).

David A. Bednar sa följande under 2023 års seminarium för nya missionsledare: "Och med den Helige Andens heliggörande kraft som ständigt sällskap kan vi alltid behålla våra synders förlåtelse. Således ger Jesu Kristi evangelium två, och tre, och fyra – ja, oändliga möjligheter att behålla våra synders förlåtelse" (i Rachel Sterzer Gibson, "Teach to Build Faith in Jesus Christ, Elder Bednar Instructs", *Church News*, 23 juni 2023, thechurchnews.com).

8. "Profeten Joseph Smith sammanfattade koncist den viktiga roll som prästadömet förrättningar har i Jesu Kristi evangelium: 'Pånyttfödelse får man genom Guds Ande, genom förrättningar' [*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), 95]. Det här djuplodande uttalandet betonar både den Helige Andens och heliga förrättningars roll i den andliga pånyttfödelsens process ...

Heliga förrättningar är av avgörande vikt i Frälsarens evangelium och i processen att komma till honom och söka andlig pånyttfödelse ...
De förrättningar för frälsning och upphöjelse som utförs i Herrens återställda kyrka är mycket mer än ritualer eller symboliska handlingar. De är snarare bemyndigade kanaler genom vilka himlens välsignelser och krafter kan flöda in i den enskildes liv. ...

Förrättningar som tas emot och hedras med redbarhet är nödvändiga för att vi ska uppnå gudaktighetens kraft och alla de välsignelser som görs tillgängliga genom Frälsarens försoning" (David A. Bednar, "Att alltid behålla våra synders förlåtelse", *Liahona*, maj 2016, s. 59, 60).

9. Se Johannes 10:17–18; 3 Nephi 9:22.
10. Se Joseph Smiths översättning, Johannes 1:16; Jakob 6:9; Mose 1:39.
11. Se Alma 12:33–34.
12. Se Johannes 3:16.
13. 3 Nephi 9:13.
14. "Jag vädjar till er att komma till honom så att han kan hela er ... från synd när ni omvänder er. Han helar er från sorg och rädsla. Han helar er från den här världens sår" (Russell M. Nelson, "Svaret är alltid Jesus Kristus", *Liahona*, maj 2023, s. 127).
15. Jesaja 51:3; se även Jesaja 58:10–12; Hesekiel 36:33–36.
16. Se James E. Talmage, *Jesu Kristus* (1964), s. 260.
17. Se Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", s. 5–7; se även slutnoterna 2 och 3 i det här talet.
18. Läran och förbunden 88:6; se även Läran och förbunden 122:7–9.

19. 1 Petrusbrevet 2:9; se även Alma 26:16–17.
20. Alma 12:15; betoning tillagd.
21. Se Alma 34:17.
22. Se 2 Korintierbrevet 7:10; 3 Nephi 9:15–22.
23. Se Läran och förbunden 58:43; 64:7.
24. Se Mosiah 27:32–37; Alma 26:30.
25. Se Läran och förbunden 1:32.
26. Se Alma 24:8–10.
27. Se Robert L. Millet, *Becoming New: A Doctrinal Commentary on the Writings of Paul* (2022), s. 26.
28. C. S. Lewis, *Min morbror trollkarlen* i De sju böckerna om Narnia (2007), s. 106–107; översättning av Britt G. Hallqvist och Birgitta Hammar.
29. Se Mosiah 4:6–9.
30. Se Alma 12:9–10; 26:22; 3 Nephi 26:9.
31. "Förbundsstigen handlar helt och hållet om vår relation med Gud" (Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", s. 11; se även slutnoterna 2 och 3 i det här talet).
32. Se Alma 24:17–19.
33. Se Läran och förbunden 67:10.
34. Se Jakob 4:13. "De som inte ser sina svagheter utvecklas inte. Din medvetenhet om din svaghet är en välsignelse då den hjälper dig förbli ödmjuk och gör att du fortsätter att vända dig till Frälsaren. Anden inte bara tröstar dig, han är även det medel genom vilket försoningen förändrar din natur. Det svaga blir starkt" (Henry B. Eyring, "Min frid lämnar jag efter mig åt er", *Liahona*, maj 2017, s. 16).
35. Russell M. Nelson, "Vi kan göra bättre och bli bättre", *Liahona*, maj 2019, s. 68.
36. "Allt som lärs ut i templet, genom undervisning och genom Anden, ökar vår kunskap om Jesus Kristus. Hans grundläggande förrättningar knyter oss till honom genom heliga prästadsförbund. När vi sedan håller våra förbund ger han oss *sin* helande och stärkande kraft. Och vi kommer verkligen att behöva hans kraft under kommande dagar!" (Russell M. Nelson, "Templet och din andliga grund", *Liahona*, nov. 2021, s. 94).
37. 3 Nephi 9:21.
38. 3 Nephi 9:14.
39. Se Erik Dewar, "Come Find His Rest" (sång, 2024); se även Matteus 11:28–30.
40. Se 5 Moseboken 30:20; Johannes 11:25; Ether 3:14; Läran och förbunden 88:6, 13.
41. "Mina kära bröder och systrar, här är mitt löfte. Inget hjälper er *mer* att hålla fast vid ledstängen av järn än tillbedjan i templet så regelbundet som era omständigheter tillåter. Inget skyddar er *mer* när ni möter mörkrets dimmor i världen. Inget stärker ert vittnesbörd om Herren Jesus Kristus och hans försoning eller hjälper er att förstå Guds storslagna plan *mer*. Inget lugnar er ande *mer* under smärtfyllda tider. Inget öppnar himlen *mer*. Inget!" (Russell M. Nelson "Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva", *Liahona*, maj 2024, s. 122).
42. Se Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", s. 5.
43. Se Russell M. Nelson, "Svaret är alltid Jesus Kristus", s. 127; se även slutnot 14 i det här talet.
44. D. Todd Christofferson, "Omvändelsens gudomliga gåva", *Liahona*, nov. 2011, s. 39.
45. Mose 5:11.
46. Se 2 Nephi 2:26–28.





Äldste Kyle S. McKay
i de sjuttios kворum

Den man som av Herren blev utvald

Joseph Smith "välsignades med att få inleda den sista tidsutdelningen" och det är en välsignelse för oss att han gjorde det.

Min avsikt denna dag och alltid är att vittna om Jesus Kristus, att han är Guds Son, världens Skapare och Frälsare, vår Förlossare och Återlösare. Eftersom "de fundamentala principerna i vår religion är apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus",¹ delar jag i dag med mig av min kunskap och mitt vittnesbörd om Frälsaren emedan de har stärkts och fördjupats genom en särskilt viktig apostel och profets liv och lärdomar.

Vishetens begynnelse

På morgonen en härlig, klar dag tidigt på våren 1820 gick den 14-åriga Joseph Smith till en lund i närheten av familjens hem för att be om sina synder och för att fråga vilken kyrka han skulle sluta sig till. Hans uppriktiga bön, som uppsändes med orubblig tro, uppmärksammades av universums mäktigaste krafter, det vill säga Fadern och Sonen. Och djävulen. Var och en av dem hyste ett brinnande intresse för den här bönen och den här pojken.

Det vi nu kallar den första synen markerade början på återställelsen av allt i denna sista tidsutdelning. Men för Joseph var upplevelsen också personlig och förberedande. Allt han ville var att få förlåtelse och vägledning. Han fick dem båda av Herren. Anvisningen att han inte skulle "ansluta [sig] till någon av [kyrkorna]"² var vägledande. Orden "dina synder är dig förlåtna"³ var återlösande.

Av alla vackra sanningar som vi kan lära av den första synen tog Joseph kanske helt enkelt med sig den här först och främst: "Jag hade funnit att

Jakobs vittnesbörd var sant, att en människa som saknade vishet kunde be till Gud och ... få den."⁴

Som en forskare konstaterade: "Det egentliga ekot från den första synen i dag är kunskapen om att det ligger i Guds natur att ge till dem som saknar vishet ... Den Gud som uppenbarade sig för Joseph Smith i den heliga lunden är en Gud som svarar tonåringar i svåra stunder."⁵

Josephs upplevelse i lunden gav honom tillförsikt att be om *förlåtelse* och *vägledning* under resten av sitt liv. Hans upplevelse har också gett *mig* tillförsikt att be om förlåtelse och vägledning under resten av mitt liv.

Regelbunden omvändelse

Den 21 september 1823 bad Joseph uppriktigt om förlåtelse, med visshet om att himlen skulle svara igen, tack vare upplevelsen i lunden tre år

tidigare.⁶ Och det gjorde den. Herren sände en ängel, Moroni, att ge anvisningar åt Joseph och informera honom om en forntida uppteckning han senare skulle få översätta genom Guds gåva och kraft – Mormons bok.

Nästan 13 år senare stod Joseph och Oliver Cowdery på knä i högtidlig tyst bön i det nyinvigda templet i Kirtland. Vi vet inte vad de bad om, men deras böner innefattade sannolikt en vädjan om förlåtelse, för när de ställde sig upp igen visade Frälsaren sig och förkunnade: "Era synder är er förlåtna. Ni är rena inför mig."⁷

Under de månader och år som följde på den här händelsen, skulle Joseph och Oliver komma att synda igen. Och igen. Men i den stunden, *för* den stunden, som svar på deras vädjan och som förberedelse för den härliga återställelse av prästadömsnycklar som just skulle ske, gjorde Jesus dem syndfria.

Josephs liv av regelbunden omvändelse ger mig tillförsikt att "frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet".⁸ Jag har erfarit att Jesus Kristus verkligen har ett "förlåtande sinnelag".⁹ Att fördöma ligger varken i hans uppdrag eller i hans natur. Han kom för att frälsa.¹⁰

Han frågade Herren

Som en del av löftet att "allt [ska] återupprättas"¹¹ frambringade Herren, genom Joseph Smith, Mormons bok och andra uppenbarelser som innehåller fullheten av hans evangelium.



Uruguay.

Viktiga sanningar fick skärpa och fullständighet när Joseph gång på gång bad Herren om vägledning. Tänk på följande:

1. Fadern och Sonen har en kropp "lika påtaglig som en människas".¹²
2. Jesus tog inte bara på sig våra synder utan också våra sjukdomar, bedrävelser och skröpligheter.¹³
3. Hans försoning var så plågsam att han blödde ur varje por.¹⁴
4. Vi blir frälsta genom hans nåd, "sedan vi har gjort allt vi kan göra".¹⁵
5. Kristi nåd är villkorad.¹⁶
6. När vi kommer till Kristus för-låter han inte bara våra synder, utan han förändrar också vår innersta natur, "så att vi inte längre har någon benägenhet att göra ont".¹⁷
7. Kristus befaller alltid sitt folk att bygga tempel¹⁸ där han uppen-barar sig för dem¹⁹ och begåvar dem med kraft från höjden.²⁰

Jag vittnar om att allt detta är sant och nödvändigt. Det representerar

endast en bråkdel av den fullhet som återställdes av Jesus Kristus genom Joseph Smith som svar på Josephs återkommande önskemål om vägledning.

Riket utbreds

År 1842 skrev Joseph om fantastiska saker som skulle komma att ske i den här sista tidsutdelningen. Han förkunnade att i vår tid ska "det himmelska prästadömet ... förena sig med det jordiska för att förverkliga dessa storslagna avsikter, och medan vi på detta sätt är för-enade i en gemensam sak, att rulla fram Guds rike, ska det himmelska prästadömet inte stå med händerna i kors."²¹

Till sin vän Benjamin Johnson sa Joseph: "Benjamin, [om jag dör] skulle jag inte vara långt ifrån dig, och även på andra sidan slöjan skulle jag fortfarande arbeta med dig, och det med mycket större kraft, på att utbreda det här riket."²²

Den 27 juni 1844 mördades Joseph Smith och hans bror Hyrum. Josephs kropp lades till vila, men hans vittnesbörd fortsätter att genljuda över världen och i min själ:

"Jag hade sett en syn. Jag visste det, och jag visste att Gud visste det och jag kunde inte förneka det."²³

"Jag har aldrig sagt att jag var fullkomlig, men det finns inget oriktigt i de uppenbarelser jag har undervisat er om."²⁴

"De fundamentala principerna i vår religion är apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus, att han dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen. Allt annat som tillhör vår religion är endast tillägg till detta."²⁵

Det som sades om Johannes Döparen kan även sägas om Joseph Smith: "Det kom en man, sänd av Gud. Hans namn var [Joseph] ... Självs var han inte ljuset, men han kom för att vittna om ljuset ... för att alla skulle komma till tro genom honom."²⁶

Jag tror. Jag tror och jag är säker på att Jesus är Kristus, den levande Gudens Son. Jag vittnar om att den levande Guden är vår kärleksfulle Fader. Jag vet det eftersom Herrens röst har sagt det till mig, och jag har också hört det sägas av hans tjänare apostlarna och profeterna, vilka inbegriper och börjar med Joseph Smith.



Taiwan.



DEN GODE HERDEN, AV MICHAEL MALM

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET



Dallin H. Oaks
förste rådgivare



Russell M. Nelson
president



Henry B. Eyring
andre rådgivare

DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM



Jeffrey R. Holland



Dieter F. Uchtdorf



David A. Bednar



Quentin L. Cook



D. Todd Christofferson



Neil L. Andersen



Ronald A. Rasband



Gary E. Stevenson



Dale G. Renlund



Gerrit W. Gong



Ulisses Soares



Patrick Kearon

DE SJUTTIOS PRESIDENTSKAP



Carl B.
Cook



José A.
Teixeira



S. Mark
Palmer



Marcus
B. Nash



Michael T.
Ringwood



Arnulfo
Valenzuela



Edward
Dube



W. Christopher
Waddell
förste rådgivare



Gérald
Caussé
presiderande biskop



L. Todd
Budge
andre rådgivare

PRESIDERANDE BISKOPS-
RÅDET

GENERALÄMBETSMÄN

PRIMÄR



Amy A.
Wright
första rådgivare



Susan H.
Porter
president



Tracy
Y. Browning
andra rådgivare

HJÄLPFÖRENINGEN



J. Anette
Dennis
första rådgivare



Camille N.
Johnson
president



Kristin
M. Yee
andra rådgivare

SÖNDAGSSKOLAN



Chad H.
Webb
förste rådgivare



Paul V.
Johnson
president



Gabriel
W. Reid
andre rådgivare

UNGA KVINNOR



Tamara W.
Runia
första rådgivare



Emily Belle
Freeman
president



Andrea Muñoz
Spannaus
andra rådgivare

UNGA MÄN



Bradley R.
Wilcox
förste rådgivare



Steven
J. Lund
president



Michael T.
Nelson
andre rådgivare

GENERALAUKTORITETSSJUTTIO

(i alfabetisk ordning)



Marcos A.
Aidukaitis



Rubén V.
Alliaud



Jose L.
Alonso



Jorge M.
Alvarado



Steven R.
Bangerter



W. Mark
Bassett



David S.
Baxter



Jorge T.
Becerra



Randall K.
Bennett



Hans T.
Boom



Mark
A. Bragg



David L.
Buckner



Matthew L.
Carpenter



Gregorio E.
Casillas



Aroldo B.
Cavalcante



Yoon Hwan
Choi



Craig C.
Christensen



Ahmad S.
Corbitt



Valeri V.
Córdón



Joaquín E.
Costa



Robert M.
Daines



Massimo
De Feo



Sean
Douglas



Kevin R.
Duncan



Michael A.
Dunn



Alexander
Dushku



Mark D.
Eddy



I. Raymond
Egbo



J. Kimo
Esplin



Eduardo
Gavarret



Jack N.
Gerard



Clark G.
Gilbert



Ricardo P.
Giménez



Christophe G.
Giraud-Carrier



Patricio M.
Giuffra



Carlos A.
Godoy



Taylor G.
Godoy



D. Martin
Goury



Brook
P. Hales



Kevin S.
Hamilton



Allen D.
Haynie



Mathias
Held



Karl D.
Hirst



Matthew
S. Holland



David P.
Homer



William K.
Jackson



Jeremy R.
Jaggi



Kelly R.
Johnson



Peter M.
Johnson



Christopher
H. Kim



Jörg
Klebingat



Joni L.
Koch



Erich W.
Kopischke



Alfred
Kyungu



Hugo E.
Martínez



James W.
McConkie III



John A.
McCune



Kyle S.
McKay



Alvin F.
Meredith III



Peter F.
Meurs



Hugo
Montoya



Isaac K.
Morrison



Thierry K.
Mutombo



K. Brett
Nattress



Adeyinka A.
Ojediran



Ryan K.
Olsen



Adilson de
Paula Parrella



Kevin W.
Pearson



Anthony D.
Perkins



Alan T.
Phillips



Paul B.
Pieper



John C.
Pingree jr



Rafael
E. Pino



James R.
Rasband



Carlos G.
Revillo jr



Sandino
Roman



Ciro
Schmeil



Jonathan
S. Schmitt



Steven D.
Shumway



Vaiangina
Sikahema



Denelson
Silva



Vern P.
Stanfill



Michael
B. Strong



Benjamin
M. Z. Tai



Brian K.
Taylor



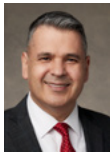
Michael
John U. Teh



Sergio R.
Vargas



Moisés
Villanueva



Juan Pablo
Villar



Takashi
Wada



Taniela B.
Wakolo



Alan R.
Walker



Scott D.
Whiting



Chi Hong
(Sam) Wong



Jorge F.
Zeballos



HAN KOMMER IGEN FÖR ATT RÄDA OCH REGERA, AV MARY R. SAUER

Jag vittnar om att Joseph Smith var och är en Guds profet, ett vittne och en tjänare till Herren Jesus Kristus. Han ”välsignades med att få inleda den sista tidsutdelningen”²⁷ och det är en välsignelse för oss att han gjorde det.

Herren befälde Oliver och oss alla: ”Stå trofast vid min tjänare Josephs sida.”²⁸ Jag vittnar om att Herren står vid sin tjänare Josephs sida, och den återställelse som åstadkoms genom honom.

Joseph Smith tillhör nu det himmelska prästadöme som han själv nämnde. Som han lovade sin vän är han inte långt ifrån oss, och på andra sidan slöjan arbetar han fortfarande med oss, och det med en mycket större kraft, för att utbreda det här riket. Med glädje och tacksamhet höjer jag min röst till ”pris åt den man som av Herren blev utvald”.²⁹ Och framför allt prisar jag Jehova som talade till denne man! I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 49.
2. Joseph Smith – Historien 1:19.
3. Joseph Smith, History, cirka sommar 1832, s. 3, josephsmithpapers.org.
4. Joseph Smith – Historien 1:26.
5. Steven Harper, i Spencer W. McBride, värd, *The First Vision: A Joseph Smith Papers Project, poddsändning, avsnitt 6, "I Had Seen a Vision", Joseph Smith Papers Project, 16 maj 2024, ChurchofJesusChrist.org.*
6. Se Joseph Smith – Historien 1:28–29.
7. Lärän och förbunden 110:5.
8. Hebreerbrevet 4:16.
9. *Lectures on Faith* (1985), s. 42.
10. Se Johannes 3:17; 8:3–11.
11. Apostlagärningarna 3:21.
12. Lärän och förbunden 130:22.
13. Se Alma 7:11–12.
14. Se Lärän och förbunden 19:18.
15. 2 Nephi 25:23.
16. Se Mosiah 4:8; Alma 42:13, 23–24.
17. Mosiah 5:2.
18. Se Lärän och förbunden 124:39.
19. Se Lärän och förbunden 109:5; 110:7–8.
20. Se Lärän och förbunden 43:16; 109:22.
21. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 508.
22. Joseph Smith, i brev från Benjamin F. Johnson till George S. Gibbs, cirka 1903, Church History Library, Salt Lake City.
23. Joseph Smith – Historien 1:25.
24. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 516.
25. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 49.
26. Johannes 1:6, 8, 7.
27. ”Praise to the Man”, *Hymns*, nr 27.
28. Lärän och förbunden 6:18.
29. *Psalmer*, nr 16.





Äldste Jorge M. Alvarado
i de sjuttios kворum

Omfamna Frälsarens omvändelsegåva

Låt oss inte vänta tills allt blir svårt innan vi vänder oss till Gud. Låt oss inte vänta till slutet av jordelivet med att verkligen omvända oss.

Jag vittnar om en kärleksfull himmelsk Fader. På generalkonferensen i april 2019, precis efter att jag hade blivit inröstad i mitt nya ansvar som generalauktoritetssjuttio, sjöng kören en version av "Oändlig är kärleken" som genomträngde mitt hjärta och min själ.

*Förundrad jag är, att han nedsteg från
himplens sfär,
att rädda min själ, som så stolt och så
självsk är,
och skänka mig kärlek, jag ovärdig ej
förstod.
Att giva förlossning för min skull han
göt sitt blod.¹*

När jag hörde de här orden blev jag helt förundrad. Jag kände att trots min otillräcklighet och mina brister, välsignade Herren mig med en förvisning om att "i hans kraft kan jag göra allting".²

Den mycket vanliga känslan av att vara otillräcklig, svag eller till och med ovärdig är något många av oss kämpar med ibland. Jag kämpar med det. Jag kände det dagen jag blev kallad. Jag har känt det många gånger och jag känner det nu när jag talar till er. Men jag har lärt mig att jag inte är ensam om att ha de här känslorna. Faktum är att det finns många berättelser i skrifterna om personer som hade liknande känslor. Vi minns till exempel Nephi som en trogen och tapper Herrens tjänare. Ibland kämpade även han med känslor av ovärdighet, svaghet och otillräcklighet.

Han sa: "Ändå, trots Herrens stora godhet i det att han visat mig sina stora

och förunderliga gärningar, utropar mitt hjärta: 'O, jag arma människa!' Ja, mitt hjärta sörjer för mitt köttss skull. Min själ bedrövas för min onskas skull."³

Profeten Joseph Smith talade om att han ofta kände sig "fördömd" i sin ungdom, "för [sin] svaghet och [sina] ofullkomligheter".⁴ Men Josephs känslor av otillräcklighet och oro var en del av det som ledde honom till att begrunda, studera, lära och be. Som ni kanske minns gick han till lunden nära sitt hem för att finna sanning, frid och förlåtelse. Han hörde Herren säga: "Joseph, min son, dina synder är dig förlåtna. Gå din väg, vandra på mina



Taiwan.

vägar och håll mina bud. Se, jag är härlighetens Herre. Jag blev korsfäst för världen för att alla som tror på mitt namn ska få evigt liv."⁵

Josephs uppriktiga önskan att omvända sig och söka frälsning åt sin själ hjälpte honom att komma till Jesus Kristus och få förlåtelse för sina synder. Denna ständiga strävan öppnade dörren till den fortgående återställelsen av Jesu Kristi evangelium.

Denna enastående upplevelse som profeten Joseph Smith fick, illustrerar hur känslor av svaghet och otillräcklighet kan hjälpa oss att inse vårt fallna tillstånd. Om vi är ödmjuka hjälper detta oss inse att vi är beroende av Jesus Kristus, och väcker en uppriktig önskan i oss att vända oss till Frälsaren och omvända oss från våra synder.⁶

Mina vänner, omvändelse är glädje!⁷ Ljuv omvändelse är del av en daglig process genom vilken Herren "rad på rad, bud på bud"⁸ lär oss att leva ett liv grundat på hans lärdomar. Liksom Joseph och Nephi kan vi "ropa till [Gud] om barmhärtighet, för han är mäktig att frälsa".⁹ Han kan uppfylla varje rättfärdig önskan eller längtan, och kan läka varje sår i vårt liv.

I Mormons bok: Ännu ett testamente om Jesus Kristus kan du och jag hitta oräkneliga berättelser om personer som lärde sig hur man kommer till Kristus genom uppriktig omvändelse.

Jag vill ge ett exempel på Herrens ömma barmhärtighet genom en upplevelse som inträffade på min älskade hemö Puerto Rico.

Det var i min hemstad Ponce som en syster i kyrkan, Célia Cruz Ayala, bestämde sig för att ge en Mormons bok till en vän. Hon slog in den och gick för att lämna gåvan, som för henne var dyrbarare än diamanter eller pärlor.¹⁰ På vägen dit blev hon överfallen av en tjuv som tog hennes väska och sprang iväg med den speciella gåvan inuti.

När hon berättade om händelsen i kyrkan, sa hennes vän: "Vem vet? Kanske detta var din chans att dela med dig av evangeliet!"

Jo, några dagar senare, vet ni vad som hände? Célia fick ett brev. Jag

håller det där brevet, som Célia gav till mig, i min hand i dag. Det står:

”Fru Cruz:

Förlåt mig, förlåt mig. Du kan inte förstå hur ledsen jag är för att jag överföll dig. Men på grund av det, har mitt liv förändrats och kommer att fortsätta förändras.

Den där boken [Mormons bok] har hjälpt mig i mitt liv. Den där gudsmannens dröm skakade om mig ... Jag återsänder dina fem [dollar], för jag kan inte använda dem. Du ska veta att det verkade stråla om dig. Det ljuset tycktes hindra mig [från att skada dig], så jag sprang iväg i stället.

Du ska veta att du kommer att träffa mig igen, men när du gör det kommer du inte att känna igen mig, för jag är då din broder ... Här, där jag bor, måste jag finna Herren och gå till den kyrka du tillhör.

Budskapet du skrev i boken fick mina ögon att tåras. Sedan i onsdags kväll har jag inte kunnat sluta läsa den. Jag har bett Gud förlåta mig, [och] jag ber dig förlåta mig ... Jag trodde den inslagna presenten var något jag kunde sälja. [I stället] har den fått mig att [förändra] mitt liv ... Förlåt mig, förlåt mig, ber jag dig.

Din vän på avstånd.¹¹

Bröder och systrar, Frälsarens ljus kan nå oss alla, oavsett våra omständigheter. ”Det är omöjligt för dig att sjunka så lågt att Kristi försonings oändliga ljus inte kan nå dig”, har president Jeffrey R. Holland sagt.¹²

När det gäller den oavsiktliga mottagaren av Célias gåva, Mormons bok, fortsatte denne broder att vittna mer om Herrens barmhärtighet. Även om det tog tid för denne broder att förlåta sig själv, fann han glädje i omvändelse. Vilket under! En trogen syster, en Mormons bok, uppriktig omvändelse och Frälsarens makt ledde till att man kunde åtnjuta fullheten av evangeliets välsignelser och heliga förbund i Herrens hus.¹³ Andra familjemedlemmar följde efter och antog heliga ansvar i Herrens vingård, bland annat att verka som heltidsmissionär.¹⁴

När vi kommer till Jesus Kristus leder vår stig av uppriktig omvändelse slutligen till Frälsarens heliga tempel.

Vilket rättfärdigt motiv för en strävan att vara ren – att vara värdig fullheten av de välsignelser som möjliggörs av vår himmelske Fader och hans Son genom heliga tempelförbund! Genom att regelbundet tjäna i Herrens hus och sträva efter att hålla de heliga förbund vi ingår där, ökar både vår vilja och vår kapacitet att uppleva den hjärtats, förmågans, förståndets och själens förändring som behövs för att vi ska bli mer som vår Frälsare. President Russell M. Nelson har vittnat att ”inget öppnar himlen *mer* [än tillbedjan i templet]. Inget!”¹⁵

Mina kära vänner, känner ni er otillräckliga? Känner ni er ovärdiga? Tvekar ni över om ni gjort rätt? Kanske oroar ni er och undrar: Duger jag? Är det för sent för mig? Varför misslyckas jag jämt när jag gör mitt allra bästa?¹⁶

Bröder och systrar, vi kommer helt visst att begå misstag på livets väg. Men snälla kom ihåg, som äldste Gerrit W. Gong har sagt, att ”vår Frälsares försoning är obegränsad och evig. Alla går vi vilse eller kommer till korta. Vi kan för en tid gå vilse. Gud försäkrar oss kärleksfullt att var vi än är eller vad vi än har gjort, är det aldrig för sent att vända om. Han väntar, redo att omfamna oss.”¹⁷

Som min kära hustru Cari Lu också har lärt mig behöver vi alla omvända oss, vrida tillbaka och nollställa klockan varje dag.

Svårigheter kommer. Låt oss inte vänta tills allt blir svårt innan vi vänder oss till Gud. Låt oss inte vänta till slutet av jordelivet med att verkligen omvända oss. Låt oss nu i stället, oavsett var vi är på förbundsstigen, fokusera på Jesu Kristi återlösende kraft och på vår himmelske Faders önskan att vi ska återvända till honom.¹⁸

Herrens hus, hans heliga skrifter, hans heliga profeter och apostlar inspirerar oss att sträva mot personlig helighet genom Kristi lära.¹⁹

Och Nephi sa: ”Och se nu, mina älskade bröder, detta är vägen, och det finns ingen annan väg, och inte heller något annat namn givet under himlen varigenom människan kan bli frälst i Guds rike. Och se, detta är Kristi lära och den enda och sanna läran från Fadern och från Sonen och från den Helige Anden.”²⁰

Vår process att försonas och ”bli ett” med Gud kanske känns svår. Men du och jag kan stanna upp, vara stilla, se till Frälsaren, och söka för att finna och agera på det han vill att vi ska förändra.



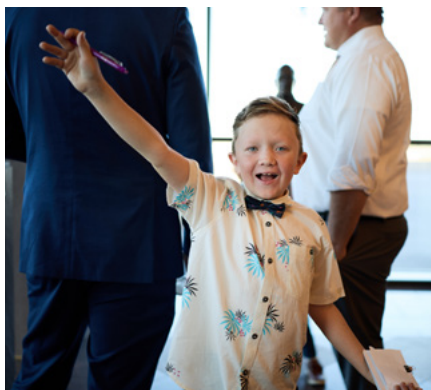
Om vi gör det med helhjärtat uppsåt får vi bevittna hans läkedom. Och tänk på hur våra efterkommande blir välsignade när vi omfamnar omvändelsens gåva!²¹

Den store krukmakaren, lärde min pappa, formar och finslipar oss, vilket kan vara svårt. Men den store läkaren renar oss också. Jag har upplevt och fortsätter att uppleva denna läkande kraft. Jag vittnar om att den kommer genom tro på Jesus Kristus och daglig omvändelse.

*O vilken kärlek stor att han till jord kom ned
och för mig döden led!*²²

Jag vittnar om Guds kärlek och den oändliga kraften i hans Sons försoning. Vi kan känna den på djupet när vi uppriktigt och helhjärtat omvänder oss.

Mina vänner, jag är ett vittne om evangeliets härliga återställelse genom profeten Joseph Smith och Frälsarens nuvarande gudomliga vägledning genom sin profet och sitt språkrör, president Russell M. Nelson. Jag vet att Jesus Kristus lever och att han är våra själars store läkare. Jag vet och vittnar om att detta är sant, i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■



SLUTNOTER

1. "Oändlig är kärleken", *Psalmer*, nr 125.
2. Alma 26:12.
3. 2 Nephi 4:17; se även v. 18–19.
4. Joseph Smith – Historien 1:29.
5. Joseph Smith, "History, circa Summer 1832", s. 3, josephsmithpapers.org; standardiserad stavning och interpunktion.
6. Se Mosiah 4:11–12.
7. President Russell M. Nelson har sagt: "När vi väljer att omvända oss väljer vi att förändras! Vi låter Frälsaren förvandla oss till den bästa versionen av oss själva. Vi väljer att växa andligen och ta emot glädje – glädjen av återlösning i honom. När vi väljer att omvända oss väljer vi att bli mer som Jesus Kristus!" ("Vi kan göra bättre och bli bättre", *Liahona*, maj 2019, s. 67).
8. 2 Nephi 28:30.
9. Alma 34:18.
10. "Mina bröder och systrar, hur värdefull är Mormons bok för er? Om ni fick diamanter eller pärlor eller Mormons bok, vad skulle ni välja? Helt ärligt, vad är mest värdefullt för er?" (Russell M. Nelson, "Mormons bok:

Hur skulle ditt liv vara utan den?" *Liahona*, nov. 2017, s. 61.)

11. I F. Burton Howard, "Missionary Moments: 'My Life Has Changed'", *Church News*, 6 jan. 1996, thechurchnews.com; se även *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 4, *Sounded in Every Ear*, 1955–2020 (2024), s. 472–474, 477–479.
12. Jeffrey R. Holland, "Arbetarna i vingården", *Liahona*, maj 2012, s. 33.
13. Kan vi stanna upp en sekund och tänka på våra efterkommande? På grund av vårt myopiska synsätt kan vi inte se det nu, men vår villighet att vända oss till Herren med helhjärtat uppsåt för att förändras, omvända oss och omfamna Jesu Kristi evangelium kan påverka generationer! Tänk på de ytterligare välsignelser som kan utvecklas från en enda själs ödmjukhet, saktmod och tro på Jesus Kristus även under de mest ogynnsamma förhållanden!
14. Detaljerna återgavs av syster Céilia Cruz under ett personligt samtal med äldste Jorge M. Alvarado den 10 september 2024.
15. Russel M. Nelson "Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva", *Liahona*, maj 2024, s. 122.
16. När vi upptäcker att vi ställer sådana frågor är det viktigt att komma ihåg aposteln Paulus ord:
"Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärd? ...
Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss.
För jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som ska komma, varken makter,
höjd eller djup eller något annat skapat ska kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre" (Romarbrevet 8:35, 37–39).
17. Gerrit W. Gong, "Vår tros lägereld", *Liahona*, nov. 2018, s. 41.
18. Nephi är ett bra exempel på detta. Han utropade:
"Vakna upp, min själ! Tyngs inte längre av synden! Gläds, o mitt hjärta, och ge inte längre rum för min själs fiende ...
O Herre, vill du återlösa min själ? Vill du befria mig ur mina fienders händer? Vill du påverka mig så att jag skälver vid åsynen av synd?" (2 Nephi 4:28, 31).
19. President Dallin H. Oaks har sagt:
"När en person har genomgått omvändelseprocessen ... gör Frälsaren mer än att rena honom eller henne från synd. Han ger honom eller henne också ny styrka. Denna styrka är av största betydelse för att vi ska förstå syftet med reningen, vilket är att vi ska kunna återvända till vår himmelske Fader. För att få komma tillbaka till hans närhet måste vi vara mer än rena. Vi måste också förändras från en moraliskt svag person som har syndat till en stark person med den andliga ställning som krävs för att få vistas i Guds närhet" (se "Försoningen och tro", *Liahona*, april 2008, s. 12–13).
20. 2 Nephi 31:21.
21. Vi hedrar vår familj och vår himmelske Fader genom att omvända oss och sträva efter att leva ett gott liv.
22. *Psalmer*, nr 125.



Vanuatu.





Äldste David A. Bednar
i de tolv apostlarnas kворum

Inom loppet av några få år

Om vi därför inte är trofasta och lydiga kan vi förvandla den gudagivna välsignelsen av framgång till en högmodig förbannelse som avleder och distraherar oss.

Mina älskade bröder och systrar, från förhöjningen har jag i dag sett detta konferenscenter fyllas tre gånger, för första gången sedan covid. Ni är hängivna Jesu Kristi lärjungar som är ivriga att lära er. Jag berömmar er för er trofasthet. Och jag älskar er.

Ezra Taft Benson verkade som president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga från november 1985 till maj 1994. Jag var 33 år när president Benson blev kyrkans president och 42 när han gick bort. Och hans undervisning och vittnesbörd påverkade mig på djupgående och kraftfulla sätt.

Ett kännetecken för president Bensons verksamhet var hans fokus på Mormons boks syfte och betydelse. Han betonade upprepade gånger att "Mormons bok är slutstenen i vår religion – slutstenen i vårt vittnesbörd, slutstenen i vår lära, och slutstenen i vårt vittnesbörd om vår Herre och Frälsare."¹ Han betonade också ofta lärdomar och varningar om högmodets synd som finns i detta sista dagars testamente om Jesus Kristus.

En särskild lärdom av president Benson hade stort inflytande på mig och fortsätter att påverka mina studier i Mormons bok. Han sa:

"Mormons bok ... skrevs för vår tid. Nephiterna hade aldrig boken, inte heller hade lamaniterna den i forna dagar. Den var avsedd för oss. Mormon skrev i slutet av den nephitiska civilisationen. Under inspiration från Gud, som ser allt från begynnelsen, förkortade [Mormon] århundraden av

uppteckningar, valde berättelser, tal och händelser som skulle vara till mest nytta för oss."

President Benson fortsatte: "Var och en av de huvudsakliga nedtecknarna i Mormons bok vittnade om att de skrev för framtida generationer ... Om de såg vår tid, och valde det som skulle vara av största värde för oss, är det inte så vi borde studera Mormons bok? Vi borde ständigt fråga oss: 'Varför valde Herren att inspirera Mormon ... att ta med [den här redogörelsen] i sin uppteckning? Vad kan



Spanien.

jag lära mig av [den här förmaningen] som hjälper mig att leva i dag och under denna tid?"²

President Bensons ord hjälper oss förstå att Mormons bok inte i första hand är en historisk uppteckning som ser tillbaka i det förflutna. I stället blickar denna heliga skrift mot framtiden och innehåller viktiga principer, varningar och lärdomar som är avsedda för vår tids omständigheter och utmaningar. Därför är Mormons bok en bok om vår framtid och den tid som vi lever i nu och kommer att leva i.

Jag ber om den Helige Andens hjälp när vi nu begrunder lärdomar som är relevanta för oss i dag i Helamans bok i Mormons bok.

Nephiterna och lamaniterna

Uppteckningen om Helaman och hans söner beskriver ett folk som väntade på Jesu Kristi födelse. Det halvsekel som skildras i skrifterna belyser lamaniternas omvändelse och rättfärdighet och nephiternas ogudaktighet, avfall och avskyvärdheter.

En rad jämförelser och motsättningar mellan nephiterna och lamaniterna i den här forntida uppteckningen är mycket lärorika för oss i dag.

"Den större delen av lamaniterna hade blivit ett så rättfärdigt folk att deras rättfärdighet överträffade nephiternas, på grund av deras fasthet och orubblighet i tron.

Och det var många av nephiterna som hade blivit så förhärdade och obotfärdiga och oerhört ogudaktiga att de förkastade Guds ord och alla de predikningar och profetior som förekom bland dem."³

"Och sålunda ser vi att nephiterna började nedsjunka i otro och tillväxa i ogudaktighet och avskyvärdheter, medan lamaniterna började tillväxa storligen i kunskap om sin Gud, ja, de började hålla hans stadgar och befallningar och vandra i sanning och rättfärdighet inför honom.

Och sålunda ser vi att Herrens Ande började dra sig undan nephiterna på grund av deras ogudaktighet och deras hjärtans hårdhet.

Och sålunda ser vi att Herren började utgjuta sin Ande över lamaniterna,

tack vare att de så lätt och villigt trodde på hans ord.”⁴

Den kanske mest förbluffande och betydelsefulla aspekten av nephiternas avfall är det faktum att ”all denna ond-ska uppstod bland dem inom loppet av några få år”.⁵

Nephiterna vänder sig bort från Gud

Hur kunde ett tidigare rättfärdigt folk bli förhärdat och ogudaktigt på så kort tid? Hur kunde människor så snabbt glömma den Gud som hade välsignat dem så rikligen?

På ett mäktigt och djupgående sätt är det negativa exemplet lärorikt för oss i dag.

”Högmod ... började tränga ... in i de människors hjärtan som gav sig ut för att tillhöra Guds kyrka ... på grund av deras mycket stora rikedom och deras framgång i landet.”⁶

”[De] har fäst [sina] hjärtan vid rikedomar och denna världs fåfäng-ligheter”⁷ ”på grund av det högmod som [de] har tillåtit att tränga in i [sina] hjärtan och som på grund av [sina] övermåttan stora rikedomar har lyft [dem] upp över det som är gott!”⁸

Forntida röster ur stoftet vädjar till oss i dag att lära oss denna eviga läxa: framgång, ägodelar och bekvämlighet⁹ utgör en stark blandning som även kan få de rättfärdiga att dricka högmodets andliga gift.

Att låta högmod komma in i våra hjärtan kan få oss att håna det som är heligt;¹⁰ tvivla på profetians och uppenbarelsens ande;¹¹ trampa Guds bud under våra fötter;¹² förneka Guds ord;¹³ driva ut, håna¹⁴ och smäda profeterna;¹⁵ och glömma Herren vår Gud¹⁶ och inte önska ”att Herren, [vår] Gud som har skapat [oss], ska råda och regera över [oss]”.¹⁷

Om vi därför inte är trofasta och lydiga kan vi förvandla den gudagivna välsignelsen av framgång till en högmodig förbannelse som avleder och distraherar oss från eviga sanningar och viktiga andliga prioriteringar. Vi måste alltid vara på vår vakt mot en överdriven känsla av självhärlighet framkallad av stolthet, en missriktad bedömning av vår egen självtilräcklighet och mot att söka vårt eget i stället för att tjäna andra.

När vi högmodigt fokuserar på oss själva drabbas vi också av andlig

blindhet och missar mycket, nästan eller kanske allt som händer inom och omkring oss. Vi kan inte se till och fokusera på Jesus Kristus som ”målet”¹⁸ om vi bara ser oss själva.

Sådan andlig blindhet kan också få oss att avvika från rättfärdighetens väg,¹⁹ komma in på förbjudna stigar och gå förlorade.²⁰ När vi blint går våra ”egna vägar”²¹ och tar destruktiva omvägar är vi benägna att förlita oss på vårt eget förstånd,²² berömma oss av vår egen styrka²³ och lita på vår egen visdom.²⁴

Lamaniten Samuel sammanfattade kort hur nephiterna vände sig bort från Gud. ”Ni har i alla ert livs dagar sökt efter det som ni inte kan få, och ni har sökt lycka i att göra ont, vilket strider mot den rättfärdighetens natur som kännetecknar vårt stora och Eviga Överhuvud.”²⁵

Profeten Mormon konstaterade: ”Större delen av folket förblev i sitt högmod och sin ogudaktighet och den mindre delen vandrade mera samvetsgrant inför Gud.”²⁶

Lamaniterna vände sig till Gud

I Helamans bok står lamaniternas ökande rättfärdighet i skarp kontrast till nephiternas snabba andliga förfall.



Vanuatu.

Lamaniterna vände sig till Gud och fick kunskap om sanningen genom att tro på de heliga skrifternas och profeternas lärdomar, utöva tro på Herren Jesus Kristus, omvända sig från sina synder och uppleva en mäktig förändring i hjärtat.²⁷

”Ja, ni vet själva att alla de som har kommit fram till detta är fasta och ståndaktiga i tron och i det varmed de har gjorts fria.”²⁸

”Ni ska märka att större delen av [lamaniterna] går pliktens väg, och att de vandrar samvetsgrant inför Gud, och att de vinnlägger sig om att hålla hans befallningar och hans stadgar och hans lagar ...

Med outtröttlig flit strävar de efter att bringa återstoden av sina bröder till kunskapen om sanningen.”²⁹

Därför överträffade lamaniternas rättfärdighet nephiternas, ”på grund av deras fasthet och orubblighet i tron”.³⁰

En varning och ett löfte

Moroni förkunnade: ”Se, Herren har visat mig stora och förunderliga ting om det som snart måste ske, på den dagen då dessa ska komma fram bland er.

Se, jag talar till er som om ni vore närvarande, och ändå är ni inte det. Men se, Jesus Kristus har visat er för mig, och jag känner era gärningar.”³¹

Kom ihåg att Mormons bok blickar mot framtiden och innehåller viktiga principer, varningar och lärdomar som är avsedda för mig och dig i vår tids omständigheter och utmaningar.

Avfall kan ske på två grundläggande nivåer – institutionellt och individuellt. På institutionell nivå kommer Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga inte att gå förlorad genom avfall eller tas bort från jorden.

Profeten Joseph Smith förkunnade: ”Sanningens banér har upprests. Ingen gudlös hand kan hindra verkets framgång. Förföljelser må rasa, pöbelhopar må samlas, arméer må förena sig, förtälet må nedsvärta, men Guds sanning ska gå fram kraftfullt, ädelt och oförskräckt, tills den genomträngit varje kontinent, förkunnats i varje trakt, täckt varje land och ljudit i varje öra, tills Guds avsikter har

utförts och den store Jehova säger att verket är fullbordat.”³²

På individnivå måste var och en av oss ”akta [sig] för högmod, så att [vi] inte blir som de forna nephiterna”.³³

Får jag påstå att om ni eller jag tror att vi är tillräckligt starka och ståndaktiga för att undvika högmodets arrogans, så kanske vi redan lider av denna dödliga andliga sjukdom. Enkelt sagt, om du eller jag inte tror att vi kan drabbas av högmod, då är vi sårbara och i andlig fara. Inom loppet av några få dagar, veckor, månader eller år kan vi gå miste om vår andliga förstfödsrätt för långt mindre än en skål linssoppa.³⁴

Men om du eller jag tror att vi skulle kunna drabbas av högmod, då gör vi ständigt de små och enkla sakerna³⁵ som skyddar och hjälper oss att bli ”som ett barn: undergiven, mild, ödmjuk, tålmodig, kärleksfull, villig att underkasta sig allt som Herren anser lämpligt att lägga på [oss]”.³⁶ ”Välsignade är ... de som ödmjukar sig utan att vara tvungna att vara ödmjuka.”³⁷

När vi följer president Bensons råd och frågar oss varför Herren inspirerade Mormon att i sitt sammandrag av Helamans bok ta med de redogörelser, förmaningar och varningar som han gjorde, lovar jag att vi kommer att urskilja hur tillämpliga dessa lärdomar är på de särskilda förhållanden som

råder i vårt eget liv och vår familj i dag. När vi studerar och begrundar denna inspirerade uppteckning välsignas vi med ögon som ser, öron som hör, sinnen som förstår och hjärtan som förstår³⁸ de lärdomar vi bör lära oss för att ”akta [oss] för högmod, så att [vi] inte faller för frestelser”.³⁹

Jag vittnar glatt om att Gud den evige Fadern är vår Fader. Jesus Kristus är Guds enfödde och älskade Son. Han är vår Frälsare. Och jag vittnar om att när vi vandrar i Herrens Andes ödmjukhet, kan vi undvika och övervinna högmod och ha frid i honom.⁴⁰ Det vittnar jag om i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Ezra Taft Benson, ”Mormons bok – slutstenen i vår religion”, *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 4.
2. Ezra Taft Benson, ”Mormons bok – slutstenen i vår religion”, s. 4.
3. Se Helaman 6:1–2.
4. Helaman 6:34–36.
5. Helaman 6:32.
6. Se Helaman 3:33, 36.
7. Helaman 7:21.
8. Helaman 7:26.
9. Se Helaman 12:2.
10. Se Helaman 4:12.
11. Se Helaman 4:23.
12. Se Helaman 6:31.
13. Se Helaman 8:13.
14. Se Helaman 13:24.
15. Se Helaman 10:15.
16. Se Helaman 12:2.
17. Se Helaman 12:6.
18. Se Jakob 4:14.



USA.

19. Se Helaman 6:31.
20. Se 1 Nephi 8:28.
21. Se Helaman 6:31.
22. Se Ordspråksboken 3:5.
23. Se Helaman 4:13.
24. Se Helaman 16:15.
25. Helaman 13:38.
26. Helaman 16:10.

27. Se Helaman 15:7.
28. Helaman 15:8.
29. Helaman 15:5–6.
30. Se Helaman 6:1.
31. Mormon 8:34–35.
32. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 141.
33. Läran och förbunden 38:39.

34. Se 1 Moseboken 25:29–34.
35. Se 1 Nephi 16:29; Alma 37:6–7; Läran och förbunden 64:32–33.
36. Mosiah 3:19.
37. Alma 32:16.
38. Se Mosiah 2:9.
39. Läran och förbunden 23:1.
40. Se Läran och förbunden 19:23.







President Jeffrey R. Holland

tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum

"Jag Är"

Kristi rena kärlek – så uppenbar i hans fullständiga lojalitet mot den gudomliga viljan – bestod och fortsätter att bestå.

Det är sabbat och vi har samlats för att tala om Kristus och honom som korsfäst. Han lever, min Förlossare.

Tänk på den här scenen från den sista veckan i Jesu jordiska liv. En folkhop hade samlats, inklusive romerska soldater beväpnade med påkar och omgjordade med svärd. Ledda av högprästernas tjänare med facklor i händerna var detta allvarliga sällskap *inte* på väg för att erövra någon stad.¹ I kväll sökte de efter en enda man, en man som varken var känd för att bära vapen, ha någon militär träning eller för att ha gett sig in i någon fysisk kamp vid något tillfälle i hela sitt liv.

När soldaterna närmade sig gick Jesus, i ett försök att skydda sina lärjungar, fram och sa: "Vem söker ni?" De svarade: "Jesus från Nasaret." Jesus svarade: "'Jag Är' ... När Jesus sade till dem: Jag Är, ryggade de tillbaka och föll till marken."²

För mig är det här en av de mest gripande raderna i skrifterna. Bland annat säger den mig rättframt att *bara det att få vara i närheten* av Guds Son – den store Jehova i Gamla testamentet och den gode herden i Nya, som inte bär något som helst vapen – *bara det att få höra rösten* från denna tillflykt undan stormen, denne Fridsfurste, räcker för att få antagonister att stapplande dra sig tillbaka, snubbla över varandra i en hög och få hela gruppen att önska att de hade haft kökstjänst den kvällen.

Bara några dagar tidigare när han drog in i staden under jubel, "kom hela staden i rörelse", står det i skriften, och

man frågade: "Vem är han?"³ Jag kan bara föreställa mig att "Vem är han?" är precis den fråga de förvirrade soldaterna nu ställde sig!

Svaret på den frågan kan inte ha legat i hans utseende, för Jesaja hade profeterat omkring sju hundra år tidigare att "han varken hade skönhet eller majestät när vi såg honom, inget utseende som vi drogs till".⁴ Det låg sannerligen inte i hans fina garderob eller hans stora personliga rikedom, av

vilka han inte hade någondera. Det kan inte ha legat i någon högre utbildning vid de lokala synagogorna eftersom vi inte har något bevis på att han någonsin studerade vid någon av dem, även om han redan i sin ungdom kunde förbrylla ytterst pålästa skriftlärdar och laglärdar, och överväldiga dem med sin undervisning, "för han undervisade dem med auktoritet".⁵

Från och med sin undervisning i templet till sitt jublande intåg i Jerusalem och den avslutande orättvisa arresteringen, försattes Jesus gång på gång i svåra och ofta bedrägliga situationer där han alltid segrade – segrar som vi inte kan förklara annat än genom hans gudomliga DNA.

Men genom historien har många förenklat och till och med trivialiserat vår bild av honom och hans intygande om vem han var. De har reducerat hans rättfärdighet till enbart prydhet, hans rättvisa till enbart vrede, hans barmhärtighet till enbart eftergivenhet. Vi får inte göra oss skyldiga till sådana förenklade versioner av honom som



Puerto Rico.



Sydafrika.

läggligt nog bortser från de lärdomar vi tycker är obekväma. Denna "urvattning" har även gällt hans mest utmärkande dygd: hans kärlek.

Under sin mission på jorden lärde Jesus Kristus att det fanns två stora bud. De har lärts ut under den här konferensen och kommer alltid att läras ut: "Älska Herren din Gud [och] älska din nästa som dig själv."⁶ Om vi ska följa Frälsaren troget i dessa två avgörande och oupplösligt sammanlänkade regler, borde vi hålla fast vid det han *faktiskt* sa. Och det han *faktiskt* sa var: "Om ni älskar mig håller ni fast vid mina bud."⁷ Samma kväll sa han att vi ska "älska varandra så som jag har älskat er".⁸

I dessa skriftställen är de betecknande fraser som definierar sann kristuslik kärlek – ibland kallad Kristi rena kärlek – absolut avgörande.

Vad definierar de? Hur älskade Jesus?

För det första älskade han av "allt [sitt] hjärta, all [sin] förmåga, allt [sitt] förstånd och all [sin] styrka",⁹ vilket gjorde att han kunde läka den djupaste smärta och förkunna den svåraste

verklighet. Kort sagt, han är en som kan ge nåd och fordra sanning på en och samma gång.¹⁰ Som Lehi sa i välsignelsen till sin son Jakob: "Återlösningen [kommer] i och genom den helige Messias, för han är full av nåd och sanning."¹¹ Hans kärlek ger rum för en uppmuntrande kram när det behövs och bitter kalk när den måste sväljas. Så vi försöker att älska – av allt vårt hjärta, all vår förmåga, allt vårt förstånd och all vår styrka – eftersom det är så han älskar oss.

Det andra kännetecknet för Jesu gudomliga kärlek var hans lydnad mot *varje ord* som utgick från Guds mun,¹² i det att han alltid rättade sin vilja och sitt beteende efter sin himmelske Faders.¹³

När Kristus kom till västra halvklotet efter sin uppståndelse, sa han till nephiterna: "Se, jag är Jesus Kristus ... Jag har druckit ur den bittra kalk som Fadern har gett mig ... varigenom jag har underkastat mig Faderns vilja ... från begynnelsen."¹⁴

Av de myriader sätt han kunde ha presenterat sig på, gjorde Jesus det

genom att betyga sin lydnad mot Faderns vilja – trots att han kort dessförinnan i sin stund av yttersta nöd, som Guds enfödde Son, hade känt sig fullständigt övergiven av sin Far.¹⁵ Kristi rena kärlek – så uppenbar i hans fullständiga lojalitet mot den gudomliga viljan – bestod och fortsätter att bestå, inte bara under enkla och bekväma dagar utan särskilt under de mörkaste och svåraste.

Jesus var "en smärtornas man"¹⁶ står det i skriften. Han fick uppleva sorg, trötthet, besvikelse och fruktansvärd ensamhet. I dessa, och i alla tider, sviker Jesu kärlek aldrig, och det gör inte heller hans Fars. Med en sådan mogen kärlek – som exemplifierar, bemyndigar och förlänar – kommer inte heller vår att svika.

Så om det ibland verkar bli svårare ju mer du försöker; om du, just när du försöker arbeta på dina begränsningar och brister, finner någon eller något som har inriktat sig på att utmana din tro; om du, när du arbetar flitigt, ändå känner stunder av fruktan överväldiga dig, kom då ihåg att det även har varit så för några av de mest trofasta och fantastiska människorna i alla tidsåldrar. Kom också ihåg att det finns en kraft i universum som är fast besluten att motverka *varje god sak* som du försöker göra.¹⁷

Så, i överflöd och fattigdom, i privat hyllning och offentlig kritik, i återställsens gudomliga beståndsdelar och i de mänskliga svagheter som oundvikligen är en del av den, *håller vi oss till* Kristi sanna kyrka. Varför? Därför att vi, liksom vår Återlösare, skrev under på att gå hela terminen – inte bara tills vi har tagit det kortfattade inledande provet utan ända fram till slutprovet. Det härliga i detta är att rektorn gav oss alla uppslagbara svar *innan kursen började*. Dessutom har vi en stor hop privatlärare som påminner oss om de här svaren vid regelbundna anhalter längs vägen. Men självklart fungerar inget av det här om vi hela tiden skolkar.

"Vem söker ni?" Av hela vårt hjärta svarar vi: "Jesus från Nasaret." När han säger: "Jag Är",¹⁸ böjer vi knä och bekänner med vår tunga att han är den levande Kristus, att han ensam sonade våra synder, att han bar oss även när vi

trodde att han hade övergett oss. När vi står inför honom och ser såren i hans händer och fötter, börjar vi inse vad det innebar för honom *att bära våra synder och vara förtrogen med lidande, att vara fullständigt lydig mot sin Faders vilja* – allt på grund av ren kärlek till oss. Att hjälpa andra bli bekanta med tro, omvändelse, dop, den Helige Andens gåva och mottagandet av våra välsignelser i Herrens hus – dessa är de fundamentala ”principerna och förrättningararna”¹⁹ som ytterst visar vår kärlek till Gud och vår nästa, och som glädjerikt kännetecknar Kristi sanna kyrka.

Bröder och systrar, jag vittnar om att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är det medel Gud har gett för att vi ska kunna upphöjas. Evangeliet den lär är sant, och prästadömet som ger den giltighet kommer direkt från Gud. Jag vittnar om att Russell M. Nelson är vår Guds profet, precis som hans föregångare var och hans efterträdare kommer att vara. Och en dag ska denna profetiska vägledning leda en generation som får se när vår frälsnings budbärare kommer ner som ”blixten ... från öster”,²⁰ och vi ska utropa: ”Jesus från Nasaret.” Med evigt utsträckta armar och oförfalskad kärlek kommer han att svara: ”Jag Är.”²¹ Detta lovar jag med den apostoliska makten och myndigheten i hans heliga namn, ja, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Matteus 26:47–57; Markus 14:43–46.
2. Johannes 18:4–6.
3. Matteus 21:10.
4. Se Jesaja 53:2.
5. Matteus 7:29; se även Johannes 7:15.
6. Se Matteus 22:37, 39.
7. Johannes 14:15.
8. Se Johannes 13:34.
9. Läran och förbunden 4:2.
10. Se Joseph Smiths översättning, Johannes 1:4, 14; Mose 1:6.
11. 2 Nephi 2:6.
12. Se Läran och förbunden 84:44.
13. Se Mosiah 15:7; 3 Nephi 27:13–15. Och Jesus påminner oss att göra detsamma i Matteus 7:21: ”Inte alla som säger ’Herre, Herre’ till mig ska komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Fars vilja.”
14. 3 Nephi 11:10–11.
15. Se Matteus 27:46.
16. Jesaja 53:3.
17. Se Moroni 7:12.
18. Johannes 18:4–6.
19. Se Trosartiklarna 1:4.
20. Matteus 24:27.
21. Johannes 18:5.





Tracy Y. Browning
andra rådgivare i Primärs generalpresidentskap

Hur man söker svar på andliga frågor

Våra uppriktiga evangeliefrågor kan ge vår himmelske Fader och Jesus Kristus möjligheter att hjälpa oss växa.

Jag vet att det kan komma som en överraskning, men jag är gammal nog att minnas när vi lärde oss i skolan att det fanns nio planeter i vårt solsystem. En av dessa planeter, Pluto, fick sitt namn av 11-åriga Venetia Burney från Oxford i England efter upptäckten 1930.¹ Och fram till 1992 trodde man att Pluto var det mest avlägsna föremålet i vårt solsystem. Under den här tiden var det vanligt att hitta papier-maché-modeller av vårt planetära grannskap i klassrum och på vetenskapsmässor, och alla visade de Plutos position vid den kända gränsen. Många vetenskapsmän trodde att bortom den gränsen bestod det yttre solsystemet av tomma rymden.²

Men en envis fråga kvarstod inom vetenskapen gällande ursprunget av en särskild slags komet som astronomer regelbundet följde.³ Och den frågan dröjde kvar i årtionden innan ännu ett avlägset område i vårt solsystem upptäcktes. Med den begränsade kunskap de hade använde forskarna årtiondena däremellan till att göra viktiga tekniska genombrott som ledde till vidare studier och utforskningar. Deras slutliga genombrott omformade vår planetära zon, förflyttade Pluto till den här nya rymdregionen och fick vårt solsystem att bestå av åtta planeter.

En ledande planetforskare och chefsforskare för New Horizon, vars rymduppdrag var att utforska Pluto ingående hade följande att säga om den här upplevelsen: "Vi trodde att vi förstod geografin i vårt solsystem. Det gjorde vi inte. Vi trodde att vi kände till antalet planeter i vårt solsystem. Och vi hade fel."⁴

Det som slår mig med den här perioden i rymdutforskningens historia är vissa paralleller och viktiga distinktioner mellan den metaforiska jakten efter en utökad vetenskaplig horisont och den resa som vi, som barn till Gud, gör för att få svar på våra andliga frågor. Mer specifikt hur vi kan hantera gränserna för vår andliga kunskap och förbereda oss för nästa etapp av personlig tillväxt – och vart vi kan vända oss för att få hjälp.

Rad på rad

Att ställa frågor och söka efter mening är en naturlig och normal del

av vår jordiska upplevelse. Ibland kan avsaknaden av fullständiga svar föra oss till vår kunskapsgräns, och dessa begränsningar kan kännas frustrerande och överväldigande. Förunderligt nog är vår himmelske Faders lycksalighetsplan för oss alla utformad för att hjälpa oss växa trots våra begränsningar, och uppnå det vi inte själva kan uppnå, *även utan* fullständig kunskap om allting. Guds plan är barmhärtig mot våra mänskliga begränsningar, ger oss vår Frälsare Jesus Kristus till att vara vår gode herde, och inspirerar oss att använda vår handlingsfrihet till att välja honom.

Äldste Dieter F. Uchtdorf har sagt: "Att ställa frågor är inget tecken på svaghet", utan "föregår tillväxt."⁵ Med hänsyftning på våra personliga ansträngningar som sanningssökare har vår profet Russell M. Nelson sagt att vi måste ha "en djup önskan" och "fråga med ett uppriktigt hjärta, [och] ärligt uppsåt, och med tro på [Jesus] Kristus". Han har dessutom sagt att "ärligt uppsåt" innebär att man *verkligt* har för avsikt att följa den gudomliga vägledning som ges".⁶

Vår personliga ansträngning att växa i vishet kan få oss att granska våra



Filippinerna.

frågor, komplexa eller inte, genom ett perspektiv av orsak och verkan, genom att söka och känna igen mönster och sedan skapa narrativ för att gestalta vår kunskap och fylla i de upplevda kunskapsluckorna. Men när vi betänker vår strävan efter andlig kunskap kan dessa tankfulla processer vara till hjälp ibland, men kan i sig vara ofullständiga när vi försöker urskilja sådant som rör vår himmelske Fader och vår Frälsare Jesus Kristus, deras evangelium, deras kyrka och deras plan för oss alla.

Gud Fadern och hans Sons sätt att meddela sin visdom till oss prioriterar den Helige Andens kraft till att vara vår personlige lärare när vi fokuserar på Jesus Kristus i vårt liv och i vårt trofasta sökande efter deras svar och deras innebörd. De inbjuder oss att upptäcka sanning genom tid som ägnas åt studier av heliga skrifter och åt att söka efter nutida uppenbarade sanningar för vår tid, från nutida profeter och apostlar. De vädjar till oss att tillbringa regelbunden, andaktsfull tid i Herrens hus och att ställa oss på knä i bön "för att få tillgång till information från himlen".⁷ Jesu löfte till de närvarande vid hans Bergspredikan är lika sant för oss i dag som det var under hans jordiska verksamhet: "Be, och ni ska få. Sök, och ni ska finna. Bulta, och dörren ska öppnas för er."⁸ Vår Frälsare försäkrar oss att "er Far i himlen [ger] det som är gott till dem som ber honom".⁹

Herrens undervisningsmetod är "rad på rad, bud på bud".¹⁰ Vi kanske måste "hoppas på Herren"¹¹ i utrymmet mellan vår nuvarande kunskapsnivå och den vi ska uppnå härnäst. Detta heliga utrymme kan vara en plats där vår största andliga förbättring kan ske – platsen där vi tålmodigt kan uthärda¹² vår uppriktiga strävan och förnya vår styrka att fortsätta hålla de heliga löften vi ingått med Gud genom förbund.

Vår förbundsrelation med vår himmelske Fader och Jesus Kristus är ett tecken på vårt rådande medborgarskap i Guds rike. Och vår boning där kräver att vi anpassar vårt liv efter himmelska principer och anstränger oss att växa andligen.



Norge.

Lydnad

En mycket viktig princip som genomgående tas upp i Mormons bok är att när Guds barn väljer att visa lydnad och hålla sina förbund får de fortsatt andlig vägledning. Herren har sagt till oss att vi genom lydnad och flit kan få kunskap och intelligens.¹³ Guds lagar och befallningar är inte utformade för att vara ett hinder i vårt liv utan en kraftfull port till personlig uppenbarelse och andlig utbildning. President Nelson har lärt oss den centrala sanningen att "uppenbarelse från Gud alltid är förenlig med hans eviga lag" och "den motsäger aldrig hans lära".¹⁴ Din villiga lydnad mot Guds bud, trots att du inte fullständigt förstår hans motiv, får dig att hamna i hans profeters sällskap. Mose kapitel 5 lär oss om ett särskilt möte mellan Adam och en Herrens ängel.

Och Herren gav Adam och Eva "befallningar att de skulle tillbe Herren sin Gud och offra förstlingarna i sina hjordar som offer åt Herren". Skrifterna säger att "Adam *lydde* Herrens befallningar". Vi fortsätter läsa att "efter många dagar visade sig en Herrens ängel för Adam och sa: 'Varför frambär du offer åt Herren?' Och Adam sa till honom:

'Jag vet inte, endast att Herren befallde mig.'"¹⁵

Adams lydnad *föregick* hans kunskap och *förberedde* honom för att ta emot den *heliga kunskapen* att han deltog i en *helig symbol* för Jesu Kristi försoning. Vår ödmjuka lydnad banar på samma sätt väg för vår andliga urskiljning av Guds vägar och hans gudomliga syfte för var och en av oss. Vår strävan att förbättra vår lydnad för oss närmare Frälsaren Jesus Kristus eftersom lydnad mot hans bud och lagar får den avsedda följden att vi vänder oss till honom.

Dessutom är vår trohet mot den kunskap och vishet vi *redan har ärvt* genom vår trofasta efterlevnad av evangeliets principer och heliga förbund en avgörande förberedelse för vår förmåga att ta emot och vara förvaltare av kommunikation från den Helige Anden.

Vår himmelske Fader och Jesus Kristus är källan till all sanning¹⁶ och delar sin visdom frikostigt.¹⁷ Och genom att förstå att vi inte äger någon personlig kunskap oberoende av Gud¹⁸ får vi hjälp att veta vem vi ska vända oss till och vad vi främst ska förlita oss på.

Djupgående förtröstan

Gamla testamentets berättelse om Naaman, befälhavaren som botades från spetälska av profeten Elisha, är en av mina särskilda favoriter. Berättelsen illustrerar hur ”en ung flickas” fasta tro förändrade en mans liv och, för alla troende, uppenbarade omfattningen av Guds nåd till dem som förlitar sig på honom och hans profet. Om än namnlös gav den här unga flickan även vår förståelse en knuff framåt. Och Naamans tro på hennes vittnesbörd inspirerade honom att ta sin vädjan om läkedom till Guds utvalde tjänare.

Naamans respons på profeten Elis has instruktioner att tvätta sig i floden Jordan var först misstro och harm. Men en uppmaning till honom att vara *lydig* mot profetens råd möjliggjorde hans tillfrisknande och dramatiska insikt att Gud var verklig.¹⁹

Vi finner kanske att några av våra andliga vädjanden har rimligt urskiljbara svar och kanske inte skapar betydande obehag för oss. Eller i likhet med Naaman upptäcker vi kanske att andra behov är mer utmanande och kanske skapar svåra och komplicerade känslor inom oss. Eller, i likhet med beskrivningen av astronomernas tidiga slutsatser om vårt solsystem, gör vi kanske i vårt sökande efter *andlig sanning* mindre korrekta tolkningar om vi endast förlitar oss på vår egen begränsade förståelse, en sorglig och oavsiktlig konsekvens som kan leda oss bort från förbundsstigen. Dessutom kan vissa frågor kvarstå tills Gud, som ”har all makt” och ”all visdom och all insikt”, som ”förstår allting” i sin barmhärtighet, ger oss upplysning genom vår tro på hans namn.²⁰

En mycket viktig varning i berättelsen om Naaman är att motstånd mot lydnad till Guds lagar och befallningar

kan fördröja eller försena vår tillväxt. Vi är välsignade att få ha Jesus Kristus som vår store läkare. Vår lydnad mot Guds lagar och befallningar kan bana väg för vår Frälsare att ge oss den kunskap och läkedom han vet att vi behöver, enligt hans föreskrivna behandlingsplan för oss.

Äldste Richard G. Scott lärde att ”detta liv handlar om djupgående förtröstan – förtröstan på Jesus Kristus, förtröstan på hans lärdomar, förtröstan på vår förmåga, när vi leds av den Helige Anden, att lyda dessa lärdomar för att uppleva lycka nu och få en meningsfull, i högsta grad lycklig tillvaro i evigheten. Att förtrösta innebär att lyda villigt utan att på förhand veta hur det går (se Ordspråksboken 3:5–7). För att nå gott resultat, måste din förtröstan på Herren vara mäktigare och mer beständig än tron på dina egna känslor och din egen erfarenhet.”



Äldste Scott fortsatte: "Att utöva tro är att förtrösta på att Herren vet vad han gör med dig, och att han kan göra det för ditt eviga bästa, även om du inte kan förstå hur det är möjligt att han kan göra det."²¹

Avslutande vittnesbörd

Kära vänner, jag vittnar om att våra uppriktiga evangeliefördrag kan ge vår himmelske Fader och Jesus Kristus möjligheter att hjälpa oss växa. Mina personliga ansträngningar att söka svar från Herren på mina egna andliga frågor – tidigare och nuvarande – har låtit mig använda utrymmet mellan min kunskap och Guds kunskap till att öva mig på lydnad mot honom och trohet till den andliga kunskap jag har just nu.

Jag vittnar om att när du sätter din lit till din himmelske Fader och hans profeter som han har sänt, förhöjs din andlighet och du får en skjuts framåt mot Guds vidgade horisont. Din förmånlige position förändras eftersom du förändras. Gud vet att ju högre du befinner dig, desto längre kan du se. Vår Frälsare uppmanar dig att göra den klättringen. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se "Pluto Facts", science.nasa.gov.
2. Se "Kuiper Belt: In Depth", science.nasa.gov.
3. Se "Kuiper Belt: In Depth", science.nasa.gov.
4. Alan Stern, i "Expanding the Horizons of Knowledge", *APPEL News*, 12 apr. 2016, appel.nasa.gov.
5. Dieter F. Uchtdorf, "Spiegelbilden i vattnet" [The Reflection in the Water], (KUV:s brasafton för unga vuxna, 1 nov. 2009), CESdevotionals.ChurchofJesusChrist.org.
6. Russell M. Nelson, "Be, sök, bulta", *Liahona*, nov. 2009, s. 81.
7. Russell M. Nelson, "Be, sök, bulta", s. 81.
8. Matteus 7:7.
9. Matteus 7:11.
10. 2 Nephi 28:30.
11. Jesaja 40:31.
12. Se Alma 26:27.
13. Se Lärnan och förbunden 130:18–19.
14. Se Russell M. Nelson, "Be, sök, bulta", s. 83.
15. Mose 5:5–6; betoning tillagd.
16. Se Lärnan och förbunden 93:21–28.
17. Se Jakobs brev 1:5.
18. Se Mosiah 4:9.
19. Se 2 Kungaboken 5:1–15.
20. Alma 26:35.
21. Se Richard G. Scott, "Förtrösta på Herren", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 16.



Äldste Brook P. Hales
i de sjuttios kворum

Jordelivet fungerar!

Trots de svårigheter vi alla drabbas av, har vår kärleksfulle himmelske Fader utformat lyckalighetsplanen så att vi inte ska misslyckas.

I flera år hade jag uppdraget att vara hemlärare åt en äldre syster i min församling. Hennes liv var inte lätt. Hon hade olika hälsoproblem och under hela sitt liv led hon av smärta på grund av en olycka på en lekplats i sin barndom. Som fränksild vid 32 års ålder hade hon fyra små barn att uppfostra och försörja, och hon gifte om sig vid 50 års ålder. Hennes andre make gick bort när hon var 66 år och den här systemen levde i ytterligare 26 år som änka.

Trots ett liv fullt av svårigheter var hon trofast mot sina förbund till slutet. Den här systemen var en hängiven släktforskare, tempelbesökare och släkthistorieförfattare. Även om hon fick många svåra prövningar och säkerligen kände

vemod och ensamhet ibland, hade hon en glad uppsyn och en älskvärd och trevlig personlighet.

Nio månader efter hennes bortgång fick en av hennes söner en förunderlig upplevelse i templet. Genom den Helige Andens kraft fick han veta att hans mor hade ett budskap åt honom. Hon kommunicerade med honom, men inte genom en syn eller hörbara ord. Sonen fick till sig följande omisskänneliga budskap från sin mor: "Jag vill att du ska veta att jordelivet fungerar och jag vill att du ska veta att jag nu förstår varför allt [i mitt liv] skedde på det sätt det gjorde – och att allt är i sin ordning."¹

Det här budskapet känns ännu mer förunderligt med tanke på den här



Peru.

systemers situation och svårigheterna hon genomled och övervann.

Bröder och systrar, jordelivet fungerar! Det är utformat för att fungera! Trots de utmaningar, hjärtesorger och svårigheter vi alla drabbas av, har vår kärleksfulle, vise och fullkomlige himmelske Fader utformat lycksalighetsplanen så att vi inte ska misslyckas. Hans plan bereder ett sätt för oss att höja oss över våra jordiska brister. Herren har sagt: "Detta är mitt verk och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan."²

Likväl, om vi så nåderikt får ta emot Herrens "verk och härlighet", det vill säga "odödlighet och evigt liv", måste vi räkna med att bli skolade och undervisade, och att genomgå luttringens ugn – ibland till gränsen för vad vi kan utstå. Att fullständigt undfly den här världens problem, utmaningar och svårigheter skulle vara att undvika den process som verkligen är nödvändig för att jordelivet ska fungera.

Därför bör vi inte bli förvånade när vi drabbas av svårigheter. Vi drabbas av situationer som prövar oss och personer som gör att vi får utöva sann kärlek och tålmod. Men vi behöver hålla modet uppe i svårigheterna och minnas, som Herren har sagt:

"Och den som ger sitt liv för min sak, för mitt namns skull, ska åter finna det, ja, evigt liv.

Frukta därför inte era fiender [eller era problem, utmaningar eller prövningar i det här livet], för jag har fastslagit ... säger Herren, att jag ska pröva er i allt för att se om ni förblir i mitt förbund ... så att ni kan befinnas värdiga."³

När vi känner oss upprörda, oroar oss över våra problem eller känner att vi kanske får mer än vår beskärda del av livets svårigheter, kan vi komma ihåg vad Herren sa till Israels barn:

"Kom ihåg hur Herren din Gud i fyrtio år ledde dig hela vägen i öknen för att ödmjuka dig och pröva dig och så lära känna vad som [är] i ditt hjärta, om du skulle hålla hans bud eller inte."⁴

Som Lehi sa till sin son Jakob:

"Du [har] genomgått lidanden och stor sorg ... Ändå ... ska [Gud] helga dina lidanden till ditt bästa ... Därför

vet jag att du är återlöst tack vare din Återlösares rättfärdighet."⁵

Eftersom det här livet är en plats för prövningar och "mörker och stormväder råda som hotande störa vår ro",⁶ är det till hjälp att minnas det här budet och löftet i Mosiah 23 med avseende på livets utmaningar: "Men var och en som sätter sin lit till [Herren], han ska bli upphöjd på den yttersta dagen."⁷

Som ung upplevde jag personligen ett djupt känslomässigt lidande och skam på grund av någon annans orättfärdiga handlingar, vilket i många år påverkade min självkänsla och min känsla av värdighet inför Herren. Lika fullt bär jag mitt personliga vittnesbörd om att Herren kan stärka oss och upprätthålla oss i vilka svårigheter vi än kallas att uppleva under vår vistelse i denna sorgens dal.

Vi känner till Paulus upplevelse:

"Och för att jag inte ska förhäva mig efter dessa väldiga uppenbarelser [som jag har tagit emot] har jag fått en tagg i



Äldste Hales moster Lois VandenBosch (till vänster) med hans mor Klea VandenBosch (till höger), vars svåra resa genom jordelivet började när hon drabbades av polio som barn, vilket resulterade i en livstid av smärta och obehag i hennes vänstra ben.

köttet, en ängel från Satan som ska slå mig så att jag inte förhäver mig.

Tre gånger har jag bett Herren att den ska lämna mig,

men han svarade mig: 'Min nåd är nog för dig, för min kraft fullkomnas i svaghet.' Därför vill jag hellre berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft ska vila över mig."⁸

Vi vet inte vad Paulus "tagg i köttet" var. Han valde att inte berätta om det var en fysisk åkomma, ett mentalt eller känslomässigt lidande, eller en frestelse. Men vi behöver inte känna till den detaljen för att veta att han brottades med något och vädjade till Herren om hjälp, och att det i slutändan var Herr-ens kraft och makt som hjälpte honom igenom det.

Liksom med Paulus var det med Herrens hjälp som jag så småningom stärktes känslomässigt och andligt, och efter många år slutligen insåg att jag alltid har varit en värdefull person som varit värdig evangeliets välsignelser. Frälsaren hjälpte mig att övervinna mina känslor av ovärdighet och att uppriktigt kunna förlåta förövaren.⁹ Jag förstod till slut att Frälsarens försoning var en personlig gåva till mig och att min himmelske Fader och hans Son älskar mig fullkomligt. Tack vare Frälsarens försoning fungerar jordelivet.

Även om jag till slut välsignades med insikten om hur Frälsaren räddade mig och stod vid min sida under de där upplevelserna, förstår jag tydligt att den olyckliga situationen under mina tonår var *min* personliga resa och upplevelse, vars uppklarande och slutliga resultat inte kan projiceras på dem som har lidit och fortfarande lider på grund av andras orättfärdiga handlingar.

Jag inser att livets erfarenheter – goda som dåliga – kan ge oss viktiga lärdomar. Jag vet nu och vittnar om att jordelivet fungerar! Jag hoppas att summan av alla mina livserfarenheter – goda som dåliga – leder till att jag kan ha medkänsla med oskyldiga offer för andras handlingar, och empati för de förtryckta.

Jag hoppas uppriktigt att jag som resultat av livets erfarenheter – goda som dåliga – är vänligare mot andra, behandlar andra som Frälsaren skulle

göra, och har större förståelse för syndaren, och att jag kan vara fullständigt redbar. När vi förlitar oss på Frälsarens nåd och håller våra förbund kan vi vara föredömen i fråga om de långtgående följderna av Frälsarens försoning.

Jag ger er ett sista exempel på att jordelivet fungerar.

Min mors resa genom jordelivet var inte lätt. Hon fick inga lovord, hyllades inte av världen och hade ingen möjlighet att utbilda sig efter high school. Som liten insjuknade hon i polio, och följden blev livslånga smärtor och obehag i vänstra benet. Som vuxen upplevde hon många svåra fysiska och ekonomiska svårigheter, men hon var trofast mot sina förbund och älskade Herren.

När min mor var 55 år gick min näst äldsta syster bort och hennes åtta månader gamla dotter, min systerdotter, blev moderlös. Av olika orsaker var det i stort sett mamma som fick fostra min systerdotter under de kommande 17 åren, ofta under prövande omständigheter. Men trots dessa erfarenheter tjänade hon glatt och villigt sin familj, sina grannar och församlingsmedlemmar, och hon verkade som förrättningstjänare i templet under många år. Under sina sista år i livet led mamma av en form av demens, var ofta förvirrad och flyttades till ett vårdhem. Tyvärr var hon ensam när hon oväntat gick bort.

Flera månader efter hennes bortgång drömde jag något som jag aldrig har glömt. I min dröm satt jag på mitt

kontor i kyrkans administrationsbyggnad. Mamma kom in på kontoret. Jag visste att hon hade kommit från andevärlden. Jag kommer alltid att minnas de känslor jag fick. Hon sa inget, men hon utstrålade en andlig skönhet jag aldrig tidigare hade upplevt och som är svår för mig att beskriva.

Hennes utstrålning och uppenbarelse var verkligen bländande! Jag minns att jag sa till henne: "Mor, du är så vacker!", och menade hennes andliga kraft och skönhet. Hon visade att hon hörde mig – återigen utan att säga något. Jag kände hennes kärlek till mig och visste då att hon är lycklig och befriad från världsliga bekymmer och svårigheter, och ivrigt väntar på "en härlig uppståndelse".¹⁰ Jag vet att



Filippinerna.

för mamma fungerade jordelivet – och att det fungerar för oss också.

Guds verk och härlighet är att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan.¹¹ Jordelivets erfarenheter är en del av resan som låter oss växa och framtidskrida mot odödlighet och evigt liv. Vi sändes inte hit för att misslyckas utan för att lyckas i Guds plan för oss.

Kung Benjamin lärde: ”Och dessutom önskar jag att ni betänker deras välsignade och lyckliga tillstånd som håller Guds bud. För se, de är välsignade i allt, både timligt och andligt. Och om de trofast håller ut intill änden tas de emot i himlen så att de därigenom kan vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka.”¹² Med andra ord, jordelivet fungerar!

Jag vittnar om att när vi tar emot evangeliets förrättningar, ingår förbund med Gud och sedan håller dessa förbund, omvänder oss, tjänar andra och håller ut intill änden, kan också vi få tillförsikt och med fullständig förtröstan på Herren lita på att jordelivet fungerar! Jag vittnar om Jesus Kristus och att vår härliga framtid med vår himmelske Fader möjliggörs genom Frälsarens nåd och försoning. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Berättat med tillstånd. Den här upplevelsen rimmar med Herrens undervisning om att döden ”ska vara ljuvlig” för de rättfärdiga (Läran och förbunden 42:46). Profeten Joseph Smith förklarade att ”de rättfärdigas andar är upphöjda till ett större och härligare verk ... [i] andarnas värld” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 177). Vidare lärde han: ”De är inte långt ifrån oss, och de känner till och förstår våra tankar, känslor och gester” (i Discourse, 9 okt. 1843, enligt *Times and Seasons*, s. 331, josephsmithpapers.org).
2. Mose 1:39.
3. Läran och förbunden 98:13–14.
4. 5 Moseboken 8:2.
5. 2 Nephi 2:1–3.
6. ”Tack, Gud, att profeter du sänder”, *Psalmer*, nr 10.
7. Mosiah 23:22.
8. 2 Korintierbrevet 12:7–9.
9. Äldste Richard G. Scott sa: ”Jag vittnar om att jag känner offer för svår misshandel som framgångsrikt har vandrat den svåra stigen mot fullständig lindring genom försoningens kraft” (”Lindra de förödande följderna av övergrepp”, *Liahona*, maj 2008, s. 40).
10. Läran och förbunden 138:14.
11. Se Mose 1:39.
12. Mosiah 2:41.



Biskop L. Todd Budge

andre rådgivare i presiderande biskopsrådet

Sök honom av hela ditt hjärta

Om Jesus Kristus sökte tysta stunder för att kommunicera med Gud och få styrka av honom, vore det klokt av oss att göra detsamma.

För flera år sedan verkade min fru och jag som missionsledare i Tokyo i Japan. Under ett besök i vår mission av dåvarande äldste Russell M. Nelson, frågade en av missionärerna honom vilken respons man bör ge en person som säger sig vara alltför upptagen för att lyssna på dem. Utan större tvekan sa president Nelson: ”Jag skulle fråga om personen var för upptagen för att äta lunch, och sedan undervisa om att han eller hon har både kropp och ande, och

precis som kroppen dör om den inte får näring, så dör anden om den inte får näring genom Guds goda ord.”

Det är intressant att notera att det japanska ordet för ”upptagen”, *isogashii*, består av ett tecken med två symboler (忙). Den till vänster betyder ”hjärta” eller ”ande” och den till höger betyder ”död” – vilket kanske antyder, som president Nelson lärde, att om vi är för upptagna för att ge näring åt anden kan det leda till att vi dör andligt sett.¹

Herren visste att i denna hektiska värld, full av distraktioner och i uppror, skulle en av vår tids största utmaningar vara att ta sig kvalitetstid för honom. Genom profeten Jesaja gav han följande råd och varning som kan liknas vid de tumultartade dagar vi lever i:

”Om ni *vänder om* och *är stilla* blir ni frälsta. Genom *stillhet* och *tillit* blir ni starka.’ Men ni vill inte.

Ni säger: ’Nej, vi tänker fly på hästar.’ Därför ska ni också fly. ’Vi ska rida i väg på snabba hästar.’ Därför ska också era förföljare vara snabba.”²

Med andra ord: trots att vår frälsning är beroende av att vi *vänder om* till honom ofta och *är stilla* från världsliga omsorger, så gör vi inte det. Och fastän vår *tillit* kommer av en styrka som utvecklas när vi sitter *stilla* med Herren i meditation och reflektion, så gör vi inte det.³ Varför inte? För att vi säger nej, vi är upptagna med andra saker – vi flyr på våra hästar, så att säga. Därför kommer vi längre och längre bort från Gud – vi envisas med att gå fortare och fortare, och ju fortare vi går, desto snabbare följer Satan efter oss.



Norge.

Kanske är det därför som president Nelson upprepade gånger har vädjat till oss att ta oss tid för Herren i våra liv – ”varenda dag”.⁴ Han påminner oss om att ”tid i tysthet är helig tid – tid som underlättar personlig uppenbarelse och ger frid”.⁵ Men för att kunna höra Herrens stilla röst, sa han att också vi ”måste ... vara stilla”.⁶

Men att vara stilla kräver mer än att bara ta sig tid för Herren – det kräver att vi släpper våra tvivel och vår rädsla, och fokuserar hjärta och sinne på honom. Som äldste David A. Bednar har sagt: ”Herrens uppmaning att ’vara stilla’ innebär mycket mer än att bara inte prata eller inte röra sig.” ”Vara stilla”, lärde han, ”kan alltså vara ett sätt att påminna oss om att osvikligt fokusera på Frälsaren.”⁷

Att vara stilla är en handling i tro och kräver ansträngning.⁸ I *Lectures on Faith* står det: ”När en människa verkar genom tro, verkar hon genom mental ansträngning.”⁹ President Nelson har sagt: ”Vi måste fokusera helt på Frälsaren och hans evangelium. Det är mentalt ansträngande att sträva efter att vända sig till honom i *varje* tanke. Men när vi gör det flyr våra tvivel och vår fruktan.”¹⁰ President David O. McKay sa följande om detta behov av mentalt fokus: ”Vi fäster alltför lite uppmärksamhet på värdet av meditation, en princip för gudsdyrkan ... Meditation är en av de mest ... heliga dörrar genom vilka vi kommer till Herrens närhet.”¹¹

Det finns ett ord på japanska, *mui*, som för mig fångar denna mer trosfyllda, kontemplativa känsla av vad det innebär att vara stilla. Det består av två tecken (無為). Tecknet till vänster betyder ”ingenting” eller ”intighet” och det till höger betyder ”att göra”. Tillsammans betyder de ”icke-görande”. Bokstavligt kan ordet misstolkas till att betyda ”att göra ingenting” på samma sätt som ”att vara stilla” kan misstolkas som ”att inte prata eller röra sig”. Men liksom orden ”att vara stilla”, har det en högre innebörd – för mig är det en påminnelse om att sakta ner och leva med större andlig medvetenhet.

När jag var i presidentskapet för området Asien Nord tillsammans med



Sydafrika.

äldste Takashi Wada, fick jag veta att hans fru, syster Naomi Wada, är en skicklig japansk kalligraf. Jag frågade syster Wada om hon kunde rita de japanska skrivtecknen för ordet *mui* åt mig. Jag ville hänga upp kalligrafen på väggen som en påminnelse om att vara stilla och fokusera på Frälsaren. Jag blev förvånad när hon inte genast gick med på detta till synes enkla önskemål.

Nästa dag, medveten om att jag nog hade missförstått hennes tvekan, förklarade äldste Wada att det krävdes mycket arbete för att skriva de där skrivtecknen. Hon skulle behöva fundera och meditera över begreppet och tecknen tills hon förstod innebörden djupt i sin själ och kunde ge *uttryck* åt dessa innerliga *intryck* med varje penseldrag. Jag skämdes över att jag så lättvindigt hade bett henne göra något så krävande. Jag bad honom framföra mina ursäkter för min okunnighet och berätta för henne att jag drog tillbaka min önskan.

Ni kan föreställa er min förvåning och tacksamhet när syster Wada, innan jag lämnade Japan, på eget initiativ skänkte mig denna vackra kalligrafi med de japanska tecknen för ordet *mui*. Den hänger nu väl synlig på väggen i mitt kontor och påminner mig om att vara stilla och söka Herren

varje dag och att tjäna honom av allt mitt hjärta, all min förmåga, allt mitt förstånd och all min styrka.¹² Hon hade i denna osjälviska handling fångat innebörden av *mui*, eller stillhet, bättre än några ord hade kunnat göra. I stället för att tanklöst och pliktskyldigt rita tecknen närmade hon sig sin kalligrafi helhjärtat och med ärligt uppsåt.

På liknande sätt vill Gud att vi närmar oss vår tid med honom med samma slags innerliga hängivenhet.¹³ När vi gör det blir vår tillbedjan ett uttryck för vår kärlek till honom.¹⁴

Han längtar efter att vi ska tala med honom.¹⁵ Vid ett tillfälle, efter att ha hållit inledningsbön under ett möte med första presidentskapet, vände sig president Nelson till mig och sa: ”Medan du bad tänkte jag på hur mycket Gud måste uppskatta när vi tar oss tid i våra fullspäckade scheman för att uppmärksamma honom.” Det var en enkel men kraftfull påminnelse om hur mycket det måste betyda för vår himmelske Fader när vi stannar upp för att tala med honom.

Hur mycket han än vill ha vår uppmärksamhet tvingar han oss inte att komma till honom. Till nephiterna sa den uppståndne Herren: ”Hur ofta *ville jag* inte samla er såsom en höna



samlar sina kycklingar, men *ni* ville inte.”¹⁶ Han följde upp det med denna hoppfulla uppmaning som också gäller oss i dag: ”Hur ofta *ska* jag inte samla er såsom en höna samlar sina kycklingar under sina vingar, om ni omvänder er och återvänder¹⁷ till mig med helhjärtat uppsåt.”¹⁸

Jesu Kristi evangelium ger oss tillfällen att ofta återvända till honom. Dessa tillfällen innefattar dagliga böner, skriftstudier, sakramentsförrättningen, sabbatsdagen och tempeltjänst. Tänk om vi tog bort dessa heliga tillfällen från våra att-göra-listor och satte upp dem på våra ”icke-görande”-listor; det vill säga att vi närmar oss dem med samma medvetna närvaro och fokus varmed syster Wada närmar sig sin kallgrafi?

Du kanske tänker: Det har jag inte tid med. Jag har ofta känt likadant.

Men låt mig föreslå att det som kan behövas inte nödvändigtvis är mer tid, utan mer medvetenhet om och fokus på Gud i de stunder vi redan har avsatt för honom.¹⁹

När vi till exempel ber, tänk om vi skulle ägna mindre tid åt att prata och mer tid åt att bara vara med Gud,²⁰ och att när vi talar, ge mer innerliga och specifika uttryck för tacksamhet och kärlek.²¹

President Nelson har gett oss rådet att inte bara läsa skrifterna utan också njuta av dem.²² Vilken skillnad skulle det göra om vi läste mindre och njöt mer?

Tänk om vi skulle göra mer för att förbereda själen för att ta del av sakramentet och med glädje begrunda välsignelserna av Jesu Kristi försoning under den här heliga förrättningen?²³

Tänk om vi på sabbaten, som på hebreiska betyder ”vila”, skulle vila

från andra bekymmer och ta oss tid att sitta i stillhet med Herren och ägna honom vår andakt?²⁴

Tänk om vi, som vi blivit lärda, skulle göra en mer disciplinerad och fokuserad ansträngning att vara uppmärksamma eller stanna kvar lite längre i det celestialet rummet i tyst reflektion?²⁵

När vi fokuserar mindre på görande och mer på att stärka vår förbundsbindelse med vår himmelske Fader och Jesus Kristus, vittnar jag om att var och en av de här heliga stunderna berikas och vi får den vägledning vi behöver i livet.²⁶ Liksom Marta i Lukas skildring bekymrar och oroar vi oss för så många saker. Men när vi talar med Herren varje dag hjälper han oss att veta vad som behövs mest.²⁷

Frälsaren själv tog sig tid från sin verksamhet att vara stilla. Skrifterna är fulla av exempel på hur Herren drog sig undan till en enslig plats – ett berg, vildmarken, en öde plats eller gick ”ett litet stycke bort” – för att be till Fadern.²⁸ Om Jesus Kristus sökte tysta stunder för att kommunicera med Gud och få styrka av honom, vore det klokt av oss att göra detsamma.

När vi i hjärta och sinne koncentrerar på vår himmelske Fader och Jesus Kristus och lyssnar på den Helige Andens stilla, milda röst, får vi större klarhet i vad som är mest nödvändigt, utvecklar djupare medkänsla och finner vila och styrka i honom. Paradoxalt nog kan det krävas att vi saktar ner för att hjälpa Gud att påskynda sitt frälsnings- och upphöjelseverk.²⁹ Att ständigt vara i rörelse kan öka tumultet i våra liv och beröva oss den frid vi söker.

Jag vittnar om att när vi ofta och helhjärtat återvänder till Herren kan vi i *stillhet* och med *tillit* lära känna honom och känna hans oändliga kärlek till oss.

Herren har lovat:

”Närma er mig och jag ska närma mig er, sök mig flitigt och ni ska finna mig.”³⁰

”Ni ska söka mig, och ni ska också finna mig om ni söker mig av hela ert hjärta.”³¹

Jag vittnar om att det löftet är sant. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Ether 2:14–15.
2. Jesaja 30:15–16; betoning tillagd.
3. 2 Nephi 10:24 inbjuder oss att förlika oss med Guds vilja. Se engelskans re-con-cile. "Re" betyder "igen", "con" betyder "med" och "cile" är en stol eller tron. Att förlika oss med Guds vilja kan innebära att bokstavligen sitta tillsammans med Gud igen.
4. Russell M. Nelson, "Ta dig tid för Herren", *Liahona*, nov. 2021, s. 120.
5. Russell M. Nelson, "Det vi lär oss och aldrig kommer att glömma", *Liahona*, maj 2021, s. 80.
6. Russell M. Nelson, "Det vi lär oss och aldrig kommer att glömma", s. 80.
7. David A. Bednar, "Var stilla och vet att jag är Gud", *Liahona*, maj 2024, s. 28.
8. Se Hebreerbrevet 11:6.
9. *Lectures on Faith* (1985), s. 72.
10. Russell M. Nelson, "Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv", *Liahona*, maj 2017, s. 41.
11. David O. McKay, "Consciousness of God: Supreme Goal of Life", *Improvement Era*, juni 1967, s. 80; se även Kyrkans presidenters lärdomar: David O. McKay, s. 31, 32.
12. Se Lärn och förbunden 4:2.
13. Se Mosiah 7:33; Ether 2:14.
14. "Ett friskt, fungerande hjärta är avgörande för allas vår hälsa och vårt välbefinnande. Men det jag har lärt mig som en Jesu Kristi tjänare och hans vittne är att ett friskt fysiskt hjärta bara är halva utmaningen. Jag tar uppmaningen på allvar att älska Gud av *hela* vårt hjärta, för det är kärleken till honom som håller oss levande" (Russell M. Nelson, *The Heart of the Matter: What 100 Years of Living Have Taught Me* [2023], s. 8; betoning tillagd).
15. Se Psaltaren 14:2; Uppenbarelseboken 3:20.
16. 3 Nephi 10:5; betoning tillagd.
17. Äldste Dale G. Renlund har sagt: "Att ändra vårt beteende och *återvända* till 'rätt väg' är en del av omvändelsen, men bara en del. Sann omvändelse innebär också att *vi vänder hjärta och vilja till Gud* och överger synden" ("Omvändelse: Ett glädjefyllt val", *Liahona*, nov. 2016, s. 122; betoning tillagd).
18. 3 Nephi 10:6; betoning tillagd.
19. Äldste Neal A. Maxwell lärde: "Ökad helgelse innebär inte i första hand kravet på fler timmar för arbetet i kyrkan, utan snarare större medvetenhet om vems verk detta faktiskt är!" ("Avgör detta i ert eget hjärta", *Nordstjärnan*, jan. 1993, s. 64).
20. Desmond Tutu sa följande om hur hans böner hade utvecklats med tiden: "Jag tror att [jag] försöker växa bara genom att vara där. Som när man sitter framför en brasa om vintern, man är bara där framför brasan. Man måste inte vara skarpt eller något. Elden värmer en" ("Desmond Tutu, Insisting We Are 'Made for Goodness'" [intervju i NPR av Renee Montagne, 11 mars 2010], npr.org).
21. Se Russell M. Nelson, "Tänk celestialt!" *Liahona*, nov. 2023, s. 117–120.
22. Se Russell M. Nelson, "Lev enligt skrifternas vägledning", *Liahona*, jan. 2001, s. 19–22; se även Russell M. Nelson, "Svaret är alltid Jesus Kristus", *Liahona*, maj 2023, s. 127–128.
23. Se 3 Nephi 17:3. President David O McKay sa:
"Jag tror att den korta stund då sakramentet utdelas är ett av de bästa tillfällena vi har för ... meditation, och

det bör inte finnas någonting under denna heliga stund som avleder vår uppmärksamhet från syftet med denna förrättning ...

Vi måste omge denna heliga förrättning med mer vördnad, med fullkomlig ordning, så att var och en som kommer till Guds hus kan meditera över ... och andäktigt uttrycka uppskattning för Guds godhet ... Låt sakramentsstunden vara den upplevelse under dagen i vilken den tillbedjande åtminstone försöker inse inom sig att det är möjligt att han kan ha gemenskap med sin Gud" ("Consciousness of God: Supreme Goal of Life", *Improvement Era*, juni 1967, s. 80–81; se även Kyrkans presidenters lärdomar: David O. McKay, s. 36).

24. Se Lärn och förbunden 59:10.
25. "När du tar med dig din tempelrekommendation, ett botfärdigt hjärta och ett sökande sinne till Herrens hus för lärdom, kommer *han* att undervisa dig" (se Russell M. Nelson, "Templet och din andliga grund", *Liahona*, nov. 2021, s. 95).
26. "Han vägleder *dig* i ditt personliga liv om du *tar dig tid för honom* i ditt liv – varenda dag" (Russell M. Nelson, "Ta dig tid för Herren", s. 121).
27. Se Lukas 10:40–42.
28. 3 Nephi 19:19; se även Joseph Smiths översättning Matteus 4:1 (i Matthew 4:1, fotnot *a* i kyrkans engelska utgåva av skrifterna); Matteus 5:1; 14:13, 23; Markus 1:35; 6:46; Lukas 5:16; 6:12.
29. Se 3 Nephi 21:29.
30. Lärn och förbunden 88:63.
31. Jeremiah 29:13; se även Klagovisorna 3:25.



Peru.



Äldste Gary E. Stevenson
i de tolv apostlarnas kворum

Dagar som aldrig ska glömmas

Kommande tider ger kyrkans medlemmar överallt ökade möjligheter att dela de glada nyheterna om Jesu Kristi evangelium.

Inledning

Mina kära bröder och systrar, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas historia i denna tidsutdelning är på ett storslaget sätt fylld av gudomliga upplevelser som visar hur Herren har lett sin kyrka. Men det finns ett årtionde i vår historia som är påfallande överlägset alla andra – årtiondet från 1820 till 1830. Från profeten Joseph Smiths upplevelse i den heliga lunden på våren 1820, då han såg Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus, och fram till den 6 april 1830, liknar det årtiondet inte något annat.

Tänk på de här anmärkningsvärda händelserna! Den unge profeten samtalade med ängeln Moroni, översatte guldplåtarna och gav ut Mormons bok! Han var redskapet genom vilket aronska och melkisedekska prästdömet återställdes,¹ och sedan organiserade han kyrkan! Oliver Cowdery beskrev den tiden väl: "Det var dagar som ... aldrig ska glömmas."² Mirakulösa händelser har pågått ända till denna dag.

Får jag drista mig till att föreslå att vi detta år har påbörjat ett årtionde som kan visa sig vara lika betydelsefullt som något som följt på detta makalösa grundläggande årtionde för nästan två århundraden sedan.

Vårt årtionde

Låt mig förklara. Från och med nu, 2024, och till 2034 får vi uppleva betydelsefulla händelser som resulterar i extraordinära möjligheter att tjäna, att förenas med medlemmar och vänner och att introducera Jesu Kristi Kyrka av

Sista Dagars Heliga för fler människor än någonsin tidigare.

Vi har just bevittnat kraften i ett verkligt historiskt ögonblick då vi med tiotals miljoner människor firade president Russell M. Nelsons 100-årsdag.

Newsweek rapporterade om president Nelsons födelsedag och skrev en rubrik som löd: "Världens äldsta religiösa ledare fyller 100 år". Sedan listades de tio äldsta religiösa ledarna i världen – med president Nelson överst på en lista som inkluderade påve Franciskus och Dalai Lama.³

Detta citat från en artikel i *New York Times* representerar andan i mycket av den internationella bevakningen:



Puerto Rico.

"I en presidentvalscykel [i USA] som har lett till självrannsakan om åldrande och ledarskap, antyder herr Nelsons milstolpe att en tresiffrig födelsedag, åtminstone i hans kyrka, inte skapar särskilt mycket kontroverser. Han är fortfarande en populär person bland kyrkans medlemmar, som ser sin president inte bara som en chef utan som en 'profet, siare och uppenbarare'.⁴

Vi är tacksamma för att president Nelsons historiska födelsedag gav oss möjlighet att presentera en Guds profet för en global publik – ett firande som aldrig ska glömmas.

Tidigare i våras blev ett nyrenoverat torg på Temple Square – med en utställning av internationella flaggor som representerar länder där kyrkan är erkänd – invigt. Entrén till torget markeras av ett monument i granit med dessa profetiska ord: "Det ska ske i den yttersta tiden att berget med Herrens hus ska stå fast grundat och vara högst bland bergen, upphöjt över höjderna. Alla hednafolk ska strömma dit."⁵

Nog är de monumentala händelser som kommer att inträffa under de kommande tio åren ett bevis på att denna profetia från Jesaja håller på att uppfyllas.

Begrunda det oöverträffade antalet öppna hus och invigningar av tempel som planerats att äga rum under det kommande årtiondet, även den oöverträffade potentialen av 164 tempel och fler på gång. Föreställ er att tiotals miljoner av er och era vänner går igenom ett Herrens hus. Det symboliska centrum för dessa händelser blir återinvigningen av Salt Lake-templet och de aktiviteter som hör till. Det här kommer definitivt att vara dagar som aldrig ska glömmas.

År 2030 kommer tillfällen att ges över hela världen att högtidlighålla 200-årsjubileet av när kyrkan organiserades. Även om det är för tidigt att säga hur kyrkan kommer att uppmärksamma den här milstolpen, ger den oss definitivt möjlighet att inbjuda släkt, vänner, kollegor och framstående gäster att "komma och se"⁶ och bättre

förstå den kraftfulla inverkan kyrkan har på sina medlemmar.

År 2034 kommer tusentals dignitärer, besökare och idrottare från hela världen att fylla gatorna i Salt Lake City, platsen för vinter-OS. Det finns kanske inget större bevis på världsomfattande enighet än det som förkroppsligas i de olympiska spelen. Världens ögon kommer att riktas mot kyrkan och dess medlemmar, vilket ger oss en mängd tillfällen att vara volontärer, tjäna och ge glädjebud genom vänliga handlingar – en händelse som aldrig ska glömmas.

Dessa framtida händelser kommer att ge kyrkans medlemmar överallt ökade möjligheter att sprida glädjebudet om Jesu Kristi evangelium genom ord och handling – ett decennium som aldrig ska glömmas.

Glädjebud

På ett möte bara några veckor före sin födelsedag berättade president Nelson om anledningen till att han älskar uttrycket ”glädjebud”. Vid första anblicken, sa han, klingar frasen av glädje och lycka. Men ”glädjebud” innebär så mycket mer. Han förklarade att ordet kommer från det ursprungliga grekiska ordet *euangelion*, som bokstavligen betyder ”glädjebudskap” eller ”evangelium”.⁷ Lycka och glädje i det här livet och i nästa är alltid förbundna med Jesu Kristi evangelium. På så sätt fångar uttrycket ”glädjebud” den här dubbla innebörden på ett underbart sätt.

”Människorna är till för att de ska kunna ha glädje.”⁸ Vår himmelske Fader har gett oss lycksalighetsplanen som ger oss glädje genom hans välsignelser. Dessa innefattar att leva i hans närhet som familjer för evigt. Jesu Kristi försoning är central i Guds plan att återlösa oss. För att få evigt liv måste vi komma till Kristus. När vi gör det ”och hjälper andra att göra det samma, deltar vi i Guds verk att frälsa och upphöja”.⁹

Detta budskap om Jesu Kristi evangeliums glädjebud är det viktigaste budskapet på jorden. Och det är där kyrkans ungdomar och unga vuxna kommer in.



Till styrka för de unga

Även om det kommande årtiondet kan fyllas av dagar som *aldrig ska glömmas* för varje medlem i kyrkan, kan det här särskilt gälla er i det uppväxande släktet. Ni är här på jorden nu för att ni valdes ut till att vara här nu. Ni har styrkan och förmågan att vara Kristi lärjungar på ett aldrig tidigare skådat sätt.

President George Q. Cannon lärde: ”Gud har sparat andar till den här tidsutdelningen som har modet och beslutsamheten att möta hela världen och den ondes alla krafter ... [och att] bygga upp vår Guds Sion utan fruktan för följderna.”¹⁰

Därför vill jag tala till er i det uppväxande släktet och inbjuda er att föreställa er hur spännande nästa årtionde, ett som aldrig ska glömmas, kan bli *för er*. Jag vill också ge några enkla råd och uppmuntrande ord som kan ge er kraft under det kommande årtiondet.

Liksom många av er har jag en mobil som, ibland och utan att jag begär det, plockar ihop en samling foton som visar vad jag gjorde en viss dag. Det är alltid överraskande att se hur mycket saker och ting har förändrats för mig och min familj på bara några år.

Tänk dig de bilder som *din* telefon kommer att visa om 10 år! Du kanske ser dig själv ta examen från gymnasiet eller universitetet, ta emot din begäring, gå på mission, gifta dig och få ditt första barn. För dig personligen kommer detta att bli ett årtionde som *aldrig ska glömmas*. Men det blir *dubbelt upp* om du aktivt strävar efter att vara ett ljus för världen om hur glädjebudet om Jesu Kristi evangelium kan berika och förbättra inte bara ditt liv utan även livet för din familj, dina vänner och dina följare på sociala medier.

Du kanske undrar hur man gör det.

Guds profeter har lärt oss att detta görs genom fyra enkla aktiviteter, som benämns som gudagivna ansvar:¹¹ för det första, leva efter Jesu Kristi evangelium; för det andra, ta hand om behovande; för det tredje, inbjuda alla att ta emot evangeliet och för det fjärde, förena familjer för evigheten. Anmärkningsvärt nog kan varje aktivitet göras på de mest normala och naturliga sätt.

Gudagivna ansvar

Jag lovar dig att detta blir ett årtionde som *du* aldrig ska glömma om du antar dessa fyra gudagivna

ansvar. Låt oss titta på vad det här kan innebära.

För det första: lev efter Jesu Kristi evangelium. Studera profeternas ord och lär dig att älska din Fader i himlen. Vänd hjärtat till honom och sträva efter att vandra på hans väg. Låt dig lyftas av den "tillförsikt genom förbund" som äldste Ulisses Soares har beskrivit.¹¹ Den här tillförsikten kommer av att du ingår förbund att följa Jesus Kristus, med vetskap om att Frälsaren i sin tur stärker och stöder dig.

Låt dina vänner se glädjen du känner när du lever efter evangeliet, så blir du det bästa evangeliebudskapet de någonsin får.

För det andra: räck ut en hand i medkänsla för att ta hand om behövande. Er generation är ovanligt uppmärksam på de mindre lyckligt lottade. När katastrofen slår till och kyrkans medlemmar skyndar dit för att röja undan bråte och trösta de drabbade, verkar det som om majoriteten av dem som har tröjor med texten "Hjälpande

händer" är tonåringar och personer i tjugoårsåldern. Det ligger i er natur "att bära varandras bördor" och "trösta dem som står i behov av tröst".¹³ Genom att göra detta uppfyller vi "Kristi lag".¹⁴

Evan, en ung pojke i primäråldern, tillbringade sommarlovet med att samla in ingredienser till smörgåsar med jordnötssmör och sylt som han kunde skänka till sin lokala matbank. Han hittade projektet på webbplatsen JustServe. Unge Evan engagerade hela sin skolklass till att samla in över 700 burkar med sylt!¹⁵ Låt dem du tjänar få veta att din omsorg om dem bottenar i din kärlek till Gud och din önskan att behandla din nästa som dig själv.¹⁶

För det tredje: inbjud alla att ta emot evangeliet. I år öppnade vi 36 nya missioner över hela världen för att ta emot alla som vill verka som heltidsmissionärer. I en tid när många ungdomar helt väljer bort formell religiös aktivitet är detta anmärkningsvärt och vittnar

om hur storartade era vittnesbörd är. Oavsett om ni verkar på heltid eller inte, så inse vilken enorm förmåga ni har att påverka era jämnåriga när ni älskar, delar med er och inbjuder dem att utforska Jesu Kristi evangelium.

För det fjärde: förena familjer för evigheten. När jag besöker tempel runt om i världen förundras jag över skarorna av ungdomar som bara får ståplatser när de väntar vid dopavdelningen och det ökade antalet unga vuxna som tjänar som förrättnings-tjänare. Nyligen reste en grupp på över 600 ungdomar från Skottland och Irland till Prestons tempel i England och utförde över 4 000 förrättningar, av vilka många var deras avlidna förfäder!¹⁷ Jag uppmanar er att engagera er i släktforskning, tillbringa tid i templet och noggrant förbereda er för att bli en sådan man eller kvinna som är redo att gifta sig med en lika värdig livskamrat i templet. Skapa en rutin i era liv *nu* för att göra templet till en regelbunden del av era liv.



Avslutning

Mina älskade bröder och systrar, mina kära unga vänner, vi kommer troligtvis alla att få möta svårigheter i kommande dagar. Men må vi, när vi går in i nästa årtionde av aldrig tidigare skådade händelser, dela med oss av glädjebud genom de enkla aktiviteterna att leva, ta hand om, inbjuda och förena. När vi gör det välsignar Herren oss med upplevelser som vi aldrig ska glömma.

Jag vittnar om att de som vänder sig till Herren med uppriktigt hjärta och ärligt uppsåt, de som talar om Frälsaren och har den Helige Anden i sina själar, de som ger sig ut på denna storslagna och härliga pilgrimsfärd ska upptäcka och uppleva rikliga celestia välsignelser och få ett vittnesbörd om att Gud hör er, känner er och älskar er. Ni ska få uppleva dagar som aldrig ska glömmas. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Lärar och förbunden 27:8, 12–13.
2. Se Joseph Smith – Historien 1:71, fotnot.
3. Se Theo Burman, "World's Oldest Religious Leader Turns 100", *Newsweek*, 9 sep. 2024, [newsweek.com](https://www.newsweek.com).
4. Ruth Graham, "The Leader of the Mormon Church Turns 100", *New York Times*, 9 sep. 2024, [nytimes.com](https://www.nytimes.com). En artikel i Associated Press citerade en ledare vid Duke Universitys Divinity School som sa: "Ålder, visdom och andlig auktoritet går hand i hand" (Angie Hong, i Hannah Schoenbaum och Deepa Bharath, "The Mormon Church's Oldest-Ever President Has Turned 100", 9 sep. 2024, [apnews.com](https://www.apnews.com)).
5. Jesaja 2:2.
6. Johannes 1:46.
7. Se James Strong, *The New Strong's Exhaustive Concordance of the Bible* (1984), avsnittet grekisk ordbok, nr 2098.
8. 2 Nephi 2:25.
9. *Allmän handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 1.2, Evangeliebiblioteket.
10. *Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, i urval av Jerreld L. Newquist (1957), 1:21.
11. Se *Allmän handbok*, 1.2, Evangeliebiblioteket.
12. Se Ulisses Soares, "Tillförsikt genom förbund med Jesus Kristus", *Liahona*, maj 2024, s. 17–21.
13. Mosiah 18:8, 9.
14. Galaterbrevet 6:2.
15. Se Jessica Lawrence, "Finding Joy in Donating Jelly", *Church News*, 18 juni 2023, [thechurchnews.com](https://www.thechurchnews.com).
16. Se Matteus 22:37–40.
17. Se Melina Myers, "Scottish and Irish Youth Perform over 4 000 Ordinances in the Preston England Temple", *Church News*, 13 juni 2024, [thechurchnews.com](https://www.thechurchnews.com).



Broder Bradley R. Wilcox

förste rådgivare i Unga mäns generalpresidentskap

O, ungdom av ädel härkomst

Gud litar på er, förbundets barn – hans besättningsmedlemmar – att hjälpa till med hans verk att i trygghet föra alla hans barn hem till honom.

Äldste Stevenson, det här är en konferens som aldrig ska glömmas.

Vår familj har alltid tyckt om en bok som heter *Barn skriver till Gud*. Här följer några:

"Käre Gud, i stället för att låta människor dö och tvingas göra nya, varför behåller du inte bara dem du har just nu?"

"Hur kommer det sig att du bara har tio regler, men vår skola har miljoner?"

"Varför satte du in halsmandlarna om du bara ska ta ut dem igen?"¹

I dag finns det inte tid att besvara alla *de här* frågorna, men det finns en annan fråga som jag ofta hör från ungdomar som jag skulle vilja ta upp. Från Ulaanbaatar i Mongoliet till Thomas i Idaho är frågan densamma: "Varför? Varför måste sista dagars heliga leva så annorlunda jämfört med andra?"

Jag vet att det är svårt att vara annorlunda – särskilt när man är ung och så gärna vill att andra ska tycka om en. Alla vill passa in, och den önskan förstoras till ohälsosamma proportioner i dagens digitala värld fylld av sociala medier och nätmobbning.

Så med all den pressen, *varför* lever sista dagars heliga så annorlunda? Det finns många bra svar: För att du är ett Guds barn. För att du har sparats för de sista dagarna. För att du är en Jesu Kristi lärjunge.

Men de svaren skiljer dig inte alltid från andra. Var och en är ett barn till Gud. Var och en på jorden just nu sändes hit i de sista dagarna. Och ändå lever inte alla efter visdomsordet eller kyskhetslagen på det sätt som du strävar efter att göra. Det finns många tappra Kristi lärjungar som inte är





Filippinerna.

medlemmar i den här kyrkan. Men de går inte ut som missionärer eller utför förrättningar i Herrens hus till förmån för förfäder som du gör. Det måste finnas mer – och det finns det.

I dag vill jag fokusera på ytterligare en anledning som har varit betydelsefull i mitt liv. År 1988 höll en ung apostel som hette Russell M. Nelson ett tal vid Brigham Young University som hette "Thanks for the Covenant".² I det förklarade dåvarande äldste Nelson att när vi använder vår handlingsfrihet till att ingå och hålla förbund med Gud, blir vi arvingar till det eviga förbund som Gud har ingått med våra förfäder i varje tidsutdelning. Med andra ord blir vi "förbundets barn".³ Det skiljer oss från mängden. Det ger oss tillgång till samma välsignelser som våra förfäder och anmodrar fick, däribland en förstfödslorett.⁴

Förstfödslorett! Du har kanske hört det ordet. Vi sjunger till och med psalmer om den: "O, ungdom av ädel härkomst: Framåt gå, framåt gå, framåt gå."⁵ Det är ett kraftfullt ord. Men vad betyder det egentligen?

Om en far dog på Gamla testamentets tid var den förstfödde sonen ansvarig för att ta hand om sin mor

och sina systrar. Hans bröder fick sitt arv och gav sig av ut i världen, men den förstfödde sonen gav sig inte iväg. Han skulle gifta sig och bilda familj, men han skulle stanna till slutet av sina dagar för att ta hand om angelägenheterna på sin fars ägor.⁶ På grund av det här utökade ansvaret fick han en större del av arvet. Var det för mycket begärt att leda och ta hand om andra? Inte med tanke på det ytterligare arv han fick.⁷

I dag talar vi inte om födelseordning i jordiska familjer eller Gamla testamentets könsroller. Vi talar om arvet du får som Kristi medarvinge⁸ tack vare den förbundsrelation du har valt att ingå med honom och din Fader i himlen. Är det för mycket begärt av Gud att förvänta sig att du ska leva på ett annat sätt än hans andra barn så att du bättre kan leda och tjäna dem? Inte när man tänker på välsignelserna – både timliga och andliga – som du har fått.⁹

Innebär din förstfödslorett att du är bättre än andra? Nej, men det betyder att du förväntas hjälpa andra att bli bättre. Innebär din förstfödslorett att du är utvald? Ja!¹⁰, men inte utvald att råda över andra; du är utvald att tjäna

dem.¹¹ Är din förstfödslorett bevis på Guds kärlek? Ja, men ännu viktigare är att det är ett bevis på hans tillit.¹²

Det är en sak att vara älskad och en helt annan sak att vara betrodd. I häftet *Vägledning för de unga* läser vi: "Din Fader i himlen litar på dig. Han har gett dig stora välsignelser, bland annat evangeliets fullhet och heliga förrättningar och förbund som förbinder dig till honom och för in hans kraft i ditt liv. Med de välsignelserna kommer större ansvar. Han vet att du kan göra skillnad i världen, och det kräver i många fall att du skiljer dig åt från världen."¹³

Vår jordiska upplevelse kan jämföras med ett kryssningsfartyg som Gud har satt alla sina barn på när de färdas från en kust till en annan. Resan är fylld av möjligheter att lära, växa, vara lycklig och utvecklas, men den är också full av faror. Gud älskar alla sina barn och bryr sig om deras välfärd. Han vill inte förlora någon av dem, så han inbjuder dem som är villiga¹⁴ att bli medlemmar i hans besättning – det vill säga er. Tack vare ert val att ingå och hålla förbund erbjuder han er sitt förtroende. Han litar på att ni ska vara annorlunda, egna och särskilda¹⁵ på grund av det viktiga arbete han litar på att ni ska utföra.¹⁶

Tänk på det! Gud litar på dig – av alla människor på jorden, förbundets barn, hans besättningsmedlemmar – att hjälpa till med hans verk att i trygghet föra alla hans barn hem till honom. Inte undra på att president Brigham Young en gång sa: "Alla änglarna i himlen ser på denna lilla skara människor."¹⁷

När du ser dig omkring på detta kryssningsfartyg som heter jorden, kanske du ser andra människor som sitter i solstolar och dricker, spelar på kasinon, bär kläder som är alltför avslöjande, skrollar ändlöst på mobiltelefoner och slösar för mycket tid på att spela elektroniska spel. Men i stället för att undra – Varför kan inte jag göra det? – kan du komma ihåg att du inte är en vanlig passagerare. Du är en del av besättningen. Du har skyldigheter som passagerarna inte har. Som syster Ardeth Kapp en gång sa: "Du kan inte

vara en livräddare om du ser ut som alla de andra simmarna på stranden.”¹⁸

Och innan du blir modfärdig av alla extra skyldigheter, kom ihåg att besättningsmedlemmarna får något som de andra passagerarna inte får: kompensation.¹⁹ Äldste Neil L. Andersen har sagt: ”Det finns en kompenserande andlig kraft för de rättfärdiga”, bland annat ”större trygghet, starkare bekräftelse och större tillit.”²⁰ Liksom Abraham fördom får du större lycka och frid, större rättfärdighet och större kunskap.²¹ Din lön är inte bara en boning i himlen och gator belagda med guld. Det skulle vara lätt för vår himmelske Fader att helt enkelt ge dig allt han har. Hans önskan är att hjälpa dig bli allt som han är.²² Alltså kräver dina åtaganden mer av dig, för att det är så Gud gör mer av dig.

Det är ”mycket begärt av vem som helst, men du är inte vem som helst!”²³ Du är en ungdom av ädel härkomst. Din förbundsrelation med Gud och Jesus Kristus är en kärleksfull och tillitsfull relation²⁴ där du har tillgång till ett större mått av deras nåd – deras gudomliga hjälp, styrkans gåva och

möjliggörande kraft.²⁵ Den kraften är inte bara önsketänkande, en lycko-amulett eller en självuppfyllande profetia. Den är *verklig*.

När du uppfyller de ansvar som din förstfödsrätt medför är du aldrig ensam. Vingårdens Herre arbetar med dig.²⁶ Du arbetar hand i hand med Jesus Kristus. Med varje nytt förbund – och allteftersom din relation med honom fördjupas – håller ni ett allt fastare grepp om varandra tills ni är helt sammanfogade.²⁷ I denna heliga symbol för hans nåd finner du både önskan och styrkan att leva precis som Frälsaren levde – annorlunda än världen. Du klarar det eftersom Jesus Kristus är med dig!²⁸

I 2 Nephi 2:6 står det: ”Därför kommer återlösningen i och genom den helige Messias, för han är full av nåd och sanning.” Eftersom han är full av sanning ser han dig som du verkligen är – med brister, svagheter, ånger och allt. Eftersom han är full av nåd ser han dig så som du verkligen kan vara. Han möter dig där du är och hjälper dig att omvända dig och förbättra, övervinna och bli.

”O, ungdom av ädel härkomst: Framåt gå, framåt gå, framåt gå.”²⁹ Jag vittnar om att du är älskad – ch du är betrodd – i dag, om 20 år och för evigt. Sälj inte din förstfödsrätt för lite linssoppa.³⁰ Byt inte bort allting för ingenting.³¹ Låt inte världen förändra dig när du är född att förändra världen. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. I Stuart Hample och Eric Marshall, *Children's Letters to God* (1991).
2. Se Russell M. Nelson, ”Thanks for the Covenant” (andakt vid Brigham Young University, 22 feb. 1988), speeches.byu.edu.
3. 3 Nephi 20:26; se även Russell M. Nelson, ”Val för evigheten” (världsomfattande andakt för unga vuxna, 15 maj 2022), Evangeliebiblioteket; Russell M. Nelson ”Förbundets barn” *Nordstjärnan*, Liahona, juli 1995, s. 32–35.
4. Se 3 Nephi 20:25; se även Handledning för skriftstudier, ”Abrahams förbund”, Evangeliebiblioteket; Abraham 2:6 (det utlovade landet: celestial härlighet, eviga familjer); 1 Moseboken 13:16; Lärnan och förbunden 132:30–31 (efterkommande: evig avkomma) och Abraham 1:18; 2:11 (prästadömet: myndighet, nycklar, förrättningar, förbund och gudomlig kraft); Russell M. Nelson, ”Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva”, *Liahona*, maj 2024, s. 119–123.



5. "Starka som bergen i Norden", *Psalmer*, nr 177.
6. Se President Russell M. Nelson, "Youth of the Noble Birthright: What Will You Choose?" (Kyrkans utbildningsverksamhet, andakt för unga vuxna, 6 sep. 2013), Evangeliebiblioteket med engelska som förvalt språk; se även Russell M. Nelson, "Thanks for the Covenant", speeches.byu.edu;Handledning för skriftstudier, "Förstfödde", Evangeliebiblioteket.
7. Se Lukas 12:42; 17:7–10.
8. Se Romarbrevet 8:17; se även Läran och förbunden 76:54–55; 88:107.
9. Herren sa: "Det vore för lite" (1 Nephi 21:6).
10. Se 1 Petrusbrevet 2:9.
11. Herren sa: "Du är min tjänare, o Israel" (1 Nephi 21:3).
12. Se 2 Moseboken 2:25.
13. *Vägledning för de unga: En guide för att göra val* (2022), s. 4; se även Läran och förbunden 84:18–25; 107:18–21; Russell M. Nelson, "Youth of the Noble Birthright: What Will you Choose?"
14. Se Läran och förbunden 20:77.
15. Se 1 Petrusbrevet 2:9.
16. Se Mose 1:6; se även "Temat för aronska prästadörets kvorum", Evangeliebiblioteket.
17. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* (1997), s. 309.
18. Ardeth Greene Kapp, *I Walk by Faith* (1987), s. 97.
19. Se Mosiah 2:22, 41; Läran och förbunden 59:23.
20. Neil L. Andersen, "A Compensatory Spiritual Power for the Righteous" (andakt vid Brigham Young University, 18 aug. 2015), speeches.byu.edu.
21. Se Abraham 1:2.
22. Se Dallin H. Oaks, *With Full Purpose of Heart* (2002), s. 38.
23. Kenneth Cope, "The Best for Last", *Voices* (album, 1991).
24. Se Alma 53:20; 57:27.
25. Se Dieter F. Uchtdorf, "Nådens gåva", *Liahona*, maj 2015, s. 107; se även Handledning för skriftstudier, "Nåden", Evangeliebiblioteket. Jag brukade bli förvirrad av de många beskrivningar av Guds kraft som finns överallt i skrifterna. De talar om nåd som möjliggörande kraft (se Filipperbrevet 4:13) men också om Kristi ljus som kraft (se Läran och förbunden 88:13). Vi läser om trons kraft (se Alma 18:35), den Helige Andens kraft (se Moroni 10:7) och den kraft från höjden som utlovas i templen (se Läran och förbunden 38:32; 105:11). Skrifterna undervisar också om prästadörets makt (se Läran och förbunden 113:8). Jag kunde inte förstå var en slutade och de andra började. Till slut insåg jag att "det finns ingen annan makt än Guds makt" (Läran och förbunden 8:7; se även Romarbrevet 13:1). Olika etiketter på Guds kraft beskriver inte olika krafter, utan olika mängder, användningsområden och aspekter av samma kraft.
26. Se Jakob 5:72.
27. Se Jakob 6:5.
28. Se 3 Nephi 22:17.
29. *Psalmer*, nr 177.
30. Se 1 Moseboken 25:29–34.
31. Se 3 Nephi 20:38; se även Jesaja 55:2.



President Henry B. Eyring
andre rådgivare i första presidentskapet

Enkel är Jesu Kristi lära

Jag vittnar om det heliga arbetet att undervisa vår himmelske Faders barn om Jesu Kristi enkla lära.

Alla har vi familjemedlemmar vi älskar som blir frestade och prövade av de till synes oupphörliga krafterna från Satan, förgöraren, som vill göra alla Guds barn olyckliga. Många av oss har haft sömlösa nätter. Vi har försökt omge de personer som är i fara med varje god kraft. Vi har vädjat i bön för dem. Vi har älskat dem. Vi har varit så goda exempel vi kunnat.

Alma, en vis profet i gamla dagar, ställdes inför liknande prövningar. Folket han ledde och älskade blev ofta attackerat av en vildsint fiende, men

de försökte ändå fostra rättfärdiga barn i en ogudaktig värld. Alma kände att hans enda hopp om seger låg i en kraft som vi ibland underskattar och ofta använder för lite. Han vädjade om Guds hjälp.

Alma visste att för att Gud skulle ge hjälp, krävdes omvändelse av dem som Alma ledde, såväl som av hans motståndare. Därför valde han en annan metod än att strida.

Mormons bok beskriver det så här: "Och eftersom ordets predikan hade en stark benägenhet att leda folket till



att göra det som var rätt – ja, det hade gjort ett mäktigare intryck på människornas sinnen än svärdet eller något annat som hade hänt dem – tänkte Alma att det skulle vara lämpligt att de prövade Guds ords kraft.”¹

Guds ord är den lära som Jesus Kristus och hans profeter undervisar om. Alma visste att lärans ord hade stor kraft.

I kapitel 18 i Lärnan och förbunden uppenbarade Herren grunden för sin lära:

”För se, jag befäller alla människor överallt att omvända sig ...

för se, Herren er Återlösare led döden i köttet, varför han led alla människors smärta för att alla människor ska kunna omvända sig och komma till honom.

Och han har uppstått från de döda för att kunna föra alla människor till sig, på villkor att de omvänder sig.”²

”Och ni ska falla ner och tillbe Fadern i mitt namn ...

Ni måste omvända er och bli döpta i Jesu Kristi namn.”³

”Be till Fadern i mitt namn i tro, med tillit till att ni ska få, så ska ni få den Helige Anden.”⁴

”Och nu, efter det att ni har fått detta, måste ni hålla mina bud i allt.”⁵

”Ta på er Kristi namn och framlägg sanningen med allvar.

Och alla som omvänder sig och låter döpa sig i mitt namn, vilket är Jesus Kristus, och håller ut intill änden, de ska bli frälsta.”⁶

I de här skriftställena ger Frälsaren oss det fullkomliga exemplet på hur vi ska undervisa om hans lära. Hans lära är att tro på Herren Jesus Kristus, omvändelse, dop, mottagandet av den Helige Andens gåva och uthållighet intill änden välsignar alla Guds barn.

När vi lär ut dessa principer till dem vi älskar, kommer den Helige Anden att hjälpa oss veta sanningen. Eftersom vi behöver den Helige Andens maningar måste vi undvika spekulationer eller personliga tolkningar som går bortom undervisning om den sanna läran.

Detta kan vara svårt att göra när du älskar personen som du försöker påverka. Han eller hon har kanske



Peru.

struntat i läran som har undervisats. Det är frestande att försöka med något nytt eller uppseendeväckande. Men den Helige Anden uppenbarar bara sanning när vi är försiktiga och noga med att inte gå bortom undervisning om den sanna läran. Ett av de säkraste sätten att undvika att ens närma sig falska läror är att välja att undervisa på ett enkelt sätt. Vi kan känna oss trygga i denna enkelhet, och vi förlorar inte mycket på det.

Genom enkel undervisning kan vi dela med oss av den frälsande läran tidigt, medan barnen fortfarande är orörda av bedragarens frestelser som senare kommer att möta dem, långt innan de sanningar de behöver lära sig dränks av ljudet från sociala medier, jämnåriga och deras egna personliga svårigheter. Vi borde ta varje tillfälle att dela med oss av Jesu Kristi lärdomar till barnen. Dessa undervisningstillfällen är dyrbara och långt färre än de motstridande krafternas obehagliga ansträngningar. För varje timme som ägnas åt att ingjuta läran i ett barns liv finns det oräkneliga timmar med motstånd fyllda av budskap och bilder som utmanar eller ignorerar de frälsande sanningarna.

En del av er kanske undrar om det inte är bättre att föra era barn närmare er genom att ha roligt, eller så frågar ni er om barnet kanske börjar känna sig överväldigat av er undervisning. I stället borde vi tänka: Med så lite tid och så få tillfällen, vilka av lärans

ord kan jag ge dem som kan stärka dem inför deras oundvikliga trosprövningar? De ord du säger i dag kan vara just de som de bär med sig, och i dag är snart över.

Jag har alltid beundrat min farfars farmor Mary Bommelis iver att dela med sig av Jesu Kristi lära. Hennes familj fick undervisning av missionärerna i Schweiz när hon var 24 år.

Efter sitt dop ville Mary förenas med de heliga i Amerika, så hon tog sig från Schweiz till Berlin och hittade arbete för en kvinna som anställde henne för att väva tyg till familjens kläder. Mary bodde i en jungfrukammare och ställde sin vävstol i hemmets vardagsrum.

På den tiden var det olagligt att undervisa om läran i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i Berlin. Men Mary fann att hon inte kunde låta bli att berätta vad hon hade lärt sig. Kvinnan i huset och hennes vänner brukade samlas runt vävstolen för att höra Mary undervisa. Hon berättade om när vår himmelske Fader och Jesus Kristus visade sig för Joseph Smith, om änglabesök och om Mormons bok. Hon mindes Almas uppteckningar och kunde därför undervisa om läran om uppståndelsen. Hon vittnade om att familjer kan återförenas i det celesti-ala riket.

Marys entusiasm över att dela med sig av det återställda evangeliets lära orsakade snart problem. Det dröjde inte länge förrän polisen tog Mary



till häktet. På vägen dit frågade hon polismannen vad domaren hette som hon skulle ställas inför morgonen därpå. Hon frågade också om hans familj och om han var en god far och make. Polisen beskrev domaren som en världslig man.

I häktet bad Mary om en penna och lite papper. Hon ägnade kvällen åt att skriva ett brev till domaren, i vilket hon vittnade om Jesu Kristi uppståndelse som den beskrevs i Mormons bok, nämnde andevärlden och förklarade omvändelse. Hon antydde att domaren skulle behöva tid att tänka över sitt liv innan han ställdes inför den yttersta domen. Hon skrev att hon visste att han hade mycket att omvända sig från, sådant som skulle bedröva hans familj djupt och även bringa honom själv stor sorg. På morgonen när hon var klar med sitt brev gav hon det till polismannen och bad honom lämna över det till domaren, vilket han gick med på.

Senare kallade domaren in polisen på sitt kontor. Brevet som Mary hade skrivit var ett obestriddigt bevis på att hon lärde ut det återställda evangeliets lära och därmed bröt mot lagen. Men det dröjde inte länge förrän polisen kom tillbaka till Marys cell. Han sa att alla anklagelser hade dragits tillbaka och att hon var fri att gå. Hennes undervisning om Jesu Kristi evangeliums återställda lära gjorde att hon kastades i häktet. Och hennes förkunnelse av omvändelsens lära för domaren gjorde att hon kastades ut från häktet.⁷

Mary Bommelis undervisning upphörde inte med frigivningen. Uppteckningen om hennes ord förde vidare den sanna läran genom ännu ofödda generationer. Hennes tro på att även en nyomvänd kunde undervisa om Jesu Kristi lära har säkerställt att hennes efterkommande kan få styrka i sina egna strider.

När vi gör vårt bästa för att undervisa dem vi älskar om Jesu Kristi lära,

kanske några av dem ändå inte tar den till sig. Tvivel kanske smyger sig på. Du frågar dig kanske om du har tillräcklig kunskap om Frälsarens lära för att kunna lära ut den effektivt. Och om du redan har försökt lära ut den, undrar du kanske varför de positiva effekterna inte syns tydligare. Ge inte efter för dessa tvivel. Vänd dig till Gud för att få hjälp.

”Ja, och ropa till Gud om allt vad du behöver ... låt ditt hjärtas tillgivenhet tillägnas Herren för evigt.”⁸

”Och nu vill jag att ni ska vara ödmjuka och vara undergivna och milda, beredvilliga, fulla av tålamod och långmodighet, vara måttliga i allt, vara noga med att alltid hålla Guds bud, be om allt vad ni står i behov av, både andligt och timligt, och alltid tacka Gud för allt ni får.”⁹

Om du ber, om du talar med Gud, och om du vädjar om hjälp för din närstående, och om du inte bara tackar Gud för hjälpen utan också för tålamodet och mildheten som kommer av att du inte genast, eller kanske någonsin, får allt du önskar, så lovar jag dig att du kommer närmare honom. Du kommer att bli flitig och tålmodig. Och då kan du veta att du har gjort allt du kan för att hjälpa dem du älskar och dem du ber för att navigera förbi Satans försök att få dem ur kurs.

”Men de som hoppas på Herren får ny kraft, de lyfter med vingar som örnar. De springer utan att mattas, de vandrar utan att bli trötta.”¹⁰

Du kan finna hopp i skrifternas redogörelser om familjer. Vi läser om dem som vände sig bort från det de blivit undervisade om eller som brottades med Gud för att få förlåtelse, som Alma den yngre, Mosiahs söner och Enos. I sina svåra stunder kom de ihåg sina föräldrars ord, orden om Jesu Kristi lära. Hågkomsten var det som räddade dem. Din undervisning om denna heliga lära blir ihågkommen.

Jag vittnar om det heliga arbetet med att undervisa vår himmelske Faders barn om Jesu Kristi enkla lära, som låter oss bli andligt renade och slutligen välkomnade in i Guds närhet, för att få leva med honom och hans Son i härlighet för evigt i familjer. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Alma 31:5.
2. Läran och förbunden 18:9, 11–12.
3. Läran och förbunden 18:40–41.
4. Läran och förbunden 18:18.
5. Läran och förbunden 18:43.
6. Läran och förbunden 18:21–22.
7. Se Theresa Snow Hill, *Life and Times of Henry Eyring and Mary Bomnneli* (1997), s. 15–22.
8. Alma 37:36.
9. Alma 7:23.
10. Jesaja 40:31.



Norge.





Äldste Dieter F. Uchtdorf
i de tolv apostlarnas kvorum

Ge näring åt rötterna så växer grenarna

Ditt vittnesbörds grenar får styrka av en fördjupad tro på din himmelske Fader och hans älskade Son.

Ett gammalt möteshus i Zwickau

År 2024 är något av en milstolpe för mig. Det markerar 75 år sedan jag döptes och konfirmerades som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i Zwickau i Tyskland.¹

Mitt medlemskap i Jesu Kristi kyrka är mig kärt. Att få räknas in i Guds förbundsfolk, med er, mina bröder och systrar, är en stor ära – en av livets största.

När jag tänker på min personliga resa som lärjunge, går tankarna ofta tillbaka till en gammal villa i Zwickau där jag fick många fina minnen av att närvara på sakramentsmöten i Jesu Kristi kyrka som barn. Det var där som mitt spirande vittnesbörd fick sin första näring.²

Det här möteshuset hade en gammal luftdriven orgel. Varje söndag

utsågs en ung man till att pumpa luft med en hävstång för att fylla bälgarna som gav ljud åt orgeln. Jag fick ibland den stora förmånen att hjälpa till med den här viktiga uppgiften.

Medan församlingen sjöng våra älskade psalmer pumpade jag med hela min kraft så att orgeln inte skulle bli utan luft. Från sitsen för den som pumpade luft i bälgarna hade jag utsikt över fantastiska fönster av färgat glas – ett av dem med Frälsaren Jesus Kristus som motiv och ett annat med Joseph Smith i den heliga lunden.

Jag minns fortfarande de heliga känslor jag fick när jag beskådade de solupplysta fönstren medan jag lyssnade på de heligas vittnesbörd och sjöng Sions psalmer.

På denna heliga plats vittnade Guds Ande för mitt förstånd och hjärta

om att detta var sant: Jesus Kristus är världens Frälsare. Det här är hans kyrka. Profeten Joseph Smith såg Gud Fadern och Jesus Kristus och hörde deras röster.

Tidigare i år fick jag under ett uppdrag i Europa möjlighet att återvända till Zwickau. Sorgligt nog fanns det här kära gamla möteshuset inte längre kvar. Det revs för många år sedan för att ge plats åt ett stort lägenhetshus.

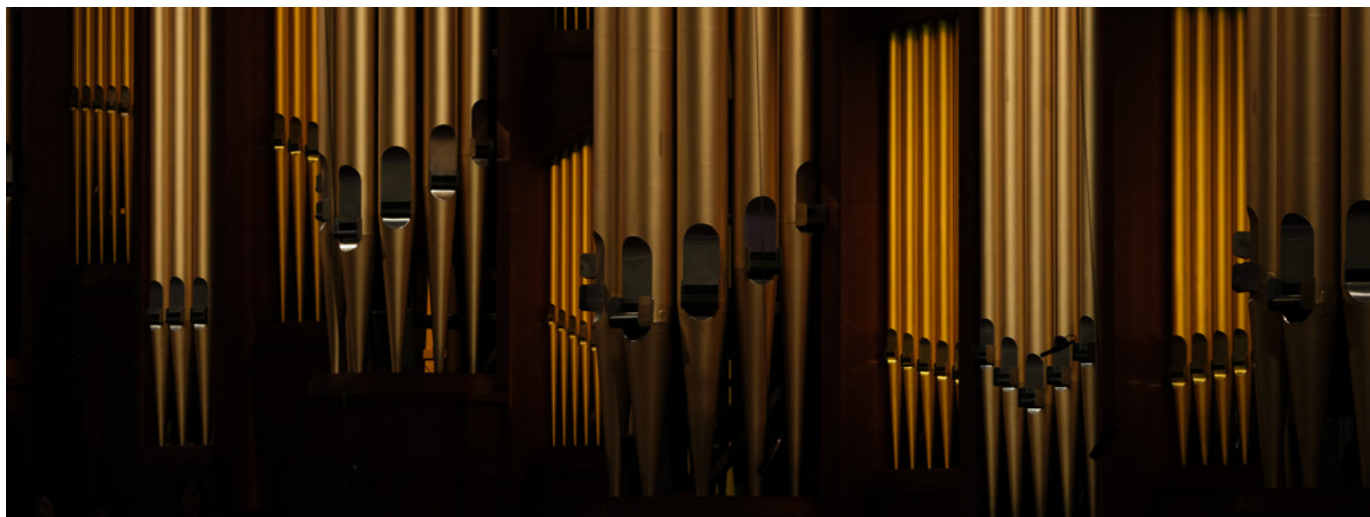
Vad är evigt och vad är inte evigt?

Jag medger att det är sorgligt att veta att denna älskade byggnad från min barndom är blott ett minne nu. Det var en helig byggnad för mig. Men det var bara en byggnad.

Å andra sidan har det andliga vittnesbörd jag fick av den Helige Anden för så många år sedan inte försvunnit. Faktum är att det har vuxit sig starkare. Det jag lärde mig i min ungdom om de grundläggande principerna i Jesu Kristi evangelium har varit min fasta grundval under hela mitt liv. De förbundslänkar jag smidde med min himmelske Fader och hans älskade Son har jag fortfarande kvar – långt efter det att möteshuset i Zwickau revs och fönstren med glasmålningar gick förlorade.

”Himmel och jord ska förgå”, sa Jesus, ”men mina ord ska aldrig förgå.”³

”Även om bergen viker bort och höjderna vacklar, så ska min nåd inte



vika från dig eller mitt fridsförbund vackla, säger Herren din förbarmare.”⁴

Något av det allra viktigaste vi kan lära oss i det här livet är att skilja mellan det som är evigt och det som inte är det.⁵ När vi en gång förstår det förändras allt – våra relationer, de val vi gör, vårt sätt att behandla människor.

Vetskapen om vad som är evigt och vad som inte är det är nyckeln till att kunna utveckla ett vittnesbörd om Jesus Kristus och hans kyrka.

Missta inte grenarna för rötter

Jesu Kristi återställda evangelium omfattar, som profeten Joseph Smith lärde, ”all sanning, varje sak som är sann”.⁶ Men det betyder inte att all sanning är av lika värde. En del sanningar är centrala, grundläggande, på vår tros rotnivå. Andra är tillägg eller grenar – värdefulla, men bara när de kopplas till grunderna.

Profeten Joseph Smith sa också: ”De fundamentala principerna i vår religion är apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus, att han dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen. Allt annat som tillhör vår religion är endast tillägg till detta.”⁷

Med andra ord utgör Jesus Kristus och hans försoningsoffer roten till vårt vittnesbörd. Allt annat är grenar.

Det betyder inte att grenarna är oviktiga. Ett träd behöver grenar. Men som Frälsaren sa till sina lärjungar kan ”grenen inte ... bära frukt av sig själv om den inte förblir i vinstocken”.⁸ Utan en förbindelse till Frälsaren, till näringen i rötterna, vissnar grenen och dör.

När det handlar om att ge näring åt våra vittnesbörd om Jesus Kristus undrar jag om vi ibland misstar grenarna för rötter. Det var det misstaget Jesus såg fariseerna på hans tid göra. De ägnade så mycket uppmärksamhet åt smådetaljer i lagen att de i slutändan försummade det som Frälsaren kallade ”det viktigaste” – grundläggande principer som ”rättvisan, barmhärtigheten och troheten”.⁹

Om du vill ge näring åt ett träd stänker du inte vatten på grenarna. Du vattnar rötterna. Om du vill få ditt vittnesbörds grenar att växa och bära frukt ger du på samma sätt näring åt rötterna. Om du är osäker på en särskild lärosats, trosutövning eller detalj i kyrkans historia, sök klarhet med tro på Jesus Kristus. Sträva efter att förstå hans offer för dig, hans kärlek till dig, hans vilja för dig. Följ honom i ödmjukhet. Ditt vittnesbörds grenar får styrka av en fördjupad tro på din himmelske Fader och hans älskade Son.

Om du till exempel vill ha ett starkare vittnesbörd om Mormons bok bör du fokusera på dess vittnesbörd om Jesus Kristus. Lägg märke till hur Mormons bok vittnar om honom, vad den lär om honom och hur den uppmannar och inspirerar dig att komma till honom.¹⁰

Om du vill ha mer meningsfulla upplevelser av kyrkans möten eller av templet bör du försöka titta efter Frälsaren i de heliga förrättningarna vi tar emot där.¹¹ Finn Herren i hans heliga hus.

Om du någonsin känner dig utbränd eller överväldigad av ditt ämbete i kyrkan bör du försöka återgå till ditt fokus på Jesus Kristus i ditt tjänande. Gör det till ett uttryck för din kärlek till honom.¹²

Ge näring åt rötterna så växer grenarna. Och med tiden bär de frukt.

Rotade och uppbyggda i honom

En stark tro på Jesus Kristus kommer inte över en natt. Nej, i den här dödliga världen är det tvivlets törnen eller tistlar som växer av sig själva.¹³ Det sunda fruktbärande trädet kräver medveten ansträngning.¹⁴ Och en outhärlig del av den ansträngningen är att se till att vi är fast rotade i Kristus.

Till exempel dras vi kanske först till Frälsarens evangelium och kyrkan för att vi är imponerade av de vänliga medlemmarna eller den älskvärde biskopen, eller av hur rent och fint det är i möteshuset. Sådana detaljer är visserligen viktiga för att kyrkan ska växa.

Men om vårt vittnesbörds rötter aldrig växer sig djupare än så, vad händer då när vi flyttar till en församling som träffas i en mer oansenlig byggnad, med medlemmar som inte är lika vänliga, och vi tar illa upp av något som biskopen säger?

Ett annat exempel: verkar det inte rimligt att hoppas att om vi håller buden och beseglas i templet blir vi välsignade med en stor, lycklig familj, med begåvade, lydiga barn som alla fortsätter vara aktiva i kyrkan, går på mission, sjunger i församlingskören och frivilligt erbjuder sig att städa möteshuset varje lördagsmorgon?



Ecuador.



Jag hoppas verkligen att vi alla får se detta i våra liv. Men om det inte blir så då? Håller vi oss troget till Frälsaren oavsett omständigheterna – med tillit till honom och hans tidsplan?

Vi måste ställa oss frågan: är mitt vittnesbörd grundat på vad jag hoppas kommer att hända i mitt liv? Är det beroende av andras handlingar och bemötanden? Eller är det fast grundat på Jesus Kristus, rotat och uppbyggt i honom¹⁵ oavsett livets skiftande omständigheter?

Traditioner, vanor och tro

I Mormons bok läser vi om ett folk som ”noggrant [iakttog] Guds förordningar”.¹⁶ Men då dök en skeptiker vid namn Korihor upp, som hånade Frälsarens evangelium genom att kalla det deras fäders ”dåraktiga” och ”enfaldiga traditioner”.¹⁷ Korihor ”vilseledde mångas hjärtan och fick dem att lyfta upp sina huvuden i sin ogudaktighet”.¹⁸ Men andra kunde han inte bedra, eftersom Jesu Kristi

evangelium var mycket mer än en tradition för dem.¹⁹

Tron är stark när den är djupt rotad i personliga upplevelser, innebär personlig hängivenhet mot Jesus Kristus och är oberoende av vad vi har för traditioner eller vad andra kanske säger eller gör.

Vårt vittnesbörd utmanas och provas. Tron är inte tro om den aldrig sätts på prov. Tron är inte stark om den aldrig motsägs. Så förtvivla inte om din tro provas eller dina frågor inte besvaras.

Vi bör inte förvänta oss att kunna förstå allt innan vi agerar. Det är inte tro. Som Alma lärde: ”Tro är inte att ha fullkomlig kunskap om något.”²⁰ Om vi väntar med att agera tills alla våra frågor har fått svar, begränsar vi grovt det goda vi kan åstadkomma, och vi begränsar kraften i vår tro.

Tron är något vackert eftersom den består även när välsignelser inte kommer på det sätt vi hoppats på. Vi kan inte se in i framtiden, vi har inte alla svar, men vi kan gå framåt och uppåt

med tillit till Jesus Kristus eftersom han är vår Frälsare och Återlösare.

Tron uthärdar livets prövningar och ovisshet eftersom den är fast rotad i Kristus och hans lära. Jesus Kristus och vår Fader i himlen som sände honom utgör tillsammans det enda orubbliga, fullkomligt pålitliga föremålet för vår tillit.²¹

Ett vittnesbörd är inte något vi en gång bygger, och sedan består det för evigt. Det är mer som ett träd som vi ständigt ger näring åt. Att plantera Guds ord i sitt hjärta är bara det första steget. När vårt vittnesbörd en gång börjat växa börjar det verkliga arbetet! Det är då vi ”vårdar det med stor omsorg [så att det] slår ... rot och växer upp och bär frukt”. Det kräver ”stor flit” och ”tålmod i att vårda ordet”. Men Herrens löften är säkra: ”Ni [ska] få skörda lönen för er tro och er flit och ert tålmod och er långmodighet då ni väntade på att trädet skulle bära frukt åt er.”²²

Mina kära bröder och systrar, mina kära vänner, en del av mig saknar det gamla möteshuset i Zwickau med dess blyinfattade fönster. Men under de gångna 75 åren har Jesus Kristus lett mig på en resa genom livet som är mer spännande än jag någonsin hade kunnat föreställa mig. Han har tröstat mig i mina bedrövelser, hjälpt mig att se mina svagheter, läkt mina andliga sår och gett min växande tro näring.

Det är min uppriktiga bön och välsignelse att vi ständigt ska ge näring åt rötterna till vår tro på Frälsaren, på hans lära och på hans kyrka. Om detta vittnar jag i vår Frälsares, vår Återlösares, vår Mästares heliga namn – i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. År 2024 markerar också 30 år sedan min kallelse till generalauktoritet och 25 år sedan vår familj behövde flytta från Tyskland till USA till följd av den kallelsen. Och för nästan exakt 20 år sedan – den 2 oktober 2004, inröstades jag som medlem i de tolv apostlarnas kvorum och som ett särskilt vittne ”om Kristi namn i hela världen” (Läran och förbunden 107:23).
2. På sätt och vis liknar mina känslor för den byggnaden det som Almas folk kände för Mormons vatten – det var en vacker plats för dem eftersom de ”där kom till kunskapen om sin Återlösare” (Mosiah 18:30).
3. Matteus 24:35; se även Joseph Smiths översättning – Matteus 1:35.

4. Jesaja 54:10; se även 3 Nephi 22:10.
5. President Thomas S. Monson undervisade om just den här sanningen med dessa ord: "Jag tror att bland det viktigaste vi kan lära oss under vår begränsade tid på jorden är erfarenheter som lär oss skilja mellan sådant som är viktigt och sådant som inte är det. Jag väddar till er att inte låta det som är viktigast gå er förbi" ("Finn glädje under färden", *Liahona*, nov. 2008, s. 85). President Russell M. Nelson har på liknande sätt nyligen gett oss uppmaningen "tänk celestially", med orden "dödligheten är en utbildning på hög nivå i att lära sig välja det som är av allra störst vikt i evigheten" ("Tänk celestially!" *Liahona*, nov. 2023, s. 117).
6. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 263; se även *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* (1997), s. 16–18.
7. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 49.
8. Johannes 15:4.
9. Matteus 23:23.
10. Är det intressant att notera arkeologiska likheter mellan forntida amerikanska kulturer och folk i Mormons bok? Det kan det vara. Är det till hjälp att genom olika personers redogörelser få kunskap om detaljer i Joseph Smiths översättning av Mormons bok? Det är det för en del. Men inget av det här utgör ett varaktigt vittnesbörd om att Mormons bok är Guds ord. För ett sådant behöver vi finna Frälsaren i Mormons bok, få höra hans röst tala till oss. När det en gång händer är det inte viktigt för oss var den forntida staden Zarahemla faktiskt låg eller hur urim och tummim såg ut. Sådant är grenar på ditt träd som kan beskäras vid behov, men trädet kommer att stå kvar.
11. Se Låran och förbunden 84:19–20.
12. Se Joy D. Jones, "För honom", *Liahona*, nov. 2018, s. 50–52.
13. Se 1 Moseboken 3:18.
14. President Russell M. Nelson har uppmanat oss "att ta ansvar för [vårt] eget vittnesbörd om Jesus Kristus och hans evangelium. Kämpa för det. Ge det näring så att det växer" ("Övervinn världen och finn ro", *Liahona*, nov. 2022, s. 97).
15. Se Kolosserbrevet 2:7.
16. Alma 30:3.
17. Se Alma 30:12–16, 31.
18. Alma 30:18.
19. Det är intressant att Korihors argument inte alls var övertygande bland de nyomvända lamaniterna, Ammons folk (se Alma 30:19–20), som följde Kristus men inte till följd av sina fäders traditioner.
I motsats till detta berättar Mormons bok också om en generation unga människor som tog avstånd från Herrens kyrka eftersom de "inte [trodde] på sina fäders tradition" (se Mosiah 26:1–4). Det är bra för familjer att etablera rättfärdiga traditioner. Men det är precis lika viktigt för familjer att tydligt förstå *varför* dessa traditioner finns. Varför ber vi varje morgon och kväll? Varför studerar vi skrifterna som familj? Varför har vi hemafton varje vecka, familjeaktiviteter och tjänandeprojekt, och så vidare? Om våra barn förstår hur de här traditionerna för oss närmare vår himmelske Fader och Jesus Kristus blir de mer benägna att upprätthålla dem – och förbättra dem – i sina egna familjer.
20. Alma 32:21. Tron är kraftfull, inte på grund av vad den *vet* utan på grund av vad den *gör*.
21. Se Hebreerbrevet 10:23.
22. Alma 32:37, 41–43.





Äldste Takashi Wada
i de sjuttios kvorum

Kristi ord och den Helige Anden leder oss till sanningen

Kunskapen om den här fantastiska planen hjälper oss veta att vi är Guds barn och kan bli som han.

Gud är vår Fader i himlen.¹ Vi är hans andebarn, och vi är skapade i hans avbild.² Därför har vi var och en, som barn till Gud, en gudomlig potential att bli som han.

Vi bodde hos Gud som andar innan vi kom till den här jorden.³ Vår himmelske Fader, som vår andeförälder, älskar oss, önskar det bästa för oss och har förberett en plan för att vi ska kunna få hans största välsignelser, det vill säga odödlighet och evigt liv.⁴ Enligt planen skulle vi, som andebarn, få handlingsfriheten att välja hans plan.⁵ Genom att komma till jorden skulle vi lämna Guds närhet, glömma vårt förjordiska liv, få en kropp av kött och ben, få egna erfarenheter och utveckla tro.⁶ Med våra kroppar av kött och ben skulle vi, som naturliga människor, falla för frestelser, bli orena och avlägsnas från Gud, och inte kunna återvända till hans heliga närhet. Tack vare vår himmelske Faders oändliga kärlek till oss sände han sin förstfödde Son Jesus Kristus att bli vår Frälsare. Genom sitt offer, försoningen, gjorde Jesus Kristus det möjligt för oss att återlösas från våra synder och uppstå och få ta emot evigt liv.⁷

Jag är otroligt tacksam för dessa härliga sanningar – de vi kallar Faderns frälsningsplan, hans barmhärtighetsplan, eller hans stora lycksalighetsplan. Insikten om dessa viktiga sanningar har hjälpt mig förstå min sanna identitet och de stora välsignelser – upphöjelse och evigt liv – som Gud har berett för oss. Profeten Nephi lärde oss hur: ”Mätta er med Kristi ord, för se,

Kristi ord ska tillkännage för er allt ni bör göra.”⁸ Han tillade: ”Om ni går in på den vägen och tar emot den Helige Anden så visar han er allt vad ni bör göra.”⁹ I dag vill jag berätta hur Kristi ord och den Helige Anden hjälpte mig att hitta dessa viktiga sanningar som gav frid i mina tonår.¹⁰

Kristi ord ska tillkännage för er allt ni bör göra

Precis som Nephi sa i den första versen i 1 Nephi föddes jag också ”av goda föräldrar”.¹¹ Jag växte upp i Nagano i Japan, i ett hem där ärlighet, flit och ödmjukhet starkt uppmuntrades

och man noga följde de gamla traditionerna. Min far var en mycket religiös man. Jag såg honom be framför shinto- och buddhistaltarna varje morgon och varje kväll. Trots att jag inte hade en aning om vem han bad till och vad han bad om, trodde jag att någon sorts osynlig makt eller Gud skulle vara ”mäktig att frälsa” eller hjälpa oss om vi bad uppriktigt.¹²

Som andra tonåringar upplevde jag många svårigheter. Det var kämpigt, och jag tyckte att livet var orättvist och hade många berg och dalar. Jag kände mig vilsen, eftersom jag inte hade en känsla av riktning i livet. Livet verkade så flyktigt eftersom det skulle ta slut när jag dog. Livet utan vetskap om frälsningsplanen var förvirrande.

Strax efter att jag börjat lära mig engelska i högstadiet fick alla eleverna i vår skola ett exemplar av Nya testamentet.¹³ Trots att vi nätt och jämt hade börjat lära oss engelska sa vår lärare att vi borde lära oss engelska genom att läsa det. Jag slog upp det och gick igenom innehållet. Orden i Nya testamentet var extremt svåra, tyckte jag. Orden på japanska var lika svåra. Men jag drogs till en lista över rubriker och själens frågor som hade lagts in precis före den bibliska texten i den här gideonitbibeln – frågor om



Franska Polynesien.



England.

att känna sig ensam, sakna självförtroende, vara förvirrad, ställas inför livets prövningar, och så vidare. Varje punkt på listan följdes av en hänvisning till verser och sidor i Nya testamentet. Jag drogs särskilt till rubriken "När du är utmattad". Hänvisningen fick mig att slå upp Matteus 11:28–30, där Jesus sa till sina lärjungar:

"Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila.

Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar,

för mitt ok är mildt och min börda är lätt."

Det var den första gången jag minns att jag läste Kristi ord. Även om jag inte förstod alla ord han sa, tröstade de mig, lyfte min själ och gav mig hopp. Ju mer jag läste hans ord, desto mer kände jag att jag borde pröva hans ords kraft.¹⁴ Jag hade aldrig känt som jag gjorde den dagen. Jag kände att jag var älskad. Jag kände att Jesus Kristus var någon jag kände.

När jag fortsatte studera kändes det som att han talade direkt till mig när han sa: "Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, för de ska bli mättade."¹⁵

Hans ord fyllde mitt hjärta, även om jag inte riktigt kunde beskriva mina känslor just då. Trots att Jesus Kristus hade levt för många århundraden sedan i ett land jag inte var bekant med, trodde jag att jag kunde lita på hans ord av hela mitt hjärta. Jag hoppades att jag någon dag i framtiden skulle få veta mer om Jesus Kristus.

Den Helige Anden ska visa er allt vad ni bör göra

Den dagen kom bara några år senare. Jag träffade mycket hängivna unga heltidsmissionärer för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Och snart träffade jag en liten grupp vänliga, glada sista dagars heliga som strävade efter att följa Jesus Kristus. Trots att det tog ett tag innan jag helt litade på dem, kom jag att i det återställda evangeliet se det jag hade längtat efter när jag studerade Nya testamentet – Jesu Kristi ord och det hopp och den frid som kommer av dem.

En särskilt helig upplevelse var när missionärerna lärde mig att be. Jag lärde mig att vi ska tilltala Gud vid namn. När vi ber ska vi tala ur hjärtat, uttrycka vår tacksamhet och dela med oss av våra förhoppningar och önskningar.¹⁶ När vi har sagt allt

vi vill säga avslutar vi vår bön med att säga "i Jesu Kristi namn, amen". Vi gör det eftersom Jesus befälde oss att be i hans namn.¹⁷ Att be till min himmelske Fader hjälpte mig att veta vem han är och vilken min relation till honom är – att jag är hans älskade andeson. Jag fick veta att eftersom min himmelske Fader känner och älskar mig talar han till mig personligen, på ett unikt sätt och på sätt jag förstår genom den Helige Anden.¹⁸

Det fanns en tid då jag inte riktigt kunde känna igen den Helige Anden. Jag missförstod genom att tänka att allt jag behövde göra var att följa bönen steg, så skulle något dramatiskt ske. En dag under en lektion med missionärerna gick jag ut för att ta en paus. Jag var fortfarande förvirrad över vad jag skulle göra med livet om Jesu Kristi återställda evangelium verkligen var sant.

När jag just skulle återvända till det rum där missionärerna väntade på mig hörde jag den enes röst. Jag hörde mitt eget namn. I stället för att öppna dörren lyssnade jag på rösten på andra sidan dörren. Jag tappade hakan. De bad helt enkelt till vår himmelske Fader. Den som uttalade bönen väddade till Gud om att han skulle höra min bön. Även om hans japanska inte var flytande, mjuknade mitt hjärta av att höra hans uppriktiga bön.¹⁹ Jag undrade varför de brydde sig så mycket om mig. Sedan insåg jag att deras bön för mig var en återspeglning av min himmelske Faders och Frälsarens kärlek till mig. Den kärleken gav mig hopp, och efteråt frågade jag Gud i tro och med ärligt uppsåt. När jag gjorde det fick jag en glädjefylld och fridfull känsla av att jag faktiskt var ett Guds barn och att jag hade en gudomlig potential och bestämelse. Frälsningsplanen sjönk djupt in i mitt hjärta.²⁰

President Russell M. Nelson har sagt: "Sättet ni tänker om vilka ni verkligen är [påverkar] ... varje beslut ni någonsin fattar."²¹ Det är så sant för mig. Beslutet att följa Frälsaren Jesus Kristus genom att döpas och ta emot den Helige Andens gåva välsignade mig mer än jag någonsin kunnat tänka mig. När vi ingår dopförbundet med Gud lovar vi att vi är villiga att ta på

oss Jesu Kristi namn, hålla Guds bud och tjäna honom i resten av våra liv.²² Vår himmelske Fader lovar oss i sin tur att vi alltid kan ha hans Ande hos oss – fortlöpande vägledning från den Helige Anden.

Jag uppmanar er att ha tro på Nephis budskap till oss – att Kristi ord och den Helige Anden leder er till ”allt vad ni bör göra”.²³ Allt! Det är en fantastisk gåva från Gud.

Bröder och systrar, jag är tacksam för vår himmelske Faders frälsningsplan. Eftersom han älskar oss förberedde han vägen för att vi ska kunna återvända till hans närvaro genom hans enfödde Son Jesus Kristus. Kunskapen om den här fantastiska planen hjälper oss veta att vi är Guds barn och kan bli som han. Jag är tacksam för den här viktiga sanningen. Jag vittnar för

er att Jesu Kristi ord och den Helige Anden leder oss till evigt liv. Jag vet att det här är sant. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Apostlagärningarna 17:29; Romarbrevet 8:16; Hebreerbrevet 12:9; Läran och förbunden 76:24.
2. Se 1 Moseboken 1:26–27; Mose 2:27.
3. Se Jeremia 1:5; Läran och förbunden 93:23; Abraham 3:22–23.
4. Se Läran och förbunden 14:7; Mose 1:39; Abraham 3:24–27.
5. Se 2 Nephi 2:27; Mose 7:32.
6. Se Abraham 3:25.
7. Se 1 Petrusbrevet 1:19–20; Uppenbarelseboken 13:8; Mose 4:2; Abraham 3:27; *Predika mitt evangelium: Vägledning för att sprida Jesu Kristi evangelium* (2023), s. 50; *Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 1.1, Evangeliebiblioteket.
8. 2 Nephi 32:3.
9. 2 Nephi 32:5.
10. ”Lär visdom i din ungdom” (Alma 37:35).
11. 1 Nephi 1:1.

12. Alma 34:18; se även v. 17.
13. Gideonbibeln.
14. Se Alma 31:5.
15. Matteus 5:6.
16. Se ”Hur man ber”, <https://www.komtillkristus.org/vad-vi-tror-pa/komma-narmare-gud/hur-man-ber>.
17. Se 3 Nephi 18:19–20.
18. Se Camille N. Johnson, ”The Savior Speaks to us Personally, Uniquely, and in Ways We Will Understand”, *Inspiration* (blogg), 15 juni 2022, ChurchofJesusChrist.org.
19. Se 1 Nephi 2:16; lägg märke till hur Nephis hjärta mjuknade efter att han ropat till Gud.
20. Se 1 Kungaboken 19:11–12 – kände den svaga susningen inombords som nådde ut till mitt sinne och hjärta; 1 Nephi 2:16 – hur Gud uppmjukade Nephis hjärta när han bad; Enos 1:3 – de heligas glädje (evangeliet) sjönk djupt in i mitt hjärta; Moroni 10:4 – be med ärligt uppsåt.
21. Russell M. Nelson, ”Val för evigheten” (världsomfattande andakt för unga vuxna, 15 maj 2022), Evangeliebiblioteket.
22. Se 2 Nephi 31:13–14; Mosiah 18:10, 13; Läran och förbunden 20:37.
23. 2 Nephi 32:3; se även v. 5.





Äldste Ronald A. Rasband
i de tolv apostlarnas kvorum

"Se, jag är det ljus som ni ska hålla upp"

Vi håller upp Herrens ljus när vi håller fast vid våra förbund och när vi stöder vår levande profet.

Till de många vittnesbörden under den här konferensen lägger jag mitt apostoliska vittnesbörd att Jesus Kristus är Guds Son, vår Herre och Frälsare, Återlösaren för alla vår Faders barn. Genom sin försoning gjorde Jesus Kristus det möjligt för oss, om vi är värdiga, att återvända till vår himmelske Faders närhet och vara tillsammans med vår familj för evigt.

Frälsaren är inte frånvarande under vår jordiska resa. Under de senaste två dagarna har vi hört honom tala genom sina utvalda ledare för att vi ska komma närmare honom.¹ Gång på gång stöder han oss med sin rena kärlek och barmhärtighet när vi ställs inför livets drama. Nephi skrev: "Min Gud har varit mitt stöd. Han har lett mig genom mina lidanden ... Han har fyllt mig med sin kärlek."²

Den kärleken är uppenbar när vi stöder varandra i hans verk.

Vi understöder vår levande profet vid generalkonferensen, och första presidentskapet, de tolv apostlarnas kvorum, generalauktoriteter och kyrkans ämbetsmän. Att stödja innebär att *hålla upp* någon, att ge honom vår uppmärksamhet, att hedra hennes förtroende, att agera på personens ord.³ De talar med inspiration från Herren. De förstår de aktuella problemen, samhällets moraliska förfall och motståndarens tilltagande försök att omintetgöra Faderns plan. När vi *håller upp* handen ger vi vårt stöd, inte bara för stunden utan också i våra dagliga liv.

Att stödja innebär att *hålla upp* våra stavspremier och biskopar, kvorum- och organisationsledare,

lärare och även lägerledarna i våra församlingar och stavar. I vår omedelbara närhet *håller vi upp* våra hustrur och män, barn, föräldrar, släktingar och grannar. När vi *håller upp* varandra säger vi: "Jag är här för dig, inte bara för att *hålla upp* dina armar och händer när de 'hänger ner'⁴ utan för att vara till tröst och styrka vid din sida."

Hela tanken med att *hålla upp* har sina rötter i skrifterna. Vid Mormons vatten ingick de nydöpta medlemmarna i kyrkan förbund att "bära varandras bördor så att de kan bli lätta ... [att] trösta dem som står i behov av tröst och stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt".⁵

Till nephiterna sa Jesus: "*Håll därför upp* ert ljus så att det lyser för världen. *Se, jag är det ljus som ni ska hålla upp.*"⁶ Vi *håller upp* Herrens ljus när vi håller fast vid våra förbund och när vi stöder vår käre levande profet när han talar Guds ord.

President Russell M. Nelson sa, när han verkade i de tolv apostlarnas kvorum: "Att stödja profeter är ett personligt åtagande att vi tänker göra allt för att uppehålla deras profetiska prioriter." ⁷

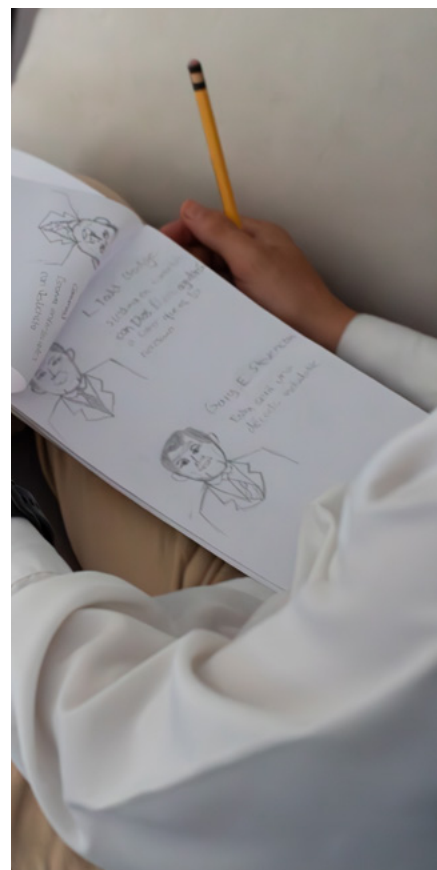
Att *hålla upp* profeten är ett heligt arbete. Vi sitter inte bara tysta utan försvarar honom aktivt, följer hans råd, undervisar om hans ord och ber för honom.

Kung Benjamin i Mormons bok sa till folket: "Jag är liksom ni själva underkastad alla slags skröpligheter till kropp och sinne. Ändå har jag valts ... genom Herrens hand ... och

har skyddats och bevarats av hans ojämförliga makt för att tjäna er med all kraft, sinne och styrka som Herren har förunnat mig."⁸

På samma sätt, som 100-åring, har president Nelson skyddats och bevarats av Herren. President Harold B. Lee, som då var medlem i första presidentskapet, citerade Mose när han stod på toppen av berget vid Refidim. "Kyrkans presidents händer kan bli trötta", sa han. "De kanske vill sjunka ned ibland på grund av hans tunga ansvar. Men när vi håller upp hans händer och när vi leder under hans direktiv, vid hans sida, kommer helvetets portar inte att besegra er och Israel."⁹ Er och vår trygghet beror på huruvida vi följer dem som Herren har satt att presidera över hans kyrka ... Han vet vilka han vill ha till att presidera över sin kyrka och han gör inga misstag."¹⁰

President Nelson har nytta av alla år han har tjänat Herren. Hans mognad, breda erfarenhet, visdom och regelbundna mottagande av uppenbarelser är särskilt lämpade för vår tid.¹¹ Han



Guatemala.



Fiji.

har sagt: "Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga förbereder världen för dagen när jorden 'ska vara full av Herrens kunskap' (Jesaja 11:9). Det här verket får styrka av ett gudomligt tillkännagivande som gjordes för 200 år sedan. Det bestod av endast sju ord: 'Denne är min älskade Son. Hör honom!' (se Joseph Smith – Historien 1:17)."¹²

President Nelson har också sagt: "Det har aldrig funnits en tid i världshistorien då kunskapen om vår Frälsare har varit viktigare för oss personligen och mer relevant för *varje mänsklig själ*. Föreställ er hur snabbt de förödande konflikterna i hela världen – och i våra egna liv – skulle kunna lösas om vi alla valde att följa Jesus Kristus och vägledas av hans lärdomar."¹³

Bröder och systrar, vi behöver lyfta mer och knota mindre, mer upprätt-hålla Herrens ord, hans vägar och hans profet, som har sagt: "En av våra största utmaningar i dag är att skilja mellan

Guds sanningar och Satans förfalskningar. Det är därför Herren uppmanar oss att 'alltid [be] ... så att [vi] kan besegra Satan och ... *undkomma Satans tjänares händer*, som stöder [motståndarens] verk' [Läran och förbunden 10:5; betoning tillagd]."¹⁴

I april i år hade syster Rasband och jag äran att tillsammans med vår älskade profet och syster Nelson närvara vid återinvigningen av Manti tempel i Utah.

President Nelson överraskade alla när han kom in i rummet. Bara några få av oss visste att han skulle komma. I hans närhet kände jag genast den ljusa och profetiska mantel han bär. De glada ansiktsuttrycken hos dem som personligen såg profeten kommer att stanna kvar hos mig för alltid.

I återinvigningsbönen vädjade president Nelson till Herren om att hans heliga hus i princip skulle *hålla upp* alla som kom in i templet "så att de kan ta emot heliga välsignelser och förbli värdiga och trofasta mot sina förbund ... så att detta kan vara ett fridens hus, ett tröstens hus och ett hus för personlig uppenbarelse för alla som värdigt går in genom dessa dörrar."¹⁵

Vi behöver alla lyftas upp av Herren med frid, tröst och framför allt med personlig uppenbarelse för att motverka den rädsla, det mörker och de stridigheter som omger världen.¹⁶

Före mötet stod vi ute i solen med president och syster Nelson och tittade ut över den vackra omgivningen. President Nelson har starka släktband till området. Åtta av hans anfäder bosatte sig i dalarna runt templet, liksom några av mina gjorde. Min morfars far Andrew Anderson var med i de första pionjärens byggarlag som arbetade i elva år för att färdigställa Manti tempel, det tredje templet i Klippiga bergen.¹⁷

När vi stod där med president Nelson fick vi möjlighet att *hålla upp* och stödja Guds profet medan vi firade återinvigningen av Herrens heliga hus. Det var en dag jag aldrig ska glömma.

"Vi bygger tempel för att ära Herren", sa president Nelson den högtidliga dagen. "De byggs för tillbedjan och inte för att briljera. Vi ingår heliga

förbund av evig betydelse innanför dessa heliga väggar."¹⁸ Vi samlar Israel.

President Nelson och profeterna före honom har vaggat de heliga templen i sina armar. I dag har vi runt om i världen 350 heliga Herrens hus som är i verksamhet, tillkännagivna eller under uppförande. Som profet har president Nelson sedan 2018 tillkännaggett 168 tempel.¹⁹

"I vår tid", har han sagt, "ska en hel, fullständig och fullkomlig förening av alla tidsutdelningar, nycklar och krafter äga rum (se Läran och förbunden 128:18). För dessa heliga syften finns nu heliga tempel på många platser över hela jorden. Jag betonar återigen att uppförandet av dessa tempel kanske inte förändrar era liv, men er tid i templet gör säkerligen det."²⁰

"Frälsaren och hans lära är själva hjärtat i templet", säger presidenten. "Allt som lärs ut i templet, genom undervisning och genom Anden, ökar vår kunskap om Jesus Kristus. Hans grundläggande förrättningar knyter oss till honom genom heliga prästdömsförbund. När vi sedan håller våra förbund ger han oss *sin* helande och stärkande kraft."²¹

"Alla som tillber Gud i templet", har president Nelson sagt, "får Guds kraft och änglar som har 'befallning om dem' [Läran och förbunden 109:22]. Hur mycket ökar ditt självförtroende av att veta att du, som tempelbegåvad kvinna eller man [eller tempelbesökande ungdom] som beväpnats med Guds kraft, inte behöver hantera livet på egen hand? Vilket mod får du av att veta att änglar faktiskt kommer att hjälpa dig?"²²

Änglar som sträcker sig ut för att *hålla upp* beskrivs i skrifterna när Jesus Kristus ödmjukt knäböjde i Getsemane trädgård. Genom sitt lidande gav han en obegränsad försoning. "Där", har president Nelson sagt, "inträffade den största kärleksgärningen i hela den upptecknade historien ... Där i Getsemane led Herren 'alla människors smärta för att alla ... ska kunna omvända sig och komma till honom' [Läran och förbunden 18:11]."²³

"Ta den här bågaren ifrån mig!" vädjade Jesus Kristus. "Men ske inte min vilja, utan din."

Då visade sig en ängel från himlen för honom och gav honom kraft.”²⁴

Vi har änglar runt omkring oss i dag. President Nelson har sagt: ”I templet lär ni er hur ni kan dra undan slöjan mellan himmel och jord, hur ni kan be om att Guds änglar ska vara med er.”²⁵

Änglar för med sig ljus. Guds ljus. Till sina nephitiska apostlar sa Jesus: ”Se, jag är det ljus som ni ska hålla upp.”²⁶ När vi stöder vår profet vittnar vi om att han är kallad av vår Frälsare, som är ”världens ljus”.²⁷

Käre president Nelson, å Herrens kyrkas medlemmars och vänners vägnar över hela världen känner vi oss välsignade att hålla upp din undervisning, att hålla upp ditt exempel på kristuslikt leverne, och att hålla upp ditt brinnande vittnesbörd om vår Herre och Frälsare, allas vår Återlösare.

Jag bär mitt apostoliska vittnesbörd om att Jesus Kristus är ”världens ljus och liv”.²⁸ Må vi alla, som hans lärjungar, ”hålla upp” hans ljus. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Lärn och förbunden 1:38.
2. 2 Nephi 4:20–21.
3. Se Ronald A. Rasband, ”Ord spelar roll”, *Liahona*, maj 2024, s. 70–76.
4. Lärn och förbunden 81:5.
5. Mosiah 18:8–9.
6. 3 Nephi 18:24; betoning tillagd.
7. Russell M. Nelson, ”Att stödj profeterna”, *Liahona*, nov. 2014, s. 75.
8. Mosiah 2:11.
9. Se Lärn och förbunden 21:6; 81:5.
10. Harold B. Lee, Konferensrapport, 1970–1972, s. 58.
11. I ”Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet: Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet” står



det: "Vi förkunnar med glädje att den utlovade återställelsen fortskrider genom fortlöpande uppenbarelse. Jorden kommer aldrig igen att bli densamma, då Gud samlar allt till ett i Kristus (jfr Efesierbrevet 1:10)."

12. Russell M. Nelson, "Kyrkans framtid: Förbereda världen för Frälsarens andra ankomst", *Liahona*, april 2020, s. 6, 7.
13. Russell M. Nelson, "Ren sanning, ren lära och ren uppenbarelse", *Liahona*, nov. 2021, s. 6.
14. Russell M. Nelson, "Styrkan i andligt momentum", *Liahona*, maj 2022, s. 99.
15. "Dedicatory Prayer, Manti Utah Temple, 21 April 2024". ChurchofJesusChrist.org.
16. I Mormons bok försökte profeten Mormon trösta sin son Moroni i ett brev när Moroni var ensam och jagades av fiender. Han skrev: "Måtte Kristus lyfta dig, och må hans lidande och död ... finnas i ditt sinne för evigt" (Moroni 9:25).
17. Före invigningen av Manti tempel i Utah 1888 hade två andra tempel i Utah redan invigts: St. George tempel 1877 och Logans tempel 1884. Återställensens första tempel byggdes i Kirtland, Ohio och invigdes 1836. Storslagna andliga manifestationer åtföljde mötena och prästadömsnycklar återställdes av Mose, Elias och Elia så att tempeltjänsten och Israels insamling kunde komma igång på allvar.
Joseph Smith skrev: "Det var i sanning en pingstdag och en begåvning som länge ska ihågkommas, för ljudet ska gå ut från denna plats till hela världen, och händelserna denna dag ska föras vidare på den heliga historiens blad till alla släktled som pingstdagen, och denna dag ska räknas och firas som ett jubelår och en glädjens tid för den högste Gudens heliga" (Joseph Smith, Journal, 1835–1836, s. 189–190, josephsmithpapers.org; stavning, stor begynnelsebokstav och interpunktion moderniserad). Nauvoo tempel i Illinois invigdes officiellt i maj 1846, efter att större delen av de heliga hade övergett sina hem och sitt samhälle. Över 6 000 heliga ingick tempelförbund innan de flydde västerut. (Se Ämnen inom kyrkans historia, "Nauvoo Temple", Evangeliebiblioteket, med engelska som förvalt språk.)
18. Russell M. Nelson, i "President Nelson Rededicates Manti Utah Temple", 21 april 2024, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
19. Scott Taylor, "A by-the-numbers look at the 168 temples announced by President Nelson", *Church News*, 14 april 2024, thechurchnews.com.
20. Russell M. Nelson, "Kyrkans framtid", s. 9.
21. Russell M. Nelson, "Templet och din andliga grund", *Liahona*, nov. 2021, s. 94.
22. Russell M. Nelson, "Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva", *Liahona*, maj 2024, s. 121.
23. Se Russell M. Nelson, "Försoningen", *Nordstjärnan*, jan. 1997, s. 33.
24. Lukas 22:42–43.
25. Se Russell M. Nelson, "Templet och din andliga grund", s. 96.
26. 3 Nephi 18:24.
27. 3 Nephi 11:11.
28. 3 Nephi 11:11.



Äldste Quentin L. Cook
i de tolv apostlarnas kворum

Heliga skrifter – trons grundval

Vi får inte underskatta betydelsen av heliga skrifter för både omvändelse och fortsatt trofasthet i evangeliet.

Min hustru Mary och jag såg nyligen en T-shirt med en bild av en bok och ett budskap framtill som löd: "Böcker: den ursprungliga mobila enheten."

Jag tänkte på det här intressanta budskapet och hur viktiga alla sorters mobila enheter har blivit. Efter ytterligare funderingar insåg jag att inte en enda enhet, inte ens en som är utrustad med artificiell intelligens, blir någonsin lika viktig eller betydande som den andliga vägledning som kommer genom gudomlig uppenbarelse.

Vare sig de hålls i handen eller är digitala ger Bibeln och Mormons bok: Ännu ett testamente om Jesus Kristus andlig vägledning och undervisning från Jesus Kristus, världens Frälsare. Vi värdesätter dessa böcker för deras betydande roll i att dokumentera Guds

vägledning till forntida profeter och människor, och den vägledning de ger i våra egna liv.

I kombination med levande profeters lärdomar ger dessa heliga skrifter doktrinär vägledning till oss i dagens värld. Dessa skrifter har störst kraft när de ger undervisning, tillrättavisning,¹ hjälp och tröst åt enskilda individer och familjer som söker vägledning från Herren.

Skrifterna i kombination med andlig inspiration från den Helige Anden fortsätter att vara den primära källan som möjliggör omvändelsen av dem som har "förkrossat hjärta och botfärdig ande"² och som vill följa Jesus Kristus. Skrifterna bidrar till att bygga en grundval som kan stå emot motståndarens ständiga ansträngningar att undergräva tron.



Ecuador.

Nyomvända har varit till välsignelse för och utgjort kyrkans livsnerv under hela dess historia. Ett exempel ligger mig särskilt varmt om hjärtat. När jag var en ung biskop undervisade två fantastiska systermissionärer³ William Edward Mussmans familj. Fadern, en mycket kompetent advokat, var bolagsjurist för ett stort företag. Hans hängivna hustru Janet hjälpte familjen att sträva efter ett mer kristuslikt liv.

Deras enastående son och dotter,⁴ båda några och tjugo år gamla, fick också undervisning. Alla fyra hade fått lektionerna och gick i kyrkan. Systermissionärerna hade lagt vikt vid att läsa Mormons bok och att be om att få ett vittnesbörd om denna heliga skrift. Anmärkningsvärt nog läste familjen hela Mormons bok, med en bön i hjärtat, på kort tid.

Stavsmissionärerna, som båda var tidigare hjälpföreningspresidenter, följde med dem till sakramentsmötena.⁵

När familjen närmade sig dopet fick de en stor mängd litteratur som kritiserade kyrkan. Det här var före internet, men materialet fyllde en stor kartong.

Systermissionärerna bjöd in mig som nyligen kallad 34-årig biskop för att hjälpa till att besvara de uppkomna frågorna. När vi samlades i vardagsrummet stod den stora kartongen med broschyrer som var kritiska mot kyrkan mitt i rummet. Jag hade bett för att kunna hantera den här uppgiften. Under inledningsbönen viskade Anden till mig: "Han vet redan att det är sant." Det var viktigt. Systrarna var av den uppfattningen att resten av familjen redan hade ett vittnesbörd. De var osäkra vad gällde fadern.

Jag sa omedelbart till honom att Anden hade sagt till mig att han redan hade ett vittnesbörd. "Var det sant?" Han såg ingående på mig och sa att Anden hade bekräftat för honom att Mormons bok och kyrkan var sann.

Jag frågade då om det var nödvändigt att gå igenom broschyrerna, om de redan hade fått en andlig bekräftelse?

Fadern svarade att det inte var nödvändigt. Resten av familjen instämde i hans svar.

Han sa att han dock hade en viktig fråga: En orsak till att de hade fått så mycket litteratur som motsatte sig kyrkan var för att de var medlemmar i en annan kyrka. Dessutom hade han lovat en stor summa till ett nytt kapellbygge åt den kyrkan. Han berättade att systermissionärerna hade undervisat honom om vikten av tionde, vilket han tacksamt accepterade, men han undrade om det var fel att också hedra det löfte han redan hade gett. Jag försäkrade honom om att den utlovade betalningen skulle vara både hedervärd och lämplig.

Hela familjen döptes. Ett år senare beseglades de som familj i Oaklands tempel i Kalifornien. Jag hade förmånen att få vara där. Sonen läste

juridik, tog advokatexamen i Kalifornien och utförde omedelbart därefter en trofast mission i Japan. Jag har under årens gång sett deras efterföljande generationer förbli trofasta mot evangeliet. Jag fick förmånen att utföra beseglingen för ett av barnbarnen.

Omvändelserna som sker i våra dagar är lika enastående. I juni i år fick Andy Reid, huvudtränare för Kansas City Chiefs, och jag, tillsammans med andra⁶ som representerade vår tro och andra trosuppfattningar, tala på ett interreligiöst evenemang i Riverside Church i New York City. Tränare Reid talade om att få en andra chans och att acceptera uppmaningar och möjligheter,⁷ vilket är vad Jesu Kristi evangelium handlar om. Nästa morgon



Paret Mussman med sin son, svärdotter och dotter.

deltog vi tillsammans med våra fruar Tammy Reid och Mary, i sakramentsmötet i Manhattans andra församling. Det var en andlig gudstjänst. Där var många nyomvända i församlingen. Fem nyligen döpta medlemmar – fyra män och en ung man – fanns bland de bärare av aronska prästadömet som delade ut sakramentet. Jag är glad att kunna berätta att en liknande tillströmning av nya medlemmar sker i hela kyrkan.⁸

Vi är tacksamma för den märkbara ökningen av dem som följer heliga uppmaningar, förändrar sina liv och omfamnar möjligheten att följa Jesus Kristus. De går in på förbundsstigen genom tro, omvändelse, dop och konfirmation enligt läran i Bibeln och Mormons bok.

Vi får inte underskatta betydelsen av heliga skrifter för både omvändelse och fortsatt trofasthet i evangeliet. De forntida profeterna som Mormons bok berättar om, kände till Jesu Kristi mission och undervisade om hans evangelium. Mormons bok hjälper oss att komma närmare Gud när vi lär oss, förstår och tillämpar dess undervisning.⁹ Profeten Joseph Smith lärde att "en människa kommer närmare Gud genom att följa [bokens] lärosatser än genom någon annan bok".¹⁰

För att veta att Mormons bok är Guds ord behöver vi läsa, begrunda och be om den, och sedan handla efter dess lärosatser.¹¹ Profeten Moroni lovade att Gud ska uppenbara sanningen om boken för oss när vi ber med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus.¹² Studier av Mormons bok är nödvändiga för varaktig omvändelse.

När vi begrundar förhållandet mellan Bibeln och Mormons bok som mobila enheter skulle vi kunna ställa oss en fråga. Hur användbara och kompletterande tror du att två böcker skulle vara om Herren förkunnade att de skulle "sättas ihop" och "bli ett i din hand"? Det var precis vad Herren sa om "Juda stav" – Bibeln – och "Josefs stav" – Mormons bok.¹³

I många betydande avseenden innehåller Mormons bok grundläggande lärdomar som förstärker och bygger på

Bibeln. Läran om Jesu Kristi försoning är ett djupgående exempel.

Bibeln ger en korrekt redogörelse för Jesu Kristi jordiska verksamhet, inte minst hans död och uppståndelse. Mormons bok är tydligare vad gäller Jesu Kristi försoning,¹⁴ något som profeterna förklarade ingående före hans död.

Kapitelöverskriften till Alma kapitel 42 avspeglar den doktrinära betydelsen av Jesu Kristi försoning.

Det står: "Dödligheten är en provotid för att människan ska kunna omvända sig och tjäna Gud – Fallet medförde timlig och andlig död för hela människosläktet – Återlösning kommer genom omvändelse – Gud själv sonar världens synder – Barmhärtigheten är till för dem som omvänder sig – Alla andra underkastas Guds rättvisa – Barmhärtigheten kommer tack vare försoningen – Endast de sant ångerfulla blir frälsta."

President Russell M. Nelson har sagt: "Jag lovar att om ni under bön studerar Mormons bok *varje dag* fattar ni bättre beslut – *varje dag*." Han lovar också att om "ni dagligen fördjupar er i Mormons bok, så ska ni få skydd mot dagens ondska".¹⁵

Som jag nämnde gjorde tanken på boken som den ursprungliga mobila enheten intryck på mig. Men jag erkänner den otroliga betydelsen av internet i världen i dag. En modern mobil enhet kan ge information som historiskt sett har fyllt ett stort bibliotek. Vi är tacksamma för att leva i en tid som denna. Jag är särskilt tacksam för att det gör att heliga böcker och kyrkans material är tillgängliga digitalt. Internet är ett kraftfullt verktyg för evangeliestudier.¹⁶ I dag delar många människor med sig av skriftställen till vänner genom tekniken. Appen Mormons bok är till exempel ett underbart sätt att introducera Mormons bok för vänner och kan enkelt delas på ett normalt och naturligt sätt var du än befinner dig.

Internet ger oss många välsignelser, men i likhet med de tidigare nämnda broschyrerna som var kritiska mot kyrkan har det tyvärr också använts för att skapa tvivel och undergräva tron

på dyrbara evangelieprinciper. Detta kan vara en del av den "dagens ondska" som president Nelson nämnde.

Motståndaren och de som hjälper honom, medvetet eller omedvetet, har på internet skapat motsvarigheten till kartongen jag nämnde tidigare, som var full av material som kritiserade kyrkan och ämnade föra människor bort från Guds sanning.

Problemen som tagits upp för att skapa tvivel genom åren har varit märkligt lika varandra. Detta gäller särskilt när man jämför vår tid med 1960-talet, då jag var i 20-årsåldern.¹⁷

Skrifterna lär oss att använda gott omdöme och vara visa i allt. Internet kan användas på ett positivt sätt eller ett destruktivt sätt.

Både de som varit medlemmar länge och de som nyss börjat studera evangeliet behöver medvetet välja vad de ska se på. Dröj inte kvar vid omoraliskt, oärligt eller orättfärdigt material. Om du gör det kan algoritmerna leda dig längs en väg som förstör tron och skadar din eviga utveckling. Du kan påverkas både positivt och negativt. Sök rättfärdighet och undvik mörka kaninhål på internet och domedagsskrollande.¹⁸ Fyll ditt liv med positiva, rättfärdiga tankegångar, var glad, ha roligt, men undvik dumdristighet. Det finns en skillnad. Den trettonde trosartikeln är en fantastisk vägvisare. Mest av allt, fördjupa dig regelbundet i Mormons bok, vilket för in Anden i ditt liv och hjälper dig att skilja mellan sant och falskt.

Mitt råd till dem som på något sätt har avvikit från förbundsstigen är att gå tillbaka till de heliga skrifterna, profetisk vägledning, religionsutövning i hemmet och trons musik. Varje själ är dyrbar för Herren.¹⁹ Vi behöver dig! Herren behöver dig och du behöver honom! Du kommer alltid att vara välkommen. Under mina många år i kyrkans tjänst har jag värnat om de underbara människor som återvänt till förbundsstigen och sedan tjänat och välsignat alla sina närstående eller dem som de kommit i kontakt med.

De heliga skrifterna och levande profeter är ett huvudsakligt sätt för en kärleksfull himmelske Fader att

tillgängliggöra sin lycksalighetsplan för alla sina barn.

Jag bär mitt fasta vittnesbörd om Jesu Kristi gudomlighet och att hans försoning är verklig, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se 2 Timoteusbrevet 3:16.
2. Se *Predika mitt evangelium: Vägledning för att sprida Jesu Kristi evangelium* (2023), s. 28; se även 2 Nephi 2:7; 3 Nephi 12:19; Lärar och förbunden 20:37; Ezra Taft Benson, "En mäktig förändring i våra hjärtan", *Nordstjärnan*, mars 1990, s. 2–7.
3. Systermissionärerna var syster Beverly Bridge och syster Cheryl Morgan.
4. Sonen William E. Mussman III hade tagit examen från Stanford och bedrev juridikstudier vid University of California i San Francisco. Hans syster Ann C. Mussman gick på Stanford University.
5. Stavsmisionärerna var syster Eleanor Mehr och syster Louise Johnson.
6. The New York Latter-day Saint Professional Association (NYLDSPA) hedrade pastor A. R. Bernard och tränaren Andrew "Andy" W. Reid i den historiska interreligiösa kyrkan Riverside Church på Manhattan. Ledare från vår kyrka och många andra trosuppfattningar närvarade också,
- däribland hedersgästen rabbi Joseph Potasnik.
7. Se Tad Walch, "How Andy Reid's Beliefs in Jesus Christ and a Second Chance for Michael Vick Guide the Kansas City Chiefs", *Deseret News*, 3 juli, 2024, [deseret.com](https://www.deseret.com).
8. Över 198 000 nyomvända har döpts mellan den 1 januari 2024 och den 30 augusti 2024 (information från missionärsavdelningen).
9. I kapitel 5 i *Predika mitt evangelium* beskrivs varför Mormons bok är vår religions slutsten.
10. Inledningen till Mormons bok.
11. Profeten Joseph Smith vittnade om att en människa kommer närmare Gud genom att följa lärosatserna i Mormons bok än genom någon annan bok (se Inledning till Mormons bok).
12. Se Moroni 10:4.
13. Se Hesekiel 37:15–17; 2 Nephi 3:12.
14. Ordet *försoning* i betydelsen Jesu Kristi försoning, nämns bara en gång i Nya testamentet (se Romarbrevet 5:11). I Mormons bok nämns ordet *försoning* 24 gånger. 2 Nephi 2:10 beskriver "den lycka" som kommer genom försoningen (se även innehållsförteckningen till Mormons bok på engelska; "Jesus Christ, Atonement through").
15. Russell M. Nelson, "Mormons bok: Hur skulle ditt liv vara utan den?" *Liahona*, nov. 2017, s. 62–63.

16. Tänk bara på hur välsignade vi är varje vecka när vi studerar *Kom och följ mig* på nätet.
17. En del av dessa påståenden är helt enkelt osanna. Några tar historiska fakta helt ur sitt sammanhang. Några förespråkar sociala frågor som är oförenliga med både Bibeln och Mormons bok. Några gäller frågor som Herren ännu inte har gett uppenbarelse om.
18. Att domedagsskrolla är att vanemässigt och tvångsmässigt söka efter negativa eller deprimerande nyheter på sociala medier eller i nyhetsflöden (se *Merriam-Webster.com Dictionary*, "doomscroll").
19. Kyrkan har upplevt en betydande tillväxt och ökad närvaro de senaste åren. De procent som lämnar kyrkan är lägre än tidigare, men vi behöver varje medlem.



Genom att skanna den här koden kommer du till Mormons bok-appen, som är ett underbart sätt att introducera vänner till Mormons bok.





Äldste Rubén V. Alliaud
i de sjuttios kvorum

Söner och döttrar till Gud

Vi tror verkligen att vi alla är Guds bokstavliga barn, och att vi därför har potentialen att bli som han.

I dag vill jag tala om en av de mest glädjefyllda, härliga och kraftfulla evangeliesanningar som Gud har upp-
enbarat. Samtidigt är det ironiskt nog en som vi har kritiserats för. En upplevelse jag hade för ett antal år sedan fördjupade grundligt min uppskattning för den här evangeliesanningen.

Som representant för kyrkan inbjöds jag en gång till en religiös konferens där det tillkännagavs att från och med då skulle man erkänna alla dop som utförts av nästan alla andra kristna kyrkor som giltiga, så länge förrättningen utfördes med vatten och i Faderns, i Sonens och i den Helige Andens namn. Sedan förklarade man att detta inte skulle gälla dop som utförts i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Efter konferensen hade jag möjlighet att gräva djupare i anledningarna till detta undantag med den ledare som gjort tillkännagivandet. Vi hade ett underbart och insiktsfullt samtal.

Kort sagt förklarade han för mig att detta undantag framför allt hade att göra med vår särskilda syn på Gudomen, som andra kristna kyrkor ofta kallar Treenigheten. Jag uttryckte min uppskattning för att han tog sig tid att förklara för mig vad han trodde på och hans kyrkas riktlinjer. Efter samtalet kramades vi och tog sedan farväl.

När jag senare tänkte över vår diskussion, förblev det som denne ledare sa om att sista dagars heliga inte förstår det han kallade "Treenighetens mysterium" i mitt sinne. Vad syftade han på? Ja, det hade att göra med hur vi ser på Guds natur. Vi tror att Gud

Fadern är "en upphöjd människa" med en förhårligad "kropp av kött och ben, lika påtaglig som en människas ... [och] även Sonen".¹ Och varje gång vi talar om Guds natur talar vi, på något sätt och på något vis, också om vår egen natur.²

Och det är inte bara sant eftersom vi alla har skapats "till [hans] avbild, lika [honom]",³ utan också eftersom,



Franska Polynesien.

som psalmisten noterade, Gud sa: "Ni är gudar ... ni alla är den Högstes [barn]".⁴ Detta är för oss en dyrbar lära, som vi nu fått tillbaka i och med Återställelsen. Kort sagt är det inte mer eller mindre än vad våra missionärer undervisar i den första lektionen, första stycket, första raden: "Gud är vår himmelske Fader; vi är hans barn."⁵

Du kanske säger: "Många människor tror att vi är Guds barn." Ja, det är sant, men deras syn på detta kanske skiljer sig lite åt från slutsatsen av den djupa innebörd som vi förkunnar. För sista dagars heliga är den här läran inte en metafor. Nej, vi tror verkligen att vi alla bokstavligen är Guds barn. Han är "våra andars Far",⁶ och tack vare det har vi potentialen att bli som han, vilket verkar vara ofattbart för vissa.

Det har nu gått mer än 200 år sedan den första synen slog upp Återställens portar. Vid den tidpunkten sökte Joseph Smith vägledning från himlen för att kunna veta vilken kyrka han skulle gå med i. Genom den uppenbarelse han fick den dagen⁷ och i uppenbarelser han senare fick⁸ erhöill profeten Joseph kunskap om Guds natur och vår relation med honom som hans barn.

Tack vare det förstår vi tydligare att vår himmelske Fader har undervisat om denna dyrbara lära från begynnelsen. Låt mig citera åtminstone två redogörelser i skrifterna som illustrerar detta.

Ni kanske minns Guds instruktioner till Mose som de upptecknats i Den kostbara pärlan.

Vi läser att "Gud talade till Mose och sa: 'Se, jag är Herren Gud den Allsmäktige och Oändlig är mitt namn.'" Med andra ord: Mose, *jag vill att du ska veta vem jag är*. Sedan tillade han: "Och se, *du är min son*." Senare sa han: "Och jag har ett uppdrag åt dig, *min son Mose*, och du är i min Enföddes avbild." Och sedan avslutade han med: "Och se, detta enda visar jag dig nu, *min son Mose*."⁹

Det ser ut som att Gud var fast besluten att lära Mose åtminstone en sak: "Du är mitt barn", vilket han upprepade åtminstone tre gånger. Han kunde inte ens nämna Moses namn



Ecuador.

utan att genast tillägga att Mose var hans son.

Men när Mose hade lämnats ensam kände han sig svag eftersom han inte längre var i Guds närvaro. Det var då Satan kom för att fresta honom. Ser ni ett mönster här? Det första han sa var: "Mose, du *människoson*, tillbe mig."¹⁰

I det här sammanhanget kan Satans krav på dyrkan ha varit endast en distraktion. En betydande frestelse för Mose i den svaga stunden var att bli förvirrad och tro att han bara var en "människoson", snarare än ett Guds barn.

"Och det begav sig att Mose såg på Satan och sa: 'Vem är du? För se, *jag är en Guds son*, i hans Enföddes avbild.'¹¹ Som tur var blev Mose inte förvirrad och lät sig inte bli distraherad. Han hade lärt sig vem han verkligen var.

Nästa berättelse finns i Matteus 4. De lärde har kallat detta "Jesu tre frestelser", som om Herren bara frestades

tre gånger, vilket naturligtvis inte är fallet.

Hundratals liter bläck har använts för att förklara meningen och innehållet i dessa tre frestelser. Som vi vet börjar kapitlet med att förklara att Jesus hade gått ut i öknen "[och] när han hade fastat i fyrtio dagar och fyrtio nätter blev han till slut hungrig".

Satans första frestelse verkade bara handla om att tillfredsställa Herrens fysiska behov. "Befall att de här stenarna blir bröd", utmanande han Frälsaren.

En andra lockelse kanske hade att göra med att fresta Gud: "Kasta dig ner! Det står ju skrivet: Han ska befalla sina änglar [angående] ... dig."

Slutligen handlade Satans sista frestelse om världslig ambition och härlighet. Efter att Jesus hade visats "världens alla riken ... [sa Satan] till honom: 'Allt detta ska jag ge dig, om du faller ner och tillber mig.'¹²

Egentligen kan Satans slutliga frestelse ha haft mindre att göra med dessa tre specifika provokationer och mer att göra med att fresta Jesus Kristus att ifrågasätta sin gudomliga natur. Åtminstone två gånger föregicks lockelsen av den utmanande anklagelsen från Satan: "Om du är Guds Son"¹³ – om du verkligen tror det, gör då det här eller det där.

Lägg märke till vad som hade hänt precis innan Jesus gick ut i öknen för att fasta och be: vi ser redogörelsen för Kristi dop. Och när han hade kommit upp ur vattnet kom det "en röst från himlen [som] sade: '*Han är min älskade Son*. I honom har jag min glädje.'¹⁴

Ser vi sambandet? Kan vi urskilja ett mönster här?

Det är inte att undra på att varje gång vi undervisas om vår gudomliga natur och bestämmelse, frestar fienden till all rättfärdighet oss att ifrågasätta dem.

Så annorlunda våra beslut skulle vara om vi verkligen visste vilka vi egentligen är.

Vi lever i en utmanande värld, en värld i ökat uppror,¹⁵ där hedervärda människor strävar efter att åtminstone betona vår mänskliga värdighet, medan vi tillhör en kyrka och omfamnar ett evangelium som lyfter vår syn och bjuder in oss i det gudomliga.

Jesu befallning att vara "fullkomliga, så som [vår] himmelske Far är fullkomlig"¹⁶ utgör en tydlig spegling av hans höga förväntningar och våra eviga möjligheter. Nu sker ju inget av detta över en natt. Med president Jeffrey R. Hollands ord sker det "till slut".¹⁸ Men löftet är att om vi "[kommer] till Kristus" blir vi "fullkomnade i honom".¹⁸ Det kräver mycket arbete – inte vilket arbete som helst, utan gudomligt arbete. Hans arbete!

Men de goda nyheterna är att det är just vår Fader i himlen som har sagt: "För se, detta är *mitt verk* och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan."¹⁹

President Russell M. Nelsons uppmaning att "tänka celestially"²⁰ innebär en underbar påminnelse om vår gudomliga natur, ursprung och möjliga bestämmelse. Vi kan nå det

celestiala endast genom Jesu Kristi försoningsoffer.

Det kanske var därför Satan frestade Jesus med precis samma frestelse från början till slutet av hans jordiska verksamhet. Matteus skrev att medan Jesus hängde på korset hånade ”de som gick förbi honom och sa: ’Om du är Guds son, kom ner från korset.’”²¹ Ära vare Gud för att han inte lyssnade, utan i stället gav oss möjlighet att ta emot alla celestiala välsignelser.

Låt oss alltid minnas att ett högt pris betalades för vår lycka.

Jag vittnar tillsammans med aposteln Paulus om att ”Anden själv vittnar

med vår ande att vi är Guds barn. Och är vi barn så är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom för att också förhållas med honom.”²² I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidents lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 41; se även *Läran och förbunden* 130:22–28.
2. Se 2 Petrusbrevet 1:4; ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, Evangeliebiblioteket.
3. 1 Moseboken 1:26.
4. Psaltaren 82:6; se även Johannes 10:34–35.
5. Se *Predika mitt evangelium: vägledning för att sprida Jesu Kristi evangelium* (2023), s. 31.
6. Se Hebreerbrevet 12:9.
7. Se Joseph Smith – Historien 1:16–17.
8. Se *Läran och förbunden* 130:3, 22.
9. Mose 1:3, 4, 6, 7; betoning tillagd.
10. Mose 1:12; betoning tillagd.
11. Mose 1:13; betoning tillagd.
12. Se Matteus 4:1–9.
13. Matteus 4:3, 6.
14. Matteus 3:17; betoning tillagd.
15. Se *Läran och förbunden* 45:26.
16. Se Matteus 5:48; se även Joseph Smith Translation, Matthew 5:50 (i Matthew 5:50, fotnot *a* i kyrkans engelska utgåva av skrifterna).
17. Jeffrey R. Holland, ”Var alltså fullkomliga – till slut”, *Liahona*, nov. 2017, s. 40–42.
18. Moroni 10:32.
19. Mose 1:39; betoning tillagd.
20. Russell M. Nelson, ”Tänk celestially!” *Liahona*, nov. 2023, s. 117–119.
21. Se Matteus 27:39–40; betoning tillagd.
22. Romarbrevet 8:16–17.





Äldste I. Raymond Egbo
i de sjuttios kvorum

Fokusera på Jesus Kristus och hans evangelium

När vi ignorerar världens distraktioner och fokuserar på Kristus och hans evangelium, är vi garanterade framgång.

År 1996 vann Nigerias herrlag guld i fotboll vid de olympiska spelen som hölls i Atlanta i USA. När finalen var över strömmade jublande folkmassor ut på gatorna i varje stad och by i Nigeria. Detta land med 200 miljoner invånare förvandlades omedelbart till ett massivt firande klockan två på morgonen! Glädje, lycka och upprymdhet smittade av sig när människor åt, sjöng och dansade. I det ögonblicket var Nigeria enat, och varje nigerian var tillfreds med att vara nigerian.

Före OS stod det här laget inför många utmaningar. När turneringen började upphörde deras ekonomiska stöd. Laget tävlade utan ordentlig utrustning, träningsanläggningar, mat eller tvätthjälp.

Vid ett tillfälle var de bara minuter från att bli utslagna från tävlingen, men det nigerianska laget segrade mot alla odds. Det här avgörande ögonblicket förändrade deras syn på sig själva. Med ett nyfunnet självförtroende, och med hårt individuellt arbete och lagarbete samt envis beslutsamhet, ignorerade de tillsammans distraktionerna och fokuserade på att vinna. Med detta fokus vann de guld och nigerianerna döpte dem till "Dream team". Man pratar fortfarande om Dream team på OS i Atlanta 1996 i nigeriansk idrott.

När fotbollslaget lärt sig att ignorera de många distraktionerna de mötte och fokusera på sitt mål, lyckades de långt utöver vad de trodde var möjligt och upplevde stor glädje. (Och det gjorde också resten av oss i Nigeria!)

När vi på liknande sätt ignorerar världens distraktioner och fokuserar på Kristus och hans evangelium, garanteras vi större framgång än vad vi kan föreställa oss och får känna stor glädje. President Russell M. Nelson har sagt: "När fokus i vårt liv är på ... Jesus Kristus och hans evangelium, kan vi känna glädje vad som än händer – eller inte händer – i livet."¹

Jag ber att den Helige Anden ska hjälpa oss var och en att hörsamma president Nelsons uppmaning att fokusera på "Jesus Kristus och hans evangelium" så att vi kan uppleva

glädje i Kristus "vad som än händer – eller inte händer – i livet".²

Flera berättelser i Mormons bok handlar om personer som förändrade sina liv genom att fokusera på Jesus Kristus och hans evangelium.

Tänk på Alma den yngre. Han gjorde uppror och stred mot kyrkan. Hans far Alma bad och fastade. En ängel visade sig och kallade Alma den yngre till omvändelse. I det ögonblicket började Alma lida "en fördömd själs kval".³ Under mörka stunder mindes han att hans far hade undervisat om att Kristus skulle komma för att sona världens synder. När hans sinne grep tag i denna tanke väddade han till Gud om barmhärtighet. Det resulterade i glädje, en glädje som han beskrev som intensiv!⁴ Alma fick barmhärtighet och glädje eftersom han och hans far fokuserade på Frälsaren.

Till föräldrar som har barn som irrat sig bort: fatta mod! I stället för att undra varför en ängel inte kommer för att hjälpa ditt barn att omvända sig, ska du veta att Herren har satt en jordisk ängel på hans eller hennes väg: biskopen, en annan ledare i kyrkan eller en stödbroder eller stödsyster. Om du fortsätter att fasta och be, om du inte sätter upp en tidsplan eller ett slutdatum för Gud,



När det nigerianska herrlandslaget i fotboll lärde sig att ignorera distraktioner och fokusera på sitt mål upplevde de stor glädje. När vi på liknande sätt ignorerar världens distraktioner och fokuserar på Kristus och hans evangelium, garanteras vi större framgång än vad vi kan föreställa oss och får känna stor glädje.

JEROME PREVOST/GETTY IMAGES

och om du litar på att han sträcker ut sin hand för att hjälpa, då kommer du – förr eller senare – att märka att Gud rör vid ditt barns hjärta när ditt barn väljer att lyssna. Det är så eftersom Kristus är glädje – Kristus är hopp,⁵ han är löftet om ”det goda som ska komma”.⁶ Så anförtro ditt barn åt Jesus Kristus, för han är varje förälders styrka⁷ och varje barns styrka.

När Alma den yngre en gång upplevt glädje i Kristus, levde han med den glädjen. Och hur behöll han en sådan glädje även genom svårigheter och prövningar? Han sa:

”Från den stunden ... fram tills nu har jag arbetat oavbrutet så att jag kan föra själar till omvändelse, så att jag kan låta dem få smaka den stora glädje som jag smakade ...

Och ... Herren ger mig mycket stor glädje över frukten av mitt arbete ...

Och jag har fått stöd i prövningar och besvärigheter av alla de slag.”⁸

Glädje i Kristus började för Alma när han utövade tro på honom och ropade om barmhärtighet. Sedan utövade Alma tro på Kristus genom att arbeta för att hjälpa andra få smaka samma glädje. Detta ständiga arbete frambringade stor glädje hos Alma, även i prövningar och besvärigheter av alla slag. Du förstår, ”Herren älskar ansträngning”, och ansträngning med fokus på honom ger välsignelser.⁹ Till och med svåra prövningar kan ”uppslukas av glädjen i Kristus”.¹⁰

En annan grupp i Mormons bok som fokuserade på Jesus Kristus och hans evangelium och fann glädje, är de som grundade staden Helam – en plats där de kunde fostra sina barn och njuta av friheten att få utöva sin religion. Detta rättfärdiga folk som levde goda liv blev förslavade av en plundrande grupp och berövade den grundläggande mänskliga rättigheten att utöva sin religion. Ibland råkar goda människor ut för dåliga saker:

”Herren [finner] för gott att tukta sitt folk. Ja, han prövar deras tålamod och deras tro.

Men var och en som sätter sin lit till honom, han ska bli upphöjd på den yttersta dagen. Ja, och så skedde med detta folk.”¹¹



Sorgen efter min mors död har uppslukats av glädjen i Kristus!

Hur uthärdade detta folk sina prövningar och lidanden? Genom att fokusera på Kristus och hans evangelium. Deras problem definierade dem inte; snarare vände de sig var och en till Gud, troligen eftersom de definierade sig själva som ett barn till Gud, ett förbundets barn och en Jesu Kristi lärjunge.¹² När de kom ihåg vilka de var och åkallade Gud fick de frid, styrka och slutligen glädje i Kristus:

”Alma och hans folk ... utgöt sina hjärtan för [Gud], och han kände deras hjärtans tankar.

Och det hände sig att Herrens röst kom till dem i deras bedrövelse och sa: ’Lyft upp era huvuden och var vid gott mod, för jag känner till det förbund ni har slutit med mig. Och jag ska sluta förbund med mitt folk och befria dem ur trældomen.’”¹³

Som svar lättade Herren ”de bördor som lagts på [deras] axlar ... Ja, Herren styrkte dem så att de kunde bära sina bördor med lätthet, och de underkastade sig glatt och med *tålamod all Herrens vilja*.”¹⁴ Lägg märke till att dessa heliga lät sina bekymmer, sitt lidande och sina prövningar uppslukas av glädjen i Kristus! När tiden var inne visade han sedan Alma hur de kunde fly, och Alma – en Guds profet – ledde dem till säkerhet.

När vi fokuserar på Kristus och följer hans profet, blir också vi ledda till

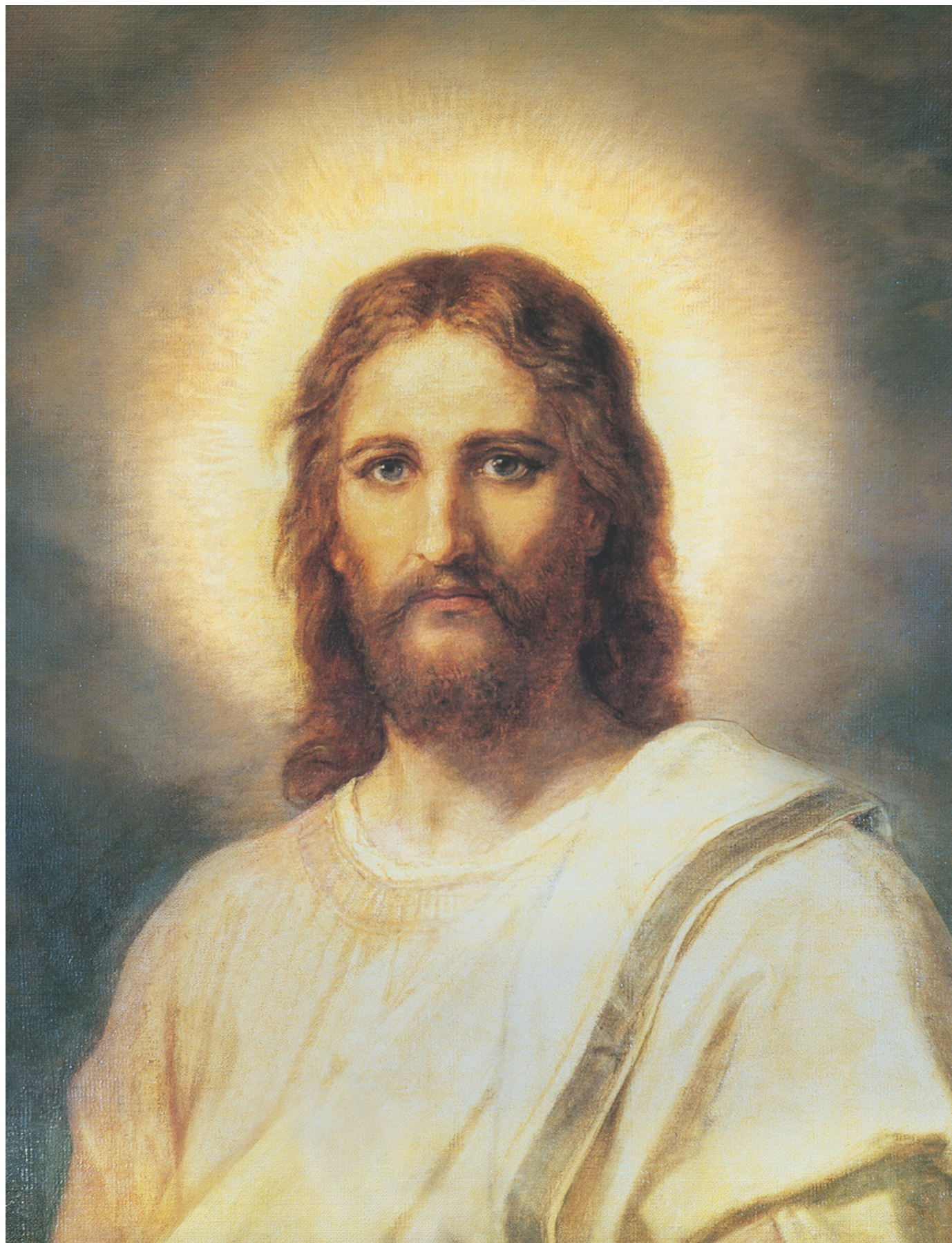
Kristus och glädjen i hans evangelium. President Nelson har sagt: ”Glädjen är mäktig, och att fokusera på glädje för in Guds kraft i våra liv. Liksom i allt annat är Jesus Kristus vårt främsta exempel, som ’för att nå den glädje som låg framför honom uthärdade ... korset’ [Hebreerbrevet 12:2].”¹⁵

Min mor gick nyligen bort. Det var en chock. Jag älskar min mor och planerade inte att förlora henne så ung. Men genom hennes bortgång har min familj och jag upplevt sorg och glädje. Jag vet att hon, tack vare honom, inte är död – hon lever! Och jag vet att tack vare Kristus och prästadömetts nycklar som återställts genom profeten Joseph Smith, kommer jag att få vara med henne igen. Sorgen efter min mors död har uppslukats av glädjen i Kristus! Jag håller på att lära mig att detta att ”tänka celestially”¹⁶ och ”låta Gud råda”¹⁷ innefattar att fokusera på den glädje som finns i Kristus.

Han uppmanar kärleksfullt: ”Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila.”¹⁸ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, ”Glädje och andlig överlevnad”, *Liahona*, nov. 2016, s. 82.
2. Russell M. Nelson, ”Glädje och andlig överlevnad”, s. 82; se även Russell M. Nelson, ”Låt Gud råda”, *Liahona*, nov. 2020, s. 92–95; Russell M. Nelson, ”Styrkan i andligt momentum”, *Liahona*, maj 2022, s. 97–100.
3. Alma 36:16.
4. Se Alma 36:17–21.
5. Se 1 Timoteusbrevet 1:1.
6. Se Hebreerbrevet 9:11.
7. Se Dieter F. Uchtdorf, ”Jesus Kristus är föräldrarnas styrka”, *Liahona*, maj. 2023, s. 55–59.
8. Alma 36:24–27.
9. Russell M. Nelson, i Joy D. Jones, ”En särskilt ädel kallelse”, *Liahona*, maj 2020, s. 16.
10. Se Alma 31:38.
11. Mosiah 23:21–22.
12. Se Russell M. Nelson, ”Val för evigheten” (världsomfattande andakt för unga vuxna, 15 maj 2022), Evangeliebiblioteket.
13. Mosiah 24:12–13.
14. Mosiah 24:14–15; betoning tillagd.
15. Russell M. Nelson, ”Glädje och andlig överlevnad”, s. 82–83.
16. Se Russell M. Nelson, ”Tänk celestially!” *Liahona*, nov. 2023, s. 117–120.
17. Se Russell M. Nelson, ”Låt Gud råda”, s. 92–95.
18. Matteus 11:28; se även v. 29–30.



JESUS KRISTUS AV HEINRICH HOFMANN



President Russell M. Nelson
president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka

Nu är det dags för er och för mig att förbereda oss för vår Herre och Frälsare Jesu Kristi andra ankomst.

Mina kära bröder och systrar, jag är tacksam för att Herren har välsignat mig med tillfället att tala till er.

Under den här konferensen har Herren talat till oss genom sina tjänare. Jag uppmanar er att studera deras budskap. Använd dem som ett lackmustest på vad som är sant och vad som inte är det under de närmaste sex månaderna.

Bevarandet och renoveringen av Salt Lake-templet och andra områden på Temple Square har pågått i nästan fem år. Det här arbetet beräknas för närvarande vara klart i slutet av 2026. Vi är tacksamma för alla som arbetar på det här massiva projektet.

Under de senaste sex månaderna har vi invigt eller återinvigt nio tempel i fem länder.¹ Från nu och till årsslutet ska vi inviga fem till.²

I dag är vi glada att tillkännage planer på att uppföra ytterligare 17 tempel. Jag ber er att lyssna vördnadsfullt när jag tillkännager platserna.

- Juchitán de Zaragoza, Mexiko
- Santa Ana, El Salvador
- Medellín, Colombia
- Santiago, Dominikanska republiken
- Puerto Montt, Chile
- Dublin, Irland
- Milano, Italien

- Abuja, Nigeria
- Kampala, Uganda
- Maputo, Moçambique
- Coeur d'Alene, Idaho, USA
- Queen Creek, Arizona, USA
- El Paso, Texas, USA
- Huntsville, Alabama, USA
- Milwaukee, Wisconsin, USA
- Summit, New Jersey, USA
- Price, Utah, USA

Mina kära bröder och systrar, ser ni vad som sker framför våra ögon? Jag ber att vi inte ska missa det storslagna i detta ögonblick! Herren påskyndar verkliga sitt verk.³

Varför bygger vi tempel i en aldrig tidigare skådad takt? Varför? Därför att Herren har befallt oss att göra det. Templets välsignelser hjälper oss att samla Israel på båda sidor om slöjan. Dessa välsignelser bidrar också till att förbereda ett folk som hjälper till att förbereda världen för Herrens andra ankomst!

Som profeten Jesaja förutsade, vilket också odödliggjorts i Händels *Messias*; när Jesus Kristus återvänder ska "Herr-ens härlighet uppenbaras [och] alla människor ska se det tillsammans".⁴

På den dagen vilar herradömet "på hans axlar ... och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste".⁵

Jesu Kristus ska regera från både det gamla Jerusalem⁶ och det nya Jerusalem som "kommer att grundläggas på det amerikanska fastlandet".⁷ Från dessa två centrum ska han leda sin kyrkas angelägenheter.

På den dagen kommer Herren att kallas "Kungarnas Kung och herrarnas Herre". De som är med honom kommer att vara "kallade, utvalda och troende".⁸

Bröder och systrar, nu är det dags för er och för mig att förbereda oss för vår Herre och Frälsare Jesu Kristi andra ankomst.⁹ Nu är det dags för oss att göra vårt lärjungeskap till vår högsta prioritet. I en värld fylld av svindlande distraktioner, hur gör vi det?

Regelbunden gudsdyrkan i templet hjälper oss. I Herrens hus fokuserar vi på Jesus Kristus. Vi lär av honom. Vi ingår förbund att följa honom. Vi



Franska Polynesien.

lär känna honom. När vi håller våra tempelförbund får vi ökad tillgång till Herrens stärkande kraft. I templet får vi beskydd från världens törnar. Vi upplever Jesu Kristi och vår himmelske Faders rena kärlek i rikligt mått! Vi känner frid och andlig tillförsikt, i kontrast till världens turbulens.

Här är mitt löfte till er: Varje person som uppriktigt söker Jesus Kristus finner honom i templet. Ni kommer att känna hans barmhärtighet. Ni kommer att finna svar på era mest plågsamma frågor. Ni kommer att bättre förstå glädjen i hans evangelium.¹⁰

Jag har lärt mig att den viktigaste frågan vi alla måste besvara är denna: Till vem eller vad ska jag ge mitt liv?

Mitt beslut att följa Jesus Kristus är det viktigaste beslut jag någonsin fattat. På läkarlinjen fick jag ett vittnesbörd om Gud Faderns och hans Son Jesu Kristi gudomlighet. Sedan dess har vår Frälsare varit den klippa på vilken jag har byggt mitt liv.¹¹ Och det valet har gjort all skillnad i världen! Det beslutet har gjort så många andra beslut lättare. Det beslutet har gett mig syfte och riktning. Det har också hjälpt mig att rida ut livets stormar. Låt mig ge två exempel.

För det första: när min hustru Dantzel oväntat gick bort fick jag inte tag i någon av våra barn. Där var jag, ensam, förkrossad och vädjande om hjälp. Tack och lov lärde Herren mig genom sin Ande varför min kära Dantzel hade tagits hem. Med den insikten fick jag tröst. Med tiden kunde jag bättre hantera min sorg. Senare gifte jag mig med min älskade hustru Wendy. Hon var en viktig del av mitt andra exempel.

När Wendy och jag var på resa i ett land långt borta satte beväpnade rånare en pistol mot mitt huvud och tryckte på avtryckaren. Men pistolen avfyrades inte. Under hela den upplevelsen hotades båda våra liv. Men Wendy och jag kände en oförneklig frid. Det var den frid "som övergår allt förstånd".¹²

Bröder och systrar, Herren tröstar er också! Han stärker er. Han välsignar er med frid, även mitt i kaoset.

Jag ber er lyssna på det här löftet som Jesus Kristus har gett er: "Jag ska vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande ska vara i era hjärtan och mina änglar runt omkring er för att upprätthålla er."¹³

Det finns ingen gräns för hur mycket Frälsaren kan hjälpa dig. Hans ofattbara lidande i Getsemane och på Golgata var för din skull! Hans oändliga försoning är för din skull!

Jag uppmanar er att ägna tid varje vecka – under resten av livet – åt att öka er insikt vad gäller Jesu Kristi försoning. Mitt hjärta värker för dem som snärjts av synden och inte vet hur de ska ta sig loss. Jag gråter för dem som kämpar andligen eller som bär tunga bördor ensamma eftersom de inte förstår vad Jesus Kristus gjorde för dem.

Jesus Kristus tog på sig *dina* synder, *din* smärta, *dina* sorger och *dina* skröpligheter.¹⁴ Du behöver inte bära dem ensam! Han förlåter dig när du omvänder dig. Han välsignar dig med det du behöver.¹⁵ Han helar din sårade själ.¹⁶ När du går i ok med honom känns dina bördor lättare.¹⁷ Om du ingår och håller förbund att följa Jesus Kristus finner du att de smärtsamma stunderna i ditt liv är tillfälliga. Dina lidanden "uppslukas av glädjen i Kristus".¹⁸

Det är varken för tidigt eller för sent att bli en hängiven Jesu Kristi lärjunge. Då får du helt och hållet uppleva hans försonings välsignelser. Du blir också mer effektiv i att bidra till Israels insamling.

Mina kära bröder och systrar, i framtiden återvänder Jesus Kristus till jorden som tusenårsrikets Messias. Så i dag uppmanar jag er att på nytt helga era liv åt Jesus Kristus. Jag uppmanar er att hjälpa till att samla det skingrade Israel och att förbereda världen för Herrens andra ankomst. Jag uppmanar er att tala om Kristus, vittna om Kristus, ha tro på Kristus och glädjas i Kristus!¹⁹

Kom till Kristus och "frambär hela er själ" till honom.²⁰ Det är nyckeln till ett glädjefyllt liv!

Det bästa ligger framför oss, mina kära bröder och systrar, eftersom Frälsaren kommer tillbaka! Det bästa

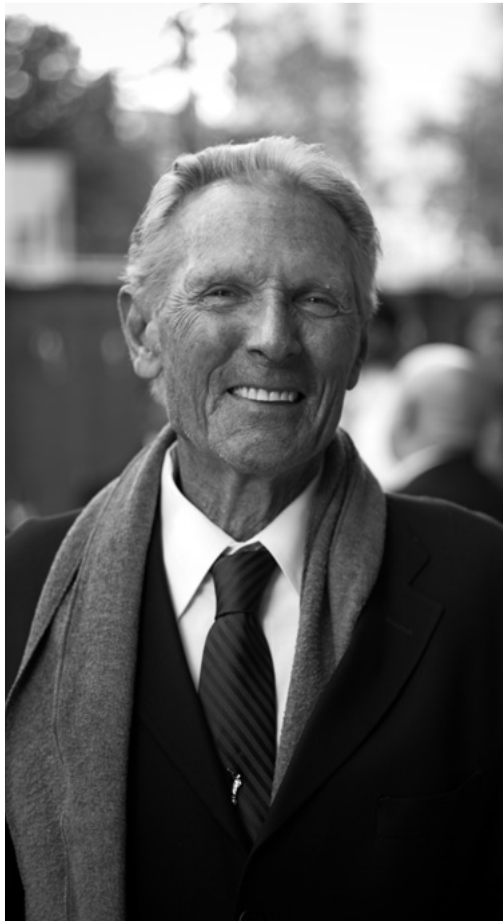
ligger framför oss eftersom Herren påskyndar sitt verk. Det bästa ligger framför oss när vi helt och hållet vänder våra hjärtan och liv till Jesus Kristus.

Jag vittnar högtidligt om att Jesus Kristus är Guds Son. Jag är hans lärjunge. Jag känner mig ärad att få vara hans tjänare. Vid hans andra ankomst ska "Herrens härlighet ... uppenbaras [och] alla människor ska se det tillsammans". Den dagen fylls av glädje för de rättfärdiga!

Med kraften i de heliga prästdömsnycklar jag innehar förkunnar jag denna sanning för er och för hela världen! I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Återinvigningen av Manti tempel i Utah (president Russell M. Nelson, 21 april); Urdaneta tempel i Filippinerna (president Dallin H. Oaks, 28 april); Puebla tempel i Mexiko (äldste Gerrit W. Gong, 19 maj); Taylorsville tempel i Utah (äldste Gerrit W. Gong, 2 juni); Cobáns tempel i Guatemala (äldste Dale G. Renlund, 9 juni); Salta tempel i Argentina (äldste D. Todd Christofferson, 16 juni); Laytons tempel i Utah (äldste David A. Bednar, 16 juni); Pittsburghs tempel i Pennsylvania (äldste Dieter F. Uchtdorf, 15 september); Mendoza tempel i Argentina (äldste Ronald A. Rasband, 22 september).
2. San Pedro Sula tempel i Honduras (13 oktober); Salvadors tempel i Brasilien (20 oktober); Deseret Peaks tempel i Utah (10 november); Caspers tempel i Wyoming (24 november); Tallahassee tempel i Florida (8 december).
3. Se Lärnan och förbunden 88:73.
4. Jesaja 40:5; se även Georg Friedrich Händel, "And the Glory of the Lord" från oratoriet *Messias*, red. T. Tertius Noble (1912), s. 16–18.
5. Jesaja 9:6.
6. Se Sakarja 14:4–7; Lärnan och förbunden 45:48–66; 133:19–21; se även Mika 4:2: "För undervisningen ska gå ut från Sion, Herrens ord från Jerusalem."
7. Trosartiklarna 1:10; se även Ether 13:3–10; Lärnan och förbunden 84:2–4.
8. Uppenbarelseboken 19:16; 17:14.
9. Se Alma 34:32.
10. Du kanske känner för att säga, som Ammon: "Vem kan glädjas för mycket i Herren? ... Se, jag ... kan [inte] uttrycka ens det minsta av det jag känner" (Alma 26:16).
11. Se Helaman 5:12.
12. Filipperbrevet 4:7.
13. Lärnan och förbunden 84:88.
14. Se Alma 7:11–12; se även Lukas 4:18.
15. Se Alma 7:12.
16. Se Psaltaren 147:3; Jakob 2:8.
17. Se Mosiah 24:14.
18. Se Alma 31:38.
19. Se 2 Nephi 25:26.
20. Omni 1:26.





President Russell M. Nelson och hans fru, syster Wendy Nelson, hälsar på gratulanter i början av firandet av hans 100-årsdag i konferenscentrets teater på Temple Square i Salt Lake City, Utah den 9 september 2024.

President Nelson firar sin 100-årsdag

Ledare i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga hedrade tillsammans med släkt och vänner profeten och kyrkans president Russell M. Nelson på hans 100-årsdag den 9 september 2024.

Evenemanget hölls i Salt Lake City och sändes ut över hela världen. Det innehöll livemusik, hyllningsvideor från olika religiösa ledare, tal från kyrkans ledare och från medlemmar i president Nelsons familj samt videor från medlemmar i kyrkan där de berättade hur de tjänade den enskilde.

President Nelson tackade familj, vänner och sista dagars heliga för deras vänlighet och stöd. Han uttryckte sin uppskattning för de oräkneliga födelsedagshälsningarna och det globala gensvaret på hans

”99+1”-inbjudan, i vilken han uppmuntrade människor att nå ”ut till ’en enda’ i våra liv som kanske känner sig vilsen eller ensam” (Facebook, 1 juni 2024, facebook.com/russell.m.nelson).

Profeten betonade vikten av tro, ett evigt perspektiv på livet och Jesu Kristi försoningsoffer. ”Mina kära bröder och systrar, hur långa era liv blir är inte lika viktigt som hur ni lever”, sa president Nelson. ”För var och en av oss, till och med för en 100-årig man, går livet fort. Min bön är att ni ska låta Gud råda i era liv. Ingå förbund med honom. Stanna kvar på förbundsstigen. Förbered er för att återvända och bo hos honom igen.”

President Dallin H. Oaks och Henry B. Eyring, president Nelsons

rådgivare i första presidentskapet, berättade om sina iakttagelser av att arbeta sida vid sida med profeten i sex och ett halvt år. De framhöll president Nelsons värme, respekt för andra och kristuslika uppträdande.

”Att vara i ett rum eller möte eller samtal med president Nelson ger dig bara möjligheten att uppleva hur det skulle vara att vara med Frälsaren”, sa president Oaks. ”Han är Frälsarens representant och han är vår förebild.” ■

Bakom kulisserna: iordningställande av konferenscentret

När vi föreställer oss generalkonferensen så föreställer vi oss förmodligen talarstolen och kyrkans ledares stolar framför orgelpiporna. Men scenen i konferenscentret ser inte ut så året runt.

Konferenscentret har många evenemang som kräver olika upplägg, och det tar flera timmar att förbereda scenen (som officiellt kallas "podiet") för generalkonferensen. Ett team på tio personer ägnar omkring tre veckor åt att ställa i ordning scenen, lobbyn och andra utrymmen på konferenscentret så att besökare kan njuta av generalkonferensen.

Här är några intressanta fakta:

- 18 stora moduler, som var och en väger 1,5–4 ton, utgör huvuddelen av golvet för scenen.
- Dessa tunga strukturer förflyttas av kuddar med tryckluft som trycker mot marken, vilket gör konstruktionen relativt lätt att flytta.

- Cirka 500 mindre delar, som skenor och paneler, tillkommer också.
- 24 meter höga dörrar kan öppnas så att de största bitarna kan läggas på plats.
- Teamet förbereder också fastigheter för säkerhetspersonal, missionärer och besökare – över 600 uppgifter totalt.

Joel Wright, chef för teamet för iordningställandet, har hjälpt till vid 50 generalkonferenser. Han kallar sitt team för "obesjungna hjältar" som gör en fantastisk insats. Han säger: "Det finns inte mycket ära i att ställa fram en stol eller ett bord eller att ställa i ordning lokalen." Men utan dem, säger han, skulle konferensen inte vara densamma.

Brandon Urry, huvudansvarig för iordningställandet, konstaterar att det krävs "många olika personer med olika färdigheter och olika bakgrunder" för att utföra deras

arbete – "att sända ut Herrens kärlek och de ord han vill dela med alla".

Brandon säger att de behöver alla med dessa olika färdigheter för att "gå samman för en sak". Eftersom den saken har Jesus Kristus i centrum, känner det här teamet för iordningställandet hans närvaro och ser hans underverk.

Robert Simpson, också en huvudansvarig för iordningställandet, säger: "Jag ... känner att Herrens Ande råder under våra möten och är där för att hjälpa oss ... slutföra [arbetet] ... Ibland undrar vi hur vi ska klara av allt. Men vi ber till vår himmelske Fader om hjälp."

Och som Joel tillägger: "Genom uthållighet och fortsatt hårt arbete är [iordningställandet] klart, redo på generalkonferensens första morgon." ■



Undervisa om, lär dig av och tillämpa budskap från generalkonferensen

Äldstekvorum och hjälpföreningar har en avgörande roll i frälsningens och upphöjelsens verk. Under sina söndagsmöten samtalar de om hur de kan tillämpa lärdomarna i de senaste generalkonferenstalen på sina ansträngningar i det här verket. Äldstekvorumets och Hjälpföreningens presidentskap väljer ut ett konferenstal att lära sig av under varje söndagsmöte, baserat på medlemmarnas behov och Andens vägledning. Ibland kan biskopen eller stavspresidenten också föreslå ett tal. Ledarna bör i allmänhet välja tal av medlemmarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum. Men vilket tal som helst från den senaste generalkonferensen kan användas.

Lärarna fokuserar på hur de kan hjälpa medlemmarna att tillämpa generalkonferenstalens lärdomar i sina liv. Ledare och lärare hittar sätt att uppmuntra medlemmarna att läsa de utvalda talen före mötena.

För mer information om äldstekvorumets och Hjälpföreningens möten, se *Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 8.2.1.2, 9.2.1.2, JesuKristiKyrka.org.



Planering inför undervisningen

Följande frågor kan hjälpa lärare när de planerar att använda ett generalkonferenstal i sin undervisning. Vid behov rådgör lärarna med äldstekvorumets eller Hjälpföreningens presidentskap när de begrundar de här frågorna.

- Varför valde äldstekvorumets eller Hjälpföreningens presidentskap det här budskapet att samtala om? Vad hoppas de att medlemmarna ska veta och göra efter att ha samtalat om det här budskapet?
- Vad vill talaren att medlemmarna ska förstå? Vilka evangelieprinciper undervisar han eller hon om? Hur kan dessa principer tillämpas på mitt äldstekvorum eller min hjälpförening?
- Vilka skriftställen använde talaren som stöd åt sitt budskap? Finns det andra skriftställen medlemmarna kan läsa som kan fördjupa deras insikt? (Du kan hitta några i talets slutnoter eller i Handledning för skriftstudier [Skrifterna.JesuKristiKyrka.org].)
- Vilka frågor kan jag ställa som kan hjälpa medlemmarna att begrunda och tillämpa lärdomarna i talet? Vilka frågor kan hjälpa dem förstå hur de här lärdomarna är relevanta för dem, för deras familjer och i Herrens verk?
- Vad kan jag göra för att bjuda in Anden till vårt möte? Vad kan jag använda för att förbättra samtalet, till exempel berättelser, liknelser, musik eller konst? Vad gjorde talaren för att hjälpa medlemmarna förstå hans eller hennes budskap?
- Gav talaren någon uppmaning? Hur kan jag hjälpa medlemmarna att känna en önskan att handla efter de uppmaningarna?

Aktivitetsförslag

Det finns många sätt för lärare att hjälpa medlemmarna lära av och tillämpa generalkonferenstal. Här är några exempel. Lärare kanske har andra förslag som fungerar bättre för deras äldstestekvorum eller hjälpförening.



- **Tillämpa sanningar i våra liv.**
Be medlemmarna gå igenom konferenstalet och titta efter sanningar som kan hjälpa dem utföra det verk som Gud har gett dem som enskilda eller som äldstestekvorum eller hjälpförening. Vad lär vi oss till exempel som kan hjälpa oss som tjänare, som föräldrar eller som medlemsmissionärer? Hur påverkar det här budskapet våra tankar, känslor och handlingar?
- **Samtala i grupper.**
Dela in medlemmarna i små grupper och ge varje grupp var sin del av konferenstalet att läsa och samtala om. Be sedan varje grupp berätta om en sanning de hittade och hur den kan tillämpas på dem. Du kan också skapa grupper bestående av medlemmar som har studerat olika delar av budskapet och låta dem berätta för varandra vad de hittade.
- **Sök efter svar på frågor.**
Be medlemmarna svara på frågor som dessa om konferenstalet: Vilka evangeliesanningar kan vi hitta i det här talet? Hur kan vi tillämpa de här sanningarna? Vilka uppmaningar och utlovade välsignelser gavs? Vad lär det här talet oss om det arbete Gud vill att vi ska utföra? Eller gör några egna frågor som uppmuntrar medlemmarna att tänka djupt på talet eller tillämpa sanningarna som det undervisar om. Låt medlemmarna välja en av de här frågorna och hitta svaret i talet.
- **Läs stycken från talet.**
Be medlemmarna dela med sig av stycken i konferenstalet som inspirerar dem att fullgöra sina ansvar i frälsningens och upphöjelsens verk. Be dem fundera över hur de kan dela med sig av styckena för att hjälpa någon, till exempel närstående eller någon de är stödbroder eller stödsyster till.
- **Använd åskådningsundervisning.**
Be i förväg några medlemmar att ta med sig föremål hemifrån som de kan använda för att undervisa om konferenstalet. Under mötet kan man be medlemmarna förklara hur föremålen relaterar till budskapet och hur budskapet kan tillämpas på deras liv.
- **Förbered en lektion att hålla hemma.**
Be medlemmarna dela upp sig i par och planera en hemaftonslektion utifrån konferenstalet. De kan besvara frågor som de här: Hur kan vi göra budskapet relevant för våra familjer? Hur kan vi dela det här talet till dem vi är stödbroder eller stödsyster för?
- **Berätta om upplevelser.**
Läs tillsammans flera meningar ur konferenstalet. Be medlemmarna berätta om exempel ur skrifterna och sina liv som förklarar eller förstärker den lära som de här meningarna undervisar om.
- **Hitta en fras.**
Be medlemmarna att söka i konferenstalet efter fraser som betyder något för dem. Be dem återge fraserna och berätta vad de kan lära sig av dem. Be dem berätta hur de här lärdomarna hjälper dem att utföra Herrens verk. ■

För fler förslag på hur man studerar och undervisar från generalkonferenstal, se "Ideas for Learning and Teaching from General Conference". (Klicka på "Ideas for Study" under "General Conference" i Evangeliebiblioteket, med engelska som förvalt språk.)

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kvorum: Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares, Patrick Kearon

Redaktör: Robert M. Daines

Biträdande redaktör: Yoon Hwan Choi

Rådgivande: David P. Homer, Jörg Klebingat, Gabriel W. Reid, Kristin M. Yee

Verkställande chef: Jason J. Mitchell

Chef för kyrkans tidskrifter: Adam C. Olson

Chef för förlagsverksamheten: Lee Gibbons

Verksamhetschef: Garff Cannon

Samordnare: Dillon Boss, Clark Miles

Redaktionschef: Martin Baron

Biträdande redaktionschefer: Brittany Beattie, Ryan Carr, C. Matthew Flitton, Mindy Selu

Publikationsassistent: Nancy Sutton

Medredaktörer: Garrett H. Garff, Chakell Wardleigh

Herbert, Michael R. Morris, Alison R. Wood

Redaktionspraktikanter: Zoey Diede, Trent Hortin, Tori Stone

Art director: Michael Dunford

Designers: Ira Glen Adair, Fay P. Andrus, Julie Burdett, David Green, Bryan W. Gygi, Colleen Hinckley, Stephen Neilsen

Designpraktikant: Kylee Bodily

Produktionschef: Ammon Harris

Produktion: Emily Jo Blanchard, Baylee Escamilla, Evany Pace, Derek Washburn

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Nelson Gonzalez

Postadress: Liahona, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Liahona (ett ord i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, grekiska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, khmer, kinesiska, kinesiska (förenklad), kiribat, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjekiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2024 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.
Printed in the United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges får material från Liahona kopieras för personligt, icke kommersiellt bruk (inklusive för kyrkans ämbeten). Den här rättigheten kan upphävas när som helst. Visuellt material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill bildmaterialet. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 5, Salt Lake City, UT 84150, USA, e-post: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: LIAHONA (USPS 311-480) English (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue, old and new address must be included. **Hjälplinje för prenumeration: 001-800-537-5971.** (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.



England.

Talarregister

Alliaud, Rubén V., 115
Alvarado, Jorge M., 68
Andersen, Neil L., 4
Bednar, David A., 72
Browning, Tracy Y., 80
Buckner, David L., 39
Budge, L. Todd, 86
Casillas, Gregorio E., 21
Cavalcante, Aroldo B., 45
Christofferson, D. Todd, 27
Cook, Quentin L., 111
Egbo, I. Raymond, 118
Eyring, Henry B., 3, 96
Freeman, Emily Belle, 7
Gong, Gerrit W., 53
Goury, D. Martin, 42
Hales, Brook P., 83
Hirst, Karl D., 11
Holland, Jeffrey R., 77
Homer, David P., 18
Kearon, Patrick, 36
McKay, Kyle S., 61
Nelson, Russell M., 121
Oaks, Dallin H., 23
Rasband, Ronald A., 108
Renlund, Dale G., 14
Soares, Ulisses, 48
Stevenson, Gary E., 90
Teixeira, José A., 30
Uchtdorf, Dieter F., 101
Villar, Juan Pablo, 33
Wada, Takashi, 105
Wilcox, Bradley R., 93
Yee, Kristin M., 57

Ämnesregister

Andlig tillväxt, 45, 80
Avfall, 72
Barn, 96, 118
Besvara frågor, 80
Buden, 23, 77
Bön, 86, 105
Den första synen, 61
Den Helige Anden, 4, 42, 105
Enighet, 39
Evangeliet, 14, 90, 118
Eviq liv, 48
Ezra Taft Benson, 72
Familj, 96
Framgång, 72
Frestelse, 115
Fridsskapande, 23
Frälsningsplanen, 83, 105
Förberedelse, 121
Förbund, 7, 14, 23, 57, 93
Förlåtelse, 57
Förpliktelse, 48
Förrättningar, 7, 14
Försoningen, 48, 57, 68, 83, 111, 121
Glädje, 4, 36, 118, 121
Gud Fadern, 18, 115
Gudomlig natur, 105, 115
Gudsdyrkan, 36, 86
Handlingsfrihet, 18, 48
Helande, 80
Helighet, 53
Hopp, 4, 105
Högmod, 72
Inröstning, 108
Jesus Kristus, 4, 11, 14, 23, 30, 33, 36, 39, 48, 57, 77, 86, 96, 101, 105, 108, 115, 118, 121
Jordelivet, 83
Joseph Smith, 61, 68
Kristi andra ankomst, 121
Kunskap, 80
Kvinnor, 7

Kyrkans historia, 90
Kyrkans lära, 96
Kärlek, 11, 21, 77
Lydnad, 27, 77, 80
Lyssna, 86
Lärjungenskap, 18, 21, 23, 30, 48, 53, 93
Maningar, 42
Missionärstjänst, 45, 53
Mormons bok, 68, 72, 111
Motgångar, 4, 33, 45, 83, 118
Nåd, 93
Omvändelse, 14, 27, 111
Omvändelse, 27, 42, 57, 61, 68, 96
Personligt värde, 11
Profeter, 108, 111
Prästadömetts kraft, 7, 14
Psalmer, 36
Russell M. Nelson, 90, 108
Sakramentet, 7, 36
Sakramentsmöte, 36
Sanning, 80, 101, 105, 115
Satan, 115
Skrifterna, 111
Stridighet, 23
Stödverksamhet, 21, 33
Tempel, 4, 53, 90, 108, 121
Tillhörighet, 39
Tillit, 18, 80, 93
Tjänande, 30, 45, 90
Tro, 4, 18, 30, 33, 101
Tålmod, 80
Undervisning, 96
Unga vuxna, 90
Ungdomar, 30, 45, 90, 93
Uppror, 27
Upptagenhet, 86
Vittnesbörd, 101
Vänskap, 39
Vörndnad, 36
Återlösning, 57
Återställelsen, 61
Ödmjukhet, 48



Tack vare vår himmelske Faders kärleksfulla plan för vart och ett av sina barn, och tack vare vår Frälsare Jesu Kristi återlösande liv och mission, kan – och bör – vi vara de lyckligaste människorna på jorden! Även när livets stormar i en ofta orolig värld piskar oss kan vi utveckla en växande och bestående känsla av glädje och inre frid tack vare vårt hopp i Kristus och insikten om vår plats i den storartade lycksalighetsplanen.

– äldste Patrick Kearon, "Välkommen till glädjens kyrka"



”Bröder och systrar, nu är det dags för er och för mig att förbereda oss för vår Herre och Frälsare Jesu Kristi andra ankomst”, sa president Russell M. Nelson under den 194:e halvårskonferensen. ”Nu är det dags för oss att göra vårt lärjungeskap till vår högsta prioritet. I en värld fylld av svindlande distraktioner, hur gör vi det?

Regelbunden gudsdyrkan i templet hjälper oss. I Herrens hus fokuserar vi på Jesus Kristus. Vi lär av honom. Vi ingår förbund att följa honom. Vi lär känna honom. När vi håller våra tempelförbund får vi ökad tillgång till Herrens stärkande kraft. I templet får vi beskydd från världens törnar. Vi upplever Jesu Kristi och vår himmelske Faders rena kärlek i rikligt mått! Vi känner frid och andlig tillförsikt, i kontrast till världens turbulens.”

